

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

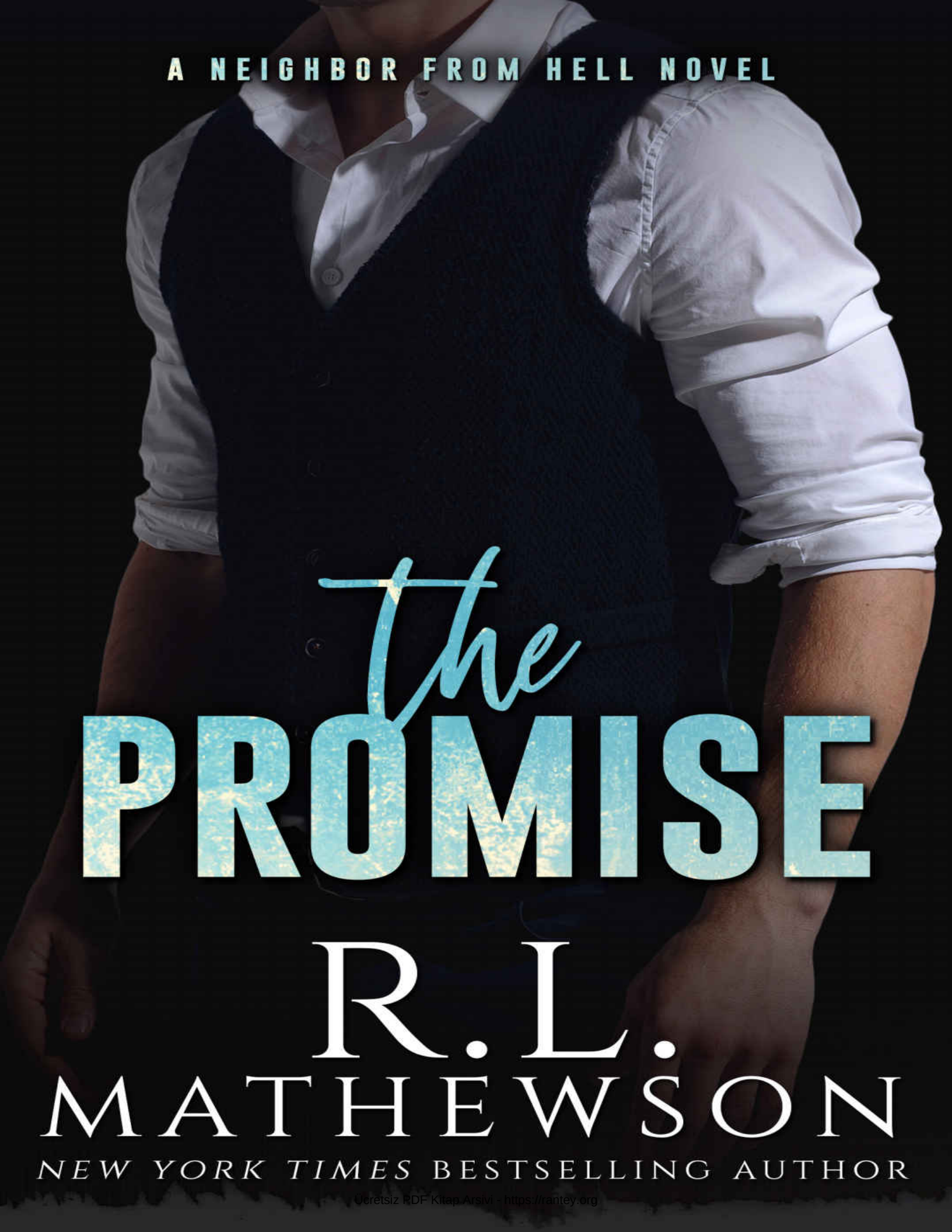
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover features a man from the chest up, wearing a white button-down shirt with the sleeves rolled up and a dark, textured vest. He is looking directly at the camera with a serious expression. The lighting is dramatic, with strong highlights on his shirt and arms against a dark background.

A NEIGHBOR FROM HELL NOVEL

The
PROMISE

R.L.
MATHEWSON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

BRADFORD SOYAĞACI

Timothy ve Regan Bradford'un çocukları:

1. Jared, Megan ile evlendi, oğulları Jason Bradford, (eşi Haley) Cole, Elizabeth ve Joshua'nın babası.
2. Sarah, vefat etti. Oğlu Trevor, Zoe ile evlendi ve Jonathan, Sebastian, Mathew ve Jessica'nın babası oldu.
3. Mary ile evli olan Ethan'ın çocukları Duncan (Necie ile evli), Danny (Jodi ile evli), Lucifer (Rebecca ile evli), Kenzie, Arik, Garrett, Reese (Kasey ile evli, Mikey adında bir çocuğu var, ikiz erkek ve bir ikiz daha yolda), Darrin (Marybeth ile evli, üçüz kızları var) ve Aidan.
4. Mark, Jessie ile evlendi, oğulları Reed ve Matt.
5. Ryan, Amanda ile evli, çocukları Eric ve Theo.
6. Shane, Caylee ile evli, oğlu Devin (Dustin ve Abbi'nin babası)
7. Thomas, Heather ile evli, kızı Nikki.

James Ailesi (Bradfordların Kuzenleri)

Wes ve Beth Bradford tarafından yetiştirildi:

Boşanmış olan David James, Rory (Connor ile evli, iki çocuk), Bryce, Johnny, Craig, Brian ve Sean adlı çocuklarını tek başına büyötmüştür.

PROLOGUE

Bridgewater, Massachusetts On dört yıl önce...

"**I** Bu konuyu gerçekten konuşmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Joey, bunu yapmadığı için kendini azarlarken bile

Ona verdikleri otuz saniyelik avantajı iyi kullandı ve eski bir metal dolabın üstünden daha iyi bir saklanma yeri buldu.

"Konuşacak bir şey yok!" Joey'nin masasına oturmasına her zaman izin veren, normalde tatlı bir kız olan Jamie, öfkeyle yerinden fırlayıp Joey'ye doğru çılgınca bir hamle daha yapınca, Joey'nin onun bugün öleceğine dair şüpheleri daha da arttı.

"Son sınıflar tarafından öldürülmek," diye mırıldandı Joey acınası bir iç çekişle, önce onu ele geçirmek için birbirlerini itip kakan büyük grubu izlerken. Keşke birlikte çalışsalar, diye düşündü Joey bir kez daha iç çekerek, bunu belirtmemesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar verse de.

Bu karşılaşmadan sağ çıkma ihtimalini hesapladıktan ve iyi olmadığına karar verdikten sonra, bunu mantıklı insanlar gibi tartışabilecekleri umuduyla onlarla mantık yürütmeyi denemeye karar verdi. "Anladığımı kadarıyla

İşlerin bu şekilde sonuçlanmasından dolayı üzgün ve muhtemelen hayal kırıklığına uğramış olabilirim ama şiddet gerçekten çözüm mü?" Joey sormadan edemedi.

"Evet!" diye yankılanan cevap, omuzlarının yenilgiyle çökmesine neden oldu çünkü sadece on iki yaşında, yaşına göre küçük ve tüm bu olanlar için gerçekten çok üzgün olduğu gerçeğini dikkate alacaklarını umuyordu.

Henüz özür dileme şansı olmamıştı ama onu endişelendirmeye başlayan uğursuz sesler çıkaran metal dolabın güvenliğinden uzaklaştırmaya çalışmayı bırakır bırakmaz özür dileyecekti. Koşmaya devam etmeli ve dolaba barikat kurmaya çalışmalıydı ama o sırada amigo kızlar ona doğru yaklaşıyordu ve dolaba zamanında ulaşip ulaşamayacağından emin değildi. Hızlı düşünmesi sayesinde, şimdi eski, biraz paslı, metal bir dolabın üstünde, peşinde hormonlu gençlerden oluşan öfkeli bir kalabalıkla sıkışıp kalmıştı.

Joey gerçekten de bazen çenesini kapalı tutmayı öğrenebilmeyi diliyordu, şimdi o zamanlardan biriydi. Ayağını dolabın kenarından çekebilmek için kendini duvara yaslamak zorunda kalırken, bunun hayatını kesinlikle kolaylaştıracağını düşündü.

"Üzgün olduğumu söylesem yardımı olur mu?" Joey umutlu bir ifadeyle sordu, ancak "Hayır!" diye bağırdıklarında inledi.

Sırt çantasını göğsüne sımsıkı bastırarak, kendisini bu durumdan kurtarabilecek birini ya da bir şeyi bulmak için büyük sınıfa göz gezdirirken endişeyle dudaklarını yaladı. Ama görünüşe göre bu sefer tek başınaydı.

Şu anda bir öğretmenin içeri girmesi için neler vermezdi...

Belki Bay Lafereira değil, çünkü bu karmaşanın içinde olmasının nedeni oydu. Onu gerçekten çağırmamalıydı, özellikle de çoğu öğretmenden daha iyi bildiği için

Onun inatçı ağzının neler yapabileceğini. Ama nedense, ne zaman pes edeceğini bilmediğini kanıtlamanın gerekli olduğunu düşünmüştü. Odada sorduğu soruya cevap verebilecek on yedi öğrenci daha vardı ama Robert E. Lee'nin Amerikan Devrimi'ndeki rolü hakkında herhangi birine soru sormuş muydu?

Hayır, çünkü nedense bu derin rahatsızlığı olan adam, hatalı olduğunu söylediği zaman bundan hoşlanıyordu ki bu da maalesef eğitimleri adına sık sık oluyordu. Adamın diplomasının ne olduğundan emin değildi ama kesinlikle Amerikan Tarihi değildi. Sürekli olarak tarihleri karıştırıyor, gerçekleri yanlış söylüyor ve masasında açık ve hazır tuttuğu büyük tarih kitabına başvurmak zorunda kalmadan sorularına asla cevap veremiyor gibiydi. Bu yüzden, kibarca Robert'ın

E. Lee'nin İç Savaş'ta yer aldığını ve başka meslekleri ciddi olarak düşünmek isteyebileceğini söylediğinde, bu onu bir şekilde öfkeliendirmiş ve herkese Pazartesi sabahı ilk iş olarak teslim edilmesi gereken on sayfalık bir ödev vermesine neden olmuştu.

Ponpon kızlardan biri "Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı ve sonunda histerik bir şekilde hıçkırığa hıçkırığa ağıladı.

"Hayatımı mahvettin!" diye ekledi bir başkası, ama hepsi ona bağırmaya karar verdiğinden Joey kimin olduğunu gerçekten bilmiyordu.

Onu bir dolaba tıkıp çimentoyla mühürleme planlarından vazgeçmeleri için yeterli olacağı umuduyla çenesini kapatıp içlerini dökmelerine izin vermeliydi ama bir kez daha ağzı kapalı kalmayı reddetti.

Joey, "Bu sadece bir dans," diyerek onlara bunun dünyanın sonu olmadığını hatırlattı, ancak o zaman başka bir taktik hata yaptığını fark etti.

"Mezunlar Günü!" diye bağırdı biri, sanki bu onun için bir şey ifade ediyormuş gibi.

"Bu şeyin parasını ödemek için elli çim biçmek zorunda kaldım!" "Bu yılın en büyük dansı!"

"Elbiseme sığabilmek için bir ay boyunca marul yemek zorunda kaldım!" diye bağırarak kızlardan biri Joey'i yakalamaya çalışmaktan vazgeçti ve dolabı yan yatırmanın zamanının geldiğine karar verdi.

Tam da Joey'nin gemiyi terk etmeye karar verdiği zamanlardı.

Joey derin bir nefes alarak çantasını sıkıca kavradı ve herkesi şaşırtmayı başararak dolaptan atladı ve-

Acı dolu bir iniltiyle yüzüstü düştü.

Yaptığı en akıllıca şey değildi ama en azından dolaptan kurtulmuştu, dedi Joey acı dolu bir inilti daha çıkarırken kendi kendine. Orada yatarken, büyük olasılıkla iç yaralarından ölürken, kısa ve biraz iç karartıcı hayatı gözlerinin önünden geçtiğine göre, tüm bu olanları unutmaya istekli olup olmayacaklarını merak etmekten kendini alamadı. Bir çift güçlü elin kollarına dolandığını ve onu ayağa sürüklediğini hissettiğinde, böyle bir duruma düşmemek için büyükannesinin cömert ev okulu teklifini geri çevirme kararından pişmanlık duymaktan kendini alamadı.

Ve evet, okulun geri kalanının ona sırt çevirmesi ve kellesini istemesi büyükannesi ve büyükbabası için endişe verici bir şeydi. Keşke dinleseydi, diye düşündü Joey dikkatle ayağa kaldırılırken ve kendini ağabeyinin onaylamayan yüzüne bakarken bulurken. Ağabeyinin onu gördüğüne pek de memnun görünmediğini fark etmekten kendini alamadı.

Onu gördüğüne çok sevindiği için bu biraz canını acıttı.

"Şimdi ne yaptın?" Jackson onu vururken sordu

Onu ellerine almak için can atan grup, muhtemelen şimdiye kadar onu dolaplara doğru sürüklememelerinin tek nedeni olan bir uyarı bakışı attı.

"Umm," diye mırıldandı Joey, üçüncü dönem Amerikan Tarihi sınıfının geri kalanının kendisine baktığını görünce gergin bir bakış fırlatarak, "Bay Lafereiria'nın lise tarihi öğretme yeteneğini sorgulamış olabilirim."

Jackson bir şey söylemedi, ama yine de söylemesine gerek yoktu çünkü bu sefer işi berbat ettiğinin farkındaydı. Jackson iç çekerek başını salladığında ve çantasını aldığı anda, kışını kaldırmasını işaret ettiğinde neredeyse sevinçten ağlayacaktı.

"Özür dilerim," dedi Joey, büyük olasılıkla kendisinden yıllıklarını imzalamasını istemeyecek olan öfkeli kalabalığa gergin bir gülümsemeyle.

"Öyle demek istemedi," dedi Jackson, kız konuşmayı öğrendiğinden beri kullanmak zorunda kaldığı cümleyi tekrarlayarak ve kızın bir kez daha neden çenesini kapalı tutamadığını merak etmesine neden olarak.

"Gidelim," dedi Jackson, büyük kolunu kızın küçük omuzlarına doladı ve kız ağzını açıp durumu daha da kötüleştirecek bir şey söyleyemeden onu odadan dışarı sürükledi.

Bu noktada bunun insani olarak mümkün olduğundan bile emin değildi.

"Joey," dedi Jackson onu kafeteryaya doğru götürürken acı dolu bir iniltiyle, "ne hakkında konuşmuştuk?"

Joey koridorda onları kimin beklediğini görünce acıklı bir şekilde, "Birçok şey," diye mırıldandı.

Reed Bradford, kardeşinin en iyi arkadaşı, okulun kötü çocuğu, kalp kıran, iki yaşından beri komşusu ve kendi kendini atadığı bebek bakıcısı.

"Onu zamanında buldun mu?" Reed dolaplardan uzaklaşıp onlara katılırken sordu ve Joey'nin ondan zaten nefret ettiğinden daha fazla nefret etmesine neden oldu.

Onu intikam almaya kararlı öfkeli bir kalabalığın elinden kurtarmış olması önemli değildi, ondan nefret ediyordu, hep etmişti ve hep edecekti.

Joey, "Sonra görüşürüz," diye homurdanıp onun ulaşamayacağı bir yere doğru eğilirken Jackson, "Evet, teşekkürler dostum," dedi. Lisede ne işi olduğu hakkında atıp tutan o pisliği dinlemek zorunda kalmadan önce kafeteryaya doğru aceleyle yürüdü.

Onu parçalamaktan başka bir şey istemeyen öfkeli kalabalık koridora adım attığında hademenin dolabına saklanmak zorunda kalan Joey, o anda okulu erken bitirmek için ne gerekiyorsa yapacağına ve bitirdiğinde de bu kasabayı terk edip bir daha arkasına bakmayacağına karar verdi.

BÖLÜM 1

Günümüz

"T "dedi Reed, bakışlarını karşısında oturan ikinci sınıftan öğrenciye kilitlemiş bir halde Neden ait olduğu üçüncü dönem Biyoloji dersi yerine onun ofisinde oturduğunu açıklamak için daha iyi bir yalan bulmaya çalışırken endişeliydi.

"Oraya vardığımda zaten oradaydı," dedi Jen, dudaklarını yalayarak onun bakışlarıyla yüz yüze gelmeye çalıştı, başaramadı ve kucağına bakmakla yetindi.

"Bundan daha iyisini yapabilirsin," dedi Reed, onu neden spor salonunun arkasında sigara içerken bulduğunu açıklayacak başka bir saçma bahane beklerken, suçüstü yakalandığı yarısı boş sigara paketini masasına vurarak.

"Gerçekten yapamam," diye itiraf etti Jen sonunda içten bir iç çekişle. "Bu kadar mı Jen? Mazeretin yok mu?"

Reed itiraf edercesine sordu

Hayal kırıklığına uğramıştı çünkü en sevdiği suçludan çok daha fazlasını bekliyordu.

"Yaptığım şey için gerçekten hiçbir mazeret yok, değil mi Müdür Bradford?" Jen ona "Ne yapacaksın?" dercesine baktı ve ne olacağını bildiği için gözlerini devirdi.

"Yani, sanırım suçu dağılmış yuvama atabilirim, ama bunu söylemeye gerek bile yok. Tabii bir de akran baskısı var," dedi Jen, sanki dünyanın yükü sadece küçük omuzlarının üzerindeymiş gibi derin bir iç çekerek.

Reed, "Yalnızdın," diye işaret etti.

"Bu da akran baskısının ne kadar zararlı olabileceğini kanıtlıyor," dedi Jen ve masasının üzerinde duran akide şekeri kâsesine uzanıp kendine yardım etti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed, sandalyesine yaslanıp onu düşünürken. "Ve gerçekten bulabileceğinin en iyisi bu mu?"

"Devlet eğitimiyle mi?" Jen başını sallamadan önce sordu. "Korkarım öyle."

Gülümsemenin onu sadece cesaretlendireceğini kendine hatırlatan Reed boğazını temizledi ve sigara paketini masaya fırlatıp dosyasına uzandı, muhtemelen şimdiye kadar karşılaştığı en kalın öğrenci dosyası olduğunu fark etti. Dosyayı karıştırırken Jen de orada oturmuş, kendi kendine mırıldanarak onun cezasına karar vermesini bekliyordu.

Başka biri olsaydı muhtemelen onu bir hafta uzaklaştırırdı ama Jen bunu tatil olarak göreceği için ona bunu yapamazdı. Yine ilkokul çocuklarına gönüllü ders vermesini isteyebilirdi ama geçen sefer dersini almıştı. Geriye grafiti temizliği ve ceza kalıyordu. En son grafiti temizliğine gittiğinde neler olduğunu çok iyi hatırladığından, Reed kendini zahmetten kurtarmaya karar verdi ve cezada karar kıldı.

"İki hafta," dedi Reed, elindeki dosyayı masaya geri atarken.

"Uzaklaştırma mı?" Jen umutlu bir ses tonuyla sordu. "Gözaltı."

"Gözaltı," diye mırıldandı sanki seçimlerini düşünüyormuş gibi.

Hiç yoktu ve bunu biliyordu ama bu onu bir pazarlık gibi davranmaktan alıkoymayacaktı. "Bir taneye ne dersin?"

"İki."

"Şimdi, bu iki hafta üst üste mi yoksa basketbol antrenmanını kaçırmamam için bu işi biraz azaltabilir miyiz?" Jen umutlu bir gülümsemeyle öneride bulununca adam ona ters ters baktı.

"Basketbol takımında değilsin," dedi Reed, ellerini yüzüne sürerek ve kafeini bırakmak için başka bir hafta seçmiş olmayı dileyerek.

Jen başını hüzünle sallayarak usulca, "Olabilirdim," diye mırıldandı. "Olabilirdim."

Reed kaşlarını kaldırarak dikkatini dizüstü bilgisayarına verdi ve gözaltı çizelgesini getirdi. "Bugün başlayabilirsin," dedi ve onun adını gözaltı listesine ekledi.

"Bu hafta sorumlu öğretmen kim?" Jen bir parça daha şeker almak için uzanırken sordu.

"Bay Owens," dedi Reed ve gelecek haftanın listesine kendi adını da ekledi.

"Ya gelecek haftaki?"

Reed iç geçirerek sayfayı en başa kaydırды ve yüzündeki buruşukluğu gizlemek için elinden geleni yaparak, "Bayan Dawson önümüzdeki iki hafta boyunca yayında," dedi.

"Bayan Dawson?" Jen birden canlanarak sordu. "Onun yerine gelecek hafta başlayabilir miyim?"

"Hayır," dedi Reed ve Save tuşuna basıp bugün bu konunun bir daha açılmaması için dua etti çünkü bugün bununla uğraşacak enerjisi olduğundan emin değildi.

Jen umutlu bir ses tonuyla, "Bu işleri kolaylaştırır," dedi.

"Hayır."

"Ama-"

"Hayır," dedi Reed kararlı bir şekilde, bunu yapmayı kesinlikle reddederek.

"Peki," dedi Jen, sırt çantasını kapıp ayağa kalkarken derin bir iç çekti. "Ama bil diye söylüyorum, muhtemelen böyle baskıcı bir ortamda dersimi öğrenemeyeceğim."

Reed sigara paketini sol alt çekmeceye atarak, "O zaman anneni arayıp başka bir toplantı için gelmesini istemeyi planlıyorum," dedi ve yılın başından beri öğrencilerden aldığı, çoğu ona ait olan diğer kaçak eşyaların yanına gitti.

"Annemi arayayım mı?" Jen yavaşça başını salladı. "Evet, bunun gerçekten yardımcı olacağından emin değilim."

O da değildi ama okul politikası böyleydi.

"Başka bir önerin var mı?" Reed bu noktada önerilere açık bir şekilde sordu.

"Beni bir uyarıyla bırakır mısınız?" Jen yapabildiği en parlak gülümsemeyle bunu önerdi.

"Hayır. Başka bir şey var mı?" Reed ayağa kalkarak cep telefonunu arka cebine soktu ve kapıya doğru yöneldi.

"İyi o zaman. O zaman cezamı Bayan Dawson ile tamamlamama izin verir misin?" Jen gülümsemesi kaybolurken iç çekerek sordu.

"Hayır," dedi Reed kararlı bir şekilde, ofisinin kapısını açtığında İngilizce Bölüm Başkanı Bayan Jennings'in kapısının önünde durduğunu, ellerini birbirine kenetlediğini ve yeni bir sinir krizi geçirmesine saniyeler kaldığını gördü.

Kadının neden burada olduğunu zaten çok iyi bildiği için Reed ona ofisinde oturmasını işaret etti. Sekreteri Janice elinde bir şişe su, bir kutu kağıt mendil ve tekrar nefes nefese kalma ihtimaline karşı küçük bir kese kağıdıyla odaya dalıp hepsini Bayan Jennings'e uzatırken, o da yoldan çekildi.

Hiç iyiye işaret değil, diye düşündü Reed, ensesini ovuşturarak, "Nerede?" diye sorarken gereğinden fazla zaman harcamak istemiyordu ama açıkçası buna gerek yoktu.

"Üst katın arka holünde," diye nefes nefese kalan Bayan Jennings, nefes nefese kalmaya başladığında kahverengi kâğıt torbayı ağzına kapattı.

"Harika," dedi Reed ofisten çıkarken iç çekerek ve Jen'e sınıfa dönmesini işaret etti, ama tabii ki Jen onu görmezden geldi ve peşinden gitmeye karar verdi.

"Peki, sence ne oldu?" Jen neşeyle sordu, adam arka merdivenlere doğru ilerlerken ona ayak uydurmak için elinden geleni yapıyordu.

Reed, Bayan Jennings'in dersini bırakıp onu görmeye gelmesine neden olabilecek tüm olasılıkları düşünmemeye çalışarak, "Sınıfına git," dedi.

"Sence çayı yine havuza mı döktü?" Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken Jen sordu.

"Ya da belki başka bir sahte duruşma düzenlemiştir?" Jen sordu ve Jen'in en son düzenlediği sahte duruşmayı ve hemen ardından gelen, iki hafta süren evrak işlerine, okul yönetimiyle bir toplantıya ve savcı ile polis departmanının okulda linç çeteleri hakkında düzenlemek zorunda kaldığı özel bir toplantıya yol açan sahte infazı hatırlatan tiksintiyi bastırmak için zar zor zamanı oldu.

"Eminim bir şey yoktur," dedi Reed, tam ikinci katın sahanlığına ulaştıklarında ve bir grup öğrenci yanlarından koşarak geçerken, başlarının üzerine kaldırdıkları su tabancalarıyla kan donduran çığlıklar atarak yollarından çekilmek zorunda kaldı.

"Orospu çocuğu!" Bayan Dawson, Lone Star bayrağıyla süslenmiş yürütecini yavaşça itip amfizemik ciğerlerinin izin verdiği kadar yüksek sesle "Alamo'yu hatırlayın!" diye bağırdığında Reed tersledi ve bunun sonucunda orada durup bunu okul yönetimine nasıl açıklayacağını düşünürken bir grup birinci sınıf öğrencisi hep birlikte hareket edip Bayan Jennings'in terk edilmiş gibi görünen arabasını indirirken "YOLO" diye bağırdılar.

A.P. edebiyat dersi.

BÖLÜM 2

Muhtemelen adını vermesek daha iyi olacak bir üniversitede. Philadelphia, PA

"P Belki bunu bir kahve içerken konuşabiliriz?" Joey umutlu bir gülümsemeyle önerdi, gerçekten de bunu umuyordu

Karşısında oturan adam, kilitli olduğunu umduğu kapının diğer tarafından haykırılan önerilerin hiçbirini yerine getirmeyi ciddi olarak düşünmüyordu.

"Joey..." Dekan Anderson, on iki yıl önce birinci sınıf oryantasyonu sırasında meydana gelen talihsiz olaydan sonra güvenlik tarafından ofisine ilk kez götürüldüğünde yaptığı gibi, onun adını iç çekerek söyledi.

"Belki bir de muffin?" Joey, şu anda görmezden gelmek için elinden geleni yaptığı, kafasının tepside olmasını talep eden yüksek sesle bağırırlardan, bu sefer çok ileri gitmiş olabileceği acı verici bir şekilde anlaşıldığında, biraz umutsuzca önerdi.

Bunu bilerek yaptığından değil, çünkü yapmamıştı ve Dr. Miller kendine gelir gelmez bunu ona söylemeyi planlıyordu. O zamana kadar, onu kanatları altına alan ve fakültenin geri kalanının onu öldürmesini engelleyen adama güvenmek zorunda kalacaktı.

onu kovmak gibi düşüncesizce bir şey yapmamak için. Bu yüzden Joey, Fen Bölümü'nün yarısının şu anda yayınladığı makaleden duydukları hoşnutsuzluğu bağırışlar, küfürler ve yarı rahatsız edici şiddet tehditleriyle ifade ettiği kapıdan sandalyesini gizlice uzaklaştırırken bile yüzündeki gülümsemeyi korudu.

"Ne yapacağız, Joey?" Dean Anderson ellerini yüzünde gezdirirken teslim olmuş bir iç çekişle sordu.

"Daha fazla güvenlik mi turalım?" diye sorunca ters ters baktı.

O da yoluna devam etti.

"Özür dileyebilirim," diye teklif etti Joey, normalde böyle durumlarda yaptığı şey buydu ve ne yazık ki bu, araştırmasının saniyeler önce birinin kariyerini sona erdirdiği ilk sefer değildi...

Ne yaptığı ya da Dr. Miller'ın hastaneye nasıl geldiği önemli değildi çünkü doktor ona kalıcı bir hasar olmayacağı konusunda güvence vermişti.

"Verdiğiniz bilgi doğru muydu?" Dean Anderson aniden elli yaşında gibi görünerek sordu, ki bu da henüz otuz beş yaşında olduğu için biraz endişe vericiydi.

"Evet," dedi Joey yüzünü buruşturarak, bu itiraf onun masasına uzanmasına, her zaman yanında bulundurduğu endüstriyel boyuttaki Tums şişesini almasına ve bir avuç dolusu büyük, kireçli pembe tableti tüketmesine neden olduğunda, Joey onun yıllar geçtikçe daha fazla yaptığını fark etmişti.

"O zaman özür dilemek pek işe yaramayacak," dedi bir ağız dolusu daha mide ilacı içerken.

Joey onun bir şişe Pepto-Bismol alıp şişenin yarısını bitirmesini izlerken dalgın dalgın, "Muhtemelen hayır," dedi.

"O zaman bugün sizi çağırma nedenime geçelim," dedi Dekan Anderson, bir an duraksadıktan sonra ağzını açtı, kapattı, tekrar açtı, tekrar kapattı, başını salladı ve sonra Pepto-Bismol'ün geri kalanını yutarken o orada oturuyordu, gerçekten bunun öğretim asistanıyla ilgili olmadığını umuyordu çünkü o kesinlikle

onun hatası değildi. Ama yine de, eğer dönerse, bunu telafi etmeyi planlıyordu.

"İzninizi onaylamaya karar verdik."

"Umm, teşekkür ederim?" Joey kaşlarını çatmadan edemedi ve ekledi: "Ama ben bir tane istemedim."

"Yine de onayladık," dedi ve yeni bir Pepto-Bismol şişesi kaldırarak ağzına bir avuç daha Tums atmadan önce "Tebrikler," diye mırıldandı.

"Ama benim derslerim-" diye söze başladı, ama adam endişelerini elinin tersiyle itti.

"Çoktan halledildi," dedi ve Pepto-Bismol şişesinden bir yudum daha alarak otururken, bunun ona kovulduğunu söylemenin bir yolu olup olmadığını merak etti.

Dean Anderson, "Bu iyi bir şey," diye söz verdi ve bunu bir ağız dolusu daha mide ilacıyla takip etmeseydi, Joey muhtemelen ona inanırdı.

Bridgewater, MA

"Sanırım her şey Noel Baba'nın gerçek olmadığını öğrendiğimde başladı," dedi cezadan kurtulmaya çalışan küçük baş belası her zamanki yerinden.

Reed e-postaların geri kalanını okumayı bitirip Bayan Dawson'ı neden kovduğunu öğrenmek isteyen ebeveynlerden gelenleri silerken, "Bu senin için çok travmatik olmalı," dedi dalgınca, diğerleri onu daha önce kovmadığı için lanet olası bir moron olduğunu söylüyordu ve birkaçı da sadece bir pislik olduğunu bildirmek için yazmıştı.

"Öyleydi," dedi Jen kısık bir sesle, "Gerçekten öyleydi."

"Peki bu hayat değiştiren olay ne zaman gerçekleşti?" Reed, büyük harflerle pislik kelimesini görünce bir sonraki e-postayı okuma zahmetine girmeden sordu.

"Geçen hafta," diye cevapladı Jen, Reed'in dudaklarının seğirmesine neden olan kederli bir iç çekişle.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed, sandalyesinde arkasına yaslanırken dizüstü bilgisayarını kapattı. "Ve bu yüzden mi cezaya kalamadın?"

Jen fısıldayarak, "Bu kadar neşeli bir ortamda bulunmaya hazır olduğumu sanmıyorum," dedi. "Henüz değil," dedi Jen, başını sempatik bir şekilde sallayarak ve kederli bir iç çekişle.

"Çok erken," diye onayladı Reed, bir kalem kapıp not yazmaya başlarken onun iç çekişine kendi iç çekişiyle eşlik etti.

"Öyle," diye fısıldadı Jen, masasının üzerindeki akide şekeri tabağından kendine yardım ederken.

Reed, notu küçük dolandırıcıya uzatırken anlayışlı bir gülümsemeyle, "Sen cezaya ait değilsin," dedi.

"Tanrı sizi korusun, Müdür Bradford," dedi Jen sulu bir gülümsemeyle ve ayağa kalkıp notu alırken bir çentik attı. "Tanrı sizi korusun."

Reed dizüstü bilgisayarını çantasına koyup ayağa kalkarken, "Umarım bu acıyı hafifletmeye yardımcı olur," dedi.

"Olacak, Müdür Bradford. Olacak," dedi Jen ve kapıya doğru yöneldi, ancak nota bakınca dehşet dolu bir nefes alarak olduğu yerde durdu.

Reed kapıya doğru ilerlerken, "Acele ederseniz, kütüphane kapanmadan yetişebilirsiniz," dedi.

"Acımı paylaştıktan sonra nasıl yapabildin?" Jen "Nasıl?" diye eklemeyen önce sordu.

"Kolayca," dedi Reed, iki hafta daha ceza almamak istiyorsa muhtemelen kütüphaneye gitmesi gereken küçük baş belasının yanından geçmeden önce ofisini kilitledi.

"On sayfa mı?" diye sordu küçük sapık, ana lobide ona yetişirken.

"Yetmez mi?" Reed nota uzanarak sordu, ancak kız irkilerek geri sıçradı ve "Hayır! Bu fazlasıyla yeterli!" dedi.

"Güzel, o zaman sabah görüşürüz," dedi Reed ve bir kez daha ön kapıya ve özgürlüğe yöneldi.

"Gerbilimin öldüğünden bahsetmiş miydim?" diye sordu küçük gölgesi, bir kez daha ona yetişerek.

"Hayır," dedi Reed, kamyonetine doğru ilerlerken.

"O yaptı. Trajik bir olaydı. Çok trajikti," diye mırıldandı Jen, dudakları seğirerek.

"Ne zaman öldü?" Reed kamyonetinin kapısını açıp çantasını dikkatle yolcu koltuğuna atarak sordu.

"On yıl önceydi, ama acısı hâlâ taze," dedi Jen orada durmuş, kendine sarılmış ve onun yenilgiyle iç geçirmesine neden olan hüznü bir gülümsemeyle.

"Peki," dedi Reed, notu elinden aldı ve ona verdiği on sayfalık kâğıdın üzerini çizdi ve geri vermeden önce hızlıca bir not daha aldı.

"Tanrı sizi korusun, Müdür Hayır!" diye dehşet içinde soludu.

Reed, kütüphanenin bulunduğu büyük salonu işaret ederek, "Mutlu Noeller," dedi.

"Bu çok yanlış," dedi Jen arkasını dönüp kütüphaneye doğru giderken, muhtemelen bir sonraki saatini zavallı, masum birinci sınıf öğrencilerini kandırıp ödevini onun için yapmalarını sağlayarak geçirecekti ama bu başka bir günün sorunuydu.

Şu anda önemseydiği tek şey eve gidip buz gibi bir bira içmek, ızgaraya bir biftek atmak ve yarına kadar bekleyebilecek tüm saçmalıkları unutmak için elinden geleni yaparken bazı evrak işlerini halletmektir. Telefonuna baktığında ve onu bekleyen kısa mesajı gördüğünde her şey değişti.

BÖLÜM 3

"T onunki o kadar da kötü değil," diye mırıldandı Joey kendi kendine ve başını sallayarak bu yalanı destekledi.

Büyükbabasının eski iş merdivenini, son on iki yıl içinde bir noktada onu kendilerinden biri olarak kabul etmeye karar vermiş olan çalı yığınınından kurtarmak için iyice çekti.

Birkaç dakika, birkaç küfür ve kaçınmaya çalıştığı büyük su birikintisine yayılmasıyla sonuçlanan birkaç aksilik sürdü, ama sonunda, birkaç çekiştirme, dua ve büyükannesinin eski kuş banyosuyla ilgili bir aksilikten sonra Joey nihayet merdiveni serbest bırakmayı başardı, ancak son on dakika içinde bir noktada, eve girmenin tek yolunun parçalandığını fark etti. Parçaların yere düşmesine izin veren Joey arkasını döndü ve dondurucu, sağanak yağmur altında on iki yaşından beri görmediği eski heybetli evi seçmeye çalıştı.

Belki de bu gece için bir otel bulmalı ve sabah geri dönmeli, diye düşündü Joey, ancak arabası şu anda çamura saplanmış olduğundan ve anahtarları yabani otlar, kayalar ve ara sıra bahçe cüceleriyle dolu ön bahçede gezinmeye çalışırken içine düştüğü beş su birikintisinden birinde olduğundan bu fikri hemen reddetti. Eski anahtarını bulmak için yaptığı kapsamlı bir aramadan sonra, anahtarının altında bir rakun yaşadığını keşfetti.

Ön adımda, kilidi açmaktan başka çaresi olmadığını fark etti.

Bu da sabah yeni bir kilit almak için aklına bir not düşmesiyle son bulmuştu. Kendini arabasının dışında kilitlemesiyle sonuçlanan on dakikalık bir aradan sonra, şansını ikinci kattaki banyo penceresinde denemeye karar verdi ve Jackson'ın o taşındığından beri tamir etmemiş olması için dua etti. Bunun üzerine, büyükbabasının eski merdivenini bulma umuduyla kocaman arka bahçeyi dolaşmaya başladı ama sazlar çoktan onu ele geçirmişti.

Yine de her şey daha kötü olabilirdi, diye düşündü Joey omuz silkerek, büyükbabasının bıraktığı yerden devam etmesi umuduyla büyükanne ve büyükbabasının onlara verdiği eski eve geri dönerken. Bu eski ev büyükbabasının hayaliydi. Çocukluğundan beri bu eski evlerden birine sahip olmayı ve onu onarmayı hayal etmişti ama savaş, anne babasının beklenmedik bir şekilde ölmesi ve onu küçük kardeşini büyütme zorunda bırakmaları, evlilik, çocuklar ve hayat buna engel olmuştu.

Nefret ettiği bir işi yapmak için eski zaman saatinin başında kendini zorladığı her gün, eski bir evi satın alıp restore edebileceği günün hayalini kurmuştu. Elli yıldan fazla bir süre bu şansı beklemiş ve şansı yakaladığında, kızı bir araba kazasında ölünce ve babaları onları gecenin bir yarısı büyükanne ve büyükbabalarının kapısına bırakmanın en iyisi olduğuna karar verince, kendini birdenbire yetiştirmesi gereken iki küçük çocukla bulmuştu.

Ama hiç şikâyet etmedi. Sadece kollarını sıvamış ve elinden gelenin en iyisini yapmıştı. Jackson'a nasıl erkek olunacağını, doğru şeyi nasıl yapacağını ve istediğini elde etmek için nasıl çok çalışacağını öğretmişti ve onunla birlikte...

Sadece gülümsemiş ve kızın yanlışlıkla evi yakmaması ya da öfkeli bir kalabalık tarafından parçalanmaması için elinden geleni yapmıştı. Büyükannesi ve büyükbabası harika bir iş çıkarmış, onların iyi olmalarını sağlamışlardı.

Kendilerinininkini bulduklarından emin olmak için hayallerini bir kenara bırakmak anlamına gelse bile, onlara bakıldı, sırtlarında giysileri ve midelerinde yiyecekleri vardı.

Joey üniversiteye gittiğinde, büyükanne ve büyükbabasının nihayet emekliliklerinin tadını çıkarma şansı bulacağını düşünmüştü. Planlamadığı şey, büyükanne ve büyükbabasının her ikisinin de ilk sömestr bitmeden vefat etmesiydi. Ondan sonra, Jackson ordudayken buraya dönmek için bir neden görmemişti, ama şimdi...

Büyükbabası için bu işi sonuna kadar götürmeye kararlıydı.

Bu düşünceyle Joey eve doğru yöneldi, yol boyunca kaydı, ayağı takıldı ve tökezledi ama sonunda arka kapıya ulaştı. Derin bir nefes alıp kendine başka bir yol olmadığını söyledikten sonra bir taş aldı, gözlerini kapadı ve-

Kardeşinin alarm kurduğunu çok geç fark etmiş.

Jackson'ın bu çöplüğü satmayı neden reddettiğini merak eden Reed, arka kapının yanında tuttuğu beyzbol sopasını kaptığı gibi kırık camı tekmeleyerek yoldan çekildi ve hırsızın alarmı kapatmayı başardığını fark ederek gıcırtılı ayak seslerine doğru yöneldi. Geniş oturma odasının açık kapısından, küçük bir silüetin odanın içinde tökezleyerek dolaşmasını izledi. Tiksintiyle başını sallayarak uzandı ve ışığı açtı.

"Kıpırdama," dedi Reed, bunun sadece bir çocuk olması için dua ediyordu, böylece onu kovabilir ve geceyi sonlandırabilirdi.

Küçük hırsız dönmeye çalışmadan önce şaşkın bir nefes aldı, ancak kayarak tökezledi ve acı dolu bir homurtuyla Bayan Lawson'ın eski çay masasının üzerine düştü. Hırsızın sırlıklam olduğunu fark etmesi bir an sürdü.

Baştan aşağı çamur içindeydi, titriyordu ve büyük olasılıkla kadındı. Kadın uzanıp uzun, koyu, ıslak saçlarını yüzünden uzaklaştırdığında şüpheleri doğrulanmıştı. Adamın orada dikildiğini görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Dudaklarını endişeyle yalamasını ve ayağa kalkmak için hareketlenmesini izledi, ancak yarattığı küçük su birikintisinde kaydı ve kışının üzerine düştü.

"Kim olduğunuzu bilmiyorum ama hemen gitmezseniz polisi aramak zorunda kalacağım," diye anons etti ve ciddi olduğunu göstermek için damlayan ıslak cep telefonunu havaya kaldırırken onu şaşırttı.

Cep telefonunun bataryası yerinden çıkıp uğursuz bir "clank" sesiyle yere düştüğünde gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

Ona baktı ve fark edilir bir şekilde yutkundu. "Kahretsin," diye fısıldadı sevimli bir kaş çatmayla.

Reed küçük, ıslak fareye acımaya karar verdi. Sopayı indirdi ve ön kapıya doğru işaret etti. "Sadece buradan git ve ben de polisleri aramayayım."

İri, güzel mavi gözler bu duyuru üzerine daha da genişledi ve bir anlığına ona dikildi.

"Böyle bir şey olmayacak," dedi kararlılıkla.

Artık sabrı kalmamıştı. Reed ağır bir iç çekişle, "Bak, yeter artık kadın," dedi ve öne doğru yürüyüp onu kolundan tutarak ayağa kaldırdı, ancak bir saniye sonra küçük metalik bir tüpü kaldırıp yüzüne püskürttüğünde onu yere düşürdü.

JOEY, kendisini kurtarmak için bir yol bulmaya çalışırken ve itiraf etmek gerekirse bu konuda bir şey bulamazken, nane kokulu nefes spreyinden hiç etkilenmemiş gibi görünen iri yarı adam ona dik dik bakarken geri çekildi.

"Kazaya meyilliyimdir," diye mırıldandığını duyan Joey, gerçekten de Jackson'ın eski beyzbol sopasını iyi kullanmamış olmasını umuyordu

kullanın.

"Bunun yüzüme nefes spreyi sıkmakla tam olarak ne ilgisi var?" diye sordu iri adam kaşlarını çatarak, yüzündeki son nane spreyini silerken, kadın bu fırsatı hırsızını kontrol etmek için kullandı.

Ve kaşlarını çattı.

Yüzde yüz emin değildi ama içinden bir ses, siyah saçları düzgünce taranmış, kravat, gömlek, pantolon ve cilalı ayakkabılar giyen iri yarı, inanılmaz yakışıklı adamın hırsız olmadığını söylüyordu ve bu da ilginç bir soruyu gündeme getiriyordu...

Neden buradaydı?

Jackson'ın sonunda burayı satma tehdidini yerine getirip getirmediğini merak eden Joey bir adım geri attı ve lambayı bulmaya çalışırken oluşturduğu su birikintisinde ayağı kaydı, eğer Jackson uzanıp onu sabitlemeseydi kış üstü düşecekti.

Joey ıslak kıyafetlerini düzeltmeye ve Jackson'ın evdeki payını satın alıp evi eski ihtişamına kavuşturmaya nasıl parasının yeteceğini düşünmeye çalışırken otomatik olarak "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Bunu yapamayacağını hemen anlayan Joey bir iniltiyi bastırırken, Jackson'ın hayır diyeceğini bildiği halde onu kendisine bir şans vermeye nasıl ikna edeceğini düşünüyordu. Evi istemiyordu, hiçbir zaman da istememişti. Henüz onu evi satmaya zorlamamasının tek nedeni, evin büyükbabaları için ne kadar önemli olduğunu bilmesiydi ama er ya da geç, duygusallık yeterli olmayacaktı.

"Eee?" dedi emlakçı olmasından korktuğu adam. "Ben topuz taşımam-"

"Ben de öyle düşünmüştüm," diyerek sözünü kesti.

"-Çünkü şansım yaver giderse ya yüzüme sıkarım ya da nefes spreyi zannederim," diye itiraf etti Joey omuz silkerek.

Dudakları seğirdi. "Anlıyorum."

Ters ters baktı, ayağı kaydı, kendini tuttu ve tekrar ters ters baktı. Adam gülümsedi.

Hayal kırıklığıyla küçük bir hırıltı çıkardı ve bir şekilde ayağını kaybetmesine neden oldu. Onu tekrar yakaladığında kıkırdadı.

"Ben Reed Bradford'um, ya sen?" diye sordu her şeyi geri getiren o yıkıcı gülümsemesiyle.

Aynı zamanda çocukluk düşmanına, hayatını cehenneme çeviren ve kendi evinde kendisini üçüncü teker gibi hissetmesine neden olan çocuğa ve herkesin önünde küçük düşürdüğü adama bakarken nefes almasını da zorlaştırıyordu. Joey orada öylece durmuş, onu bir daha görürse söz verdiği dayaktan kurtaracak bir şey, herhangi bir şey düşünmeye çalışırken, buraya geri dönme kararından pişmanlık duymaktan kendini alamıyordu.

Kabul etmek gerekir ki, eve gelip hayatı darmadağın olmamış gibi davranmaya karar verdiğinde pek de sağlıklı düşünememişti çünkü eğer düşünseydi bunun ne kadar aptalca olduğunu düşünür ve bu riski asla almazdı. Buradan başka bir yerde olmasının belki de en iyisi olacağına karar veren Joey, biraz histerik bir gülümsemeyle, "Ben artık gideyim," diye mırıldanarak yavaşça kapıya doğru ilerledi, ancak adamın inanılmaz yakışıklı yüzündeki gülümseme yavaşça kaybolup yerini eskiden rüyalarına giren bakışlara bıraktığında, onu bir YouTube fenomeni haline getiren kızın kendisi olduğunun farkına vardı ve bu farkına vardığında...

Joey, kilerin içeriden hâlâ kilitli olup olmadığına bakmanın kendi yararına olacağına karar verdi.

BÖLÜM 4

"**I** Özür dilediğimi söyledim!" diye bağırırken, Reed orada durmuş ona bakıyordu.

kilitli kiler kapısına bakarken, elleri uzun zaman önce yemesi gereken tokadı nihayet ona atma ihtiyacıyla titriyordu.

"Hayır, yapmadın," dedi Reed sıkılmış dişlerinin arasından, küçük veledin ona yaşattıklarının hatırası neredeyse kışına tekme basacakken.

"Şey," dedi Joey, boğazını temizlemek için duraklayarak, "ima edildi."

Reed gözlerini kapıya dikerek, "Hayır, değildi," dedi.

"Denedim ama Jackson, cinayet dürtülerini kontrol altına alana kadar seni biraz rahat bırakmamın en iyisi olacağını düşündü."

"O zaman çok erken döndün," diye ısırdı Reed, o lanet kapıyı kırmak için kullanabileceği bir şey ararken.

"Oh, hadi ama! Hâlâ kızgın olamazsın!"

"Bir daha düşün," dedi Reed, kapıyı kırıp kızın kışına bir şaplak atmak için beyzbol sopasını kapmayı düşünürken.

Joey, "Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, o videoyu yayınlayan öğrenci yurduna sert ifadeler içeren bir e-posta gönderdim," dedi,

Umutlu görünüyorsun.

Reed, kapıya bakıp bir sonraki hamlesini düşünürken ve on iki yıl sonra intikam almanın işini kaybetmeye, hapse girmeye ve hayatının geri kalanında sabunu düşürme endişesi yaşamaya değip değmeyeceğini merak ederken ellerini kabaca yüzüne sürerken, "Değmez," dedi. Kapı kolunu tutup omzunu kapıya çarparken, risk almaya kesinlikle değer, diye karar verdi.

"Bekle. Ne yapıyorsun?" diye tereddütlü bir soru geldi.

Slam!

"Belki de bunun hakkında konuşmalıyız?"

Slam!

"Özür dilerim! Özür dilerim! Aman Tanrım, özür dilerim!" diye bağırdı küçük iblis, kapı nihayet tatmin edici bir çatırtıyla açıldığında.

Kırık kapıyı kenara iten Reed, kilerden içeri adımını attı ve raflara yapışmış çamurlu küçük dağınıklığa baktı, topuzlu dizler, sivri dirsekler ve mürekkep lekeli parmak uçlarından başka bir şey olmayan cılız küçük veledin gittiğini ve onun yerine bu küçük rüküş kadının geldiğini fark etti, Reed'in omzuna ancak yaklaşan bir kız, onu tombul gösteren aşırı kıvrımları, dağınık, çamurlu saçları, kristal mavisi gözleri ve hak ettiği şaplaktan kurtulmak için saçma sapan bir bahane bulmaya çalışırken sessizce çalışan dolgun pembe dudakları vardı. Yeterince beklediğine karar veren Reed, küçük veledi kaptığı gibi kilerden dışarı sürükledi ve okuma yazmayı öğrendiği eski mutfak masasına yöneldi, bir sandalye çekip oturdu ve-

"Bekle! Bunu konuşabiliriz!"

-Küçük veledi kucağına oturttu, elini kaldırdı ve-

"Söz vermiştin!" Joey biraz histerik bir şekilde bağırdı ve sözlerinin çarpmasıyla kıpırdanarak kurtulmaya çalıştı.

ve bunu yaptıklarında, onu bir küfürle kucağından itti.

"Lanet olsun!" Reed ısırarak ayağa kalktı ve bu sırada sandalyeyi geri devirdi.

"Küçük velet ayağa kalkarken başını sallayarak gergin bir şekilde mırıldandı, tekrar başını salladı, muhtemelen onu kızdıracak başka bir şey söylemek için ağzını açtı, kapattı, tekrar başını salladı, "Tamam o zaman," diye mırıldandı ve kaçmak için harekete geçti.

Ama ondan kaçmak mümkün değildi ve bunu ikisi de biliyordu ve hepsi de asla vermemesi gereken o söz sayesinde olmuştu. Reed, işleri daha da zorlaştırmadan önce küçük veledi yakalayıp omzuna atarken ve kapıya yönelirken, başka seçeneği olmadığını kendine hatırlattı.

"Nereye gidiyoruz?" Joey sordu ama Reed onunla konuşacak durumda olmadığı için onu kapıdan dışarı taşıdı. Reed alarmı kurarken, yarın tekrar gelip camı değiştireceğini ve kapıyı kilitleyip çıkacağını aklına not etti.

"Neden ormana doğru gidiyoruz?" Joey omzunun üzerinden endişeyle kayarak sordu: "Bugünlerde bir cesedi başarıyla saklamanın neredeyse imkânsız olduğunu biliyorsun, değil mi? Reed?"

Yine de Reed, mülklerini birbirine bağlayan ormandaki eski patıkaya doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi ve küçük veledede göz kulak olacağına dair aptalca söz verdiği günü düşündü. Başka biri olsaydı ona hayır der ve gülüp geçerdi ama Bayan Lawson'a hayır diyemezdi, onun için yaptığı onca şeyden sonra olmazdı. Küçüklüğünde ona bakmış, annesi Matt'e hamileyken yatak istirahatine alındığında onunla ilgilenmiş, ödevlerine yardım etmiş ve her zaman masasında onun için de bir yer olmasını sağlamıştı.

Her zaman onun yanında olmuştı, bu yüzden ona bir şey olursa küçük ve lede göz kulak olmasını istediğinde, pişman olacağını çok iyi bildiği halde evet demek için kendini zorlamıştı.

"ANNE BABAN NASIL?" diye sordu küçük iblis, birinci kattaki geniş banyoda etrafına göz gezdirirken, dikkatini bir oraya bir buraya kaydırarak ve tabii ki fayans döşeli banyo zemininde yarattığı büyük su birikintisi sayesinde ayaklarının her birkaç saniyede bir altından çıkma tehdidiyle sonuçlanan bir sohbet havasında.

"Burada ne halt ediyorsun Joey?" Reed ellerini kabaca yüzüne sürerek ve hâlâ karşısındakinin gerçekten Joey, yani çocukken ona kalp krizi geçirtmek için elinden geleni yapan o sinir bozucu küçük baş belası olduğuna inanamayarak sordu.

Joey omuz silkerek "Eve geldim," dedi ve büyükbabasının büyükannesi için yaptırdığı tavandan tabana dolapları inceledikten sonra dikkatini büyükbabasının geçen yıl yaptırdığı geniş duş kabinine verdi.

"Anlıyorum," dedi Reed, inanamayarak başını sallayarak çünkü onu bir daha görebileceğini gerçekten hiç düşünmemişti. "Yani, eve uçtun ve-"

"Oh, hayır, buraya arabayla geldim. Olması gerekenden beş saat daha uzun sürdü ama bunun muhtemelen arabaya servis noktasındaki olayla bir ilgisi var," diye açıkladı Joey omuz silkerek ve "Arabaya servis noktası mı?" diye sorarken bile çamura bulanmış iblisin yüzünde sevimli bulmaktan kendini alamadığı o gülümsemeyle.

Dudaklarını büzdü, düşünceli görünüyordu. "Şimdi düşünüyorum da, müdür muhtemelen palyaço konusunda haklıydı."

"Palyaço mu?" Reed kendini daha iyi bir yargıya karşı sorarken buldu.

"Arabaya servis yapan yerdeki palyaço. Bir şey duymayınca çağrı düğmesini kullanmaya karar verdim," dedi Joey omuz silkerek.

"Kulağa mantıklı geliyor," diye mırıldandı Reed, bunun nereye varacağını bilmek istediğinden pek emin değildi.

Joey başıyla onaylayarak, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Ama pencereden ona ulaşamadım. Bu yüzden kapımı açtım ve yanlışlıkla palyaçoya çarptım ama itfaiyeci yangının yine de çıkacağını söyledi. Hatalı kablo tesisatı falan," diye mırıldandı çaresiz bir omuz silkmeyle.

"Anlıyorum," dedi Reed usulca, çocukluk anıları birbiri ardına gözünün önüne gelirken ve orada öylece durup kızının nasıl olup da hâlâ hayatta olduğunu merak ederken.

Aslında bunu, onu sokağın aşağısındaki oyun parkında, henüz iki yaşındayken ve şimdiden diğer tüm çocukları kızdırırken bulduğu günden beri merak ediyordu. Diğer küçük çocuklar onu kum havuzuna diri diri gömmeye çalıştıklarında araya girmek zorunda kalmıştı. Onları kızdırmak için ne yaptığından hâlâ emin değildi ama o günden sonra bu küçük baş belasını beladan uzak tutmak onun görevi haline gelmişti. Yıllar boyunca onun kıcını kurtarmak için kaç kez devreye girmek zorunda kaldığının sayısını unutmuştu ve görünüşe göre bu sefer de farklı olmayacaktı.

"Sigortam onarım masraflarını karşılıyor. Müdür restoranın en geç bir hafta içinde tekrar açılacağını söyledi ve neyse ki kimse zarar görmedi. Yani Johnny dışında."

"Johnny?" Reed bunu duymak istediğinden pek de emin olmayarak, "Johnny," dedi.

Umursamaz bir tavırla elini salladı. "Johnny, burger palyaçosu."

Hâlâ küçük veledi boğazlamak istemesine rağmen dudakları seğirdi. "Anlıyorum."

"Sorun değil. Gerçekten iyi bir sigortam var," diye ekledi Joey dalgınca, ama kaşları çatılmış bir halde büyük

çamurlu su birikintisi yaratıyordu. "Artık eve dönsem iyi olacak," diye mırıldandı düşünceli düşünceli ve ona kapıyı gösterip kendisini Joey Lawson'ın kâbusundan kurtarmayı ne kadar istese de başka seçeneği yoktu.

Küçük veledi beladan uzak tutmak zorundaydı.

"Jackson suyu yıllar önce kapattı," dedi Reed, kardeşini araması gerekip gerekmediğini düşündü ama küçük cehennem zebanisinin kendini soktuğu karmaşanın ortasına sürüklenmek istemediği için bu fikri hemen reddetti.

"Ah," dedi Joey sevimli bir şekilde kaşlarını çatarak. "Peki ya sıcak ne olacak?"

Büyükanneleleri ve büyükbabaları öldükten sonra Jackson eski evde kalmayı bıraktı ve onunla ya da gece için seçtiği herhangi bir bar tavşanıyla birlikte kalmaya başladı. Reed, Jackson'ın eski evi en son ne zaman kontrol ettiğini bile hatırlamıyordu. Vergiler ve sigorta derken, eski ev tutmaya değmezdi ama Reed ne zaman satmayı teklif etse, Jackson omuz silkiyor ve bunu düşüneceğini söylüyordu.

"Kırık," dedi Reed, gerçekten neden buraya geri döndüğünü merak ederek.

Joey dalgın dalgın başını sallayarak, "Anlıyorum," diye mırıldandı ve ağır bir iç çekmeden önce uzanıp çamura bulanmış saçlarını geriye itti. "Sanırım tamir ettirene kadar bir otelde kalacağım. Chase Caddesi'nde hâlâ bir otel var mı?"

Reed, Jackson'ın küçük kız kardeşini bir otele gönderemeyeceği için kendini "Benimle kalabilirsin," derken buldu.

"Ah," dedi Joey, etrafına bir kez daha bakmak için dönerken ve bu sırada bir şekilde kendi ayaklarına takılıp düşmeyi başarırken alt dudağını sıkarak. Adam onu yakalamasaydı kışının üstüne düşecekti.

Reed onu tekrar ayağa kaldırırken, "Bu bir sigorta olmalı," dedi.

"En iyisi."

BÖLÜM 5

"M Annen dolapta birkaç kıyafet bırakmış. Duş al, beladan uzak dur ve yanmamaya çalış.

burası yıkıldı. Bir şeye ihtiyacın olursa üst kattaki ofisimde olacağım," dedi ve bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü adam ortadan kayboldu ve Joey kendini kuşkusuz güzel olan banyonun ortasında, her yere çamur damlarken buldu.

"Pekâlâ o zaman," diye mırıldandı Joey kendi kendine, orada dikilmeye devam ederken, nerede yanlış yaptığını anlamaya çalışıyordu.

Aralarından seçim yapabileceği çok fazla olasılık olduğu için Joey banyo kapısını isteksizce kapattı. Bir an için ön kapıdan gizlice çıkıp yandaki eve gitmeyi düşündü ama çamur içinde olduğu, donmak üzere olduğu ve "kaba kuvvetten" pek hoşlanmadığı için Reed'in cömert teklifini kabul edip geceyi orada geçirmeye karar verdi. Kararını veren Joey sonraki on dakika boyunca su içinde kalmış giysilerini çıkarmak için uğraştı ve özgür kaldığında büyük duşa girdi, suyu açtı, gözlerini kapadı ve her şeyi, stresi, endişeleri, şu anda hiçbir şey yapamayacağı her şeyi akışına bıraktı. Bu, çocukluğundan beri yaptığı bir şeydi ve şu ana kadar yaptığı tek şey

ülser olmadan bu kadar uzun süre hayatta kalmasını sağladı.

Yirmi dakika sonra kendini yeniden insan gibi hissetmeye başladığında Joey isteksizce suyu kapattı, bir havlu aldı ve büyük dolaba doğru yürüdü, orada kurutucunun yanındaki rafta annesinin kıyafetlerini buldu. Etiketle küçük beden yazdığını fark edince onları rafa geri koydu çünkü bu şekilde **o l m a z d ı**. Hafif bir tereddütten sonra dikkatini kurutucuya çevirdi ve Reed'in bazı kıyafetlerine el attı. Tişörtlerinden birini ve bir çift boxer'ını aldıktan sonra, Joey çamaşır sepetinde bulunduğu giysilerle birlikte **k e n d i** giysilerini de çamaşır makinesine attı, yüklemeyi başlattı ve yerleri temizledi. Bu iş bittikten sonra, üç yaşından beri girmesinin yasak olduğu eski evi keşfederek biraz zaman öldürmeye karar verdi.

Büyükannesi ve büyükbabası ona özellikle yasaklı olduğunu söylememişti ama Jackson'ın iyiliği için bu eve elli adım bile yaklaşmaması yönündeki isteklerini bu şekilde algılamıştı. Jackson doğduğu günden beri ona mahkûmdu ve anneleri ölüp de babaları onları büyükanne ve büyükbabalarının önüne bıraktığında bu durum daha da kötüleşmişti. Büyükanne ve büyükbabası yetmişli yaşlarının sonlarında olduğundan, ona göz kulak olmak ve onarılamaz bir hasara neden olacak bir şey yapmadığından emin olmak erkek kardeşine kalmıştı. Sınıf atlamaya başladığında işler daha da kötüye gitti, ta ki bir gün Cebir dersinde onun yanında oturup Scooby-Doo kalemini onun için açmasını isteyene kadar. Böylece, onun kendine biraz zaman ayırmaya ihtiyacı olduğunu anlamış ve bunu ona vermekten mutluluk duymuştu, özellikle de Reed'le uğraşmak zorunda kalmayacağı anlamına geliyorsa.

Artık kutsal odaya girmeyi başaran Joey, merakına yenik düşüp etrafa bir göz atmaktan kendini alamadı çünkü kendi kendini görevlendiren bakıcısının hâlâ üst katta meşgul olduğu anlaşıyordu. Muhtemelen bir daha böyle bir fırsat yakalayamayacağını bildiği için

düşme tehlikesi geçirince banyonun kapısını açıp dikkatlice başını dışarı uzattı ve tedbirli olmanın üzülmekten daha iyi olduğuna karar verdi. Adamın gerçekten gittiğinden emin olduktan sonra, çünkü o kadar da aptal değildi, Joey on dokuzuncu yüzyıldan kalma güzel bakımlı koridorda yürüdü, yol boyunca odalara göz attı, birkaçını keşfetti, Bradford ailesinin kütüphanesi gibi görünen bir yere girdi, dikkatini çeken birkaç kitabı seçti, koridorun sonundaki kapıya doğru taşıdı ve-

Kendisini, birden fazla ısıtıcı, ekmek çekmecesini, altı brülör ve dört fırın gibi görünen eski moda ocaklardan birine bakarken buldu. Yıllar boyunca büyükannesinden bu soba hakkında hikâyeler dinlemişti ama bu kadar güzel olabileceğine hiç inanmamıştı. Büyükannesi yıllarca bu sobaya uzaktan hayranlık duymuş, onu bir tur atabileceği günün hayalini kurmuş ama ne yazık ki büyükannesi bunu soramayacak kadar kibar davranmıştı.

Neyse ki Joey'in böyle bir sorunu yoktu.

KÜÇÜK JOEY LAWSON, diye düşündü Reed sandalyesinde arkasına yaslanıp uzun uzun iç çekerek gözlerini kapatırken ve onunla ne halt edeceğini düşünürken başını hüznle sallayarak.

Bu tam olarak doğru değildi çünkü onunla ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu. Aşağı inmek ve onu bacaklarının üzerine çekmek istiyordu, böylece ona yıllar önce atması gereken tokadı nihayet atabilecekti ama bu bir seçenek olmadığına göre...

Aklını kaçırmadan onu beladan nasıl uzak tutacağını bulması gerekecekti. Belki de boş yere endişeleniyordu. Tek bildiği, Joey'nin

eski eve bakmaya değer mi diye bakmak için şehre gelmişti ve değmeyeceğini anladığı anda Jackson'a evi satılığa çıkarmasını söyleyecekti ve bu muhtemelen onu son görüşü olacaktı. Kahretsin, eğer tek gereken buysa, belki de eski ev için bir teklifte bulunmalı ve sonunda bu küçük baş belasından sonsuza dek kurtulmalıydı.

Aslında bu, bir süredir üzerinde düşündüğü bir fikirdi. Çocukken, ailesindeki diğer erkekler gibi o da aile işini öğrenmişti. Babasının tezgahında oturur ve babasının çalışmasını izler, bir yığın tahtadan yapabildiği her şeye hayran kalırdı. Bisiklete binmeden önce çekiç kullanmayı öğrenmişti ve on yaşına geldiğinde babasının gösterdiği hemen hemen her şeyi yapabiliyordu. On dört yaşına geldiğinde Reed yazlarının yarısını amcası Jared ile birlikte ev yapmayı öğrenerek geçiriyordu. Elleriyle çalışmayı, yoktan bir şeyler yaratmayı ve eski evleri onarmayı çok seviyordu. Üniversiteye gittiğinde de ailesi için çalışmaya devam edebilmişti.

Ama sonra, ilk öğretmenlik işini aldı.

Ondan sonra babasıyla sadece yazları ve okul tatillerinde, müdür yardımcısı olduktan sonra ise daha da az çalışmak zorunda kaldı. Üç yıl önce, eski lisesinde müdürlük görevini devraldığında, ailesiyle çalışmak için daha fazla zaman ayıracağına dair kendine söz vermişti. Ailenin geri kalanına daha yakın bir yere taşınmaya karar verdiklerinde bu evi anne ve babasından satın almasının nedeni de buydu.

Ama Reed ne zaman dışarı çıkıp büyük-büyük-büyük-büyükbabasının eski atölyesini iyi bir şekilde kullanmayı düşünse, eski eskiz defterini çıkarıp ona hiçbir şey ifade etmeyen parçaların birkaç eskizini yapmaktan başka bir şey yapamayacak kadar bitkin düşüyordu. Kardeşi eski dükkânı birkaç yıl önce devralmıştı.

aile işini devam ettiriyordu. Reed'in ilgisini çeken tek şey, ailesinin neredeyse iki yüz yıl önce inşa ettiği yandaki köhne evdi.

Ailesi kasabanın etrafındaki evlerden birkaçını inşa etmişti, çoğu hâlâ eskisi kadar güzel duruyordu ama yandaki ev gibi birkaçı yıllar boyunca ihmal edilmişti. Babası aslında eski evi satın alıp eski ihtişamına kavuşturmayı düşünmüştü ama sonra Bay Lawson'la tanışmış ve yaşlı adamın evi ne kadar çok sevdiğini fark etmişti. Böylece kenara çekilmiş ve eski evi restore etme işini Bay Lawson'a bırakmıştı.

Bay Lawson, kızı öldüğünde ve damadı Jackson ve Joey'i kapısının önüne bırakmaya karar verdiğinde çatıyı değiştirmeyi ve temeli onarmayı başardı. Ondan sonra...

Eski ev için neredeyse hiç zamanı olmamıştı, alt kattaki küçük iblisin yarattığı cehennem düşünüldüğünde bu o kadar da şaşırtıcı değildi. Tanrım, tam bir kâbus gibiydi, sürekli başını belaya sokuyor ve yanlış şeyler söylüyordu. Ama o sevimli gülümsemesi ve Jackson'ın ona zarar veren herkesi öldürebileceği gerçeği sayesinde her zaman beladan kurtulmayı başarmıştı.

Yine de çoğu insan, küçük veledi ağlatacak bir şey söylediklerinde ya da yaptıklarında Reed'in hayatlarını cehenneme çevireceğini bildiklerinden, küçük baş belasına ters ters bakıp uzaklaşmakla yetiniyordu. Muhtemelen Bayan Lawson'ın Reed'den ona göz kulak olmasını istemesinin nedeni de buydu çünkü Reed'in kimsenin onu incitmesine izin vermeyeceğini biliyordu. Küçük veledin onun için ne planladığını bilseydi muhtemelen başka birinden bu küçük baş belasına bakmasını isterdi...

"Ne oluyor be?" Reed dalgınca gözlerini açtı ve dikkatini şimdiye kadar karşılaştığı en baştan çıkarıcı kokunun dikkatini çektiği kapalı ofis kapısına kaydırды.

Ne yaptığının farkına bile varmadan ofisinden çıkıp aşağıya inen Reed, taze pişmiş ekmek kokusuyla inlemeye başladı. Taze pişmiş ekmek kokusunu almalı çok uzun zaman olmuştu ama bu asla unutamayacağı bir kokuydu. Lawson'ların evinde geçirdiği tembel öğleden sonralarının anılarını geri getirdi, endişelenmesi gereken tek şey dışarı çıkıp oynamadan önce ödevini yapmaktı. Diğer baştan çıkarıcı kokunun ne olduğunu merak eden Reed, mutfak kapısına yöneldi ancak isteksizce geri dönüp ön kapıya yöneldi ve zilini çalan kişinin gecesini daha da kötüleştirmek için burada olmaması için dua etti.

Daha çok dua etmeliydi, diye düşündü Reed, kapısının önünde duranın kim olduğunu görünce. Bu aynı zamanda mesaja cevap vermeyi unuttuğunu da fark etmesine neden oldu çünkü eğer cevap verseydi, kardeşini öldürmesine neden olan kişi, elinde yine tavuk ve kremalı mantar çorbası güveci gibi kokan bir şeyle kapısının önünde durup ona gecesini güzelleştirecek bir gülümseme vermeyecekti. Bunun yerine, bu sadece onda ciddi bir sorun olduğunu hatırlatan bir şeydi.

"Hey, Reed," Julie, yan komşusu, aynı zamanda bir öğretmen, iyi bir aşçı, uzun boylu, doğru miktarda kıvrımlara sahip inanılmaz derecede güzel, akıllı, nazik ve önemli olan her şekilde onun tipi ve onu neden istemediği hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu onu lanet olası aklından çıkarıyordu.

"Hey, Julie," dedi Reed, içeri girebilmesi için kapıyı açık tutarken gözlerini onun üzerinde gezdirdi, kot pantolonunun uzun bacaklarını mükemmel bir şekilde sergilemeden önce kışını tam olarak nasıl sardığına baktı ve-

Hiçbir şey.

Kesinlikle hiçbir şey.

"Bu inanılmaz koku da ne?" Julie mutfağa doğru yönelirken sıcak bir gülümsemeyle sordu.

Kendisinin nesi olduğunu merak etmekten kendini alamasa da onu takip etmekten başka çaresi yoktu.

Aslında bu onu endişelendirmeye başlayan bir şeydi. Geçen yıl taşındığında, onun doğru kişi olabileceğini düşünmüş, hatta öyle olmasını ummuştı, böylece sonunda boş bir ev, bir türlü bitiremediği bir yığın evrak işi ve onu kızdırmak için elinden geleni ardına koymayan bir erkek kardeş yerine akşamları eve dönebileceği bir şey daha olacaktı. Tek istediği...

Daha fazla.

Taşındıktan sonra gelip kendini tanıttığında, ona çıkma teklif etmeye ve ne olacağını görmeye karar vermişti. Hiçbir şey olmadı. Kesinlikle hiçbir şey. Tüm randevu boyunca kendine sadece yorgun olduğunu söylemişti ama randevunun sonunda bunun bir yere varmayacağı çok açıktı. Bu her şeyin sonu olmalıydı, ama sonra Matt, onun ağzını burnunu kıracağı küçük pislik, ona ailesindeki erkeklerin komşularıyla evlendiğine dair o saçma hikâyeyi anlatmaya karar verdi. Ondan sonra işler garipleşti.

Onunla ilgilenmiyordu, hiç ilgileniyormuş gibi yapmamıştı ve bildiği kadarıyla o da bunun farkındaydı ama bu onun her seferinde gözlerinde umutlu bir bakış belirmesine engel olmuyordu.

"Aman Tanrım! Harika görünüyor!" Julie, mutfağa girdiklerini ve eski mutfak adasının yiyeceklerle kaplı olduğunu söyleyerek dikkatini çekti, ancak bir inilti ısırmasına neden olan şey bu değildi.

Hayır, bu, mutfak adasında oturmuş, eski Bradford Mobilya tişörtünü ve boxer'ını giymiş, kitap okuyan ve bunu yaparken kesinlikle çok sevimli görünen küçük kadın olabilirdi. Üzerindeki çamurlar temizlendiğinde Reed onun son on iki yılda ne kadar değiştiğini görebiliyordu. Eskiden fare kahverengisi olarak düşündüğü uzun kahverengi saçları, birkaç koyu renk karışımı ile daha açıktı ve ipek gibi görünüyordu, nasıl olduğunu merak ediyordu.

parmaklarının arasında kayıyormuş gibi hissediyordu. Reed, bakışları güneye kayarken, eski gömleğini hiç olmadığı kadar dolduran iri göğüslerin, seks için yaratılmış geniş kalçaların, sevimli, küçük ayak parmaklarıyla biten kısa, hafifçe bronzlaşmış bacakların üzerinden geçerken ve tekrar yukarı çıkmadan önce dolgun alt dudağını dişlerinin arasında nasıl endişelendirdiğini fark ederken, o dolgun dudakların horozunun ucuna sarılmasının nasıl bir his olacağını merak etmesine neden olurken, mavi gözlerinde hala bir parça yaramazlık vardı.

Başının ciddi bir belada olduğunu fark etmesini sağladı.

BÖLÜM 6

"**I** Ben Julie," dedi uzun boylu, güzel sarışın, Reed'e soru dolu bir bakış gönderirken bile gülümseyerek, Joey'nin birkaç dakika önce mutfağa girdiğinden beri tek bir kelime bile etmediğini belirtmek isterim.

Joey onu suçlayamazdı, çünkü yıllar boyunca kendisinden nefret etmesi için ona yeterince neden vermişti, ama aslında ona dik dik bakmayı bırakmadığı için biraz endişelenmeye başlamıştı. Şimdiye kadar, ailesinin bu konudaki rahatsız edici takıntısı göz önüne alındığında, bakışlarını yaptığı tüm yemeklere çevirmiş olmalıydı, ama hala ona bakıyordu. Normalde bu bir sorun teşkil etmezdi ama bu durum onu sinirlendirmeye başlamıştı ve sinirlendiğinde daha sonra özür dilemesini gerektirecek şeyler yapmaya meyilliydi.

"Joey," dedi, karşısındakinin kız arkadaşı olup olmadığını ve öldürücü bakışının ona defolup gitmesini söylemenin ince bir yolu olup olmadığını merak ederek.

"Tanıştığımıza memnun oldum Joey," dedi Julie, çoğunlukla onu henüz tanımadığı için, Reed'e sorgulayan bir bakış daha fırlatırken. "Bu harika görünüyor! Bunu sen mi yaptın?" diye sordu, odağı tekrar yemeğe kaydırmaya çalışıyordu, bu Reed'in dikkatini çekmeliydi, ama garip bir nedenden dolayı, yemek pişirdiğini hatırlatmak onu daha da kızdırdı.

Tamam o zaman.

"Ekmeğimi kazanmak zorundaydım," diye mırıldandı Joey, çünkü gergin olduğunda hep böyle yapardı. Kendi eğlencesi için insanlarla uğraşıyordu, bunun yanlış, çok yanlış olduğunu biliyordu ama yine de kendine engel olamıyordu.

"Yemek yedin mi?" Julie, hâlâ ters ters baktığını belirtmek istediği Reed'e sorgulayan bir bakış daha fırlatarak sordu.

Joey bardağını kaldırarak, "Evet, Reed bana bu lezzetli bardak suyu verecek kadar nazikti," dedi. "Çok lezzetli," diye mırıldandı bir yudum alırken, bu da Reed'in gözlerini ona dikmesine neden oldu ve Joey bunu bir ilerleme olarak kabul etmeye karar verdi.

Julie dudakları kıpırdarken, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Çok lezzetli görünüyor."

"Öyle," diye mırıldandı Joey bir yudum daha alırken, "Gerçekten öyle."

"Tanrı aşkına," dedi Reed, bakışlarının takıntılı halinden sıyrılarak. Kızın yanından hışımla geçti ve ona son bir bakış fırlattı çünkü görünüşe göre onunla aynı odada olup da ona bakmadan duramıyordu. O tabakları ve çatal bıçak takımlarını alırken, kız da dikkatini kendine yardım ettiği kitaba verip onu yalnız bırakmanın muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

Sandalyesinden kaldırılıp kendini büyük mutfak masasında otururken bulduğunda bıraktığı yeri yeni bulmuştu. Kendisine yapılan muameleden şikâyet etmeyi düşündü ama bundan vazgeçti çünkü adam yerini kaybetmesine neden olacak hiçbir şey yapmamıştı. Böylece, Reed ve Julie yaptığı tüm yiyecekleri masaya aktarma işini çabucak hallederken, o da hıyarcıklı veba hakkında okumaya devam etti ve etrafındaki dünyayı çabucak unuttu.

"GÜNÜN NASILDI, REED?"

"Güzel," dedi Reed dalgınca, kendini küçük iblisi izlerken ve gözlerini neden ondan alamadığını anlamaya çalışırken buldu. Dikkatini çekmesi gereken biri varsa, o da ona tuhaf bir bakış atan inanılmaz güzellikteki kadındı.

"Bayan Dawson'la olanları duydum," dedi Julie, Reed oturduğu yerde o küçük veledi boğazlama isteğinden nasıl olup da boğazlama isteğine geçebildiğini düşünürken.

"Reed?" dedi biri.

"Hmmm?" diye mırıldandı dalgınca, ayranlı bisküvi sepetini kaptığı gibi, "Al bakalım," diye mırıldanarak kadına uzattı ve sıcak bir bisküvi alıp tabağına yerleştirirken, bir yandan da kafasını karıştıran küçük kadına dik dik baktı.

"Hmm, teşekkürler?" diye eğlenerek cevap verdi.

"Rica ederim," dedi Reed, önündeki küçük servis kâsesinden bisküvinin üzerine tereyağı sürerken dalgın dalgın, bu küçük baş belasında onu çeken şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Reed onun orada oturmuş vebayla ilgili bir kitap okumasını izlerken, kardeşinin haklı olup olmadığını düşünmeden edemiyordu. Belki de sevişmeye ihtiyacı vardı. En son ne zaman seks yaptığını bile hatırlamıyor olması ona ağabeyinin haklı olduğunu söylüyordu. Belki de daha fazla dışarı çıkması gerekiyordur, diye düşündü Reed bir ısırık alırken ve-

"Aman Tanrım," diye inlemeyi başaran Reed, taze ballı tereyağı ve ev yapımı ayranlı bisküvinin birleşiminin etkisiyle masaya tutunmak zorunda kaldı ve o-

"Vay canına, bu iyi mi?" Julie bisküvi sepetine uzanırken sordu, ancak elini bir saniye sonra geri çekti

daha sonra kaşlarını çatarak. "Az önce... hırladın mı?"

Reed gözlerini uyarırcasına kısarak bisküvilerin geri kalanına uzandı, ancak önce o alıp Julie'ye uzatınca ve onun ulaşamayacağı bir yere koyunca bakışlarını küçük şeytana çevirdi. "Korktuğunu gösteremezsin," dedi Joey, sepeti Julie'ye uzatırken kitabından başını kaldırmaya zahmet etmedi, o da endişeyle dudaklarını yalayıp başını salladı.

Joey iç çekerek sepeti yerine koydu ve-

"Neden hırılıyor?" Joey kendisine ait olması gereken bisküviyi alıp tabağına koyarken Julie ona gergin bir bakış atarak fısıldadı.

"Bebekken kafasının üzerine düşmüş," dedi Joey ve derin bir iç çekerek dikkatini kitabına verirken, Reed orada oturmuş, ekmek sepetini kapıp ait oldukları yere, tabağına yaklaştırmışken ona ters ters bakıyordu.

"Bu çok şeyi açıklıyor," diye mırıldandı Julie, sandalyesinde gergin bir şekilde kayarak.

"Gerçekten de öyle," diye ciddiyetle onayladı Joey sayfayı çevirirken, Joey'i orada öylece oturmuş, ne yazık ki siki için düşünmeden edemediği o şaplak için çok geç olup olmadığını merak ederken bıraktı.

Asla olmayacak, dedi Reed küçük piç kurusuna, dikkatini önündeki yemeğe verirken ilgiyle seğirerek ve küçük iblisin böyle yemek yapmayı nereden öğrendiğini merak etmekten kendini alamadı. Şimdiye kadar yediği en iyi yemekti ve büyükannesinin yemekleriyle büyüdüğü düşünülürse bu çok şey ifade ediyordu. Bayan Lawson harika bir aşçıydı. Yemek yapmayı annesinin yanında, lokantalarda, kiliselerde, okullarda, annesinin iş bulabildiği her yerde çalışarak öğrenmişti. Yeterince büyüdüğünde, ailesini geçindirmek için annesinin yanında işe girmişti. On altı yaşındayken askeri hastanelerde yemek pişirerek savaşa katılmış ve Bay Lawson ile orada tanışmış. Savaşın sonra hayatının geri kalanını

restoranlar, çocuklarla ilgilenmek ve ona her gün okuldan sonra dört gözle bekleyeceği bir şey vermek.

Joey'nin mutfakta fazla vakit geçirdiğini hiç görmemişti, ama yine de pek dikkat ettiği söylenemezdi. Oradayken ya Jackson'ın odasında takılır, ya Bay Lawson'la maç izler ya da Bayan Lawson'ın yaptığı delicesine lezzetli yemekleri mideye indirmekle meşgul olduğundan, bu küçük baş belasının ne yaptığına dikkat etmezdi. Ama şimdi...

Şimdi merak ediyordu.

"Büyükannem sana yemek yapmayı öğretti mi?" Reed büyük bir dilim köfte yerken sordu.

Joey kitabını okumaya devam ederken başını ciddi bir şekilde sallayarak, "Yemek pişirmenin evin havaya uçmasına neden olabilecek deneyler yapmaktan daha güvenli bir alternatif olduğuna beni ikna etti," dedi.

Reed kıkırdamaktan kendini alamadı ama aynı fikirdeydi. "Bu muhtemelen-"

"Demek kuzensiniz?" diye sordu unuttuğu kadın ve o daha cevap veremeden Joey her şeyi açıklığa kavuşturdu.

"Biz komşuyuz," dedi Joey omuz silkerek ve bir yudum su içti, o ise orada oturmuş Julie'nin yüzünde beliren farkındalığı izliyordu.

Adamın gözleri, burnunun kenarını ovuştururken gülümsemesini bastırmaya çalışan kadına kaydı. "Anlıyorum," dedi Julie, o orada otururken eğleniyor gibiydi, bu işin nereye gittiğinden hoşlanmamıştı.

Değil. Bir. Lanet olsun. Biraz.

"Yani, Jackson'ın kız kardeşi misin?" Julie tahmin etti. Joey başını sallayarak başka bir sayfayı çevirdi.

"Geri mi taşınyorsun?" Julie sordu.

"Bir yıllığına. İzinliyim, bu yüzden ne yapacağıma karar verirken eski yeri onarmak için en iyi zamanın bu olduğunu düşündüm," dedi Joey, hala bir şey söyleme zahmetine girmeden

Orada otururken kafasını kaldırmış, huzurunu kaçırarak kadar mutlu görünen kadına bakıyordu.

Julie sandalyesini geriye itip ayağa kalkarken gülmemek için kendini zor tutarak, "Sanırım bu gecelik bu kadar yeter," demeyi başardı.

"Buna hiç gerek yok," dedi Reed, küçük veletle yalnız kalmak istemiyordu ama kadın çoktan gitmiş, ön kapıya yönelmiş ve Reed'i orada öylece bırakmıştı.

BÖLÜM 7

M Belki de bu o kadar iyi bir fikir değildi, diye düşündü Joey kollarındaki Tupperware kasesini düzeltirken,

Önündeki kapalı kapıyı çalmak zorunda kalmamak için bir şeyler bulmaya çalışarak orada dururken kendine yardım ettiği yeni kitap yığınının düşürmemeye dikkat etti. Matt'in odasında uyuyabilir, diye düşündü, omzunun üzerinden arkasındaki kapalı yatak odasının kapısına bakarken alt dudağını sıkıyordu, kendine bunun sadece bir gece için olacağını söylemeye çalışıyordu ama bunu asla yapamayacağını biliyordu. Gördüğü onca şeyden sonra olmaz, diye düşündü Joey, dikkatini evdeki diğer tek seçeneğe çevirirken ürpertisini bastırmaya çalışarak.

Reed'in odası.

Tekrar kanepede uyumayı deneyebilirdi ve kanepenin topak topak olması, onun için bile küçük olması ve iki dakika sonra iki kolundaki hissi de kaybetmesi olmasaydı bunu seve seve yapardı. Ayrıca yerde, sandalyede, küvette uyumayı denemiş ve içlerinden birinin başka bir misafir odası olabileceğini umarak diğer odaları aramış ama boş çıkmıştı. Geriye, kendisinden nefret eden adama odasında uyuyup uyuyamayacağını sormak kalıyordu ki bu da muhtemelen pek hoşuna gitmeyecekti. Her zaman büyükanne ve büyükbabasının evi vardı ama bu da şu anda pek bir seçenek değildi.

Başka çaresi olmadığını bilen Joey, kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırdı ama sonra tekrar indirdi çünkü şu anda onu kızdırması gerektiğinden emin değildi. Yemekte olanlardan sonra olmazdı. Aslında yemekte ne olduğunu bilmiyordu ama kız arkadaşı erken ayrıldığından ve adam bütün zamanını ona ters ters bakarak geçirdiğinden, kötü bir şey olduğunu varsayacaktı.

Belki de bir çekici çağırmalı ve arabasının kilidini açıp açamayacaklarını sormalı-

"Ne halt ediyorsun sen?" Reed ona ters ters bakabilmek için yatak odasının kapısını açarken sordu.

"Ummm," dedi Joey, şu anda kendisine yöneltilmiş olan öldürücü bakışlardan kaçınmak için elinden geleni yaptı, ancak sonunda iyi tanımlanmış bir göğse, inanılmaz bir karın kası setine ve-

Onun bakışlarına odaklanmanın, yumuşak gri pamuklu boxer şortunun ortaya çıkardığı şeye bakmaktan daha iyi olacağına karar verdi. Boğazını temizleyen Joey gözlerini kaldırmaya zorladı. Julie'nin çok şanslı bir kadın olduğuna karar vererek, ona Matt'in odasında kalabileceğini söyledikten sonra hışımla çekip giden adamla yüzleşti. Orada öylece dururken, bakışlarındaki düşmanlık seviyesinden biraz endişelendiğini itiraf eden Joey, belki de içten bir özür dilemenin ve en iyisini ummanın zamanı geldiğine karar verdi.

"Kız arkadaşını üzecek bir şey söylediysem özür dilerim," dedi Joey, ama adam ters ters bakmaya devam edince taktiksel bir hata yapıp yapmadığını merak etti.

On yıl önce okulda onu ziyaret ettiğinde Jackson'ın peşine takılma hatasına düştüğünde meydana gelen talihsiz olay için bir kez daha özür dilemeyi düşündü. Ama hemen karar verdi ki, ona bu olayı hatırlatmak muhtemelen iyi sonuçlanmayacağından, bu konuda kızgın olmama ihtimaline karşı bu konuyu açmaması muhtemelen en iyisi olacaktı. Genel bir özür dileyebilirdi, ama bunların genellikle takip eden sorularla son bulduğunu fark etmişti.

nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Karşısındaki iri yarı öfkeli adamı yatıştırmak için başka ne yapacağını bilemeyen Joey, direkt yoldan gitmeye ve sabahın birinde odasının önünde durmasının nedenini öğrenmeye karar verdi.

"Seninle yatabilir miyim?" Joey sordu ama Reed acı dolu bir inilti çıkarıp ellerini kabaca yüzüne sürünce kaşlarını çattı.

"Matt'in odasının nesi var?" Reed söz konusu odayı işaret edebilmek için ellerini yana bırakırken sordu.

"Dehşet verici," dedi Joey, gerçekten de onu oraya geri göndermemesini umuyordu çünkü gerçekten de bununla başa çıkabileceğinden emin değildi.

Reed derin bir iç çekerek onun yanından geçti ve Matt'in odasını açtı. "O kadar da kötü değil," dedi başını acıyarak sallayıp ışıkları yakarken ve-

"Vay anasını!" Reed, kapıyı arkasından çarparak kapattı ve kendisiyle oda arasına, ilgilenmesi için bir hazmat ekibi çağırmaı düşünebileceği bir boşluk bıraktı.

"Evet, ben de kanepede uyumayı denedim ama-"

Reed merdivenlere yönelirken onun sözünü keserek, "Sen benim odamı al," dedi. "Ben kanepeyi alacağım."

Joey neye bulaştığının farkında olup olmadığını merak ederek, "Teşekkür ederim," dedi ve omuz silkti.

Loş yatak odasına girdi ve koridorun karşısındaki rahatsız edici dağınıklık gibi bir şey olmadığından emin olduktan sonra Joey geniş yatağa yöneldi ve daha önce yaptığı kurabiye kâsesini düşürmeden kitap yığınının komodinin üzerine koymayı başardı. Tüm yastıkları bir tarafa yığdıktan sonra Joey, neyse ki sadece birkaç adım ötede olan bir banyo aramaya başladı.

"YENİ BİR KOLTUK ALACAĞIM," diye karar verdi Reed, rahat etmeye çalışmaktan vazgeçip yüzünü buruşturarak doğrulduğunda, isteksizce kalkıp üst kata çıkmadan önce hissi ellerine geri vermeye çalıştı.

Odasına doğru ilerlerken, gecenin geri kalanını ofisinde geçirmeyi kısa bir süre düşündü ama şu anda doğru düzgün düşünemeyecek kadar bitkin durumdaydı. Küçük iblisin çoktan uyumuş olması için dua eden Reed odasına girdi ve yatağına yöneldi, ancak yatağın boş olduğunu fark edince iç geçirdi. Kapıyı kapalı bulmak için banyoya hızlıca bir göz attıktan sonra, yastıklarını geri çaldı, yatağa tırmandı ve gözlerini kapattı, bunun ona acıması için yeterli olması için dua etti ve-

Yatağa tırmanıp üzerine sürünerek onu neredeyse bir hadıma çevirdiğinde nefesi kesilmişti.

"Özür dilerim!" Joey nihayet onun yanına varabildiğinde, "Üzgünüm," dedi.

Reed, önemli olan her şeyi kaçırdığı için şükrederek, "Sorun değil," demeyi başardı. "Sadece uyu."

"Tamam," dedi Joey, gözlerini kapatıp onu görmezden gelmek için elinden geleni yaparken rahatlamak için yer değiştirdi.

Ama kıpırdanmayı kesmeyen birini görmezden gelmek zordu. Ona ters ters bakmak için gözlerini açtığında onu kucağında bir kitapla yanında otururken buldu. İç çekerek yan yattı ve-

"Bu karamela ve tarçın mı?" Reed burnunun kendisine oyun oynayıp oynamadığını merak ederek sordu.

"Hı-hı," diye mırıldandı Joey, tam kız büyük bir kurabiyeden bir ısırık aldığı sırada yuvarlanırken.

Reed, ona yaşattığı tüm bu saçmalıklar için ona borçlu olduğuna karar vererek uzandı ve kurabiyeyi elinden aldı. Tek kelime etmeden, Reed'in daha önce fark etmediği kaseyi komodinin üzerinden aldı ve aralarına yerleştirdi. Çaldığı kurabiyeden bir ısırık aldı ve inledi. O kadar güzeldi ki

kâseyi kaptığı gibi yan döndü ve onu vücuduna sımsıkı sararak korumaya aldı.

Bir iç çekiş ve ardından "Paylaşmayı gerçekten öğrenmen gerek," dedi ama daha fazlasını almaya çalışmadı.

Ayrıca Reed son lezzetli lokmayı da mideye indirdikten, gözlerini kapatıp yorgunluğa yenik düştükten çok sonrasına kadar bir daha hareket etmedi. Bir süre sonra Reed uyandığında onu kendisine doğru kıvrılmış, bacağına bacağının üzerine atmış, iri göğüslerini böğrüne dayamış ve elini hayatının en acı verici ereksiyonlarından birinin birkaç santim üzerinde dururken buldu.

Tanrım, kadın onu burada öldürüyor, diye düşündü Reed, uzanıp ereksiyonunu yoldan çekmeye zorlanırken. Bunu yaptıktan sonra, kendisine doğru kıvrılmış olan kadını ait olduğu tarafa doğru döndürmeye odaklandı. Tekrar yan yatar yatmaz gözlerini kapattı ve-

Gözlerini kırpıştırarak tekrar açtı ve o iri göğüslerin tekrar yan tarafına bastırıldığını ve o küçük kıvrımlı bacağın üzerine atıldığını hissettiğinde kendi kendine sadece hayal gördüğünü söyledi. Bu noktada nasıl ilerleyeceğinden emin olamayan Reed, "Joey?" diye fısıldadı.

Hiçbir şey.

"Joey?" Reed biraz daha yüksek sesle söyledi. Hiçbir şey.

İç geçiren Reed, onu tekrar yan tarafına yatırmak için hamle yaptı ama kız hırlamaya benzer bir ses çıkarınca durdu. Dudakları seğirerek onu tekrar hareket ettirmeye çalıştı ama kız bir hırıltı daha çıkarınca iç çekerek vazgeçti, Reed'in yanına sokuldu ve uykusunda bir şeyler homurdanarak Reed'in hiçbir yere gitmeyeceği gerçeğini kabul etmesini sağladı.

Kız tekrar kıpırdayıp dizinin hafifçe sikinin alt tarafına sürtünmesine ve ucuna bir zevk dalgası göndermesine neden olduğunda, Reed kendisine bunun Jackson'ın küçük kız kardeşi olduğunu ve aşılmaması gereken bazı çizgiler olduğunu hatırlatmak zorunda kaldı.

BÖLÜM 8

S Joey yastığı tutarken kendi kendine inlemeyeceğini, çünkü inlemenin yanlış olduğunu söyledi.

çok yanlıştı. Uyuyormuş gibi yaparak orada uzanırken, daha önce inlememe kararını tekrar inlememe olarak değiştirmek zorunda kaldı çünkü uyandığında kendini nefes aldığını düşünmediği adamın üzerine yayılmış halde bulduğunda inlediğinden neredeyse emindi.

Biraz endişelenen Joey gözlerini açtı ve bir çift iri el onu durdurmak için kalçalarını kavradığında oturmak için hareketlendi, ancak bacaklarının arasına bastırıldığını fark ettiğinden beri düşünmemeye çalıştığı çok büyük uzantıya sürtünmeden önce değil.

Reed, "Kıpırdama," dedi, onu sıkıca tutarken sesi gergin çıkıyordu ve burada muhtemelen bir özrün daha sırası geldiğine karar verdi.

"Özür dilerim."

"Ne için?" Reed, durumu garipleştirmeden kendini bu durumdan kurtarmanın en iyi yolunu düşünmeye çalışırken sordu.

Tamam, zaten olduğundan daha da garip, diye düzeltti Joey, ya gömleğinin yukarı kalktığını ya da...

Julie gerçekten çok şanslı bir kadındı, diye düşündü Joey, şu anda üzerine yayıldığı adamın bir kız arkadaşı olduğunu hatırlayınca yüzünü buruşturarak. Şey, bu ve adam ondan nefret ediyordu. Bu onu harekete geçirmek için yeterliydi, ama ne yazık ki hâlâ onu tutan adam henüz onu bırakmaya hazır değildi.

"Uyurken hareket ederim," dedi Joey, ancak söz konusu uzantı karnına doğru sarsıldığında gözlerini kapatıp ağzını yastığa dayayarak "Aman Tanrım!" diye bağırdı.

Reed kuru bir sesle, "Çok komik, bunu kendim de fark ettim," dedi.

"Kalkmam gerek," dedi ona.

"Biliyorum."

"Şey olmadan kalkabileceğimi sanmıyorum... şey, bilirsin..." Joey yüzünü buruşturarak söyledi.

"Güven bana, biliyorum," dedi Reed, onu üzerinden kaldırmak için hamle yaptı ama sonra vazgeçti. "Seni yuvarlayacağım."

Joey az sonra olacakları düşünmemek için elinden geleni yaparken, "Ben de bundan korkuyordum," demeyi başardı.

Reed hiçbir uyarıda bulunmadan onu sırt üstü yatırdı ve saniyeler içinde yataktan kalkıp banyoya doğru ilerlerken Joey bu gece kanepede uyumasının en iyisi olacağına karar verdi. Kararını vermiş olan Joey yataktan sürünerek kalktı, komodinden bir kitap aldı ve aşağıya inerek bunlar hiç olmamış gibi davranmayı planladı.

"KAHRETSİN!" Reed tökezleyerek banyoya girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Boxerını aşağı iterken, onun kollarında ne kadar iyi hissettiğini ya da kulağında inlemesinin ne kadar hoşuna gittiğini düşünmemeye çalıştı. Ama bu bir kayıptı.

Duša girdiğinde elini sikinin etrafına dolamıştı. Eli sikinden aşağı kayarken bile en iyi arkadaşının küçük kız kardeşini düşündüğü için kendine aptal diyor, ona sarılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini, uykusunda ona karşı nasıl hareket ettiğini düşünüyor ve şortunu indirip klitorisile oynarken parmaklarını yarığının arasında gezdirmenin, onu ıslatıp bir parmağını içine sokmanın ve adını inletirken eliyle onu becermenin ne kadar iyi hissettireceğini hayal ediyordu.

Reed, sikinin ucunu ıslak yarığına bastırmanın nasıl bir his olacağını, dolgun dudaklarının arasından geçip içine kayarken teninin ucun yanından kayarken ne kadar yumuşak hissedeceğini ve o kadifemsi duvarların ne kadar sıkı hissedeceğini hayal ederken elini sikinin üzerinde gezdirdi-

"Kahretsin," dedi Reed, elini iç çekerek bıraktı ve uzanıp sıcak suyu kapattı, böylece orada öylece kalakaldı, dişlerini gıcırdatırken buz gibi su yüzüne çarptı ve kendine kızın yasak olduğunu hatırlattı.

Reed duşu kapatırken başını sallayarak, "Gerçekten sevişmeye ihtiyacım var," diye karar verdi çünkü ona verdiği tepki için bulabildiği tek açıklama buydu.

Dışarı çıkmak için bir noktaya değinmesi gerektiğine karar veren Reed, hızla kurulanıp bir çift boxer çekerken, Julie ile bir kez daha denemeyi düşündü, ancak dün gece onu terk ederek ona ihanet ettiği için bu fikri hemen reddetti-

Daha Joey'nin çığlığı zihninde canlanmadan koşmaya başlamıştı ve bu işi nasıl bu kadar çabuk berbat ettiğini düşünüyordu. Jackson onu öldürecekti, Reed merdivenlerden inip evin arka tarafına yöneldiğinde fark etti, dua ediyordu... o...

"Havlusunu düşürdü," dedi kardeşi banyo kapısının önünde durup büyük bir banyo havlusunu göğsüne bastırırken şaşkın bir ifadeyle.

"Ne oldu böyle?" Reed kardeşine katılırken sordu.

Matt dudaklarını yaladı ve saf bir sevinç ifadesiyle elindeki havluyla kapalı banyo kapısını işaret ederek, "Havlusunu düşürdü," diye tekrarladı.

"Reed?" diye sordu banyonun güvenli odasından gelen yumuşak ses.

"Evet?"

"Kardeşini öldüreceğim," diye açıkladı Joey sakince kapıya doğru.

Matt başını sallayarak, "Gitmeye hazırım," dedi ve banyo kapısına yöneldi, ama kendini öldürtecek bir şey yapmayı başaramadan Reed uzanıp onu ensesinden yakaladı ve kapıdan uzaklaştırdı.

"Gidelim," dedi Reed, küçük piçi mutfağa doğru sürükleyerek.

"Ama havlusu?" Matt, Reed'in gözlerini devirmesine ve küçük piçi mutfağa itmesine neden olan hüzünlü bir iç çekişle söyledi.

"Başka bir tane bulur," dedi Reed ve kardeşini kapıdan uzaklaştırmak için bir kez daha itti.

Uzun, hülyalı bir iç çekiş ve ardından "Benimdir," deyince Reed gözlerini devirerek buzdolabına yöneldi.

Reed buzdolabının kapağını açarak, "O seni aşar," dedi ve kapağı açılmış küçük öğle yemeği soğutucusunu ve önüne yapıştırılmış, üzerinde adının yazılı olduğu bir post-it notu görünce kaşlarını çatı.

Reed merakla çantayı yaklaştırdı ve ağır olduğunu fark etti.

Reed bir köşeye yığılmış köfteli sandviçleri, dün gecedan kalan küçük bir kase tıknaz ev yapımı elma püresini, iki paket bisküviyi, küçük bir paket cipsi, büyük bir karamela kurabiyesi yığının ve bir peçeteyi incelerken içi boş bir sesle, "Bana öğle yemeği hazırlamış," dedi.

Çocukluğundan beri kimse ona öğle yemeği hazırlamamıştı, diye düşündü Reed çantayı çıkarıp mutfak adasının üzerine koyarken, parmaklarını muhtemelen öğle yemeğine kadar dayanmayacak olan sandviçlerin üzerinde saygıyla gezdirebilmek için. Yıllar boyunca evcilik oynamaya çalışan birkaç kız arkadaşı olmuştu. Bulabildikleri en seksi kıyafeti giyerek evine gelmişler, ona yemek pişirmişler, bunu yaparken ne kadar emek harcadıklarını bilmesini sağlamışlar, bir yandan da onu daha fazlasını vermeye ikna etmek için nazlı nazlı gülümsemişlerdi. Ama bunların hiçbirini sadece onun için güzel bir şey yapmak istedikleri için yapmamışlardı. Asla-

"Ah!" dedi küçük piç elini çekerken.

"Benim," dedi Reed soğutucuya birkaç buz torbası atıp fermuarını kapatırken ve kardeşini uyaran bir bakış atarken.

Matt kapıya bir kez daha hüzünlü bir bakış atarak, "Aslında, teknik olarak, ben istediğime göre o benim olmalı," dedi.

Reed dikkatini ocağın üzerindeki saate verip gitmesine yirmi dakika kaldığını fark ettikten sonra kahvaltı için bir şeyler bulmaya yönelirken, "Hiçbir ortak noktanız yok," dedi.

"Nereden biliyorsun?" Matt havluyu omzuna atıp mutfak adasına oturarak sordu.

"Çünkü o bir üniversite profesörü ve sen de bir pisliksin," diye açıkladı Reed, kendini öldürtecek olan küçük piç kurusuna bir kutu yaban mersinli Pop-Tarts atarken.

Matt, "Bana öğretmek istediği her şeyi öğrenmeye hazırım," diyerek ciddiyetle başını salladı ve ince folyoyu yırtıp açarak soğuk bir Pop-Tart ısırtığı aldı.

Reed isteksizce bir kutu çilekli Pop-Tarts alırken, "Onun kim olduğunu bile bilmiyorsun," dedi.

Matt dikkatini tekrar kapalı mutfak kapısına çevirerek, "Fark etmez," dedi.

"Ben Joey," dedi Reed, Matt bir sonraki lokmasını yutarken panik içinde kapalı mutfak kapısına doğru bakınca kıkırdadı.

"Joey Lawson?"

Reed işe giderken bir şeyler atıştırmak için durmayı düşünürken, "Bir tanem," dedi, ama bu sabah yapacak çok işi olduğu için bu fikri hemen reddetti.

"O neden burada?" Matt ona meraklı bir bakış fırlatırken sordu.

"İzinde," dedi Reed, hâlâ bunu merak ediyordu çünkü bir şey ona, en çok da bu kasabaya bir daha adım atmayacağına yemin ettikten sonra buraya dönmüş olması, bu hikâyede ona anlattığından daha fazlası olduğunu söylüyordu.

"Yani burada mı kalıyor?"

"Şimdilik," dedi Reed ve boş kutuyu çöpe atarken derin bir iç çekti.

"Benim odamı paylaşabilir," dedi Matt, ses tonunu bozmamaya özen göstererek.

"Odanızdan bahsetmişken..." Joey mutfağa girdiğinde Reed bir şeyler söyledi.

Matt büyük olasılıkla kendisini tokatlatacak bir şey söylemek üzere ağzını açtığı anda, Joey onu durdurmak için elini kaldırdı. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim. Bu sabah olanlar hakkında konuşmayacağız, bundan söz etmeyeceğiz, hatta aklımıza bile getirmeyeceğiz," dedi ve yavaşça nefes vererek durdu, "ve işbirliğin karşılığında, ben gidene kadar haftada bir kez senin için büyükannemin ünlü çikolatalı kurabiyelerinden yapacağım."

Büyükannesinin kurabiyelerinden söz edince Matt kıpırdamadan durdu. "Ekstra çikolata parçacıklı mı?"

Joey iç çekerek ve başını sallayarak, "Evet," dedi.

"Her hafta mı?" diye sordu kardeşi, buna değip değmeyeceğini açıkça tartışıyordu.

"Tabii beni kızdırmazsan ve seni uykunda öldürmek zorunda kalmazsam."

Matt düğünürken dudaklarını büzdü. "Başka sorular sormama izin var mı?"

"Hayır."

"Peki ya üzerindeki dövme-"

Joey, "Seni kimyasal olarak hadım edeceğim," dedi.

Reed orada öylece durup dövmeyi merak ederken ve küçük piçin önce görmesinden nefret ederken, Matt başını sallayıp omuz silkerek, "Kulağa makul geliyor," dedi.

BÖLÜM 9

"T Joey, garaj yolunun kenarında durmuş her şeyi düşünürken, "Bu umutsuz bir durum," diye mırıldandı.

Bir türlü bağından atamadığı o sinir bozucu küçük piç, başına küçümseyici bir vuruşla, "ĞĞte, iĞte," dedi. "Her Gey yoluna girecek," dedi Matt ve ardından kolunu omuzlarına dolayarak onu kendine çekti, böylece uzanıp-

"Kahretsin!" Matt bağırdı ve hemen onu bıraktı, böylece o yan tarafını ovabilecek, kendisi de önündeki iç karartıcı manzaraya bakmaya devam edebilecekti.

Aslında düşündüğünden daha kötüydü.

O kadar ki buraya gelme konusunda tereddüt etmeye başlamıştı. Dün gece ilk birasını içmeye karar verdikten sonra tüm bu yaygaranın nedenini anlamak için herkesin önünde küçük düşürdüğü adamın hâlâ yan dairede yaşadığını fark ettiğinden beri bu tür düşüncelere sahipti. Bu sabah yatağında yaşadığı olay da yardımcı olmamıştı, Matt'in onu ürküttüğü ve ne yazık ki çılgılık atmasına, tökezlemesine ve havlusunu kaybetmesine neden olan olay da.

Ama bu...

Bu durum tüm planını yeniden düşünmesine ve Jackson'a evi satışa çıkarmasını söylemeyi ciddi ciddi düşünmesine neden oldu. Bu plandaki tek sorun şuydu

Gidecek başka bir yeri yoktu. Anderson onu izinli olduğu için tebrik ettikten sonra, başka bir yerde kalmasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verilmişti. Fakülte lojmanlarında yaşadığı için dairesinden vazgeçmesi sorun olmamıştı. Tek sorun gelecek yıl nerede yaşayacağına karar vermektir.

Kısa bir süre için ağabeyinin yanında kalmayı düşünmüştü ama ağabeyi çoğunlukla bir bavulla yaşadığından ve ona hâlâ on yaşındaymış gibi davranma alışkanlığı olduğundan, başka bir plan yapmasının muhtemelen en iyisi olacağına karar vermişti. İzne ayrıldığını bilmemesinin de bir zararı yoktu çünkü bu onun için iyi bir son olmazdı. Bir süre seyahat etmeyi, dünyayı görmeyi ve nihayet hiç yapma fırsatı bulamadığı şeyleri yapmayı düşünmüştü ama bunları tek başına yapmayı gerçekten istemiyordu. Daha da önemlisi, kendisiyle gelmesini istediği kimse yoktu. Bu da ona tek bir seçenek bırakıyordu: eve dönmek ve büyükbabasının bıraktığı yerden devam etmek. Bununla ilgili tek bir sorun vardı.

Şimdi ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"O kadar da kötü değil," dedi Matt tembel bir hareketle, onarılması bir mucize gerektirecek olan eve doğru bakarak, özellikle de onun bütçesiyle.

"Daha da kötü," dedi Joey, kış boyunca tahrip olmuş delikler, taşlar ve keçeleşmiş otlarla dolu dağınık ön bahçeyi, büyükbabasının değiştirmeyi planladığı küçük çitin kalıntılarını, çimenlikte kaybolan toprak araba yolunu ve her yerde bulunan çalıları gözünün önüne getirerek.

Bu yeterince kötüydü, ama ev... ev sadece...

"Hasarın çoğunlukla kozmetik olma ihtimali var mı?" Joey alt dudağını sıkarak sordu ve adamın kendisine yalan söylemesini umuyordu, ama eski eve bir bakışta eksik pencere camları, kırık panjurlar, eksik

kiremitler ve kırılmamış gibi davranmak istediği daha pek çok şey ona bunun umduğu gibi basit bir tadilat olmayacağını söylüyordu. Bir de yanında duran adamın tüm umutlarını ve hayallerini yıkması.

"Hayatta olmaz," dedi Matt ve kız orada dikilip bunu nasıl yapacağını düşünürken bağını bir kez daha okđayarak sözlerini noktaladı.

"Ne kadar kötü olacağını düşünüyorsun?" Joey onun elini dalgınca iterken kendini sormaya zorladı.

"Bu evin büyükbabanızın yaptığı temel şeylerin ötesinde bir iyileştirme görmediğini düşünürsek..." Matt sözlerini iç çekerek noktaladıktan sonra, "Sanırım çok fazla çalışma gerekecek, ama en azından tamamen bağırsak işi olmayacak," dedi.

"Bu iyi, değil mi?" Joey ellerini yüzüne sürerken zayıf bir sesle sordu.

"Normalde, ama büyükbaban evi tarihi bir ev olarak kaydettirdiği için, izinleri almak, evi restore edebilecek beceriye sahip ve seni tamamen mahvetmeden ne yaptığını bilen birini bulmak tam bir kabus olacak," dedi Matt omuz silkerek, o yavaşça nefes verip seçeneklerini düşünürken.

"Peki ya bu haliyle piyasaya sürmeye karar verirsem?" Joey, başka bir seçeneği olmayabileceğini fark ederek sordu.

"Doğru alıcıyı bulmak zorundasınız, tarihi bir ev isteyen ve burayı restore etmek için bir sürü para harcamaya hazır olan birini. Eğer dedeniz burayı tescil ettirmemiş olsaydı, muhtemelen satmakta sorun yaşamazdınız. Arazi tek başına çok değerli, ama bu tescil ile..." Matt sözlerini omuz silkerek noktaladı.

"Boku yedim," diye bitirdi Joey, Jackson'ın yıllar önce neden eski evinden elini eteğini çektiğini nihayet anlamıştı.

"Peki ya satın alacak birini bulmayı başarırsam?" Joey kendini sormaya zorladı.

Matt, "Muhtemelen büyükbabanın eski ev için ödediğinin yarısını bile alamazsın," dedi ve ekledi, "Ama yerinde olsam bu konuda endişelenmezdim."

"Neden olmasın?"

Matt bir kez daha omuz silkerek, "Çünkü bunu yapabilirim," dedi.

"Gerçekten mi?" Joey umutlu bir gülümsemeyle sordu ama bu gülümseme, sırf dışarı fırlayıp onu korkutabilmek için evinde saklanıp saatlerce bekleyen küçük velet tarafından çabucak yok edildi.

Matt kağlarını oynatarak, "Bir bedel karşılığında," dedi.

"Ne karşılığında?" Joey gözlerini Matt'e dikerek, "Ne?" diye sordu.

inanılmaz yakışıklı bir adam ona sırıtıyordu.

"Bana dövmeden söz et," dedi Matt, kadın ne yapması gerektiğini anlayarak yavaşça başını sallayınca.

"Bana ofisime geri dönmediğini söyle," dedi Reed, kendi kendine bunun olmayacağını söylüyordu.

"İsterdim. Gerçekten isterdim," dedi Jen iç çekerek, "ama bana yalan söylemenin yanlış olduğunu söylememiş miydin?"

Reed ellerini yüzüne sürerek, "Şimdi ne yaptın?" diye sordu.

"İddiaya göre, çünkü gerçek bir kanıt olduğuna inanmıyorum, ama Bay Jackson dün gece birilerinin bir tür e-posta skandalına karışmış olabileceğine inanıyor," dedi Jen omuz silkerek ağzına bir parça daha şeker atarken.

"Ne yaptın sen?" Reed ellerini bırakıp sandalyesine oturarak saçmalığın başlamasını beklerken iç çekerek sordu.

"Neden bir şey yaptığımı düşünüyorsun?" diye sordu masumca göz kırparak.

"Jen..."

"İddiaya göre," dedi Jen, gözlerini devirmesine neden olan tırnak işaretleri yaparak, "Bay Hermann bir telefon görüşmesi yapmak için dışarı çıkarken dizüstü bilgisayarını açık bırakmış ve sanırım zavallı yanlış yönlendirilmiş bir ruhun karşı koyamayacağı kadar cazip gelmiş."

"Peki bu zavallı yanlış yönlendirilmiş ruh tam olarak ne yaptı?" Reed bir cıvıltı dikkatini telefonuna çekerken sordu, tam o sırada bir kısa mesaj belirdi.

Sence kimyasal hadım konusunda ciddi miydi? Çünkü bunu riske atabilirim.

"'Rick Rolled' terimini biliyor musun?" Jen bir parça daha şekerleme yerken sordu.

"Evet," dedi Reed ve bir sonraki mesaj geldiğinde içini çekti.

Sence Joey'e çıkma teklif etsem Jackson için sorun olur mu? Çünkü sanırım aşık olabilirim.

"Şeytani bir dahi bunu bir adım daha ileri götürdü ve Okul Aile Birliği'ndeki herkesi 'Biebed' yaptı," dedi Jen, tam da kardeşini öldürmeye karar verdiği sıralarda.

"Okul aile birliğindeki herkese bir linke gizlenmiş Justin Bieber videosu mu gönderdin?" Reed iç çekerek sordu, uzanıp onun adını bilgisayara yazdı ve dosyasını tekrar açtı.

"Şeytani bir dahi yaptı," dedi Jen, ciddiyetle başını sallayarak, derslerine bir göz attı, her birinden kaldığını, okulun geç kalma ve mazeretsiz devamsızlık rekorunu elinde tuttuğunu ve şimdiye kadar tanıdığı en büyük baş belası olma yolunda ilerlediğini fark etti ve buna uzak durmaya karar verdiği kadını da dahil etti.

"Şeytani bir dahi, ha?" Reed kendini okuldan attırmaya kararlı bu kızla ne yapacağına odaklanmaya zorlarken dalgın dalgın sordu.

"Mantıklı olan tek açıklama bu," dedi Jen ağır bir iç çekiş ve üzgün bir şekilde başını sallayarak.

"Ya da ödev yazması gereken sabıkalı, birine eziyet etme fırsatı bulmuş, bunu değerlendirmiş, yakalanmış ve şimdi de bir hafta daha cezadan kurtulmak için konuşmaya çalışıyor," dedi Reed, parmak uçlarını masaya vurarak ve bir yandan da telefonunu kapıp kardeşine Joey'den ellerini çekmesini söyleme dürtüsüne karşı koydu.

Jen başını sallayarak, "Bu da bir olasılık," dedi.

"Başka ne ihtimal var biliyor musun?" Reed sordu.

"Beni bir uyarıyla bırakacağınızı mı?" Jen umutlu bir gülümsemeyle sordu.

"Ben daha çok amcanı aramayı düşünüyordum," dedi Reed ve bir sonraki mesajı görmek için tam zamanında telefonuna bakarken yüzündeki saf panik ifadesini fark etti.

Evi satmaya karar verdi. Jared Amca'yı aradı bile. Evi istiyor. Teklif vermek için gelecek ay geliyor.

Bu gece Jake'de kalıyorum. Taktiksel bir hata yaptım. O iyi, ama yakında eve gelmek isteyebilirsin!

BÖLÜM 10

"**I** üzgün olduğumu söyledim!" Joey oturduğu yerde iç çekerek, bu kez ona inanmasını umduğunu söyledi, Ancak bir süre sonra, birkaç dakika önce duyduğu kapı çarpma sesinin Matt'in can havliyle kaçması olduğunu acı bir şekilde anladığında, omuzlarının yenilgiyle çökmesine izin verdi.

Onu suçlayabileceğinden değil, diye düşündü Joey ağır bir iç çekişle, daha rahat etmek için kıpırdanırken, taşaklarını tehdit ettiğinde çok ileri gidip gitmediğini merak ediyordu, çünkü kesinlikle bunu hak etmişti. Kendini tuttuğu için şanslı, diye karar verdi Joey, koridordan gelen bir hareket duyduğunda kilitli dolap kapısına doğru umutlu bir bakış fırlatırken bile sert bir baş sallamasıyla.

Belki de onu o boyunduruk altına aldığı için affetmiştir? Joey en azından oturduğu yerden kalkıp dudaklarını yalarken ve özgürlüğünü geri kazanmak için ne gerekiyorsa o küçük piç kurusuna söylemeye hazırlarken bunu umuyordu. Özür diledikten sonra, onu başını okşadığı ve kendisine "Fun Size" dediği için pişman edecekti. O kısa değildi, lanet olsun! O-

Matt'in onu buraya kilitlemek için kapı kolunun altına soktuğu şeyin çekilirken çıkardığı seslere eşlik eden ağır, acı verici derecede tanıdık, uzun uzun çekilen iç çekişi duyduğunda, sevgi dolu evcil hayvan ismini gülümseyerek kabul etmeme kararından gerçekten pişman oldu. Gerçekten mi?

Reed'in işi bitirmek için burada olmadığını umarak, Joey küçük dolabın izin verdiği kadar geriye çekildi, dizlerini göğsüne yasladı ve dolabın kapısı açılıp da kendini, geçmişte kızdırdığı inanılmaz yakışıklı adamın yarı alaycı yüzüne bakarken bulduğunda irkilmemek için elinden geleni yaptı.

"Bu sefer ne yaptın, Joey?" Reed, onu buraya kilitlemek için kullanılan ve tek kaçış yolunu etkili bir şekilde engelleyen sandalyeye otururken çizdi.

Joey ciddiyetle başını sallayarak, "Kardeşine kısa boylu insanlara karşı sağlıklı bir saygı öğretmişsin," dedi.

"Karar nedir?" Reed kravatını gevşetmek için uzanarak sordu ve yıllar içinde kesinlikle inanılmaz derecede seksi bir adam haline geldiği gerçeğine dikkat çekti. "Kardeşin hayatta olduğu için çok şanslı," dedi Joey. bir ritmi kaçırmak.

Reed kıkırdayarak başını hüzünle salladı. "Evi kastetmiştim."

"Ah, şu," dedi Joey, son başarısızlığının hatırlatılmasıyla omuzlarının bir kez daha çöktüğünü hissederek.

"Evet, o."

Evi büyükbabasının istediği şekilde onarmak istiyordu ama kendi bütçesiyle bunu yapabilmesinin hiçbir yolu yoktu. Birikimleri, annesinin onun için başlattığı ve ihtiyacı olmayan üniversite fonu ve büyükanne ve büyükbabasının ona bıraktığı küçük mirasla bile, bunu karşılayabilmesine yaklaşabilmesinin hiçbir yolu yoktu. Jackson'dan yardım istemeyi düşündü ama onun da bunu karşılayabileceğinden şüpheliydi. Karşılayabilse bile, hayır diyeceğini zaten biliyordu.

Kısa bir süre için eve karşılık kredi almayı düşündü, ancak büyükanne ve büyükbabası bu yüzden borçlanmasını istemeyecekleri için bu fikri hemen reddetti. Matt'le bir anlaşma yapmayı düşündü,

Evi sattıklarında ona olan tüm borcunu faiziyle birlikte ödeyeceği sözüyle şimdi ödeyebildiği kadarını ödedi ama...

Satabileceklerinin hiçbir garantisi yoktu.

o.

Ama evi onarmak artık bir seçenek değildi. En azından Onun için değil, diye düşündü Joey bir kez daha iç çekerek, bunu yapmak zorunda olmamayı gerçekten diliyordu ama başka seçeneği yoktu. Bunu büyükbabası için yapmak istiyorsa, hayır. Bu durumda önünde iki seçenek kalıyordu: Evi satışa çıkarıp en iyisini ummak ya da evi inşa eden aileye geri satmak.

En azından bu şekilde, evin büyükbabasının istediği şekilde restore edileceğini biliyordu. Tek sorun, kardeşi onun izinde olduğunu öğrenmeden Jackson'ı bu plana dahil etmenin bir yolunu bulmak olacaktı.

"Matt amcanın eski evi satın almakla ilgilenebileceğini söyledi," dedi Joey, bir yandan da o sandalyenin altına sıkışıp sıkışamayacağını merak ediyordu.

"Jared Amca kesinlikle satın almak isteyecektir, o almazsa da kuzenim Rory'nin gözünü kırpmadan alacağını biliyorum. Eski evleri restore etmeyi çok sever," dedi Reed ve Joey oturduğu yerden kendi kendine bunun en iyisi olduğunu söylerken başını salladı.

Ya evi satacak ya da dağılmaya devam etmesini izleyecektik.

Reed, "Sana makul bir teklif yapacak," derken Joey, Reed evle ve tadilatla ilgili bir şeyler anlatmaya devam ederken gelecek yıl boyunca yapacak hiçbir şeyi olmadığını fark ederek başını sallıyordu ama paniğe kapılmamak için elinden geleni yaptığı için onu pek dinlemiyordu.

Önümüzdeki üç yüz altmış dört gün boyunca yapacak hiçbir şeyi, kesinlikle hiçbir şeyi yoktu, Joey paniğe yakın bir şeyle fark etti çünkü kötü şeyler oluyordu

çok fazla boş zamanı olduğunda. Gerçekten kötü, hayatını değiştiren ve düşünmek bile istemediği şeyler.

Dürüst olmak gerekirse, "Kardeşini arayacağım," demekten daha kötü bir şey düşünemiyordu.

"TAM OLARAK NE YAPIYORSUN?" Reed aşağıya bakıp bir türlü anlayamadığı küçük kadının bir o yana bir bu yana kıpırdayan cömert kalçalarına bakarken sormadan edemedi...

Ne yaptığından tam olarak emin değildi, diye düşündü Reed dalgınca, sandalyenin altından kıpırdanmaya çalışan o güzel kalçayı izlemeye devam ederken, ama ne yazık ki dün gece Reed'in aklını başından alan o inanılmaz cömert kalçalar onu durduruyordu.

"Onu arayamazsın," dedi Joey, kıpırdanmayı bıraktığında sandalyenin altında yattığı yerden derin bir iç çekerek.

"Kim?" Reed mırıldandı, gerçekten de onun tekrar kıpırdanmaya başlamasını diliyordu.

"Jackson," dedi Joey yenik bir iç çekişle ve geri çekilmek için yana kayarken, "Aptal memeler," diye mırıldandı.

"Neden onu aramamı istemiyorsun?" Reed isteksizce ayağa kalkıp geri çekilirken sordu, sandalyeyi dikkatlice kaldırdı ve yere yayılmış küçük kadını serbest bırakmak için kenara koydu.

Joey ayağa kalkıp tozunu alırken aklına bir şey geldi ve "Teşekkür ederim," dedi.

"Burada olduğunu bilmiyor, değil mi?" Reed, kızın dudaklarını yalamasını, ağzını açmasını, yavaşça nefes vermesini ve omuzları çöküp ona bakmadan önce ön kapıya doğru bir bakış atmasını izleyerek sordu.

Joey ciddiyle başını sallayarak, "Ölüm döşeyindeyken bunu ondan saklamanın daha ihtiyatlı olacağını düşündüm," diye açıkladı.

"Neden burada olduğunu bilmesini istemiyorsun?" Reed merakla ona bakarak sordu ve bir cevap bulmaya çalışırken dudaklarının sessizce kıpırdadığını fark etti, sadece "Anlamazsın" diye mırıldandı.

"Anlamayacağım ne var?" Reed, dün gece Jackson'ı aramama kararından pişmanlık duyarak sordu çünkü burada kesinlikle bir şeyler oluyordu ve Jackson ona haber vermediğini öğrendiğinde onu öldürecekti.

Joey zoraki bir gülümsemeyle, "Boş ver," dedi sessizce. "Dün gece kalmama izin verdiğin için teşekkür ederim," dedi ve ön kapıya yöneldi.

"Anlat bana," dedi Reed, bu sefer ne kadar kötü çuvalladığını merak etmekten kendini alamasa da.

Bu kadar zeki birinin her şeyi nasıl bu kadar berbat edebildiğini asla anlayamayacaktı. Her zaman yanlış şeyler söylüyor, her şeyi berbat ediyor, başını belaya sokuyor ve herkesin hayatını-

"Yükümlülük olmak nasıl bir şey?"

BÖLÜM 11

"Dr. Miller'ın ofisi," dedikten birkaç saniye sonra Bayan Weathers selam vererek Joey'nin planını yeniden düşünmesine neden oldu Bayan Weathers'ın en sevdiği kişi olmadığı için.

Yine, ikinci sınıfta olanlardan sonra onu suçlayamazdı ama...

Joey kendini odaklanmaya zorlarken, şimdi eski güzel günleri anmanın sırası değil, diye hatırlattı kendine.

"Sadece Dr. Miller'ın nasıl olduğunu öğrenmek için aramıştım," dedi Joey, Dr. Miller'ın bu talihsiz olayı yara almadan atlattığını ve hayatının çalışmasını kazara mahvetmiş olabileceği gerçeğini görmezden gelmeye istekli olduğunu umarak.

Yine kazara.

"Oh, çok daha iyi durumda. Doktor iyi olacağını söylüyor!"

"Tanrıya şükür," dedi Joey omuzları rahatlatarak çökerken. "Ama ne yazık ki biri bu sabah zavallı adama güller göndermiş ve onu bir gece daha tutmak zorundalar.

Çiçeklere alerjisi olduğunu bilen birinin bunu yapabileceğine inanabiliyor musunuz?"

Joey zayıf bir sesle, "Hayır, hayır, yapamam," diye mırıldandı ve belki de şu an onun gönderdiği çiçekleri beğenip beğenmediğini sormak için uygun bir zaman olmadığına karar verdi.

"Bir gece daha hastanede kalması gerekecek," dedi Bayan Weathers bir snuffle'nin etrafında.

"Kulağa korkunç geliyor," diye mırıldandı Joey, bir özür daha dilemeye razı olurken iniltisini bastırdı.

Bu sefer çiçekler olmadan.

"Özür dilerim, kimin aradığını sormayı unuttum," diye sordu, Joey orada öylece dururken, bu iş daha da garipleşmeden başka bir zaman tekrar araması gerektiğine karar verdi.

"Artık gitsem iyi olacak," dedi Joey, telefonu kapatma düğmesine basıp yatağın yanındaki şarj aletine geri koyarken başını salladı ve yüzünü ellerinin arasına alıp inledi.

"Ne halt edeceğim ben?" Joey, Reed'in yatağına yüzüstü düşerken düşünmekten kendini alamadı ve bir türlü kurtulamadığı adam ona eziyet etmeyi henüz bitirmediğine karar verdiğinde derin bir iç çekti.

"Ben de bunu merak ediyordum," dedi Matt, elinde bir kâse çilekli dondurma ve bir iPad'le yatakta ona katılırken, o da kaçmak için en uygun zamanın şimdi olup olmadığını düşünmeden edemiyordu ama son sefer iyi sonuçlanmadığı için bu fikri hemen bir kenara bıraktı.

Yine de Reed'in koridorda volta attığını bilseydi, o kapıyı asla açmazdı ve kesinlikle kaçmaya çalışmazdı. Reed onu omzuna atıp odasına geri götürmeden önce merdivenlere ancak varabilmişti. Daha iyi bildiği için adamın elinden kurtulmaya çalışma zahmetine katlanmamıştı.

Bu dersi yedi yaşındayken zor yoldan öğrenmişti ve Reed, yanardağ deneyinin yörüngesini yanlış hesaplayıp elli metrelik bir yarıçap içindeki her şeyi ilginç bir turuncu tonuna dönüştürdükten sonra onunla konuşmaya kararlı bir grup öfkeli beşinci sınıf öğrencisinden onu kurtarmayı kendine görev edinmişti. Savunmasında, yanardağların nasıl uçucu olduğunu tam olarak açıklamıştı.

O düğmeye basmadan önce on dakikalık sunumu sırasında olabilir, ama hepsi uyarısını görmezden gelmişti.

Reed hariç.

Volkan patlar patlamaz, onu omzuna atmış ve spor salonunun kapısına doğru taşırken, o da neyin yanlış gittiğini anlayabilmek için özgürlüğüne kavuşmak için elinden geleni yapmıştı. Adam onun hamle yapmasına hazırlıklı değildi ama o da metal katlanır sandalyenin düşüşünü engellemesine hazırlıklı değildi. O olaydan sonra, Reed onu omzunun üzerinden atma ihtiyacı hissettiğinde kıpırdamadan durmayı öğrenmişti.

"Hayatını kurtarmak için kaçmanın senin yararına olacağı konusunda hemfikir değil miydik?" Joey, şu anda kendisini sorgulayanın Reed değil de Matt olduğu için rahatladığını itiraf etmek zorunda kalsa da sormadan edemedi. Öte yandan, Reed büyük olasılıkla şu anda Jackson'la telefonda konuştuğuna göre, muhtemelen bu zamanı kendisini kardeşinin yardım fikrinden kurtaracak bir plan yapmak için kullanmalıydı.

Matt daha rahat olabilmek için yana kayarak, "Bu tehditlerin hiçbirini yerine getirmeye kararlı olmadığını hissettim," dedi.

"Seni bir sopayla kovaladım," dedi Joey, Matt'in beklenmedik gelişini kendi lehine kullanıp, onu buraya atan çılgın adam tehdidini yerine getirip onu alt kattaki dolaba geri kilitlemeden önce buradan çıkıp çıkamayacağını merak ediyordu.

"Küçük bir sopaydı."

"Sivri bir ucu vardı."

"Neredeyse hiç iz bırakmadı," dedi küçük piç, uzanıp kızın başını okşarken.

Joey, cenin pozisyonunda kıvrılıp amaçsızca pencereden dışarı bakabilmek için körlemesine uzanıp bir yastık kaparken, "Git. Uzaklaş," diye mırıldandı ve iç geçirdi

Hayatını nasıl mahvetmeye devam ettiğini düşünürken arada sırada acınası bir şekilde bir şeyler mırıldanıyordu.

"Yapamam," dedi onu kızdırmaya kararlı küçük piç, orada öylece yatarken ve hiçbir şey yapmadan gelecek yılı nasıl geçireceğini düşünürken.

Tanrım, şimdiden sıkıldı, diye düşündü Joey, Reed'in yastıktan yayılan inanılmaz kokusunu dalgınlıkla fark edip yüzüstü dönerken kendini yastığa daha da sokulurken buldu. Pencereden dışarı bakarken, keşke öğretecek bir dersim ya da not verecek bir ödevim olsaydı, dedi kendi kendine. Boş zamanlardan nefret ederdi, hep etmişti ve hep edecekti. Yapacak bir şeylere, üretken bir şeylere ihtiyacı vardı, böylece meşgul kalabilir ve muhtemelen kariyerini mahvetmiş olduğu gerçeğini aklından çıkarabilirdi.

Bu konuda hiç şüphe yok, diye düşünen Joey, kışında soğuk bir şey hissettiğinde kaşlarını çatı. Gözlerini kırıştırarak omzunun üzerinden baktı ve-

"Düşünüyordum da," dedi onun kışını sehpa olarak kullanan küçük piç kurusu.

"Ne hakkında?" Joey yastığına doğru mırıldandı, kibarca yazılmış bir özür ve bir sepet çikolatalı çileğin birinin kariyerini mahvettiği gerçeğini telafi edip edemeyeceğini merak ediyordu.

Yine, bilerek yaptığından değil.

"Evi sattığına göre iznin sırasında ne yapacaksın," dedi Matt, onun yanındaki yatakta kaydığını hissedince.

Joey yastığa doğru, "Araştırmamı yazmam gerekiyor," diye mırıldandı ve bunun yerine eve odaklanmayı diledi.

Matt uzanıp kızın bağına, onu sakat bırakacak o kibirli okGayıGlardan birini daha yaparken, "Tamam, öyle yap," dedi.

"Çoktan bitirdim," diye homurdandı Joey, keşke biraz daha uzatsaydım diye düşündü, ama ne olduğunu anladıktan sonra

Kendisine gönderilen araştırma yanlıştı, bekleyememişti.

"Bir yıllığına izne ayrılmıştın, değil mi?"

Joey pencereden dışarı bakmaya devam edebilmek için başını çevirerek, "Maalesef," diye mırıldandı.

"Tamam, o zaman bir ders al."

"Çok geç. Sömestr çoktan başladı," diye mırıldandı Joey, keşke onu izne çıkaracaklarını bilseydi de burada yatıp pencereden dışarı bakmaktan ve gelecek yıl aklını yitirmeden nasıl hayatta kalacağını düşünmekten daha verimli bir şeyler yapmayı planlayabilseydi.

"Nerede kalmayı planlıyorsun?" Matt sordu,

"Otel," diye mırıldandı Joey, bir yıl boyunca bavulundan çıkmadan yaşamaya pek de hevesli değildi.

"Yani, seyahate mi çıkıyorsun?"

"Hayır," diye mırıldandı Joey çünkü şu anda bunun bir seçenek olduğunu düşünmüyordu. Fikirlerini değiştirmeleri ve erken dönmesine izin vermeleri ihtimaline karşı özgür olması gerektiğini düşünüyordu ve gerçekten de fikirlerini değiştirmelerini umuyordu.

"Yani, işini geri alana kadar bir yıl boyunca surat asmayı ve üzölmeyi mi planlıyorsun?"

"Planımız bu," dedi Joey derin bir iç çekerek, normal bir odayla mı yetinmeli yoksa otopark manzaralı bir oda için para mı harcamalı diye düşünüyordu.

"O zaman ev satıldıktan sonra neden burada kalmıyorsun?" Matt önerdi ve o da ne kadar istese de yapamadı.

Joey, "Bu gerçekten bir seçenek değil," diye belirtti. "Neden olmasın?"

Joey, kapı aralığından onlara bakan yansımayı işaret edebilmek için yana kaydı. "Çünkü muhtemelen beni uykumda öldürürdü."

"AKLINI MI KAÇIRDIN SEN?" Reed küçük piçin ensesindeki tutuşunu bırakıp onu ofisine doğru iterken sormadan edemedi. Yatak odasının kapısına son bir kez daha bakarak küçük baş belasının tekrar gizlice kaçmaya çalışmadığından emin olduktan sonra ofisinin kapısını yarıya kadar kapattı ve gözünü yatak odasının kapısından ayırmamak için duvara yaslandı.

Matt masanın yanındaki büyük koltuğa çökerken umursamaz bir omuz silkmeye, "Büyük olasılıkla," dedi. "Onu kapı dışarı etmeyeceksin, değil mi?"

"Hayır, neler olup bittiğini öğrenene kadar o küçük baş belasını dışarı atmayacağım," dedi Reed, bir şekilde onu atlatmayı başarmış ve haberi olmadan odasına girmiş olan sinir bozucu piç kurusuna ters ters bakarak.

"O zaman sorun ne?" Matt şaşkınlıkla kaşlarını çatarak etrafındakilere tembelce işaret ederken sordu. "Kalacak bir yere ihtiyacı var ve bizim de bir sürü odamız var. Ayrıca, Bayan Dawson'ın yerine birini bulmanız gerekiyor."

"Hayır."

"Neden olmasın?" Matt kaşlarını çatarak sordu.

Reed ellerini kabaca yüzüne sürerek, "Tam bir kâbus," dedi.

Kardeşi, onu öldürtecek kadar içten bir iç çekişle, "Çok sevimli," dedi.

"O bir baş belası," dedi Reed, hâlâ bunu neden yaptığını anlamaya çalışıyordu.

Onunla geçirdiği bir geceyi zar zor atlatmıştı. Onunla bir yıl aynı çatı altında yaşamayı kaldırabilmesinin ve onu işe almasının hiçbir yolu yoktu. Her gün onunla uğraşmak zorunda kalırsa aklını kaçırdı.

Matt, "O kadar da kötü olamaz," dedi, zaten sıkılmışı görünüyordu ve bunun çok iyi bir nedeni vardı.

Joey Lawson'dan ilk seferinde kurtuldukları için ne kadar şanslı olduklarını tam olarak anlayamayacak kadar gençti. Reed zamanının çoğunu bu küçük baş belasından uzak durmaya ve kimsenin küçük veledi boğma tehditlerini yerine getirmediğinden emin olmaya çalışarak geçirirken, Matt herkesin canını sıkmakla meşgul olduğu için bunu umursamamıştı.

"Çünkü o önüne çıkan her şeyi yok eden sinir bozucu bir baş belası," diye açıkladı Reed ağır bir iç çekişle çünkü şu anda buna ihtiyacı yoktu.

Onu Jackson'ın yanına göndermeyi düşündü ama kız kardeşine göz kulak olamayacak kadar çok işi vardı. Ayrıca, Jackson kız kardeşi söz konusu olduğunda aşırı tepki verme eğilimindeydi. Hiç akrabaları yoktu ve Reed'in onu babasına göndermeyeceği de kesindi. O pislik herifi bir daha kızın yanına yaklaştırırsa cehennemde soğuk bir gün geçirmiş olacaktı. Geriye arkadaşları kalıyordu ve bir şeyler ona bunun bir seçenek olmadığını söylüyordu, yoksa burada olmazdı. Bu da onu buraya geri gönderen şeyin kötü olduğu anlamına geliyordu, Reed kendine bunun onu ilgilendirmediğini söylemeye çalışsa da bunun farkına vardı. Ama eğer başı dertteyse...

Kahretsin!

"Neden geri döndüğünü sana söyledi mi?" Reed başını soktuğu belanın kolay bir şekilde çözüleceğini umarak sordu.

Matt başını salladı. "Söylemedi."

"Ve sen de sormadın," diye tahmin etti Reed, lanetini ısırarak. "Sormak bana düşmezdi," dedi ağabeyi yüzünde bir gülümsemeyle.

Omuz silkti ve kardeşinin dudaklarının seğirmesine neden olan bir bakış kazandı. "O etraftayken çok ters ters bakıyorsun."

"Bu da kalmaması için bir neden daha," dedi Reed, yapabileceği bir şey olup olmadığını merak ederek-

Matt, "Gidecek baĞka yeri yok," dedi ve o daha yanıt veremedi kardeĞi, baĞka seçeneĞi olmadığını garanti eden o tek Ğeyi söyledi. "Ve sen de Büyükanne Lawson'a ona göz kulak olacağına söz verdin."

"Bu iyi bir fikir değil," diye ısırđı Reed, keşke o sözü vermemiş olsaydım diye hayıflanarak.

"Neden olmasın?" Matt sordu, Reed ensesini ovuştururken gerçekten kafası karışmış görünüyordu, ikisi de onun haklı olduğunu bildiği halde bu yorumun onu neden rahatsız ettiğini anlamaya çalışıyordu. O bir zorunluluktu. Önümüzdeki bir yıl boyunca, hoşuna gitse de gitmese de, ki gerçekten hoşuna gitmiyordu, onu beladan uzak tutmak onun göreviydi.

Matt, "Onun burada olduğunu bile anlamayacaksın," diye sözü verdi.

Reed, aklına bir fikir geldiğinde, "Güven bana, ben bilirim," dedi. "Hiç ilave yatağımız yok."

Matt omuz silkti. "Eminim ahırda bir şeyler bulabiliriz. O zamana kadar kanepede uyuyabilir," dedi, bu da onun Reed'in yatak odasında kalması gerektiği anlamına geliyordu.

"Kalamaz," dedi Reed içi boş bir sesle, onu tekrar yatağına almanın nasıl bir şey olacağını düşünmemeye çalışarak.

Matt, "Jackson'ın küçük kız kardeğini dığarı atamazsın, bunu ikimiz de biliyoruz," dedi ama Reed, kardeği, "Gidecek bağka yeri yok," diye vurguladığında bunu yapmanın en iyi yolunu bulmaya çalışırken bile, gerçekten yapabileceğine karar verdi.

"Ayrıca," dedi küçük piç, o cevap vermeden önce, "yardıma ihtiyacın var."

"Her şey kontrolüm altında," dedi Reed, kendisini bekleyen tüm evrak işlerini, toplantıları, telefon görüşmelerini ve haftanın geri kalanını dolduran üniversiteyi yeni bitirmiş çocuklarla yaptığı tüm görüşmeleri düşünmemeye çalışarak.

"Yüksek lisans diploması yok mu?" diye sordu küçük piç kurusu, öldürücü bir bakış atarak ve neden annesine o küçük piçi uykusunda boğmayacağına dair söz verdiğini merak etmesine neden olarak.

"İki doktorası var ama yine de onu işe almayacağım," dedi Reed, başını sallayarak çünkü böyle bir şey olmayacaktı.

"Neden olmasın? Ona göz kulak olabilir ve onu beladan uzak tutabilirsin," dedi Matt memnun bir iç çekişle

Ve bir an için evet demeyi düşündü.

"Nerede kalacak?" Reed, kız hakkında ne yapacağını bulmaya çalışırken kardeşinin dikkatini dağıtmayı umarak sordu.

"Benim odamda uyuyabilir," dedi küçük piç kurusu ve Matt'in dikkatini, kendinden çok memnun görünen kendini beğenmiş küçük piç kurusuna çekti. Matt, Reed'in yüzündeki öldürücü ifadeyi fark edince gözlerini devirdi ve derin bir iç çekerek, "Peki. Ben senin eski odanı hazırlarım."

"Benim odamın hemen yanındaki ve benim banyomu paylaşan odayı mı kastediyorsun?" Reed başını iki yana sallayıp "Yok artık" demeden önce sordu.

Matt gülümsemesini bastırmaya çalışarak, "Peki," dedi, "o zaman eski misafir odasını kullanabilir."

"Seninkinin hemen yanındakini mi kastediyorsun?" Reed dikkatini küçük piç kurusuna vermeden önce yatak odasının kapısının hâlâ kapalı olup olmadığını kontrol ederken ısırdı.

Matt, "Tam da o," diyerek onun ters ters bakmasına neden oldu. "Hayır."

Matt masum bir tavırla, "Teknik olarak en mantıklısı bu, çünkü o benim misafirim," diye açıkladı.

"Jackson'a söyleyeceğin bu mu?" Reed, Matt'in yavaşça başını sallayarak, "Eski odan," demesine dikkat ederek sordu. Reed ağır ağır içini çekip duvardan uzaklaştı ve bazı cevaplar alma zamanının geldiğine karar verdi.

BÖLÜM 12

"W Ne halt ediyorsun?"

"İnsanın yapabileceği kadar çok kötü seçim yapmak Mümkün," diye itiraf etmekten kendini alamayan Joey, gözlerini sımsıkı yumarken bir yandan da kendisini karşılamaya gelen toprağı düşünmemek için elinden geleni yapıyor ve kendisinden nefret eden o iri adamın eski günlerin hatırına onu yukarı çekmesini umuyordu.

"Bunu görebiliyorum," diye mırıldandı Reed, ama bir şey, daha çok da onu pencereden sarkıtmış olması, ona gerçekten görmediğini söylüyordu.

Bununla birlikte, şu anda onu yerinde tutan pencerenin nihayet hareket etmeye karar vermesi ve çok unutulmaz bir deneyim vaat eden şey için onu serbest bırakması ihtimaline karşı onu pantolonunun arkasından tuttu.

"Neden biraz konuşmuyoruz?" Joey orada öylece dururken Reed sordu, keşke o kadar uzanmasaydı.

Yine de, keşke bu planı yapmadan önce birinin eski gül kafesini söktüğünü bilseydim diye düşündü. Kapıdan çıkıp gitmesi gerekirdi ama bu son seferinde iyi sonuçlanmadığından, en iyi seçeneğinin pencereden gizlice çıkıp yan kapıya gitmek, anahtarlarını bulmak ve şu anda bir sandalyeyi sürükleyerek yaklaşan iri adam onu bulmadan oradan ayrılmak olduğunu düşündü.

"Eski kafesi ne zaman kaldırdınız?" Joey, gerçekten cevaplamak istemediği sorular sormaya başlamadan önce konuyu değiştirmeyi umarak sordu.

"Evin diğer tarafında," dedi Reed ve Joey inleyerek içeri girmeye çalıştı ama birkaç saniye sonra hiçbir şey olmayınca vazgeçti. Keşke ayakları yere basabilseydi, diye düşündü Joey iç çekerek, kardeşinin kendisinden pek de hoşlanmayan en iyi arkadaşının merhametine kalmaya razı olurken.

"Neden buradasın, Joey?" Reed, gitmesine izin vereceğine dair tüm umutlarını ve hayallerini yıkarak sordu.

"Kaçmaya çalıştım," dedi Joey ve devam etti: "Bayılmadan önce beni yukarı çıkarma şansın var mı?"

"Hayır," dedi Reed ve orada asılı kalıp pek çok şeyden pişmanlık duyarken iç çekmesine neden oldu. "Neden bir zorunluluk olduğunu düşünüyorsun?"

"Çünkü öyleyim," diye homurdandı Joey.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed düşünceli bir şekilde, "ve böyle hissediyorsun çünkü..."

"Çünkü doğru," dedi Joey omuz silkip içini çekerek, gözlerini açıp yükseklikten ölesiye korktuğunu hatırlayınca hızla kapatırken, ki bu da ikinci kat penceresinden tırmanarak kaçmaya çalışmanın gerçekten iyi bir karar olmamasının bir başka nedeniydi.

"Kardeşini arayıp burada olduğunu söylememi istememenin nedeni bu mu?"

"Bunu zaten konuşmuştuk," dedi Joey iç çekerek, tek gözünü açıp kendini serbest bırakmayı ve yerçekimiyle şansını denemeyi düşünürken.

Reed, sorularını yanıtlayana kadar hiçbir yere gitmeyeceğini bildirmek için pantolonunun arkasındaki tutuşunu sıkılaştırarak, "Dalga geç benimle," dedi.

"Onu rahatsız etmek istemedim mi?" Joey, Reed'in tişörtlerinden birini çalmama kararından pişmanlık duyarak şöyle dedi

kaçmaya çalışırken soğuk bir rüzgâr onu savurdu.

"Gerçekten çok düşüncelisin."

"Deniyorum," dedi Joey, derin bir iç çekerek ve bu hareket başına daha fazla kan hücum etmesine neden olunca irkildi.

"Tekrar dene."

Gözlerini kapatıp iç çekerek başını salladı ve "Çünkü bunu düzeltmek için her şeyi bırakırdı" dedi.

Reed, "Bu onun işi," dedi ve eğer bayılmadan gözlerini devirebilseydi, bunu yapardı.

"Beni kurtarması için ona ihtiyacım yok," diye homurdandı. "O seni seviyor."

"İşte bu yüzden onu henüz öldürmedim," dedi Joey, kaçmaya çalışmadan önce tuvaleti kullanmış olmayı dileyerek orada asılı kalırken inanılmaz seksi kıkırdamayı duymazdan gelerek.

"O kadar da kötü biri değil," dedi Reed, kız orada asılı kalmış, inanamayarak homurdanırken elini kaydırarak.

"Neden kıcımlı tutuyorsun?" Joey büyük bir elin kıcını kavradığını hissettiğinde sormadan edemedi.

"Güvenlik için," dedi Reed boğazını temizleyip elini tekrar kızın pantolonuna götürürken.

"Daha bitirmedin mi?"

"Evet, seni küçük baş belası," dedi Reed camı yukarı itip onu içeri çekerken.

Joey ona ters ters bakmaya fırsat bulamadan bacakları tutmaz oldu ve kendini yerde kıvrılmış buldu, parke zemine hayranlıkla bakmak için mükemmel bir zaman olduğuna karar verdi. Yaşadığı sürece bir daha asla pencereden kaçmaya çalışmayacağına dair kendine söz verdi, orada yataırken dünyanın dönmeyi bırakmasını diliyordu.

"Sen bir zorunluluk değilsin," dedi gerçekten de onu unutmuş olmasını umduğu iri adam.

"Gerçekten mi? O zaman lütfen neden gitmeme izin vermediğinizi açıklar mısınız?" Joey sormayı başardı.

"Çünkü sen tam bir baş belasısın," diye hatırlattı Reed ona, orada yatarken ve fırsatını bulduğunda kendini göstermeye karar verirken bile başının dönmeyi bırakmasını diliyordu.

Joey, "Bu neden gitmeme izin vermediğinizi açıklamıyor," dedi.

"Çünkü ağabeyin beni öldürür. Ayrıca, büyükannene sana göz kulak olacağıma dair söz verdim."

"Bu bir yükümlülüğün tanımıdır," diye belirtmeden edemedi Joey.

Reed sıkıntılı bir iç çekişle, "Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var," dedi.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi Joey, ancak bir saniye sonra bacağını okşadığında gözlerini kıstı ve bunu inanmayan bir "Hı-hı" ile takip etti.

Joey bir gözünü açıp sinir bozucu piç kurusuna dik dik bakarken, "Yapabilirim," diye ısırdı.

"O zaman bir planın var?"

"Tabii ki biliyorum," dedi Joey, kıcıyla yalan söyleyerek çünkü şu anda ne yapması gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Peki, şu harika planın nedir?" Reed, onun kardeşini aramasını engelleyecek bir şey bulmaya çalışırken sordu.

"Benim planım mı?" Joey tekrarladı, kendi kendine başını sallayarak yatak odasına baktı, onu kurtaracak bir şey arıyordu.

"Senin planın."

"Aslında harika bir planım var," dedi Joey başını sallayarak, söyleyeceği yalana inandırıcılık kazandırmayı umarak.

"Ve bunu duymak için sabırsızlanıyorum," dedi Reed, kollarını göğsünde kavuşturup sandalyeye yaslanarak onun konuşmaya başlamasını beklerken.

Joey, "Şey, henüz tüm detayları çözemedim," diye mırıldandı, sonra yer değiştirdi, boğazını temizledi ve

Umut dolu bir gülümsemeyle burnunun kenarını çimdikledi.

Reed, "O zaman sadece temel bilgiler yeterli," dedi ve ona devam etmesini işaret etti.

"Temel bilgiler..." Joey de mırıldandı.

"O halde bir planın olmadığını varsayıyorum," dedi Reed, ellerini kabaca yüzüne sürerken derin bir iç çekerek.

Joey ciddiyetle başını sallayarak, "Doğru tahmin ediyorsun," dedi.

"Burada kalabilirsin," dedi Reed, çoktan ayağa kalkmış ve kapıya doğru yönelmişti.

"Gerçekten mi?" Joey umutlanmamaya çalışarak uzanırken sormadan edemedi.

Reed, "Kira ilk gün ödenecek, beladan uzak durmaya çalış ve o küçük piçi öldürme," dedi ve onu orada öylece yatarken bırakıp gitti.

Yine de Reed ona kalmak isteyip istemediğini sorma zahmetine girmediği için, herhangi bir şeyi kabul ettiğini söyleyemezdi. Önümüzdeki bir yılı çocukluk düşmanı ile birlikte yaşayarak geçirme fırsatını reddedecek değildi çünkü reddedemezdi, hele ki alternatifi bir otelde yaşamaksa.

Sadece usulüne uygun olarak not edilmesini isterdi.

BÖLÜM 13

"T Bu olamaz," diye düşündü Reed orada otururken,
sürtünmeonun eller aşağı
onun yüz ve

Nerede yanlış yaptığını merak ediyor.

"Ben de aynen öyle dedim," dedi içkiye ihtiyaç duymasının nedeni, kendine bir parça şeker daha alırken ciddi bir baş hareketiyle.

Reed bir an için orada öylece oturdu, kafasında birkaç soru dönüp durdu ve sadece "Neden?" diye sordu.

Jen ona gözlerini kırpıştırarak, "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi.

Bakışlarını ona kilitleyen Reed, Bayan Stone'un şu anda ön kapıya ve onu hastaneye götürmek için bekleyen ambulansa doğru itilen bir sedyenin üzerinde cenin pozisyonunda kıvrılmış olduğu ön ofise bakan solundaki büyük pencereyi işaret etti.

Jen düşünceli bir ifadeyle kaşlarını çatarak, "Ah," dedi, "şu."

"Evet, o," dedi Reed kuru bir sesle, bakışlarını vekil öğretmenlerinden birinin hastaneye kaldırılma nedenine çevirirken. Küçük piç Reed'in kendisine baktığını görünce yan dönüp kuyruğunu salladı ve bir yandan da Reed'e bakarak onu masasından kaldırmaya çalışması için cesaretlendirdi.

"Bugünlük eve gitmedin mi?" Jen gergin bir gülümsemeyle konuyu değiştirmeye çalışarak küçük piçin kulağının arkasını kaşımak için uzanırken sordu, küçük gri piç küçük kafasını eline sürttüğünde bir mırıltı ortaya ıktı.

"Jen," dedi Reed, orada oturmuş onunla ne yapacağını düşünürken ellerini kabaca yüzüne sürerken onun adını iç çekerek söyledi.

"Evet?" Jen ona masumca göz kırparak sordu.

"Okula yavru bir kedi getirme ihtiyacı hissetmenin bir nedeni var mı?" Reed sordu, tam o sırada küçük piç pençelerini serbest bıraktı ve Reed'e bakarken onları teker teker temizledi.

"Devlet eğitiminin herkese açık olması gerektiğini düşündüm," dedi Jen, yüzündeki ifadeyi görene kadar gülümsemeye çalıştı ve sonra sandalyesinde kaymakla yetindi, boğazını temizledi ve ekledi, "Ancak, Bayan Stone'un kedilere alerjisi olduğunu bilseydim, muhtemelen başka düzenlemeler yapmaya çalışırdım."

"Okulumda neden bir kedi var?"

"Bu gerçekten iyi bir soru," dedi Jen, başını sallayarak onayladı ve bir parça şeker daha alıp ağzına atarken, adam gözlerini ona dikmiş öylece oturuyordu.

"Ne yaptın sen?" Küçük piç pençelerini temizlemeyi bitirip kuyruğunu ona doğru sallamakla yetinince Reed derin bir iç çekerek sordu.

"Bunun için gerçekten beni mi suçlayacaksın?" Jen uzun bir i çekişle başını sallayarak sordu. "Bu beni çok üzüyor."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı Reed kardeşine bir mesaj gönderirken dalgınca.

Küçük veledede göz kulak ol.

"Kedi antana nasıl girdi?" Reed oturduğu yerde sordu, keşke günün geri kalanında izin alsaydım, ama bu Joey ile daha fazla zaman geçirmek anlamına gelecekti

Ve açıkçası bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Ayrıca onu düşünmeyeceğini de kendine hatırlattı. Şu anda onun ne yaptığını kesinlikle merak etmiyordu, dedi Reed telefonuna bir bakış atarken ve küçük piçin neden hâlâ ona mesaj atmadığını merak ederken.

Reed dikkatini tekrar önündeki küçük baş ağrısına verirken Jen omuz silkerek, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"Öylece çantana mı girdi?"

"Öyle görünüyor," dedi Jen başını sallayarak ve çoktan pas geçmeye karar verdiği özgeçmiş yığınının üzerinde uyuklayan yavru kediye okşamak için uzandı.

"Ne yapacağız Jen?" Reed ne yapması gerektiğini zaten biliyor olmasına rağmen sordu, ama henüz ondan vazgeçmeye hazır değildi.

"Bunlar hiç olmamış gibi mi davranalım?" Jen umutlu bir gülümsemeyle bu önerinin işe yaramayacağını söyledi.

Bu sefer değil.

"Peki ya kedi?" Reed, ne zaman rahat bir nefes alacağını merak ederek ellerini kabaca yüzüne sürerken sordu.

"İyi bir ev gerçekten işimize yarayabilir," diyen Jen, telefonuna bakıp kardeşinin cevabını görünce ciddiyetle başını salladı.

Mutlu bir şekilde.

"HER ŞEY GÜZEL OLACAK," dedi Joey çünkü gerçekten de söylenecek başka bir şey yoktu.

Joey, dün gece takılıp düştüğü kayanın yanındaki su birikintisini aramaktan vazgeçip ayağa kalktığı anda, tökezleyerek bir sonrakine yöneldiğinde, bunun tam olarak doğru olmadığını düşündü

su birikintisinde anahtarlarını bulmaya kararlıydı. Pek iyi bir plan sayılmazdı ama en azından anahtarlarını aramak ona yapacak bir şey veriyordu. Bir sonraki su birikintisinin yanında diz çöküp elini uzattığında hüzünlü bir iç çekişle düşündü ki, bu aynı zamanda ona bir Dr. Pepper bulmanın da bir yolunu verecekti.

Bir iniltiyle soğuk su birikintisine yüzüstü düştü.

Kendini yukarı iten Joey uzandı ve çamurlu suyu başını sallayarak sildi çünkü bu iyiydi. Çamurla başa çıkabilir, dedi kendi kendine su birikintisine geri uzanırken, anahtarlarını bulmaya kararlıydı ve...

Bunu daha sonra anlayacaktı.

Pek bir plan sayılmazdı ama şu an için elindeki tek şey buydu.

Joey bu düşünceyle, dikkatini dün gece içine düştüğünden neredeyse yüzde seksen emin olduğu su birikintisine çevirmeden önce su birikintisini son bir kez daha taradı. Saçlarını geriye iterek anahtarları aramaya odaklandı. Beş su birikintisi daha geçtikten sonra, eli altı yaşındayken ağabeyinin ona verdiği eski Eeyore anahtarlığının etrafına dolandığında rahat bir nefes aldı.

Sonunda bir şeyler yolunda gittiği için rahatlamış olan Joey anahtarlarını aldı, kendini fırçaladı ve arabasına yöneldi, ancak yolda kayıp kışının üzerine düştü. Son yirmi dört saat içinde kaç kez kışının üstüne düştüğünü düşünmemeye çalışarak, SUV'una giden yolun geri kalanında tökezledi ve-

"Umm, ne yapıyorsun?" Joey kendini bir kez daha Reed'in omzuna atılmış ve eski patıkaya doğru ilerlerken bulduğunda sormadan edemedi.

"Tartışmamızı bitiriyoruz," dedi Reed, bir başka sorgulamaya razı olurken, "Senin işte olman gerekmiyor muydu?" diye sormak zorunda kaldı.

"Evet," diye ısrırdı Reed.

"Tamam o zaman," dedi Joey, başka ne söyleyebileceğini bilmeden.

"Matt nerede?" Reed sordu, kız orada asılı dururken onu omzuna kaydırđı, gerçekten de bunu alışkanlık haline getirmeyeceğini umuyordu.

"Ahırda yatak arıyorum," dedi Joey, en sevdiği çay ağıacı şampuanı olmadan bir duş daha almaya razı olmuşken uzanıp yüzündeki çamuru silerken.

Reed kararlı bir şekilde "Güzel," dedi ve kızın bir şey söylemesine fırsat vermeden "Diplomaların ne üzerine?" diye sordu.

"Umm, tarih ve biyokimya. Neden?" Joey nereye varmaya çalıştığını merak ederek sordu.

"İzinli olduğunuz süre boyunca tam zamanlı bir öğretmenlik pozisyonu almanıza izin var mı?" Reed ön merdivenlerden çıkıp onu içeri taşıırken sordu.

"Evet," dedi Joey, ama ardından "Sabıka kaydın var mı?" diye sorduğunda kaşlarını çattı.

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Joey, dalgınlıkla onun gerçekten güzel bir kıcı olduğunu fark etti.

Güzel bir kıa bayılırdı, diye düşündü Joey, kendini odaklanmaya zorlarken hüzünlü bir iç çekişi ısırdı. "Neden beni sorguluyorsun?" diye sormadan edemedi adam onu ayağı kaldırırken.

"Yaklaşık bir saat içinde sana uyabilirim. Giyin ve özgeçmişini getir," dedi Reed dalgın bir şekilde arka cebinden telefonunu çıkarırken, kız orada durmuş, bacağına yapışmış gri kedi yavrusunun nereden geldiğini merak ediyordu.

"Sorusu olan var mı?" Reed uzanıp yavru kediye bacağından çekerek ona uzatırken sordu.

Joey dalgın dalgın, "Bir ya da iki," diye mırıldandı.

"Geç kalma," dedi Reed ve gitmeden önce kucağındaki yavru kediye son bir bakış fırlatarak onu orada öylece ne olduğundan pek de emin olmadan bıraktı.

BÖLÜM 14

"**I** Avukatımla konuşma fırsatı bulana kadar bir şey söylemem gerektiğine inanmıyorum."

Deviant kollarını göğsünde kavuştururken burnunu çekti, ancak amcası, itfaiyeci ve Reed'in birlikte okula gittiği Aaron ona ters ters bakınca kararını bir kez daha düşündü.

Yutkunduğu fark edilen Jen sandalyesinde daha dik oturdu, boğazını temizledi ve "Sanırım şu anda avukat hakkımı kullanacağım" dedi.

Reed sandalyesine oturup beklerken, "Çok düşüncelisin," dedi.

"Konuşmaya başla," dedi Aaron, yeğenine öyle bir bakış fırlattı ki, yeğeni Reed'e yalvaran ama işe yaramayacak bir bakış fırlattı.

Bu sefer değil.

"Başarısız oluyor," dedi Reed, Joey'nin üzerinde "John's Deli" yazan iki büyük kahverengi kâğıt torba taşıyarak içeri girdiğini görmek için tam zamanında soluna bakarken. Orada oturmuş onu izlerken, Joey'nin check-in için resepsiyona doğru yürürken yüzündeki sevimli, utangaç gülümsemeye, "3.1415'i seviyorum" tişörtünün, tişörtünü dolduran büyük göğüslerinin her yıkıcı kıvrımını nasıl sardığına, arkasını döndüğünde kıcının cömert kıvrımına ve-

En iyi arkadaşının küçük kız kardeşine baktığını tiksintiyle fark etti.

"Bu ilginç çünkü annesi bana onun onur listesine girdiğini söyledi," diye mırıldandı Aaron, Jen umutlu bir gülümseme takınmaya çalıştı ama amcasının ona doğru gönderdiği öldürücü bakışları yakalayınca irkildi ve orada oturup ellerine bakmakla yetindi.

"Aynı zamanda gözaltı rekoru kırıyor," dedi Reed, Joey'nin bekleme alanında oturduğunu görmek için tam zamanında yukarı bakarak.

"İki yıl üst üste," dedi Jen, boğazını temizleyip "Annemi beklememiz gerekmez mi?" diye önermeden önce ciddiyetle başını salladı.

"Muhtemelen gelmeliyiz," diye mırıldandı Aaron ve ekledi, "ama biri ona mesaj atıp bugün gelmesine gerek olmadığını söylemiş."

Jen derin bir iç çekerek başını salladı ve "Kim böyle bir şey yapar ki?" diye sordu.

"Sınıfına git Jen," dedi Reed, oyun oynamayı bırakmanın zamanı geldiğine karar vererek.

"Ama-" Jen, amcası kışını kaldırmasını işaret ettiğinde bozguna uğrayan umutlu bir ifadeyle konuştu. Acınası bir iç çekiş ve "Lanet olsun," diye homurdanarak isteksizce oradan ayrıldı.

"Ne olması gerekiyor?" Aaron o gider gitmez sordu.

"Notlarını yükseltmesinin yanı sıra beladan da uzak durması gerekiyor," dedi Reed dalgın dalgın, Jen'in isteksizce sınıfına doğru yürümesini izlerken, dikkati tekrar Joey'e kaymadan önce. Onun oturma alanına doğru yürüyüp oturmasını izlerken, neye baktığını merak etmekten kendini alamadı.

"Herhangi bir önerin var mı?" Aaron dikkatini tekrar, muhtemelen on ikinci sınıfa kadar devam edemeyecek olan küçük baş belası sorununa çekerek sordu.

"Şu andan itibaren yılın geri kalanında ceza alacak ve tüm ders dışı etkinliklerden, danslardan ve okul gezilerinden men edilecek. Bu süreyi notlarını yükseltmek için kullanmamızı öneriyorum. Sorun onu beladan uzak tutmak olacak çünkü bu gidişle seçim benim elimden çıkıp kendini okuldan atılmış bulması an meselesi," diye açıkladı Reed, Joey'nin eğildiğini görmek için pencereye dönüp bakarken...

Neye bakıyordu öyle?

"Sanırım annesiyle bir kez daha konuşmamın zamanı geldi."

"Bunun bir işe yarayacağını sanmıyorum," dedi Reed dalgın dalgın, Joey'nin kaşlarını çatarak doğrulup oturma alanına bakmasını, sonra da arkasına yaslanıp Okul Aile Birliği'nin yıl boyunca okul tarafından desteklenen tüm etkinlikleri kapsayan el ilanları ve broşürlerle dolu masasına bakmasını izlerken.

"Bu sefer fazla seçeneği olmayacak," dedi Aaron, Reed oturduğu yerden Joey'nin hızla odanın diğer ucuna doğru ilerleyişini izlerken dikkati dağılmış gibiydi.

"Ne halt ediyor bu?" Reed ayağa kalkarken Aaron sordu, öğrenmeye giderken derin bir iç çekti.

İşte bu her gün göremeyeceğiniz bir şey, diye düşündü Joey, büyük yiyecek poşetlerini okula gittiğinden beri pek de değişmemiş olan donuk mermer zemine yerleştirmek için eğilirken, sonra tekrar doğrulup masanın altında saklanan çocuğu fark eden başka biri olup olmadığını görmek için geniş lobiye baktı.

Yanında oturan kadın telefonuna bakmaya devam ederken, sağında oturan genç kızlar tamamen sıkılmış görünüyordu. Acaba sadece hayal mi görüyor diye düşünen Joey eğilip bir kez daha baktı, ancak iç geçirdi

ocuk ayaklarını daha da geriye çekti, böylece siyah masa örtüsü tarafından tamamen gizlenmiş oldu. Saatine bakınca masanın altında saklanan kişinin muhtemelen ögle yemeğini kaçırdığını anladı.

Sekreterlerden biri yanında oturan kadına, "Müdür Bradford biraz daha bekleyecek," dedi.

Joey sırt çantasını omzuna atıp Reed'i varlığını bir süre daha gizli tutmaya ikna etmek için yanında getirdiği yiyecek poşetlerini alırken, başını sallayıp mırıldanarak "Teşekkür ederim," dedikten sonra dikkatini telefonuna verdi. En azından Jackson'a onu korkutmadan nasıl söyleyeceğini bulana kadar. Joey tek kelime etmeden masaya doğru yürüdü, masa örtüsünü kaldırdı ve yıllarca öfkeli kalabalıklardan kaçtığı için beş saniyeden kısa bir süre içinde siyah masa örtüsüyle birlikte masanın altına girdi.

Dizlerine sarılan ocuk oturmaya devam ederken tek kelime etmedi, dalgın dalgın ileri geri sallanırken ayaklarına bakıyor, arada bir ellerinin tersiyle gözlerini kurulumak için uzanıyor ve tamamen kaybolmuş görünüyordu. Joey bacaklarını yaklaştırıp rahatlarak bunun acı verici bir şekilde aşına olduğu bir sahne olduğunu düşündü. Yerleştikten sonra yanındaki çantaya uzanıp iki soda çıkardı ve birini kendi yanına, diğerini de onun yanına koydu. Tek kelime etmeden aynı şeyi sandviçler ve cipsler için de yaptı.

İşi bittiğinde Joey çantasından iPad'ini çıkardı, kulaklıklarını taktı ve bir kulaklığını kulağına yerleştirip diğerini askıda bıraktı. Sandviini aldı, bir ısırık aldı ve dalgınlıkla adamın kısa bir süre kendisine baktığını fark etti. Kadın bir film seene kadar, adam belli belirsiz uzanıp gazozunu aldı ve bir yudum içti. Birkaç dakika sonra sandviçini yiyor ve iPad'i görebilmek için biraz daha yaklaşıyordu.

Ona bir bakış atarak diğer kulaklığı dikkatlice aldı ve kulağına yerleştirdi.

Yemeklerini yarılamışlardı ki, Reed'in kucağında iPad ve yüzünde küçük bir gülümsemeyle onun yanında oturduğunu gördü. Masanın altından sürünerek geçip bu sevimli küçük çocuk her kimse onun yanına otururken hiçbir şey söylemedi ve giderken kafasını masaya çarpmamak için aşağı doğru kaydđ. İşi bittiğinde Reed ona meraklı bir bakış fırlatarak uzandı ve elindeki cips paketini aldı.

"Ne yapıyorsun?" Reed dikkatini filme verirken sordu.

"Öğle yemeği yiyorum ve neden buraya gelmemi istediğini anlamaya çalışıyorum," dedi Joey ve çantadan brownie'yi aldı, ancak elinden alındığında iç çekti. Homurdanarak ikincisini çıkardı ama bu sefer de çok daha küçük bir el tarafından çekilip alındı.

Joey gülümsemesini bastırarak diğer kulaklığı son yılların en iyi öğle yemeği randevusuna uzattı ve "Ya sen?" diye sordu.

"Shawn'la takılıyorum," dedi Reed, dikkatini Shawn'a çevirirken brownie'sini mideye indiriyordu. "Anneni aramamı ister misin?"

Başını sallayan Shawn, iPad'de başka neler olduğuna bakmaya karar verdi ve keşfedebilmek için film uygulamasını kapattı. Minecraft uygulamasını bulduğunda, boş soda kutusunu ona uzattı ve ikisini çabucak unuttu.

"Geç kaldın," dedi Reed, sodasına yardım ederken.

"Kardeşine kısa boylu insanlardan korkulması gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldım," diyen Joey çantaları karıştırırken bir sandviç daha buldu ve hemen elinden kaptı.

Joey iç geçirerek bir dilim elmalı turta aldı ve küçük, ten rengi bir el onu elinden çekip aldığında gülümsemekten kendini alamadı. Bir saniye sonra o el tekrar dışarı çıkmış, beklenti içinde bir çatal bekliyordu. Çatalını zar zor uzatmayı başarmıştı.

Shawn'a plastik bir atal uzatırken çok daha büyük bir el uzandı ve poşeti elinden aldı. Bir saniye sonra ikinci poşet de gitmişti ve Shawn orada öylece oturup eve giderken bir hamburger almaya razı olmuştu.

"Kalıcı bir hasar var mı?" Reed çantaları karıştırırken pek de umurundaymış gibi görünmeden sordu.

"Sadece duygusal," dedi Joey, Shawn'ın yoktan karmaşık bir dünya inşa etmesini hayretle izlerken.

"Ne oldu?" Reed, gerçekten dört gözle beklediği ikinci dilim elmalı turtayı yerken sordu.

"Bütün umutlarımı ve hayallerimi yok etti," dedi Joey, ekranın köşesini işaret ederken hüzünlü bir i çekişle. "Manzaralı bir kaleye ihtiyacım olacak." Shawn başını sallayarak geliştirmekte olduğu yol sistemini terk etti ve kalesini inşa etmeye başladı.

Reed ekranı işaret ederken, "İşini kastetmiştim," dedi ve ekledi, "Hendeği unutma. O kana susamış kk bir şey."

"Gerçekten yleyim," dedi Joey, arkasına yaslanıp Shawn'ın çalışmasını izlerken başını sallayarak. "Yani, nasıl oldu da bahar döneminin yarısında izin almadan izne ıktım?"

"Başlangıç olarak," dedi Reed ve çantanın geri kalanını karıştırıp bir sandviç daha aldı.

"Benden başka bir profesörün yazdığı bir kitabı okumam ve desteklemem istendi, ancak kitapla ilgili bir şeyler doğru gelmedi. Bunun peşini bırakmak yerine kendi araştırmamı yaptım ve ne yazık ki bu da başka bir profesörün kariyerini mahvetmek gibi istenmeyen bir etki yarattı," diyen Joey, keşke çenesini kapalı tutup onlara duymak istediklerini söyleseydim diyordu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed hafif bir duraksamadan sonra, "Ve tahmin ediyorum ki bu birkaç kişiye üzmüştür."

"Genelde öyle olur," dedi Joey omuz silkerek, çünkü şu anda beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Belki de bir hobi edinmeliydi? Joey orada oturmuş, Shawn'ın hayalindeki şatoyu inşa etmeye devam etmesini izlerken düşündü. En azından bir hobi onu beladan uzak tutabilir, diye düşündü, ancak omuzlarının yenilgiyle çöktüğünü hissetti çünkü bir hobi istemiyordu. İsteddiği-

"Yarın başlayabilirsin," dedi Reed sandviçinin son lokmasını bitirirken.

"Neye başlamak?" Joey, Shawn'ın kendisi için inşa etmekte olduğu kaleyi onaylayarak başını sallamaktan kendini alamazken bile sordu.

"Bana borçlu olduğun iyilik."

BÖLÜM 15

"**I** Bazı takip sorularım var," dedi takılıp kaldığı küçük iblis.

yatak odasının kapısını açma hatasını yaptı.

"Nedir bunlar?" Reed kollarını göğsünde kavuşturup duvara yaslanarak son soruların başlamasını beklerken derin bir iç çekerek sordu.

"Jackson'la konuştun mu?" Joey, kollarına aldığı büyük kitap yığınının yerini değiştirerek sordu, o da uzanıp üstteki küçük Tupperware kasesini aldı.

"Hayır," dedi Reed, kapağı çekip çıkardı ve bir göz attığında kasenin dolu olduğunu gördü-

"Ona burada olduğumu söylemeyi mi planlıyorsun?" Joey kâseyi onun elinden alıp büyük olasılıkla sabaha kadar yiyip bitireceği kitap yığınının üstüne geri koyarken sordu.

Çocukken, kızının bir günde kaç kitap bitirebildiğini görmek onu hayrete düşürürdü. Her gün öğle yemeğinde, gözüne kestirdiği poşetlenmiş öğle yemeğini alır ve kütüphaneye giderdi, orada eve getirmek için yeni bir kitap yığını bulurdu, ancak ertesi sabah okuyacak hiçbir şeyi olmadığı için homurdanarak onları geri getirirdi. Eline geçen her şeyi okurdu; tarih kitapları, ders kitapları, çizgi romanlar, romanlar,

Dergiler, broşürler, el kitapları, kesinlikle her şey ve görünüşe göre bu hiç değişmemiş, diye düşündü Reed, kadının kollarındaki kitap yığınınına bakarken gülümsemesini bastırarak.

"Duruma göre değişir," dedi Reed, Tupperware kasesini geri almak için uzandığında onun geri adım attığını gördü.

"Neyin üzerine?" Joey çenesini meraklı bir şekilde eğerek sordu ve kapının pervazına yaslanıp iç çekerek küçük baş ağrısına baktı, büyük boy tişörtü ve ona büyük gelen bol pazen pijama pantolonu içinde ne kadar sevimli görüldüğünü fark etti, sevimli küçük ayak parmakları katlanmış pantolon paçalarının altından zar zor dışarı çıkıyordu.

"İşi kabul edip etmeyeceğin konusunda," dedi Reed ve bakışlarını tekrar yukarı kaldırarak onun keklerinden birini yediğini gördü.

"Bunun bir iyilik olduğunu sanıyordum," dedi Joey, bir ısırik daha alabilmek için bohçasını bir koluna kaydırarak.

Reed, "Yaşamana izin vermek de öyle," diye belirtti.

"Doğru," diye mırıldandı Joey, başını sallayarak onayladıktan sonra, "Burada kalmam senin için sorun yaratmayacak mı?" diye sordu.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Reed dalgınca, neredeyse üzerinden sarkan, ortasından kırıksık çizgiler geçen büyük boy pantolona bakarken ve kime ait olduğunu merak etmekten kendini alamazken.

"Julie için sorun olur mu?" Joey brownie'sini bitirirken sordu, o ise orada durmuş ne halattan bahsettiğini anlamaya çalışıyordu.

"Neye tamam?" Reed bakışlarını büyük boy siyah tişörtlü kaydırarak sordu ve kıyafetleri Matt'ten ödünç alıp almadığını merak etti.

"Ben burada yaşarken," dedi Joey, bundan sonra kıyafetlerini ödünç almasına izin vermesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar verirken bile kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Onun herhangi bir şeyle ne ilgisi var?"

"Her şey mi?" Joey kâseye uzanıp bir brownie daha yerken gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"O sadece bir arkadaş," dedi Reed dalgınca, kıyafetlerin başka bir adama ait olup olmadığını merak ederken, Jackson onu arayıp kız kardeşinden ellerini çekse iyi olacak başka bir pislik hakkında söyleneceği için bu fikri hemen reddetti. Bir süredir böyle bir şey olmadığına göre, Reed kıyafetlerin Matt'e ait olduğunu varsaymak zorundaydı.

Bu da ona küçük piçin nerede olduğunu hatırlattı. Joey, "Dışarıda çalışıyor," dedi. kardeşinin kapalı yatak odasının kapısını vurduğunu fark etti.

Başını sallayan Reed, dikkatini şimdi yanından geçip yatağına doğru yürüyen küçük baş belasına verdi. "Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu Reed, kızın yatağının etrafından dolanışını izlerken, kendisine çok büyük gelen pantolonu yüzünden yol boyunca tökezleyerek yürüyordu.

"Kanepede uyumak zorunda kalmamak için benden nefret ettiğin gerçeğini görmezden geleceğini umuyorum," dedi Joey, kitap yığını komodin üzerine bırakırken umutlu bir gülümsemeyle, pijama pantolonunu yukarı çekti, bir şekilde yatağa kadar olan kısa mesafede tökezlemeyi başardı, bir şeyler homurdandı, pantolonunu tekrar yukarı çekti, yatağına tırmandı, arkasına yaslandı, gece için yerleşmeden önce bir kitap ve bir brownie daha aldı.

Reed kapıyı arkasından kapatarak, "Senden nefret etmiyorum," dedi.

"Tamam, o zaman varlığımdan ciddi şekilde nefret ediyorsun, ama yine de beni kanepede uyutmayacağını umuyorum," dedi Joey, ona hayır diyemeyeceği o umutlu gülümsemeyi atmaya devam ederken bile ciddiyetle başını sallayarak.

"Odanda uyuyacağını sanıyordum."

"Matt'in çok cömert teklifini kabul edip peynir gibi kokan, lekeli, eski uyku tulumunu kullanmayı ve kendi odamda uyumayı düşündüm, ama sonunda başka bir yerde uyumamın daha iyi olacağını hissettim," dedi kaçması gereken küçük kadın, orada dururken uzanıp yastığını çalarken, kendi kendine gidip başka bir yerde uyuması gerektiğini söylüyordu, ama...

"İşi kabul edecek misin?" Reed yatağa doğru yürüdü, yastığıyla birlikte kek dolu kaseyi geri aldı ve yatağa, onun yanına yerleşti.

"Jackson'a burada olduğumu söyleyecek misin?" Joey büyük bir brownie yerken karşı çıktı.

"Hayır," dedi Reed çünkü ispiyoncu değildi.

Jackson'ın kız kardeşine ne kadar iyi göz kulak olduğunu bildiğinden, en yakın arkadaşının kapısına dayanmasının uzun sürmeyeceğini, böylece bir brownie daha almaya çalışan bu küçük baş belasına haddini bildirebileceğini düşünüyordu. Reed ona ters ters bakarak kaseyi çekti ve ulaşamayacağı bir yere koydu.

"O zaman sanırım işi kabul edeceğim," dedi Joey uzun uzun iç çekerek ve dudakları seğirdi, ardından Joey ona meraklı bir bakış atarak, "Neden?" diye sordu.

"Neden ne?" Reed brownie'sini bitirip bir tane daha alarak sordu.

"Neden bana iş veriyorsun?" Joey gerçekten meraklı bir ses tonuyla sordu.

"Seni beladan uzak tutmak için," dedi Reed, brownie'sini bitirip kaseyi kapağını isteksizce yerine koydu ve komodinin üzerine koydu.

"Yeterince makul," dedi Joey, kitabını isteksizce kapatıp komodinin üzerine koyduktan sonra dalgınca başını sallayarak ve-

"Kahretsin," diye homurdandı Joey, pantolonuna takılıp bir şekilde kışının üzerine düştüğünde, derin bir iç çekti ve

Kendini toparladı ve kapalı banyo kapısına doğru yöneldi. Bir dakika sonra, bir "Kahretsin" sesi daha duyuldu, tökezledi ve bir diğeri "Aptal pantolon" diye homurdandı, o ise yorgun bir iç çekişle gözlerini kapatıp kendini neyin içine soktuğunu merak ederek uzandı.

Kadın kapıyı açtığında, "Kediyi banyoya bırak," derken gözlerini açma zahmetine katlanmadı ve kadın isteksizce arkasını dönüp tüylü küçük piçi banyoya geri götürürken bir başka homurdanmayla karşılaştı. Bir dakika sonra Reed banyonun kapısının tekrar açıldığını duydu ve emin olmak için gözlerini açtı... emin olmak için...

"İyi olacağından emin misin?" Joey, kendisinin olduğuna karar verdiği yavru kedinin iyi olduğundan emin olmak için banyoya göz atmaya geri dönmeden önce omzunun üzerinden ona meraklı bir bakış fırlatarak sordu, o ise orada oturmuş, eğildiğinde daha da yukarı çekilen büyük siyah tişörtü izlerken dudaklarını yalıyordu, ona beyaz pamuklu külotun ve cömert kışının yumuşak kıvrımının kışkırtıcı bir görüntüsünü veriyordu.

Reed bakışlarını kızın kısa, hafif bronzlaşmış bacaklarında gezdirirken içi boş bir sesle, "İyi olacak," dedi, ancak en iyi arkadaşının kız kardeşini süzdüğünü fark ettiğinde tiksintiyle başını salladı, çünkü şu anda düşünmesi gereken daha önemli şeyler vardı, kollarında onunla bir gece daha nasıl hayatta kalacağı gibi.

BÖLÜM 16

"S o, Ben merak ediyorum." John, ve adam o vardı birkaç dakika önce kendisine Tarih Bölümü'nden, şu anda Karındaşen Jack'le ilgili bir kitapla zaman öldürdüğü ve buraya gelirken aldığı kahvaltayı atıştırdığı küçük kütüphane masasına bir sandalye çekerken söyledi.

"Ne hakkında?" Joey başını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan büyük boy elma suyu bardağını aldı ve bir yudum içti.

"Birkaç şey," diye mırıldandı John kahvesini masaya bırakıp sandalyesine geri otururken. "Mesela, dünyanın en iyi üniversitelerinden birinden iki doktorası olan, yayınlanmış bir profesörün benim bölümümde vekil öğretmen olarak ne işi var?"

"İzinli olduğum için biraz boş vaktim var, ben de yardım etmeye karar verdim," dedi Joey, yapacak bir şey bulamadığını ve kendisini öldüreceğinden yüzde doksan dokuz emin olduğu adamın sırf başını beladan uzak tutmak için ona bu işi verdiğini söylememeye karar vererek.

"Anlıyorum," dedi John, o orada otururken, Reed'in hala ona bakıp bakmadığını görmek için kitabından başını kaldırmayı düşündü, ancak bunun muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

Şimdilik onunla göz teması kurmaktan kaçındı.

"Reed'in sana ters ters bakmayı kesmemesinin bir nedeni var mı?" John parmaklarını dalgınca masaya vururken sordu.

"Genellikle," dedi Joey, aptalca bir riske girerek yukarı baktı ama kitabına geri dönmesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

"Onu daha önce hiç ters ters bakarken gördüğümü sanmıyorum," diye mırıldandı John düşünceli bir şekilde.

"İnsanların içindeki iyiliği ortaya çıkarırım," dedi Joey, hâlâ onu bu kez kızdıracak ne yaptığını merak ediyordu.

Dün gece iyi görünüyordu ve sonra bu sabah... Bu sabah onun yaptığı her şeye ters ters bakıyordu.

Kesinlikle. Her şeyi.

Kollarında kıvrılmış olarak uyandığı andan itibaren, ki Tanrım, adam nasıl sarılacağını iyi biliyordu, ona ters ters bakmaya başlamıştı. "Günaydın" diye mırıldandığında, adam daha da sert bakmış, bu da kadının gece boyunca her ne olduysa bunun yeterli olacağını umarak çabucak özür dilemesiyle sonuçlanmıştı.

Değildi.

İsteksizce yataktan sürünerek çıktıktan ve onun kollarında kalmayı ne kadar çok istediğine şaşırdıktan sonra banyoya yöneldi ama adam orada oturmaya devam edip ters ters bakmaya başlayınca bu planı yeniden düşünüp alt kattaki banyoya yöneldi. O andan itibaren mutfağa girdiğinde, ona krep yapmayı teklif ettiğinde, ona çek yazabilmek için kiranın ne kadar olduğunu sorduğunda, akşam yemeği için ne istediğini sorduğunda ona ters ters baktı ve sonunda ipucunu alıp işe giderken bir şeyler atıştırmasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verene kadar ona ters ters bakmaya devam etti.

Ne yazık ki Reed de aynı fikirdeydi. Onu sırada gördüğünde ters ters baktı ve

siparişini aldı ve gitti, sadece sonunda-

"Ama şimdi bana ters ters bakıyor," dedi John, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu.

Joey kaşlarını çatarak yaban mersinli danish'ini aldı ve bir ısırık aldı, başını kaldırıp baktığında, evet, Reed'in şimdi John'a dik dik baktığını fark etti. Reed öldürücü bakışlarını tekrar ona çevirdiğinde Joey içini çekti ve Matt'in eski uyku tulumunu kullanma teklifini kabul etmekten vazgeçti. Bir an için tekrar kanepede uyumayı düşündü ama sonunda, bu gece kilitli bir kapının ardında uyumasının muhtemelen en iyisi olacağını hissetti.

John kıkırdayarak "İyi şanslar," dedi ve Reed onlara doğru yönelirken kahvesini alıp çıktı.

Neyse ki gidecek başka bir yeri vardı.

Bu düşünceyle Joey yaban mersinli böreğinin geri kalanını çantasına tıktırdı, sırt çantasını ve içeceğini aldı ve yeni sınıfını kontrol etmek için mükemmel bir zaman olduğuna karar vererek aceleyle geri çekildi. Ne yazık ki Reed'in sabah toplantısını sona erdirmeye karar verdiği anla aynı zamana denk gelmişti. Çift kapıya ulaşmayı başaramadan, Reed onun yanındaydı ve-

Arka cebinden telefonunu çıkarırken ona ters ters baktı. Mırıldandığı bir küfür ve son bir bakışla, "Hemen döneceğim," dedi ve telefonuna cevap verip ters yöne doğru ilerleyerek onu sınıfını kendi başına bulmaya bıraktı.

Reed telefonunu açar açmaz Jackson, "so, kız kardeşimin geçmişini neden araştırdığınızı merak etmeden duramıyorum," dedi.

"Aramanızın neden bu kadar uzun sürdüğünü de merak etmeden duramıyorum," dedi Reed, ilk öğrenci dalgasının içeri girişini izlerken.

Jackson kıkırdayarak, "Dün geceye kadar öğrenemedim," dedi.

Shawn'ın ön kapıya doğru yürümeye başlamasını izlerken Reed dalgınca, "Dokunuşunu kaybediyorsun," dedi ve Shawn'ın kenara çekilip herkesten ve her şeyden uzak bir yer bulup oturmadan önce durup annesinin uzaklaşmasını izledi.

Jackson sormadan önce derin bir iç çekerek, "Biliyorum," dedi, "O nasıl?"

"O iyi," dedi Reed, sekiz dolarlık latteler, enerji shotları ve yirmi onsluk kola şişelerinin yardımıyla uyanmaya çalışırken cep telefonlarına bakan öğrenci kalabalığının arasından geçerek.

Reed, Shawn'ın yanına otururken Jackson, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Peki onun orada tam olarak ne işi var?"

Onu çıldırtıyordu ama en yakın arkadaşına dün gece kız kardeşini kucağına aldığını söyleyemediği için, ona sarılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini görmezden gelmeye çalışarak, "İzinde" demekle yetindi.

Jackson, "Yine de bu onun orada ne yaptığını açıklamıyor," dedi.

"İyi misin, dostum?" Reed telefonu Shawn'ın ağzından uzaklaştırırken ona sordu. Shawn başını sallayarak oturmaya ve ayaklarına bakmaya devam etti.

"Eski evi onarmak için eve geldi," dedi Reed, yanlarında oluşan küçük gruba sınıfa gitmelerini işaret ederek.

Jackson derin bir iç çekerek, "Kahretsin," dedi.

"Kesinlikle," dedi Reed, son kalanların ön kapılara doğru yönelişini izlerken. Shawn tek kelime etmeden ayağa kalktı, sırt çantasını düzeltti, endişeyle dudaklarını yaladı ve hafif bir tereddütten sonra yanında Reed olduğu halde ön kapıya doğru yöneldi.

"O eski yeri tamir etmeye çalışırken iflas edecek."

Reed, Shawn'a kendisini takip etmesini işaret ederek, "Bu yüzden Jared Amca'nın satın alıp almayacağına bakmaya karar verdi," dedi.

Ön büro.

Jackson sormadan önce, "Bu en iyisi olabilir," dedi, "Nerede kalıyor?"

"Kasabada," dedi Reed ve Jackson Joey ile konuşma fırsatı bulana kadar bu bilgiyi kendine saklamasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

"Evet, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Jackson, Reed ilk zil çaldığı sırada Shawn'ın programını çıkarmak için ön masaya uğradığında.

Reed, Joey'nin programını çıkarıp Shawn'ınkiyle karşılaştırırken dalgın dalgın, "Muhtemelen hayır, ama gidecek başka yeri yok," dedi.

"Meşgul olmak için ne yapıyor?"

Reed, Shawn'ın programını yazıcıya göndermeden önce birkaç düzeltme yaparken, "Okulda yerime bakacak," diye söz verdi.

Jackson, "Bunu yapmak zorunda değilsin Reed," dedi ve ikisi de başka seçeneği olmadığını anlayınca derin bir iç çekti.

Ya küçük veledede göz kulak olacaktı ya da onu bırakacaktı.

"Hangi cehenneme gitti?" Reed boş lobide etrafına bakınarak sordu.

"Neler oluyor?"

Reed aramayı sonlandırıp telefonunu cebine geri koyarken dalgın bir ifadeyle, "Seni sonra ararım," dedi.

"Kim?" Shawn, Reed'in bakışlarını takip ederken ellerini dağınık, kısa, sarı saçlarında gezdirmek için uzanarak sordu.

"Yeni vaka yöneticiniz," dedi Reed, Shawn'a yeni programının bir kopyasını uzatırken, son bir kez ön lobiye baktı ve bir lanet ısırdı çünkü küçük veledede sırtını dönmemesi gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

BÖLÜM 17

"S "Kitap kullanmıyor musunuz?" Joey alt dudağını sıkarak sordu, bir yandan da geniş ve çorak odaya bakıyordu

çıplak duvarları, boş kitap raflarını, arkadaki boş masayı ve köşedeki ondan daha yaşlı görünen hüzünlü sırayı fark etti.

İçten bir iç çekişle dikkatini tekrar önündeki küçük masanın üstünde oturan kıza verdi; kız yavaşça başını sallarken bacaklarını ileri geri sallıyordu. "Maalesef hayır."

"Anlıyorum," dedi Joey, sınıfın geri kalanına bakarken başını salladı, hepsinin orada oturup onaylarcasına başını sallamasına dikkat etti.

"Sorun değil çünkü aslında onlara ihtiyacımız yok," dedi arka sıralardan bir çocuk.

"Bilmiyor musun?" Joey çantasını önümüzdeki üç ay boyunca evim diyeceği büyük masanın yanına götürüp yere bırakarak sordu.

"Haftalar önce bitirdik," dedi Jen, sabahki toplantıda duyduklarına dayanarak adının bu olduğuna inanıyordu, sınıfın geri kalanıyla birlikte ciddiyetle başını sallayarak.

"ABD Tarihi dersini haftalar önce mi bitirdin?" Joey isteksizce masasının üzerine zıplarken sordu.

"Maalesef," dedi Jen ve ardından omuz silkti. "Biz hızlandırılmış sınıfız."

"Ah," dedi Joey, John'un sabah toplantısından önce kendisine uzattığı ders programına kaşlarını çatarak. "Bana sizin hızlandırılmış sınıf olduğunuzu söylemediler."

Hüzünlü ve uzun bir iç çekişin ardından "Vekil öğretmenlere söylemeyi hep unutuyorlar" dedi.

"Amerikan Devrimi'nin üzerinden geçmeyi planlıyordum ama siz zaten anlattığınız için..." Joey çaresiz bir şekilde omuz silkti.

Başka bir çocuk başını sallayarak, "Zaten yaptık," dedi.

"Sanırım bir film izleyebiliriz?" Joey iç çekerek ve duvara monte edilmiş düz ekran televizyona doğru tembel bir hareketle önerdi.

Sınıfın geri kalanı başını sallayarak onaylarken Jen, "Biliyor musun," dedi, "bu muhtemelen en iyisi olur."

"Madem Birleşik Devletler tarihi çalışacağız, neden 'The Patriot'u izlemiyoruz?" Joey masasından kayarak çantasını alırken öneride bulundu.

"Sanırım bunu yapabiliriz," dedi Jen masasına otururken ve diğer öğrenciler hevesle başlarını salladılar.

"Tamam," dedi Joey çantasını masanın üzerine koyup The Patriot'un kopyasını ararken. "Gerçekten bunu yapmak zorunda kalmayacağımızı umuyordum."

"Normalde yaptığımız şeyi yapabilir ve sadece takılabiliriz?" diye önerdi birisi, telefonlarını çıkarmaya başladıklarında bile.

"Doğru," diye mırıldandı Joey, isteksizce bir soda ve bu sabah işlerin bu noktaya gelme ihtimaline karşı aldığı abur cubur poşetini almadan önce filmi çıkarırken.

"Işıkları açayım mı?" diye sordu bir çocuk, ışıkları kapatmak için ayağa kalkmıştı bile.

Joey arkasını döndüğünde kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. "Ama o zaman ne yazdığını nasıl görebiliyorsun?"

"Bekle, yazı mı yazıyorsun?" diye sordu, Jen'e gergin bir bakış fırlattı, o da sadece omuz silkti.

Joey omuz silkerek televizyonun yanındaki rafta duran DVD oynatıcıya doğru yürürken, "Bunu öğrencilerimle yapmak için genellikle dönem sonuna kadar beklerim, ama sen çoktan bitirdiğine göre, sanırım bugün yapacağız," dedi.

"Ne yapmak?"

"Normalde yüksek lisans öğrencilerime otuz, lisans öğrencilerime yirmi hata aratırım ama siz hızlandırılmış sınıf olduğunuza göre otuzda kalsak iyi olur," dedi Joey iç çekerek ve DVD'yi kutusundan çıkarıp DVD oynatıcıya yerleştirdi.

"Otuz ne?" diye sordu sürünün lideri, yardım için sınıfın geri kalanına bakarken koltuğunda gergin bir şekilde kayıyordu.

"Bu filmde tarihsel yanlışlıklar var. Hızlandırılmış sınıf olduğunuz için bunları bulmakta sorun yaşamazsınız," dedi Joey gülümseyerek ve memnun bir iç çekişle arkasını dönüp dehşete düşmüş öğrenci grubuna bakarken.

Jen ağzını açtı ama Joey onun sözünü kesti: "Bunun bir sınav olarak sayılacağını söylemiş miydim?" diye parlak bir şekilde sordu ve Play tuşuna bastığında öğrencilerin yarısından fazlasının hasta olmak üzereymiş gibi görüldüğünü fark etti.

"Hadi başlayalım, olur mu?"

"Bekle! Bunu yapamazsın!"

"Joey ciddiyetle başını sallayarak masasına doğru yürüdü, oturdu, arkasına yaslandı, ayaklarını masaya dayadı ve son öğrenci de orada oturup dehşet içinde ona bakarken memnun bir iç çekişle cips paketini aldı.

Joey elindeki cipsi ağzına atarken filme doğru bir işaret yaptı ve "Zaten bir tanesini kaçırdın," dedi.

"Ama..." Jen, sınıfın geri kalanı çaresizce çantalarını parçalara ayırırken orada otururken tamamen kaybolmuş görünüyordu.

yazacak bir şey arıyorum.

"Birini daha kaçırdım," dedi Joey, gazozundan bir yudum daha alırken, dolabın yanındaki köşeye mini buzdolabının çok yakışacağını fark etmekten kendini alamadı.

"Tanrım," diye inledi arkada oturan bir kız. Joey kaşlarını çatarak filme baktı ve sordu,
"Sonuncusunu sen aldın, değil mi?"

"Hayır," diye tereddütlü bir yanıt geldi.

Başını sallayan Joey, iç çekerek dikkatini cipslerine geri verdi: "Çok yazık."

"Dr. Lawson?" Reed kapı aralığından seslenerek odadaki tüm umutlu bakışları üzerine çekti ve-

Kendini Reed'e bakarken buldu, Shawn'a gülümsediğinde yeşil gözlerinin nasıl parladığını fark etti ve onun nazik gözleri olduğunu anladı. Her zaman yakışıklıydı ama bu gözler...

Muhtemelen fark etmemesi daha iyi olacak bir şeydi, diye düşündü Joey ona dönüp ters ters baktığında.

Harika.

"Evet, Bay Bradford?" Joey onun yanından geçerken ağzına son bir cips atarak sordu. "Günaydın, Shawn," dedi sıcak bir gülümsemeyle, ayaklarını masanın kenarından indirip çantasına uzanırken.

Shawn ona utangaç bir gülümsemeyle baktı ve dikkatini tekrar yere verdi. "Bak dün senin için ne yaptım, Shawn," dedi Joey, onun için yaptığı büyük fıstık ezmeli kurabiye paketini ve bu sabah onun için aldığı meyve suyu şişesini çekip masanın üzerine koydu.

Shawn başını kaldırıp memnun bir gülümsemeyi bastırmaya çalışırken Reed'in gözleri kurabiyelere kaydı ve Joey başka bir sandalyeye uzanıp onu daha yakına çekerken ayaklarını salladı, "Bir tane daha kaçırdın," dedi.

"Oh, hadi ama!"

Yıkılmış iniltileri duymazdan gelen Joey yanındaki koltuğu işaret etti. "Şu anda benimle misin?"

Shawn omuz silkerek ona doğru yürüdü, bakışlarını zihinsel bir çöküşün eşiğindeymiş gibi görünen öğrencilerden uzak tuttu ve elindeki kâğıt parçasını ona uzatırken hızla yanına oturdu.

Joey gülümseyerek, "Teşekkür ederim," dedi ve fişi alırken, onu daha sonra Dünya Tarihi ve etüt salonuna da alacağını belirtti.

"Kurabiye yapmaya ne zaman fırsat buldun?" Reed masasına yaslanıp sodasını yudumlarken birkaç öğrenci "Bize yardım edin" diye seslendi. "Dün öğle yemeğinden sonra," dedi Joey, Shawn'ı izlerken. uzanıp kurabiye poşetini alırken ona sorgulayan bir bakış gönderdi. "Diğer kurabiye poşetini oda arkadaşımın çantasına koydum," diye ekledi, onu kızdırmak için her ne yaptıysa bunu telafi etmeye yeteceğini umuyordu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed dalgınca, Shawn'a bir tane vermesi için eliyle işaret ederken.

Shawn başını sallayarak büyük Ziploc poşetinden bir kurabiye çıkardı ve kendisine yalvaran bakışlar gönderen öğrencilerin yanına gitmeden önce boş duvarları ve kitap raflarını not alarak odaya göz gezdiren Reed'e uzattı. "Neler oluyor?"

Joey çantasından iPad'ini çıkarıp Shawn'a uzatırken, "Ders kitabı gerektirmeyen hızlandırılmış sınıfım Birleşik Devletler tarihini haftalar önce bitirdi ve büyük olasılıkla hepsinin bu dersten kalmasıyla sonuçlanacak bir not karşılığında Bağımsızlık Savaşı'nı konu alan bir film izleyip tarihi hatalar arayarak zaman öldürüyor," dedi.

"Bu doğru mu?" Reed düşünceli bir ifadeyle, şu anda orada oturan ve dehşet içinde onlara bakan öğrencilere bakarak mırıldandı.

"Mmmhmm," dedi Joey, çantasından bir soda daha alıp açtı ve bir yudum aldı.

"Yine de..." dedi ve bazılarının yüzündeki umutlu ifadeleri fark edince sözlerini yarıda bıraktı. "Odayı tekrar bir araya getirip dolaba sakladıkları tüm kitapları alabilirler ve ben de muhtemelen buna razı olurdum-"

"Oh, Tanrıya şükür!" dedi birkaçı, yerlerinden fırlayıp arka dolaba doğru koşarken, diğerleri çantalarından ders kitaplarını çıkarıp olabildiğince hızlı bir şekilde raflara geri itmeye başlarken, Shawn sadece iç çekmek için dikkatini ne yaptığına verdi.

"Daha büyük bir hendek ihtiyacını tartışmadık mı?"

"Sana kana susamış küçük bir şey olduğunu söylemiştim," dedi Reed, sodayı kızın elinden alırken, abur cubur poşetini kaptı ve kapıya yöneldi, onu bir kez daha orada otururken bıraktı, gerçekten güzel bir kıcı olduğunu fark etti.

BÖLÜM 18

"**I** Sadece erken gelen Noel hediyem için teşekkür etmek istedim," dedi küçük piç kurusu.

Uzun zaman önce uykusunda boğulmuş olan Reed orada oturmuş, o güne kadar yediği en kremalı patates püresinden bir kaşık daha alıp tabağına koyarken Joey'e dalgın dalgın bakarken, Reed de uzanıp o küçük piçi ensesinden tutup suratına çarpma dürtüsüyle savaşıırken içten bir iç çekerek şöyle dedi

"Beni davet ettiğin için teşekkür ederim," dedi Julie içten bir iç çekiş ve memnun bir gülümsemeyle, bakışlarını ondan kötü bir ruh hali içinde olmasının nedenine ve sonra tekrar geriye kaydırırken.

"Rica ederim," dedi küçük piç, Reed'in eli seğirirken dikkatini yanındaki sandalyeye kıvrılmış, Karındeşen Jack'le ilgili bir başka kitabı yutmakta olan ve etrafında olup biten her şeyden tamamen habersiz küçük kadına kaydırıldığı o içten iç çekişlerinden biriyle.

Bütün gün böyle olmuştu.

Bütün gün. Lanet olsun. Gün.

Dün gece banyodan çıktığında üzerinde yumuşak pamuklu bir külot ve büyük bir tişörtten başka bir şey yoktu.

onunla yatağa girmeden önce. O yatağında yarı çıplak yattığı gerçeğini düşünmemeye çalışırken, kız da onun hayal etmemeye çalıştığı her şeyden tamamen habersiz oturmuş veba hakkında başka bir kitap okuyordu. Uyandığında onu kollarının arasında kıvrılmış, aynı lanet tişörtü yukarı doğru sıyrılmış, pürüzsüz bacakları onunkilere sürtünürken ve eli kışından sadece birkaç santim uzaktayken bulduğunda çok önemli bir şeyin farkına varmıştı.

Onun ölümü olacaktı.

O zaman işinin başından aşkın olduğunu fark etti ve otuz dakika sonra mutfağa girdiğinde onu buzdolabında bir şeyler aramak için eğilmiş ve küçük piç orada durup iç çekerek "Seni seviyorum" derken kardeşine jean giymiş kışını cehennem gibi gösterirken buldu. O gider gitmez kardeşiyle bir kez daha konuşmuş, bu da küçük piçin annelerini arayıp onu ispiyonlamasıyla son bulmuştu. Annesine biricik oğluna zarar vermediğine dair güvence verdikten sonra Matt'i dolaba tıkmış, işe gitmiş, yolda kahvaltı etmek için durmaya karar vermişti ama o orada durmuş, etrafındaki herkesten ve her şeyden tamamen bihaber, geniş unlu mamul yelpazesini incelerken kendi kendine mırıldanırken, pastanedeki her pisliğin açıkça onun göğüslerine baktığını görmüştü.

Aynı şey sabah toplantısı için de söylenebilir.

O gün için her şeyi ayarlamaya çalışırken, kız orada oturmuş notlar alıyor ve onu satın aldığını gördüğünden beri gözünü diktiği pastayı kemiriyordu ve odadaki her pisliğin ona doğru baktığından tamamen habersizdi, o ise orada oturmak zorunda kalırken, onu dövme dürtüsüne karşı koymaya çalışıyordu-

"Ee, ilk günün nasıldı Joey?" Julie bir parça mısır ekmeği almak için uzanırken Matt ona ters ters bakınca bir kez daha düşündü.

"İyiymi," dedi Joey, dikkati tekrar kitaba dönmeden önce Julie'ye gülümsemek için kısa bir süre başını kaldırdı.

"Herhangi bir sorun yaşadınız mı?" Julie, Matt'in öfke dolu soluğunu duymazdan gelerek uzanıp tabaktan bir parça mısır ekmeği koparıırken ve bunu yaparken çok sevimli görünürken bile, büyük büyükbabasının yaptığı sandalyeye yaslanmış, tamamen kitabına dalmış bir şekilde oturmasına bakarken sordu.

"Hayır, iyiymi," dedi Joey, mısır ekmeğinden bir parça koparıp ağzına attı.

"John'la tanıştın mı?" Julie patates püresi kâsesine uzanırken sordu, ama Matt ters ters bakıp kâseyi çekince iç geçirdi.

"Evet, gerçekten çok iyiymi," diyen Joey, onun tiksintiyle başını sallamasına ve onsuz bu kadar uzun süre nasıl hayatta kalabildiğini ciddi ciddi merak etmesine neden oldu.

Reed, Joey'ye hülyalı hülyalı bakmaya devam eden küçük hıyardan patates püresini geri alırken, "O evli," dedi.

Julie nedense "Teşekkür ederim," dedi ama sonra derin bir iç çekip bir şeyler yemekle ilgili bir şeyler mırıldandı.

Joey başka bir sayfayı çevirerek, "Muhtemelen bu yüzden bana karısının ve çocuklarının fotoğraflarını gösterdi," dedi.

"Bayan Dawson'ın öğrencilerinin tam bir kâbus olduğunu duydum. Seninle bir Gey denememiğ olmalarına Gağırdım," dedi Julie rosto tabağına uzanırken, Matt tabağı kapıp kocaman bir parça alınca iç geçirdi, sonra da ters ters bakarak iki parça daha aldı ve tabağı masanın ortasına itti.

Joey oturduğu yerde dalgın dalgın, "Öyle ama daha kötülerini de gördüm," diye mırıldanırken Matt, "Aklıma geldi de," dedi. Telefonunu tamir ettim."

"Bu sana onun telefonunu nasıl hatırlatıyor?" Julie kaşlarını çatarak fırında makarnaya uzanırken sordu

Matt onun yanından uzanıp kâseyi kaptığında peynir sadece, "Pes ediyorum," diye homurdandı.

"Çünkü burada kalacağını söylediğimde Jackson'ın sesi biraz kızgın geliyordu," dedi Matt ve bir anda Joey'nin tüm dikkatini üzerine çekti.

Joey yastığına doğru mırıldanarak, "BU İŞİN SONU İYİ OLMAYACAK" dedi. Küçük kanepede daha rahat etmek için kıpırdandığında bunu kederli bir iç çekişle takip etti, ancak vazgeçip yüzüstü uzanmaya razı oldu ve muhtemelen nesillerdir Bradford ailesine ait olan sehpanın üzerinde yavaşça titreşmeye devam eden telefonuna baktı.

Belki de bu işi bir an önce bitirmeliydi, diye düşündü Joey, ama bu fikri hemen reddetti, çünkü bunu mümkün olduğunca uzun süre ertelemek kendi yararınaydı. En azından burada ne aradığına dair daha iyi bir açıklama yapana kadar, çünkü gerçekler sadece şu anda gerçekten dinleme havasında olmadığı başka bir derse yol açacaktı.

Yine de, ağabeyinin derslerinden birini dinleyecek havada mıydı acaba, diye düşünmeden edemedi Joey, iç çekerek yuvarlanırken ve-

Joey birkaç saniye sonra, "Bu kesinlikle iz bırakacak," diyebildi, ancak bunu yerde uyumaya razı olurken çıkardığı bir iniltiyle takip etti.

Olduğu yerde kalmanın muhtemelen kendi yararına olacağına karar vererek, bir şekilde sırt üstü dönmeyi başardı, uzanıp battaniyesini ve daha önce atmak zorunda kaldığı yastığını aldı. Gece için yerleştikten sonra, Reed'in kütüphanesinden aldığı kitabı eline aldı, içini çekti, biraz sağa ve sonra biraz sola kaydı, ta ki

Oturma odasına giren koridor ışığı kitabına tam olarak vuruyordu.

Joey tatmin olmuş bir iç çekişle kaldığı yerden devam etti, ancak telefonu tekrar titremeye başlayınca inledi. Görmezden gelmeye kararlı bir şekilde kitabına odaklandı, ancak birkaç saniye sonra telefon elinden çekilip alındığında gözlerini kırıştırdı ve kendini bir çift iyi cilalanmış siyah deri erkek ayakkabısına bakarken buldu. Bunun kötü sonuçlanmayacağını umarak başını kaldırıp koyu renk elbise pantolonunu, lacivert gömleğini ve siyah kravatını inceledi, ta ki kendisini görmekten pek de mutlu görünmeyen adama bakana kadar.

Onu suçlayabileceğinden değil.

Aslında yapabilirdi ama bugün onu kızdıracak ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığı için Joey boğazını temizlemekle yetindi ve kendisine dik dik bakan iri adamı yatıştıracağını umduğu bir gülümseme takındı.

Olmadı.

Onu yatıştırdı, ama çenesindeki o küçük kası sıkmayı başardı. Başka uyku fırsatlarına bakmanın zamanı geldiğine karar veren Joey boğazını temizledi, ayağa kalkmak için kıpırdandı, ancak iri piç bir şekilde üzerine basmadan üstündeki kanepeye oturmayı ve ayaklarını sehpanın üzerine koymayı başardığında iç çekti.

"Söyle bakalım Joey," diye mırıldandı Reed yattığı yerde, kendi kendine homurdanarak arkasını döndü ve bacaklarının altından sürünmeye başladı.

"Evet?" Joey derin bir iç çekerek, yatak odasının zemininde o rahatsız edici uyku tulumuyla uyumaya razı olduğunu söyledi.

"Telefonuna cevap vermemenin bir nedeni var mı?" Reed, söz konusu eşya sehpanın üzerinde titreşmeye devam ederken sordu.

Başını sallayarak, "Çünkü dinim bunu yapmamı yasaklıyor," dedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed düşünceli bir sesle, "peki bu hangi din olabilir?"

"Yaşamama izin veren," dedi Joey, ancak kıcının sorunlu olduğu ortaya çıkınca iç geçirdi.

"Yani, kardeşinin beni az önce azarlamak için aramış olması..."

"Talihsiz mi?" Joey umutlu bir gülümsemeyle, hâlâ kıcını kurtarmaya çalışmakla meşgul olduğu için görme şansının olmadığını söyledi.

"Bu da öyle," dedi Reed, dikkatini Reed'in elini uzattığına çekerek-

"Kahretsin," diye mırıldandı Joey çaresizce, adamın telefonunu alıp ona düşünülemez olanı yapmaktan başka bir seçenek bırakmamasını izlerken.

BÖLÜM 19

"W Az önce ne oldu öyle?" Reed oturduğu yerden sordu, çalışıyor için yapmakduyu .
ne sadece

kucağına tırmanan ve düşünme yetisini elinden alan kadın e-postalarını kontrol ederken gerçekleşti.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu birkaç saniye önce gözyaşlarına boğulmak üzere olduğuna yemin edebileceği kadın, telefonundan e-postalarını kontrol etmeye devam ederken dikkati dağılmış bir şekilde.

Bir dakika önce telefonuna cevap veriyordu ve bir dakika sonra Joey kucağındaydı, elinde telefon, alt dudağı titriyordu ve iyi yerleştirilmiş bir çıtçıtla birlikte en iyi arkadaşı, eski bir denizci ve herhangi bir saçmalığa sıfır tolerans göstermesiyle tanınan bir adam geri adım atıyor, özür diliyor ve ağlamaması için yalvarıyordu.

Ve Joey.

Kucağında siyah bir külot ve büyük boy bir tişörtten başka bir şey olmadığı gerçeğinden tamamen habersizdi. O orada otururken kız da rahatlamak için yer değiştiriyor ve umutsuzca onun en iyi arkadaşının kız kardeşi olduğunu hatırlamaya çalışarak mırıldanıyordu. Kız, adamın umursamadığı tarafına biraz fazla yaklaştığında, adam kızın kalçalarını kavradı ve onu sabit tuttu.

"Az önce çektiğin saçmalıkları oluşturan dudak titremeleri ve üzgün küçük mırıltılar," Reed, elleri pürüzsüz tenle ve onun en sevdiği şey haline gelmeye başlayan kışının cömert kıvrımıyla karşılaştığında kurtulmakla tehdit eden zevk iniltisi yerine dışarı çıkmayı başardı.

"Ah, o mu?" dedi Joey, kaşlarını çatarak ve okumaya devam ederken kaşlarını sevimli bir şekilde yukarı kaldırarak.

Reed daha önce hiç bu kadar yumuşak bir şeye dokunup dokunmadığını merak ederek, "Evet, o," diye mırıldandı.

Joey başını sallayarak küçük bir iç çekti ve omuz silkti, "Bundan gurur duymuyorum ama bazen bana pek fazla seçenek bırakmıyor."

"Patronunu dövmekle ve onu aramadığın için boynunu sıkmakla tehdit ettiği zamanki gibi mi?" Reed bakışlarını onu tam olarak kavrayan o küçük, güzel, bronz kalçaların üzerinde gezdirdi.

"Aynen öyle. En azından ona ne söyleyeceğimi düşünmeden önce bu bana birkaç gün kazandıracak," dedi Joey ve başını sallayarak onayladı, başını kaldırıp sola doğru kaydırırken dudaklarının seğirdiğini gördü, dalgın bir şekilde başparmaklarıyla tenini okşadı, Jackson'ı küçük parmağına dolamayı nasıl başardığını merak ediyor ve aynı şeyi ona yapsa aldırmayacağından korkuyordu.

"Senin için endişeleniyor," dedi Reed, Jackson'ın büyükanne ve büyükbabalarının vefatından sonraki ilk birkaç yılı aklını yitirmeden nasıl geçirdiğini hâlâ merak ediyordu. Birkaç kez kıl payı kurtulmuştu ama bir şekilde Reed onu firar etmekten ve hapse atılmasına neden olacak bir şey yapmaktan vazgeçirmeyi başarmıştı. Jackson'ın aklını başında tutan tek şey, hepsinin onu takip ettiği ve Reed'in birden fazla kez kamyonetine atlayıp iyi olduğundan emin olmak için oraya gittiği gerçeğiydi.

"İyiym," dedi Joey kaşlarını çatarak, daha rahat edebilmek için yer değiştirirken.

"Evet, neden endişelendiğini anlayamıyorum," dedi Reed kuru bir sesle, başıyla onaylarken gülümsemekten kendini alamadı.

Joey başını acıyarak sallayarak, "Hiçbir fikrim yok," dedi ve devam etti.

"Kitap okuyorsun, değil mi?" Reed gözlerini ona dikerek sordu.

"Son on dakikadır," dedi Joey, ciddiyetle başını sallayarak, ancak iç çekerek telefonunu kapattı, "Sana henüz teşekkür etmedim, değil mi?"

"Ne için?" Reed isteksizce onun gitmesine izin vererek ve kendi kendine bunun en iyisi olduğunu söyleyerek sordu.

"Başlangıç olarak beni öldürmediğin ve cesedimi arka tarafta isimsiz bir mezara gömdüğün için," dedi Joey orada oturmaya devam ederken, adamın ellerini tekrar onun üzerine koymayı ve onu kendine çekmeyi ne kadar çok istediğinden tamamen habersizdi.

Reed, kızın kucağında dalgınca kayarken dudaklarının nasıl kıpırdadığına dikkat ederek, "Bu çok fazla kısıtlama gerektirdi," diye mırıldandı, onu bir nefes daha yaklaştırdı ve aptalca bir şey yapmadan önce ellerini yumruk haline getirmeye zorladı.

"Biliyorum," dedi Joey başını sallayarak. "Ama aynı zamanda bana kalacak bir yer, bir iş verdin ve yatağım teslim edilene kadar senin odanda uyuma teklifini de unutmayalım."

Reed, "Bu gerçekten çok cömertçe bir davranıştı," diye mırıldandı.

"Gerçekten de öyleydi," diye mırıldandı Joey, kız kıpırdandı, kaşlarını çattı, tekrar kıpırdandı, adamın kucağından inmek için hamle yaptı ama irkildi, garip bir şekilde boğazını temizledi ve kravatıyla oynamaya başlarken küçük bir iç çekişle adamın kucağına geri yerleşti.

"Bacakların uyuyor, değil mi?"

Joey başını sallayarak, "Oturduğum andan beri" dedi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed düşünceli bir şekilde, kadının bacaklarına bakarken ve-

"Yapmaz mıydın?" Joey orada otururken sesinden pek de emin görünmüyordu ama yine de intikamını alabileceğini fark edince gülümsemekten kendini alamadı.

"Sana verdiğim sözü hatırlıyor musun?" Reed çizdi.

"Belki bunun hakkında konuşabiliriz?" Joey, yavaşça başını kaldırıp onun güzel mavi gözleriyle buluşurken umutlu bir ses tonuyla konuştu.

"Aman Tanrım! Seni piç!" Joey parmak uçlarını nazikçe bacaklarının üzerinde gezdirirken çığlık attı.

"Sorun ne Joey?" Reed kıkırdayarak sordu, parmak uçlarını kadının kalçalarında hafifçe gezdirirken, hayatını cehenneme çeviren küçük kadın kucağından inmek için çabalarken irkilmiş bir nefes aldı, ama ne yazık ki bacakları hâlâ uyuyordu ve işbirliği yapmayı reddediyordu.

"Dur! Matt'i uyandıracaksın!" Adam gıdıklama saldırısına devam ederken Joey bir şekilde boğulmayı başardı.

"Bir saat önce dışarı çıktı. Görünüşe göre tek başınasın, Joey," dedi Reed ve kız ellerini tokatlayarak uzaklaştırmaya çalışıp işleri daha da kötüleştirirken başını üzgün ve acıyan bir şekilde sallayarak haberi verdi.

"Aman Tanrım! Dur, seni şeytani piç!" Parmak uçlarını Joey'nin bacaklarında gezdirmeye devam ederken Joey kahkahalar atarak soluk soluğa kaldı ve bir kahkaha çığlığıyla tutunduğu omuzları bırakıp kollarını ona doladı. Adam gıdıklama saldırısını ayaklarına taşırken, çok sevdiği o sevimli küçük ayak parmaklarına özellikle dikkat ederek onu tuttu.

"Reed!" Joey bir kahkaha çığlığı atarak bağırdı, kadın onu daha sıkı tutuyor ve kurtulmak için kıpırdanıp kıvranıyordu.

Reed kıkırdayarak parmak uçlarını kızın bacaklarında gezdirdi ancak tüm bu kıpırdanma ve kıvranmanın onu nereye getirdiğini fark ettiğinde gülümsemesinin yavaşça kaybolduğunu hissetti. Bir an öylece oturup, vücudu onunkine karşı titrerken dudaklarının titrek bir nefesle ayrılmasını izledi. Sertçe yutkunduktan sonra, güzel mavi gözlerinin sadece birkaç santim uzağında onu izlediğini görmek için yukarı baktı.

Joey usulca, "Geç oldu," diye fısıldadı ama gitmek için harekete geçmedi.

"Evet, öyle," diye mırıldandı Reed.

Gözlerini onunkilere kilitleyen Reed, dudaklarını yalamasını izlerken parmak uçlarını kalçalarında gezdirmeye devam etti. Kalçalarına ulaştığında, ellerini tenine doğru yumuşattı ve ellerini yavaşça onun etrafında kaydırarak poposunu avuçladı ve titrek bir inilti çıkarmasına ve etrafındaki tutuşunu sıkmasına neden olan bir sıkma verdi. Kendine engel olamayarak, ellerini bacaklarının üzerinde gezdirebilmek için bırakmadan önce cömert kıcını bir kez daha sıktı, ardından ellerini tekrar kalçalarına ve kıcının üzerine getirdi ve kucağında kayarken yumuşak bir iniltiyle eşleşen bir iniltiyle-

"İyi geceler" diye mırıldandı, aceleyle kucağından inerken tökezledi ve "Bu kesinlikle bir iz bırakacak" diye mırıldanarak hemen kıcının üzerine düştü.

BÖLÜM 20

"W Az önce ne oldu öyle?" diye sordu şu anda yanındaki koltukta oturan adam, ama Joey onun gerçekten bir cevap aradığını düşünmediğinden ve kıcı acıdığından, bir şey söylememesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

Bu, ve aslında bir cevabı yoktu.

Elinde olan, morarmış bir kış, tekrar uykuya dalmanın eşiğinde olan birkaç uzuv ve gelecekte kesinlikle kaçınmak zorunda kalacağı adamla göz teması kurmaktan kaçınmak için başka bir nedendi. Yine de bir şey, çoğunlukla da adamın ona bakıp durması, "Lanet olsun," diye mırıldanması ve başını sallaması, bunun bir sorun olmayacağını söylüyordu.

Aynı zamanda ona belki de geceyi bitirmesi, Matt'in cömertçe ödünç vermeyi teklif ettiği o topaklı uyku tulumunu bulması ve onu odasına götürmesi gerektiğini söyledi.

Odasına vardığında ne yapacağını bilmiyordu ama şimdilik bu plan onun için en iyi seçenek gibi görünüyordu. Kararını veren Joey kıpırdandı, doğrulmak için hareketlendi ve daha ilk "Owie" diye mırıldanamadan kendini Reed'in kollarında merdivenlere doğru taşınırken buldu.

"Tam bir baş belasısın," diye çıkıştı Reed ve bunu gerçekten tartışamayacağı için de tartışmadı.

"On yıl, Joey. Lanet olası on yıl," dedi Reed, sesi her geçen saniye daha da öfkeli çıkıyor, belki de bunun çenesini kapalı tutması gereken zamanlardan biri olduğunu anlamasını sağlıyordu.

Adam onu odasına taşıyıp banyoya doğru yöneldiğinde ve yine "On lanet yıl" diye mırıldandığında bu durum doğrulanmış oldu. Adam onu dikkatlice banyo tezgâhına yerleştirdiğinde, acı dolu bir irkilmeyi bastırdı ve mırıldanarak "Teşekkür ederim" demeyi bile başardı, ancak adamın gözleri ona dikilip tekrar "Lanet olası on yıl" diye mırıldandığında tüm olası çıkışları not etmeye karar verdi.

Cevap veremeden, ki şu anda cevap vermenin onun için en iyisi olduğundan emin değildi, kendini tezgâhtan kaldırılmış buldu, kalın lacivert bir havlu tezgâhın üzerine kondu ve dikkatlice üzerine yerleştirildi. Reed kendi kendine mırıldanırken ve o bile şu anda bacağına yapışmış yavru kediye bakan adamı psikotik bir kırılma noktasına getirmek için üç günün etkileyici olduğunu kabul etmek zorunda kalırken, aşağıda ne olduğunu merak etmekten kendini alamadı.

Bir an adamın kucağında oturuyor, nefesini tutmaya ve sinsi piçin gıdıklama saldırısından kaçmaya çalışıyordu ve sonra...

Bir sonraki sefer, üç yaşındayken yerçekimi deneyini mahvettiği için bedelini ödetmeye yemin ettiği adama yeterince yaklaşmadı. Geriye dönüp baktığında, bu belki de en iyisiydi, çünkü büyük ihtimalle büyükannesinin çatısından atlayıp hayatta kalamazdı, en azından kar fırtınası sırasında, diye düşündü Joey dalgın dalgın adamın banyo dolabını karıştırmasını izlerken.

"Beni delirtiyorsun Joey," dedi Reed, ona bir bakış fırlattıktan sonra, "On yıl oldu amına koyayım," diye mırıldanarak yaptığı işe geri döndü.

"Özür dilerim," dedi Joey, çünkü onu daha önce hiç bu kadar kızgın görüp görmediğini merak etmekten kendini alamazken bile ona başka ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Muhtemelen hayır.

"Kendimi savunmam gerekirse, herkesi çıldırtıyor gibi görünüyorum," dedi Joey ve bunu "Doğru," diye mırıldanarak ve başını sallayarak çabucak kaybolan utangaç bir gülümsemeyle takip etmeye karar verdiğinde, gözleri ona dikildi ve şimdi çenesini kapatmanın kendi yararına olabileceğine karar verdi. Ne yazık ki şu anda mantığını dinleyemeyecek kadar gergindi ve tabii ki bunun kendisi için iyi sonuçlanmayacağını biliyordu.

Değil. Hiç. Hiç.

Joey, kendisini sinirlendiren bu iri yarı ve öfkeli adamla göz göze gelmemek için elinden geleni yaparken, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Joey alt dudağını sıkarken ve büyük olasılıkla yaşamasına izin verdiği için pişmanlık duyan adamın yavaşça kendisine doğru gelmesini izlerken, gerçekten gergin olduğunu fark etti, bu da aşağıda ne olduğunu açıklıyordu. Fırsatını bulmuşken kaçması gerektiğini fark etti. Gerçi Reed bu kadar kızgınken pek de şansı yoktu. Bir saniye önce onu gıdıklıyordu ve bir saniye sonra yüzündeki gülümseme kayboldu ve onun kollarında olmaktan ne kadar hoşlandığını fark etti.

İşte o zaman panikledi.

Bunun son derece normal bir tepki olduğunu söyleyen Joey, Reed ona bir kez daha öldürücü bir bakış fırlattığında sertçe yutkundu ve işte o zaman buradan canlı çıkamayacağını anladı.

"Üzgün müsün?" Reed espri yapmadan kıkırdadı ve ikinci kat pencerelerinden kaçmaktan kaçınma kararını yeniden düşünmesine neden oldu. Aynı zamanda burada kalamayacağını da fark etmesini sağladı.

"Bu harika," dedi Reed, büyük bir torba Epsom tuzu alıp dolabın kapısını kapatırken başını sallayarak.

"Hayatımı tekrar cehenneme çevirdiğin için özür dilerim."

Özür dilemek için ağzını açtı ama "yine" deyince durakladı. Joey onu yanlış duyduğunu umarak, "Yine mi?" diye sordu.

Reed öfkeyle Epsom tuzu torbasının yarısını küvete atarken, "Yine mi," diye ısırdı.

"Daha önce hayatını tam olarak nasıl cehenneme çevirmiştin?" Joey, kışındaki kaslar bu hareketi protesto ettiğinde yüzünü buruşturarak tezgâhtan inerken sordu.

"Yandaki eve taşınarak," dedi Reed soğukkanlılıkla, "Anlıyorum," diye mırıldanarak ve başını sallayarak bunu hazmettikten sonra, "Yalnız bununla ilgili bir sorun var," dedi.

"Peki bu ne?" Reed uzanıp yavru kediye yavaşça bacağından çekerken derin bir iç çekerek sordu.

"Hayatımı cehenneme çeviren sensin."

"PEKİ BUNU NASIL ANLADIN?" Reed, yatak odasının kapısını açıp tüylü küçük piçi nazıkçe yere bırakırken sordu ve bu küçük baş belasıyla sonsuza dek başa çıkabilmek için hemen kapıyı kapattı.

"Belki de doğru olduğu içindir?" Joey gözlerini kırıştırarak ona baktı. Reed kollarını göğsünde kavuşturarak, "Saçmalık," dedi. kuruntulu küçük baş belasına ters ters baktı.

"Gerçekten mi?" Joey kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak onun duruşunu taklit etmeye çalıştı ve bunu yaparken çok sevimli görünüyordu.

"Gerçekten mi?" dedi Reed, küçük veledede ters ters bakabilmek için yaklaşarak.

"Oyun alanı hakkında konuşalım mı?" Joey ona ters ters bakabilmek için yaklaşarak sordu.

"Haydi," dedi Reed, sonunda bu küçük baş belasıyla kapışmaya fazlasıyla istekliydi.

Joey, "Senin yüzünden diğer çocukların hiçbiri benimle oynamıyor," dedi.

"Bunun benimle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey senin sinir bozucu bir baş belası olmanla ilgiliydi," dedi Reed, çocukluğunu lanet bir kâbusa çeviren küçük veledede ters ters bakabilmek için daha da yaklaşarak.

"Gerçekten mi? Çünkü bunun herkese bende bit olduğunu söylemenle bir ilgisi olduğuna eminim," dedi Joey, hâlâ gergin olmasına rağmen dudakları seğiriyordu.

Eğer o zaman kucağından inmeseydi.

Reed şu anda kanepede yapabilecekleri her şeyi... ona yapmak istediği şeyleri düşününce iniltisini bastırmak zorunda kaldı. Onun teninin ne kadar yumuşak olduğunu düşünmemeli ya da ellerini külotunun içine sokup çıplak kığını avuçlamanın nasıl bir his olduğunu merak etmemeli ya da sikine doğru kayarken çıkardığı inanılmaz seksi iniltiyi düşünmemeliydi. Onu sikerken adını inletip inletmeyeceğini merak etmemeliydi. Burada durup amının ne kadar yumuşak ya da ne kadar dar olduğunu merak etmek anlamsızdı çünkü bunu asla öğrenemeyecekti.

Ama onun yakınında olduğu sürece, onu istememesi gerektiğini o kadar az umursuyordu. Akli başında her erkeğin yapacağı gibi gitmek yerine, kendini daha da yakınlaştırmak buldu.

Reed sırf ondan bir tepki almak için, "Çünkü sen yaptın," dedi.

Gözlerini ona dikip bir adım daha yaklaştığında Reed de aynısını yapmaya karar verdi, ta ki neredeyse göğüs göğüse gelene ve ona dik dik bakabilmek için başını geriye eğmek zorunda kalana kadar. Bir saniye sonra bir küfür mırıldanıp lavaboya doğru koştuğunda, dikkatlice tekrar yukarı tırmandığında, yüzünü buruşturduğunda, kıpırdadığında, yüzünü buruşturduğunda şaşırmadı.

tekrar kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve gözlerini tekrar ona dikti.

Joey, "Onlar yanlış giden bir bilim deneyinden kalan kovanlardı ve sen de bunu çok iyi biliyorsun," diye çıkıştı.

Reed başını sallayarak neredeyse göz göze gelecek şekilde yaklaştı ve "Onlara bitlendiğini de söyledim" dedi.

Nefesi kesildi, "Seni piç!"

"Bunu hak etmiştin," dedi Reed, yaklaşarak ve o itiraz etmek için ağzını açamadan ekledi, "O deneyle kaşlarımı yaktın."

"Kimse sana odama gelmeni söylemedi," dedi Joey sakın bir sesle, hatta bacaklarını açarak onun yaklaşmasını sağlarken.

"Pencerenden çıkan yeşil duman aksini söylüyordu," dedi Reed, ellerini tezgâha dayayarak daha da yaklaştı ve hayatta olduğu için şanslı olan küçük veledelikte dik dik baktı.

"Ben hallettim."

"Heceleme yarışması gibi mi?" Reed çoğunlukla onu kızdırmak için söyledi.

"Kaçınılması mümkün olmayan talihsiz bir kazaydı," dedi Joey, biraz daha yaklaşmak için hamle yaptıktan sonra irkildi ve hemen ters ters bakmaya başladı.

"Peki ya dokuzuncu sınıf oryantasyonu?" Reed havluyu tutup onu kendisine doğru düzgün bakabilmesi için yaklaştırırken sordu, ancak göğüsleri göğsüne bastırıldığında bir iniltiyi ısırmak için kendini zorladı.

"Kontrolden çıkan basit bir yanlış anlaşılmaydı," dedi Joey, havluyu son bir kez daha tutup onu kendine yaklaştırırken nefesi kesildi.

"Bu da öyle," dedi Reed onun dudaklarının yumuşak bir iniltiyle ayrılmasını izlerken ve verdiği sözü bozmak üzere olduğunu fark etti.

BÖLÜM 21

"Reed?" Joey, düşünmesini zorlaştıran adam ona ters ters bakarken dudaklarını gergin bir şekilde Onu. yalayarak şöyle dedi

"Son on yıldır ne yaptığımı biliyor musun Joey?" Reed normalde iyiye işaret olarak algılayacağı bu soruyu sıkılmış dişlerinin arasından sorup ardından da ellerini kalçalarının iki yanındaki tezgâhın üzerine koyarak göz göze gelene kadar eğildiğinden beri Joey pek çok şeyden pişmanlık duymaya başlamıştı.

Bir tahminde bulunmak için ağzını açtı, ancak bu kararını hızla yeniden düşündü ve iri, öfkeli adamı yatıştırmış gibi görünen başını basitçe sallamakla yetindi. Onaylarcasına başını sallayan Reed uzandı ve ağzı kulağının yanında olacak şekilde yaklaşırken saçının bir tutamını nazikçe geriye itti.

"Son on yıldır Joey, seni hiç düşünmedim," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldayan Reed, Joey'nin endişeyle yutkunmasına neden oldu.

"Seni merak etmedim, sana sormadım ya da seni düşünmedim, neden biliyor musun?" Reed, adamın elinin kalçasına yaklaştığını hissedince sordu.

Dudaklarının kulağına değdiğini hissettiğinde titrek bir nefesle gözlerini kapatmak için başını salladı.

"Çünkü ilk on iki yıl boyunca hayatımı cehenneme çevirdin. Her lanet gün senin için endişelendim ve sen gittiğinde daha da kötüleşti. Ama benden ne kadar nefret ettiğini bana söylemeye karar verdiğinde endişelenmeyi bıraktım. Önemsemeyi bıraktım. Ama şimdi..." Reed yumuşak bir sesle, dudaklarını kızın boynunun yan tarafına değdirebilmek için sözlerini yarıda bıraktı, ardından tüyleri diken diken eden bir iz bıraktı ve kızın nefesinin kesilmesine neden oldu.

"Şu anda ne düşündüğümü biliyor musun?" Reed onun çenesini öperken düşünmeyi zorlaştıran baştan çıkarıcı bir fısıltıyla sordu.

"Hayır," diye çıkmayı başaran Joey, adamın elinin kalçasının üzerinden kayarak poposunun üzerine yerleştiğini hissettiğinde inledi.

"Sen," dedi Reed, dudaklarını usulca onunkilere değdirerek. "Seni düşünüyorum, Joey."

Ona söylemek dilinin ucundaydı...

Aslında ona ne söylemesi gerektiğinden tam olarak emin değildi ama muhtemelen bunu yapmamaları gerektiği gerçeğiyle bir ilgisi olduğundan emindi. Bunun yüzlerce nedeni vardı ama adam uzanıp yüzünü avuçlarken ve dudaklarını nazıkçe onunkilere değdirmeye devam ederken aklına tek bir neden bile gelmiyordu. Ayrıca daha önce bir erkeğin kollarında olmanın hiç bu kadar iyi hissettirdiğini hatırlamıyordu, diye düşündü Joey titrek bir iç çekişle, ellerini tekrar boynundan aşağı ve sırtında gezdirirken.

"Çok yumuşaksın Joey," dedi Reed, dudaklarının bir sonraki alaycı fırçasını yumuşak bir iniltiyle karşıladığında inleyerek.

Dürüstçe söyleyebilirdi ki, sonunda izne ayrıldığında ne yapacağını hayal ettiğinde Reed'in onu banyo tezgâhında öpmesi hayalinin bir parçası değildi. Ama belki de olmalıydı, diye düşündü Joey yavaşça öpücüğe karşılık verirken ve-

Adam ona ters ters bakabilmek için aniden geri çekildiğinde inledi.

Harika, şimdiden bu konuya geri döndüler, diye düşündü Joey, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi bastırmaya çalışsa da-

Bunun kesinlikle en iyisi olduğuna karar veren Joey, normalde onu sığ bir mezara gömmek üzereymiş gibi görünen adamın kendisini duvara yaslayıp öpebilmesi için aniden kucağına aldığını fark etti. Daha önce hiç böyle öpülmemişti, diye düşündü Joey, kollarını adama sarıp küçükken duymaması gereken tüm söylentilerin doğru olduğunu kanıtlarken inlemekten kendini alamadı.

KESİNLİKLE CEHENNEME GİDİYORDU ama Joey bacaklarını onun etrafına sarıp, adamın onu ne kadar çok istediğini fark ettiğinde küçük bir inilti çıkardığında, Reed hiç umursamadığını fark etti. Umurunda olan tek şey, duvara yasladığı ve o güne kadar duyduğu en tatlı iniltileri çıkaran küçük kadındı.

Reed ellerini onun kalçalarında gezdirirken, "O kadar yumuşaktı ki," diye düşündü, "o kadar pürüzsüz ve o kadar tatlıydı ki," diye düşündü onu öperken. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak ellerini kalçalarında gezdirdi, tişörtünü itti, böylece ellerini kalçalarında gezdirebildi ve külotunun arkasından aşağı kaydırды, böylece son üç gündür takıntılı olduğu cömert kıcına nihayet ellerini sürebilecekti.

Çok yumuşak, diye düşündü Reed onun kıcını avuçlarken ve onu sıkıca kendine doğru çekmek için tutuşunu kullanırken. Kızın çıkardığı muhtaç iniltiler Reed'in onu yatak odasına götürmesine neden oldu. Parmaklarını saçlarından geçirdiğinde ve başını arkaya doğru eğebilmek için tutuşunu kullandığında ve

dilini emerken, Reed aklını kaçıracığını düşündü.

Çok talepkâr küçük bir şey, diye düşündü Reed, onu yatağa yatırmak için eğilirken onaylayarak homurdandı, ellerini külotunun beline kadar kaydırđı ve onu aklını başından almaya devam ederken aşağı çekti. Onu öpmeden duramayan Reed, beceriksizce uzanıp ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı, kolunu ona dolamadan ve yatakta ona katılmadan önce onları bir kenara fırlattı.

Yastıklara ulaştığında, sırt üstü döndü, böylece kadın onun üstünde yatıyordu. Kendini onun üzerine doğru ayarlarken ellerini kalçalarının üzerinde gezdirdi ve çıplak kalçalarını avuçladı. Kadın geri çekildiğinde, adam onu takip etmek için hareket etti, ancak kadın kucağına geri oturduğunda kendini yatağı geri itilmiş buldu, kıcı gergin horozunun alt tarafını ovuştururken ondan bir inilti kopardı.

"Birkaç sorum daha var," dedi onu çileden çıkaran kadın.

"Tabii ki var," diye inledi Reed, ciddi bir şekilde çuvallamış olmasına rağmen dudakları seğiriyordu, ama orada yatarken, ellerini çıplak kalçalarında ve uyluklarından aşağı doğru gezdirirken, umursamakta zorlanıyordu.

"Şimdi, 'Sen' derken cinayet fantezileri kurduğunu ve bedenimden nasıl kurtulacağına karar vermeye çalıştığını mı kastettin?" Joey sordu ve eğer bunu kucağında kayarken taşaklarını sıkıca yukarı çeken yumuşak bir inlemeyle takip etmeseydi, onun tamamen habersiz olduğunu varsayacaktı.

Reed ellerini tekrar kadının kalçalarında gezdirirken, "Hayır, bunu yıllar önce anlamıştım zaten," dedi.

"Tuzağını kurmadan ve sonunda intikamını almadan önce beni yanlış bir güvenlik duygusuna mı çekmeyi planlıyorsun?" Joey titrek bir iniltiyle ellerini adamın kollarına koyarken, adam da nazikçe bacaklarını okşadı.

"Hayır," dedi Reed başını sallayarak, ellerinin tekrar kalçalarından yukarı kaymasını ve tişörtünün altında kaybolmasını izlerken çünkü intikam aklındaki son şeydi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Joey usulca, tişörtünün eteğini tutmak için ona sarılmayı bırakırken.

"Emin misin?" Reed sordu, ancak gömleğini çıkarıp bir kenara fırlattığında inledi.

"Mmmhmm," diye mırıldandı Joey, orada uzanırken, sert, pembe meme uçlarıyla kaplı iri, hafifçe bronzlaşmış göğüslerini, karnının yumuşak kıvrımını ve bacaklarının arasındaki koyu buklelerin yumuşak salkımını alırken nasıl nefes alacağını hatırlamaya çalışıyordu, ama dikkatini çeken göbeğinin etrafındaki küçük Kelt dövmesiydi.

"Güzel," dedi Reed dalgınca, başparmağıyla inanılmaz seksi dövmenin izini sürebilmek için kalçalarını avuçlarken, sonra da başparmağını karnından aşağıya doğru gezdirerek yarığının izini sürdü.

Bir an için Reed orada uzanmaktan, başparmağının ucunu hafifçe kızın yarığının üzerinde gezdirmekten, kızın ne kadar ıslak olduğunu ve kucağında kayarak sıkışmış sikine hafifçe sürtünürken amının ne kadar yumuşak olduğunu fark etmekten mutluluk duydu. Dudaklarını yalayarak bakışlarını tekrar yukarı kaldırdı, göğüslerinin hafifçe zıplamasını, meme uçlarının gerilmesini ve kadının meraklı bir kaş çatmayla kendisini izlediğini fark etti.

"Neyin var?" Reed kollarını ona dolayabilmek için doğrulduğunda sordu, çünkü şu anda çok derinlemesine bakmayacağı bir şeye, ona dokunmaya ihtiyacı vardı.

"Bunun bir yere varamayacağını biliyorsun, değil mi?" Joey aralarına uzanıp onun kravatıyla oynamaya başlarken sordu.

İç geçiren Reed eğildi ve onu öptü, "Biliyorum." Joey başını sallayarak, "Hayatım Pennsylvania'ya geri döndü," dedi.

Reed, omzuna bir öpücük kondurabilmek için kızın saçlarını geriye iterken, "Ve benim hayatım burada," diye mırıldandı.

"Er ya da geç birbirimizi ldreeimizden de eminim," diye belirtti Joey dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirirken, alt dudağını akacı bir şekilde ısırđı ve onu sırt üstü çevirip ne kadar sıkı olduğunu anlamaktan bağka bir ėeye odaklanmayı gerçekten zorlağtırdı.

"Bunu söylemeye gerek yok."

"Doğru," diye fısıldadı Joey, ancak ellerini tekrar çıplak poposunun üzerine kaydırıp onu kendine doğru çektiğinde nefesi kesildi. "Bir de Jackson var," dedi ağır bir i ekiğle.

"Bir de Jackson var," diye onayladı Reed, onu kendine çekerken bile i ekiğine kendi iç ekiğiyle karėılık verdi.

"İğte bu yüzden bunu aramızda tutmamız gerektiğini dğnyorum," dedi Joey, ancak boynunu öptüğünde bir iniltiyle bağını geriye dğrd. Joey onun cömert kıçını sıkarken, Joey onun ne demek istediğini anlayıp anlamadığını merak etmekten kendini alamadı.

BÖLÜM 22

O h, kesinlikle aklını kaçırmıştı, ama Reed onu öpebilmek için yuvarlarken elini Joey onun umurunda olmadığını fark etti.

En azından şu anda umurunda değildi ama bir şey, daha çok da Reed Bradford'la menfaatleri olan bir arkadaşlık anlaşması yapmayı önerdiğinden emin olduğu gerçeği, ona daha sonra büyük olasılıkla umurunda olacağını söylüyordu. Çok daha sonra, diye düşündü ve odaklanması gerektiğine karar verdi, özellikle de Reed hafif panik atağı sırasında yataktan sürünerek kalktığı ve şimdi onu yatağın kenarına sürüklemeye devam ettiği için.

Reed onu bacaklarının arasında duracak şekilde kenara çekerken, "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım," dedi ve Joey, arkadaş olmasalardı bunun hâlâ çıkarları olan arkadaşlar olarak kabul edilip edilmeyeceğini merak etmekten kendini alamadı. Belki de bu tek seferlik bir anlaşma olacaktı, diye düşündü Joey, ama Reed başparmağını klitorisine bastırıp yavaşça alaycı daireler çizerek okşamaya başladığında nefesi kesildi.

"Bir an için seni kaybettim," dedi Reed, boştaki eliyle uzanıp kravatını çözerken eğleniyor gibiydi.

"Olur böyle şeyler," diye itiraf etti Joey biraz dalgın bir şekilde, kravatını bir kenara atıp üzerinde çalışmaya başlamasını izlerken

Gömleğinin düğmeleri.

"Eminim öyledir," diye mırıldandı Reed, gömleğini çekip çıkarırken dudakları seğiriyordu, bir yandan da başparmağının onu tahrik edişini izliyordu, kız orada uzanmış, onun soyunmasını izlemekle inleyerek gözlerini kapamak arasında kalmıştı.

Tanrım, bu iyi hissettirdi, diye düşündü Joey bir iniltiyle, başparmağını aşağıya doğru gezdirip kızın göbeğini ve-

"Bundan emin misin Joey?" Reed sordu ve eğer bu soruyu kemerini çözerek ve pantolonunu açarak takip etmeye karar vermeseydi, ereksiyonunun kalın ucu bel bandını geçebilirdi, muhtemelen ona cevap verebilirdi.

"Joey?"

"Hmmm?" diye mırıldandı dalgınca, adamın pantolonunu indirmesini izlerken ve-

Bu şeyin içine sığmasının fiziksel olarak mümkün olup olmadığını merak ediyordu-

Reed onu daha da yakına çektiğinde ve söz konusu çok büyük uzantıyı bacaklarının arasında duracak şekilde yarığının üzerinden kaydırduğunda "Oh, Tanrım!" diye soludu.

"Şimdi, nerede kalmıştık?" Reed düşünceli bir şekilde mırıldandı ve aklının tekrar dolaşmasına izin vermeye karar vermesi ihtimaline karşı, geri çekildi ve gerçekten iyi hissettiren o çok büyük uzantıyı tekrar üzerine kaydırды, böylece geri ittiğinde dudaklarının arasından kayarak aldığı her nefeste klitorisini kızdırdı.

"Bunu yine mi yapıyordun?" Joey umutlu bir ses tonuyla konuştu.

Dudakları seğirirken, Reed uzandı ve tekrar yaparken kalçalarını kavradı. "Bundan emin misin Joey?"

"Çok eminim," dedi Joey, başını sallayarak bacaklarının arasında duran büyük alete umutlu bir bakış fırlattı, ancak aletin geri çekilmesini izlerken inledi ve-

"Mmmmm."

Tekrar bacaklarının arasına soktuğunda ikisinin de inlemesini sağladı.

"Peki ya Jackson?" Reed tekrar yaparken sordu.

"Böyle bir zamanda bundan söz edilmemeli," diyen Joey, bir başka iniltiyle başını yatağa yaslariken ellerini onun ellerinin üzerine koymaktan kendini alamadı.

Reed kıkırdayarak, "Doğru" dedi.

"Bunu daha sonra konuşma şansımız var mı?" Joey odaklanmakta gerçekten zorlanarak sordu.

Hareket etmeyi bıraktı.

Onun hareket etmeyi bırakmasını gerçekten istemiyordu.

"Bu sadece seks, Joey. Hiçbir kural, beklenti ya da söz yok. Asla seksten başka bir şey olmayacak," dedi Reed ve her ne kadar Reed'in onu kandırmamak için elinden geleni yapmasını takdir etse de, gerçekten takdir etse de, belki de bazı şeyleri açıklığa kavuşturmanın zamanının geldiğine karar verdi.

"so," dedi onu gafil avlayan kadın, sikinin ucunu inanılmaz yetenekli dudaklarından kurtarıırken, "bakalım doğru anlamış mıyım? Bu sadece seks."

Reed cevap vermek için ağzını açtı, ancak kız diliyle sikinin alt tarafıyla alay etmeye karar verdiğinde yüksek sesli bir inilti çıkardı, görünüşe göre bunu bir cevap olarak aldı çünkü yumuşak, sıcak elini sikinden aşağı kaydırırken başını onaylayarak salladı. "Yani el ele tutuşma, sevgi sözcükleri, sonsuz aşkını itiraf etme, randevular, çiçekler, kalp şeklinde çikolata kutuları ya da göz göze gelmekten başka bir şey içeren bir gelecek beklememeliyim öyle mi?" Joey elini yavaşça onun üzerinde gezdirmeye devam ederken gözlerini kırıpıştırarak sordu.

Reed bu kez ağzını açmak için hamle yaptığında, kadın Reed'i hiçbir şey yapamaz hale getiren sert bir sıkma hareketi yaptı

inlemekten daha fazlasını yaptı. Kendi kendine başını sallayarak devam etti, "Ve bu da aramızda kalacak çünkü ister inanın ister inanmayın, itibarıma değer veriyorum ve ayrıca kardeşimi incitecek bir şey yapmak istemiyorum. Bu yüzden," ve burada durakladı, böylece horozunun ucunu ağzına alabildi ve nazikçe emdi, dizlerinin bükülmesine neden oldu, "bunu küçük sırrımız olarak tutacağız, değil mi?"

Ve eğer bu soruyu onun sikini sıkarak takip etmeseydi, Reed muhtemelen aptal gibi başını sallamaktan daha fazlasını yapabilirdi.

"Güzel," dedi Joey onaylarcasına başını sallayarak, sadece sikini bırakıp yatağa uzanmak için, onu yatağa kadar takip ederken dudakları seğiren memnun bir iç çekişle arkasına yaslanmadan önce yol boyunca yastıklarını çalmak için durakladı.

"Beni çıldırtacaksın Joey," diye inleyerek itiraf etti Reed, kadının bacaklarının arasına yerleşip eğilerek onu öperken.

"İnsanlar üzerinde böyle bir etkim var," dedi Joey, kollarını ona sararken ciddiyetle başını sallayarak.

"Dokunuşunu kaybetmediğini bilmek güzel," dedi Reed, boynuna doğru öpücükler kondururken, vücutlarının arasına uzanıp kadının göğsünü avuçladı ve siki kadının ıslak yarığının üzerinde duracak şekilde yer değiştirdi.

"Değeri bilinmemiş bir beceri," dedi Joey kederli bir iç çekişle ve küçük bir kıpırdanmayla sikini ona sürttü.

Reed, kızın ne kadar ıslak olduğunu fark ettiğinde bir şekilde, "Bunu özgeçmişine yazmalısın," demeyi başardı.

Joey, "Dünya hâkimiyeti arzularımla origami sevgim arasında en alt sıralarda," diyerek onu kıkırdattı, ancak kalçalarını onunkilere doğru döndürdüğünde inlemesine neden oldu.

Kendine engel olamayan Reed ona doğru ilerledi, yarığının üzerinden sikini kaydırırken bir yandan da onu öpmeye devam etti

Ağzını. Parmaklarını saçlarında gezdirip adını inlediğinde, patlayacağını düşündü. O kadar sıcak, o kadar yumuşak ve o kadar inanılmaz derecede ıslaktı ki, diye düşündü Reed bir iniltiyle, kendini ona doğru bastırırken, sadece bacaklarını etrafına sardığında inledi, böylece bir dahaki sefere geri çekildiğinde, horozunun ucunu çekirdeğine bastırılmış buldu.

Prezervatif alabilmek için durma zamanının geldiğini anlayan Reed, isteksizce onu son bir kez öptü ve-

Ucun içine kaydığını hissettiğinde inledi.

Hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemişti, diye düşündü Reed dudaklarını yalarken ve ıslak kılıfının sikiinin ucunu sararken ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemeye çalıştı. Kendi kendine çekilmesi gerektiğini söyledi, ancak kılıfının etrafında sıkıldığını hissettiğinde inledi. Daha önce hiç böyle bir risk almamıştı ama yine de daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Her zaman prezervatif takardı.

Her zaman.

Ama orada yatarken, yastığa tutunup kızın ne kadar sıkı olduğunu düşünmemeye çalışırken, o-

"İki yıl!" Joey birden ağzından kaçırdı. "İki yıldır seks yapmadım! Doğum kontrol hapı kullanıyorum! Temizim! Hem de çok temizim! Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmadım ve her altı ayda bir test yaptırıyorum! Ama eğer sen de aynı şeyi söyleyemiyorsan, o zaman belki de bir-Oh, Tanrım!"

"İki buçuk yıl," dedi Reed sıkıdığı dişlerinin arasından, eve doğru kayarken ve aklını yitirirken.

BÖLÜM 23

"Y ou çok iyi hissediyorum," diye inledi Reed onun kulağına, ellerini kollarının üzerinde kaydırarak Yavaşça içine girmeye devam ederken parmaklarını birbirine doladı, vücuduna onun büyüklüğüne alışma şansı vermek için zaman ayırdı. "Çok sıkı amına koyayım."

Joey'nin sırtı kavislenirken bir inilti çıktı ve elleri Joey'nin ellerinin etrafında sıkılaştı, adam sadece ucu içinde kalana kadar dışarı çekmeden önce tekrar içine kaydı. Adam tekrar içeri ittiğinde, Joey'nin elini serbest bırakıp aralarına girerek göğsünü avuçlayabilmesi için inlemeye başladı.

"Çok yumuşak amına koyayım," dedi Reed, göğüs ucunu parmaklarının arasına alıp göğsünü sıkarken ve boynunu öperken.

Elini onunkinden çekti, böylece ellerini kıkında gezdirebildi, sıktı ve devam etmesi için onu cesaretlendirdi. Adam durduğunda, ağlamakla-

Aniden kendini yüzüstü yuvarlanmış ve kalçaları geriye doğru çekilerek kıcı kaldırılmış halde bulunduğunda inledi. Birkaç saniye sonra, adam yavaşça arkadan ona girerken yatağa doğru inliyordu. Kendini onun içine sokarken kalçalarının etrafındaki tutuşu sıkılaştı.

Reed ellerini kızın sırtında, omuzlarında ve kollarında gezdirirken, "Çok iyi," diye homurdandı.

Adam kollarıyla onu sararken sırtının ortasına bir öpücük kondurduğunda Joey dudaklarını yaladı. Kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurduktan sonra onu geriye doğru çekerek yatağın üzerinde diz çökmesini ve sırtını göğsüne yaslamasını sağladı. Boynunun yan tarafına bir öpücük kondurdu ve parmak uçlarını kızın kollarında gezdirerek tüylerini diken diken eden bir iz bıraktı.

Reed onun ellerini tutup yatak başlığının üzerine koyarken, "Dayan," dedi. Karmaşık oymalı yatak başlığını kavradı ve Reed boynuna bir öpücük daha kondururken titrek bir inilti çıkardı.

Reed ellerini onun kollarında ve omuzlarında gezdirdiğinde Joey dudaklarını yalayarak başını öne eğdi ve Reed'in bir elinin karnından aşağı kaydığını, diğer elinin de göğsünü avuçladığını hissedince nefesi kesildi. Tanrım, çok iyi hissettiriyor, diye düşündü dudakları titrek bir iniltiyle ayrılırken, Reed sonuna kadar çekip parmaklarını bacaklarının arasında gezdirdiğinde, parmaklarını içine sokmadan önce parmak uçlarını klitorisine sürtebilmesi için onu ayırdı.

Adam onu parmaklarıyla yavaşça becerirken, Joey "Tanrım," diye fısıldadı, başucuna sıkıca tutunmuş, diz çökmüş, adamın iri elinin bacaklarının arasında dolaşmasını ve diğer elinin göğsünü yoğurmasını, meme ucunu nazikçe çekiştirmesini izliyordu ve-

Hiç hazırlıklı olmadığı orgazm bir anda onu vurduğunda çığlık attı. Vücudu titrerken ve bacakları jöleye dönerken, Joey kendini yatak başlığına asılı buldu, parmaklarını bacaklarının arasına sokmaya devam ederken nefes nefese kaldı ve boynuna kadar öptü ve kulağına fısıldamaya başladı, onu becermekten ne kadar hoşlandığını söyledi. Ona ne kadar ıslak olduğunu, amının ne kadar sıkı sarıldığını söyledi.

ve onu becerdiğinde amının ne kadar iyi hissettiğini, sıcak, ıslak ve inanılmaz derecede sıkı olduğunu.

Son inilti dudaklarını terk ettiğinde, Reed yavaşça içine girdiğinde ondan bir inilti daha koparırken kendini zar zor tutunmayı başarırken buldu. Başlıktaki tutuşunu kaybettiğinde, Reed kollarını onun etrafına sardı ve içinde hareket etmeye devam ederken onu kendisine doğru çekti. Gözlerini kapatan Joey başını adamın omzuna yasladı ve adam yavaşça içine girerken boynunun arkasını kavrayabilmek ve tutunabilmek için yukarı uzandı.

Bunu gerçekten yapmamaları gerekiyordu ama Reed onun boynuna bir öpücük kondurduğunda Joey bunu umursamadığını fark etti. O anda pek çok şey umurunda değildi. Diğer meslektaşlarının muhtemelen ondan nefret ediyor olması, izinli olması ve saygı duyduğu bir adam yalan söylediği için büyük olasılıkla işini kaybedecek olması, şimdi ne yapacağını bilmemesi ya da onu gece geç saatlere kadar ayakta tutan şeylerden herhangi birini düşünmesi umurunda değildi.

Şu anda önemseddiği tek şey, kalbini kırmasından asla endişe duymayacağı tek adamın kollarında olmanın ne kadar iyi hissettirdiğiydi.

APTALIN TEKİYDİ ama üzerine tırmanan güzel kadını öperken Reed bunu umursamakta zorlanıyordu. Kadın onun üzerine yerleşirken, kendini çok iyi hissettiğini düşündü. Yüzünü elleriyle kavrayarak onu öpmeye devam etti, kadın kendini sikine doğru bastırdıkça inledi ve bir şekilde onu daha önce hiç olmadığı kadar sertleştirdi. Ağzının içinde inlediğinde, Reed onun adını tekrar haykırması için her şeyi yapabileceğini fark etti.

Reed, ellerini kızın omuzlarından geçirip sırtından aşağı indirirken kesinlikle her şeyi yapabileceğine karar verdi.

kıçını kavrayabiliyor, onu kendisine doğru hareket etmeye devam etmesi için cesaretlendiriyordu. O kadar ıslaktı ki, diye düşündü bir iniltiyle. Çok ıslak, çok sıkı ve çok lanet-

"Reed," diye inledi Joey, kalçalarını kaydırırken, böylece bir sonraki geri itişinde Reed tekrar içine kayıyordu.

Çok iyi, diye düşündü Reed, kollarını onun etrafına dolayıp onu sırt üstü yatırırken inledi. Kızın sırtı yatağa değmeden önce, Reed kendini tutamayarak kızın içinde hareket etmeye başlamıştı bile. Hayatında hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemişti. O kadar ateşli ve sıkıydı ki... o kadar sıkıydı ki.

Reed onu yavaşça becerirken, "Çok mükemmel hissediyorsun," diye inledi, içindeki her itişin tadını çıkarıyordu.

"Sen de öyle," dedi Joey ellerini üzerinde gezdirirken onu çılgına çeviren o inlemelerden biriyle.

Ona son bir öpücük verdikten sonra, Reed kendini kaldırdı, böylece itişlerini derinleştirirken onu izleyebilecekti. O kadar güzeldi ki, diye düşündü Reed onun dudaklarını ağızla yalayışını ve kalçalarını onunla birlikte hareket ettirişini izlerken. Yüzünü ellerinin arasına alıp onu daha da yaklaştırdığında, ona karşı koyup koyamayacağını merak etse bile ikinci bir düşünce olmadan gitti.

Reed, kadının duvarlarının etrafını sardığını hissettiğinde, ona karşı koyabilmesinin mümkün olmadığına karar verdi ve-

"Reed!" Joey soluk soluğa kaldı, Reed'in omuzlarına tutunduğunda nefes alışları hızlandı, sırtı kamburlaştı ve-

"Siktir!" Reed homurdandı, itişlerini derinleştirdi ve onu sağarken dişlerini bir inilti ile öğüttü, elleri çarşafı yumruklarken ondan bir inilti kopardı ve vücudunu yırtan bir zevk atışı olarak yüzünü omzuna gömdü.

Orada yatıp nefesini tutmaya çalışırken Reed başının gerçekten belada olduğunu fark etti.

kollarını ona doladığında umurunda bile değildi.

şİMDİ KESİNLİKLE paniğe kapılmak için iyi bir zaman, diye karar verdi Joey ciddi bir şekilde başını sallayarak ve sonunda yanında bayılan adama hızlı bir bakış atarak. Dudağını ısırarak kendisine sarılmış olan büyük kolu tuttu ve birkaç başarısız denemeden sonra nihayet adamın kolunu üzerinden kaldırmayı başardı ve-

Reed kolunu tekrar ona dolayıp sıkıca kendine çektiğinde, uykusunda "Yumuşak" gibi şüpheli bir ses çıkararak homurdandı. Reed'in beşinci raunt için uyanmadığından emin olmak için omzunun üzerinden bir bakış atma riskini göze alan Joey, bir dakika içinde birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü rauntlar hakkında çıldırmayı planlıyordu, tekrar koluna uzandı. Birkaç dakika ve sayısız başarısız denemeden sonra, bir süre hiçbir yere gidemeyeceği gerçeğini isteksizce kabul etti.

İç çekişini bastıran Joey daha rahat edebilmek için yerini değiştirdi ancak şu anda onu yatağa sabitleyen kocaman bir kol olduğunu hatırladı. Ne de olsa buranın sinir krizi geçirmek için mükemmel bir yer olduğuna karar vererek, kendini gelmesi gereken paniğe hazırlarken yavaşça nefes verdi, ancak şu anda sırtına bastırılan büyük uzantı tarafından biraz dikkati dağıldı.

Elbette bu, dün gece olanları ve Reed'in ona yaptığı tüm o inanılmaz şeyleri hatırlamasına neden oldu ve-

Aslında dün gece olanları sorun etmediğine karar verdi. Joey, kendisini tutan iri, bronz elin karnından aşağıya doğru inmeye başlamasını izlerken, aslında bundan çok daha iyi olduğunu düşündü

ne olursa olsun kesinlikle iyi olduğuna karar verdiği zaman.

BÖLÜM 24

"W Artık konuşmuyoruz, pislik herif," dedi küçük piç Reed'in kolayca görmezden geldiği bir bakışla Mutfağa girdiğinde yıllardır ilk kez rahatlamış hissetmesinin nedenini Fransız tostı, yumurta, mücver, kızarmış ekmek ve sosislerle dolu tabaklarla kaplı masada otururken buldu.

Birinin, "Günaydın Reed," dediğini duyar gibi oldu.

"Teşekkürler," dedi Reed dalgınca, çantasını yere bırakıp masada onlara katılırken, orada otururken küçük piçin ona dik dik baktığının farkında bile değildi, kollarında onunla uyanmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüyordu, ancak daha önce duşta ona katıldığında ne kadar inanılmaz hissettirdiğini düşündüğünde bir iniltiyi ısırdı.

Daha önce duşta seksin büyük bir hayranı olmamıştı, ama şimdi...

Onu kollarına almanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmeden edemiyordu. Vücudunun onunkine karşı verdiği hissi, ellerini ıslak teninde gezdirmenin ne kadar iyi hissettirdiğini ve elinin onu çalıştırmasının ne kadar iyi hissettirdiğini. Elinin sikinin üzerinde kaydığını düşünmek bile sandalyesinde kaymasına ve ciddi ciddi hasta olduğunu söylemeyi düşünmesine neden oldu.

Günün geri kalanını onunla yatakta geçirebileceğini düşündü, ama bu bir seçenek değildi, ama Tanrım, öyle olmasını istiyordu.

"Her şey çok güzel görünüyor!" diyen biri, gözlerini ondan alamazken bunu nasıl başaracaklarını merak etmesine neden oldu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı akıl sağlığını sorgulamasına neden olan kadın oturduğu yerden, memnun bir gülümsemeyi bastırarak ve Amerikan Devrimi üzerine bir kitap okuyarak, o ise oturduğu yerde onunla ilgili ne yapacağını anlamaya çalışarak.

Dün gece inanılmazdı, ama bu sabah... Ne olduğunu hatırladıkça sandalyesinde kayıyordu.

Uyandığında Joey'i üzerine tırmanırken bulmak nasıl bir histi. İlk iniltiyi duyduğunda gözlerini daha yeni açmıştı. Joey bir iniltiyle üzerine yerleştiğinde, kendini kaybetmişti.

Bir an kız adamın üzerine eğilmişti, bir an sonra adam onu sırt üstü yatırmıştı ve adam onu yeterince sert ya da hızlı beceremiyordu-

"Pislik herif," diye mırıldandı küçük piç, dikkatini yalnız kalmak için sabırsızlandığı küçük kadından ayırıp kardeşinin hâlâ ona dik dik baktığını gördü.

"Sorunun ne senin?" Reed, zaten bildiğine dair kötü bir his olmasına rağmen sordu.

Matt'in Joey'e attığı bakış bunu doğruluyordu.

Gerçekten harika, diye düşündü Reed çırpılmış yumurta kâsesini alırken, ardından gelen ağır iç çekişi ya da mırıldandığı "İşe giderken bir şeyler alırım," cümlesini fark etmedi bile.

Matt tost tabağını kaptığı gibi, "Benim sorunum sensin," diye ısırdı.

"Hey!" dedi biri, ama Matt çatalını birkaç dilim kızarmış ekmeğe batırıp tabağına koyduktan sonra tabağı itince iç geçirdi.

"Teşekkürler-" diye söze başlayan biri, Reed tabağı eline alınca derin bir iç çekti.

"Dün gece senin yüzünden dükkânda uyumak zorunda kaldım, pislik herif," dedi Matt, Reed'in bakışları tekrar Joey'e kayarken, Joey üzgün bir şekilde başını sallayarak tabağı ondan aldı ve uzattı.

Julie, "Teşekkür ederim," diyerek onun buraya ne zaman geldiğini merak etmesine neden oldu.

"Odanın nesi vardı?" Reed birkaç dilim kızarmış ekmekle kendine yardım ederken sordu.

"Muhtemelen kınanmalı," dedi Joey, kitabından başını kaldırmaya zahmet etmeden uzanıp onun tabağından bir parça tost koparıırken.

Matt, Joey'ye kırılgan bir ifadeyle bakarak, "Dün gece çılgınlıklar yüzünden odamda uyuyamadım," dedi.

Ah, kahretsin!

Bunu bir sır olarak saklayamayacaklarını bilmeliydi, ama belki de en iyisi budur, diye düşündü Reed, ancak ellerini uzak tutamayacağı kadın yardım etmeye karar verdiğinde kaşlarını çatı.

"Çok gürültü yapıyorlardı," dedi Joey küçük bir gülümsemeyle ve yüzündeki üzgün ifadeyle, onun neyin peşinde olduğunu merak etmesine neden oldu.

"Bağırıyor muydun?" Julie sordu ama Matt sosis tabağını kapınca iç çekti.

Reed cevap vermek üzereyken Matt onun sözünü kesti. "Hepsi.

Lanet olsun.

İyi geceler."

"Bütün gece," dedi Joey, sayfayı çevirirken başını sallayarak onayladı ve onu orada oturup başını sallarken bıraktı çünkü geceyi onunla geçirmediğine inanmalarının hiçbir yolu yoktu-

"Joey burada kalırken senin eve bir bar tavşanı getirmenin nesi yanlış?" Matt başını tiksintiyle sallayarak bu saçma hikâyeyi kabullenmesini istedi.

En azından ne yapacağını bulana kadar. "O kadar da gürültücü değildik," dedi Reed ters ters bakarak. Çünkü dün gece gürültü yapan biri varsa o da Joey'di.

"Sahi mi? Çünkü seni ta ahırdan bile duyabiliyordum," dedi Matt, bir kase mücverin tamamını tabağına dökerken ters ters bakarak.

"Gerçekten de çok gürültücüydü," diye ekledi Joey, küçük veledede ters ters bakarken parmak uçlarını masaya vurarak sayfayı çevirirken.

"Hangi cehennemde o?" Matt kaşlarını çatarak sordu ve dikkatini mutfak kapısına verdi.

Reed, bunun bedelini daha sonra ödeyeceğini bilmesini sağlayan bir bakışla, "Gitti," dedi.

Joey bir başka sayfayı çevirirken başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Onu suçlamıyorum," dedi.

"Kulağa numara yapıyormuş gibi geliyordu, değil mi?" Matt düşünceli bir sesle mırıldandı, Reed oturduğu yerde gözlerini küçük piç kurusuna dikmiş, sağ tarafından gelen eğlence homurtusunun farkında bile değildi.

"Gerçekten de öyle," dedi Joey başını üzgün bir şekilde sallayarak, o da oturduğu yerden evet, evet, onun kıcına şaplak atacağına karar verdi.

Yakında.

Belki de onu çok fazla zorlamıştır? Joey yukarı bakma riskini göze alarak düşündü ve-

Evet, onu kesinlikle fazla zorlamıştı, diye düşündü odağını Bradford ailesinin kütüphanesinden aldığı kitaba geri çevirirken ve fırsatı varken ortaçağ vebaları hakkındaki kitabı almamaya karar verdiğine pişman olmaktan kendini alamadı. Kitabı şimdi de alabilirdi ama bunun için evin güvenliğinden ayrılması gerekiyordu.

Masaya oturdu ve iki adım ötesinde oturan adamın yanından geçerek ters ters baktı.

Bunun k e n d i s i ya da daha doğrusu kıcı için iyi sonuçlanmayacağını düşünen Joey, işe gitmeden önce kalan otuz iki dakika on sekiz saniyeyi bu masada oturarak geçirmeye karar verdi ve işleri daha da kötüleştirmemek için elinden geleni yaparken, kendisine dik dik bakan iri adamın morarmış kıcına ne yapacağını düşünmekten başka yapacak hiçbir şeyi yoktu. Durumu daha da kötüleştirmemeyi gerçekten umuyordu ama ne yazık ki adam onu gerçekten geriyordu ve bu da hiç kimse için iyi sonuçlanmıyordu. Belki de o yapmamalı var dalga geçildi O mu? Joey başını kaldırıp baktığında yalnız olduklarını fark etti. "Beş dakika önce gittiler," dedi Reed o tanıdık sesle.

Öne doğru eğilip sandalyesini tuttuğunda acı verici bir şekilde aşına olduğu uzun acı çeken iç çekiş.

"Ah," dedi Joey, onu daha yakına çekerken kaşlarını çatmaktan kendini alamadı çünkü onu daha yakına çeken iri yarı adamı-

"Seni yine kaybettim," dedi Reed, eğilip onu öperken sesi eğleniyor gibiydi.

"Olur böyle şeyler," diye itiraf etti Joey, onu öperken elleriyle yeni tıraş edilmiş çenesini kavrayabilmek için uzandı.

"Bunu hissettim," dedi Reed kendini onun kucağına çekilmiş bulduğunda inleyerek.

Joey gülümseyerek onun kucağına kayd, böylece kollarını ona doladığında rahatça ona sarılmış oldu. Yerleştikten sonra kendini rahatlamış hissetti. Reed Bradford'un kollarında olmak hakkında söylenmesi gereken bir şey vardı, diye düşündü, buna kolayca bağımlı hale gelebileceğini itiraf etmek zorunda kalsa bile.

"Numara yapıyorsun, ha?" Reed ellerini kızın sırtında gezdirip poposunu avuçlarken sordu.

"Onları izimden uzaklaştırmanın ihtiyatlı bir davranış olacağını düşündüm," dedi Joey, ciddiyetle başını sallayarak.

onu daha yakına çekmek için tutun.

"Ve beni bu şekilde becermek seni rahatsız etmedi mi?" Reed sordu, onun altında sertleştiğini hissettiğinde nefesi kesildi.

"Öyle oldu. Gerçekten öyleydi," dedi Joey başını sallayarak ve dudaklarını yalayıp odaklanmaya çalıştı.

"Bu konuda gerçekten kalbin kırık görünüyordu," dedi Reed inleyerek, onu kendine doğru çekmek için tutuşunu kullanırken.

"Gerçekten de öyleydim," dedi Joey, ama adam boynuna doğru öpücükler kondurunca bir iniltiyle başını yana eğdi.

"Hayatımı cehenneme çevireceksin, değil mi velet?" Reed sordu, bu konuda pek de üzgün görünmüyordu, muhtemelen en iyisi de buydu çünkü Reed'in haklı olduğuna dair bir his vardı içinde.

BÖLÜM 25

"S o, seni affetmeye karar verdim," dedi Jen en sevdiği sandalyesine oturup derin bir iç çekerek ve azalmaya başlayan şeker kasesine yardım etti.

"Çok cömertsin," diye mırıldandı Reed dalgın dalgın, gelecek haftanın bülteninde yaptığı değişiklikleri kaydetmeyi bitirip e-postasını kontrol ederek kendisini bekleyen bir son dakika sürprizi olmadığından emin olduktan sonra geceyi noktaladı.

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Jen, ağzına bir parça şeker atarken başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Neymiş o?" Reed, yarına kadar bekleyemeyecek bir şey olmadığından emin olmak için e-postaları arasında gezinerek sordu.

"Geçmişte de sözler verdiğimi düşünüyorsun ama bu sefer farklı," dedi Jen omuz silkerek ve küçük bir iç çekişle.

"Eminim öyledir," dedi Reed, Joey'nin kapıdan çıktığını görmek için tam zamanında kafasını kaldırdı ve saatin ne kadar geç olduğunu fark etti. Yarım saat önce çıkmış olmalıydı, diye düşündü hızlıca saate bakarken.

"Öyle," dedi Jen başını sallayarak. "Gerçekten de öyle."

"Gerçekten mi?" Reed dikkatini tekrar e-postalarına verirken çizik çizik konuştu.

"Gerçekten mi?" dedi Jen sert bir baş hareketiyle. "Ben değiştim."

"Senin gözültünde olman gerekmiyor muydu?" Reed, bugün yanıtlanması gereken bir e-postayla karşılaştığında sordu.

"Evet, evet, öyleyim, ama düşündüm ki belki ikimiz durumu tartışabilir ve ilgili herkesin yararına olacak dostane bir çözüme varabiliriz?" Jen umutlu bir gülümsemeye sordu.

"Ya da amcanı arayıp ona seninle ilgili bilgi verebilirim."

"Jen hızla ayağa kalkıp kapıya yöneldi ve onu eve gidip başka bir şeye odaklanması için serbest bıraktı.

Başını tekrar kaldırdığında Reed, odaklanmayı planladığı başka bir şeyin içeri girip resepsiyona doğru yürüdüğünü gördü. Gülümsemesini bastırarak hızlıca bir cevap yazdı, dizüstü bilgisayarını çantasına koydu ve bütün gün düşündüğü kadının neye ihtiyacı olduğunu öğrenmeye gitti.

"AAA'nız var mı?" Ön bürodaki sekreterlerden biri olan Bayan MacArthur, Joey ofisinin kapısını açtığında ona soruyordu.

"Artık değil," dedi Joey gözlerini kısarak ve ne yaptığını merak etmesine neden olan tereddütlü bir duraksamayla.

"Her şey yolunda mı, Dr. Lawson?" Reed ofis kapısını arkasından kapatıp kilitlerken sordu.

"Arabası çalışmıyor," dedi Bayan MacArthur, çoktan telefona uzanmıştı.

Joey, Bayan MacArthur'a güven verici bir gülümsemeye, "Eminim bir şey yoktur," dedi.

"Bu çok sık oluyor mu?" Reed ön masanın yanında onlara katılmak için hareket ederek sordu.

Joey yumuşak bir iç çekişle, "Hayır, genellikle oldukça güvenilirdir," dedi ve başını salladı.

"Joe's'u arayacağım. Genellikle oldukça hızlıdırlar ve eğer sürücü sorunun ne olduğunu anlayamazsa, o zaman arabayı

Bayan MacArthur, Rolodex'inde numarayı ararken, "Dükkânı arıyorum," dedi.

"Joe'yu rahatsız etmeyin, Bayan MacArthur. Ben bir bakayım, eğer ben düzeltemezsem Matt düzeltebilir," dedi Reed ve Joey'ye yolu göstermesini işaret etti.

"Emin misin?" Joey, bu sabah mutfakta parmağını içeri sokabilmek için elini eteğinin altından geçirdiğinde yaptığı gibi alt dudağını sıkarak sordu

Bayan MacArthur telefonu kapatırken sıcak bir gülümsemeyle, "Siz çok iyi bir adamsınız Bay Bradford," dedi.

"Gerçekten öyle," dedi Joey, gözlerini ona dikmesine neden olan sulu bir gülümsemeyle ciddiyetle başını sallayarak.

"İyi hafta sonları Bayan MacArthur," dedi Reed, Joey'yi ön kapıya kadar takip ederek.

"Çalıştırmaya çalıştığında ne oldu?" Reed, onu kamyonetine doğru götürürken elini sırtının küçük kısmına koyarak sordu, bir şekilde elini aşağı kaydırma ve kıcını avuçlama dürtüsüne direndi, bu bütün gün yapmayı düşündüğü bir şeydi.

"Hiçbir şey. Çalışmadı. Hiçbir şey çalışmadı," dedi Joey küçük bir iç çekişle.

Reed başını sallayarak yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve ona binmesini işaret etti. "Görünüşe göre sorun aküde. Seni eve götürüyüm ve takviye kablosu getireyim."

"Bu sabah gayet iyi çalışıyordu," dedi Joey, isteksizce kamyonetine tırmanırken sevimli bir kaş çatmayla.

"Muhtemelen bir şey yoktur," dedi Reed, gecenin geri kalanını endişelenerek geçirmemesi için onu rahatlatmak istiyordu, özellikle de arabasında ne sorun olduğunu zaten bildiği için.

"Emin misin? Belki de bir çekici çağırmalıyım," dedi Joey, alt dudağını sıkarak.

"Eminim," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi ve ona minnettar bir gülümseme verdi.

"Bir şey değil," dedi Reed kapıyı kapatıp kamyonu yönelirken. O içeri girdiğinde, kız çoktan Pompei ile ilgili bir kitaba dalmıştı ve etrafındaki dünyadan tamamen habersizdi.

Reed otoparktan çıktığında, arka yollara girdiğinde ya da yıllardır kullanmadığı, ormanın içinden geçen eski toprak yola girdiğinde başını kitabından kaldırmadı. Lisedeyken iyi bir şekilde kullandığı eski yolda ilerlerken Reed, Joey'nin hâlâ kendi küçük dünyasında kaybolmuş olduğunu görmek için ona baktı, Joey onun ne yapmak üzere olduğundan tamamen habersizdi- "Demek arabamın bujilerini çaldın ve

Akünün bağlantısını kestim," dedi ve kamyonu dikkatlice ormandan çıkarıp ailesinin yüz elli yılı aşkın süredir yaşadığı gölün çimenli kıyılarına çekerken kıkırdamasına neden oldu.

"Evet, öyle," dedi Reed, kamyonu park etmeyi ancak bitirmişti ki, kız kucağına tırmandı.

"Peki bunu neden yaptın?" Joey onun kucağına yerleşip eteğinin ayak altında olmadığından emin olurken sordu.

"Seni yalnız yakalayabilmemin tek yolu buydu," dedi Reed, ellerini bütün gün düşündüğü o cömert kalçanın üzerinde gezdirebilmek için kalçalarını kavrayarak.

"Peki neden beni Ana Kamp'ta yalnız yakalamak istiyorsun?" Joey, bir kızı buraya getirmeyi planladıklarında buraya verdikleri bu aptalca isimden dolayı yüzünü buruşturarak sordu

Reed yüzünü buruşturarak, "Jackson'ın sana neden öyle dediğimizi söylemediğini söyle," dedi, on iki yaşında ve gereğinden fazla meraklı olan Joey'nin her hafta sonu neden bir kamyonet ödünç almak için yalvardıklarını öğrenmesi fikrinden son derece rahatsız olmuştu.

Joey seksi bir gülümsemeyle, "Anladım," dedi ve elini uzatıp yavaşça bluzunun düğmelerini açmaya başladığında, kenarları dantelle süslenmiş inanılmaz seksi siyah sütyenini ortaya çıkararak kışını bir kez daha sıktı.

"Peki bunu nasıl yaptın?" Reed, göğsünü avuçlayabilmek için gömleğini iterek açarken dudaklarını ağılıkla yalayarak sordu.

"Kamyonetinin arkasına saklanarak," dedi Joey parmak uçlarını büyük bir göğsün üzerindeki dantelin kenarında gezdirirken, diğer eliyle de kızın poposunu bir kez daha sıktı.

"Peki bunu neden yaptın?" Reed parmaklarını diğer göğsünün kenarında gezdirirken sordu.

"Çünkü Kelly Stevens'a yıldızları göreceğine dair söz verdiğini duydum," dedi Joey, parmak uçlarını dantelli kupanın arkasına geçirip büyük, pembe meme ucu serbest kalana kadar aşağı çekerken dudakları seğirdi.

"Ve sen de yıldızları görmek istedin," diye tahmin etti Reed, sikini serbest bırakmaya çalışan büyük meme ucunu izlerken.

"Gerçekten de öyle," diye hemen kabul etti Joey.

"Ne ne oldu?" Reed sordu olarak o izlenen Parmak uçlarını diğer göğsüne geçirdi ve sütyenini aşağı çekti. Joey, "Saldırmanın ne demek olduğunu öğrendim," dedi. Başını acıyarak salladı ve göğüslerini avuçlarken iç çekti.

"Zavallı piç," dedi Reed kıkırdayarak, dudaklarını onunkilere değdirebilmek için eğilirken.

Joey bluzunu çıkarıp yere bırakırken, "Beni bir ağaca kadar kovalayana kadar ben de öyle düşünüyordum," dedi.

Dudakları seğirerek, "Ağaçta ne kadar kaldın?" diye sordu.

"Ta ki zehirli sumakla kaplı olduğunu fark edene kadar" dedi ve ekledi: "Bu benim ilk ve tek park etme deneyimimdi."

"Kimse seni park etmeye götürmedi mi Joey?" Reed sordu, herhangi bir erkeğin kenara çekip park etme dürtüsüne karşı koyabileceğini hayal etmekte zorlanıyordu.

"On iki yaşındaydım," diye hatırlattı Joey, dudaklarını eğlendirici bir şekilde bükerek, arkasına uzanıp sütyeninin kancasını açarken.

"Ayrıca, kurdeşenler geçtikten sonra konuyla ilgili küçük bir araştırma yaptım."

Reed kuru bir sesle, "Eminim öyledir," dedi.

"Mmmhmm, tribünlerin altında saklanırken neler öğrenebileceğine şaşırırsın," dedi Joey sütyenini kollarından aşağı kaydırırken.

"Peki ne öğrendin?" Reed eğilip kızın göğüslerini avuçlarken boynunun yan tarafına bir öpücük kondurdu.

"Muhtemelen olması gerekenden çok daha fazla," diye itiraf etti Joey iç çekerek, kollarını ona sararken.

Reed kıkırdayarak başparmaklarını kızın meme uçlarının üzerinde gezdirdi. "O zaman buraya gölü seyretmeye gelmediğimizi biliyorsun, değil mi?" diye sordu ve Reed'in boynuna bir öpücük daha kondururken göğüslerini sıkarak yumuşak bir inilti çıkardı.

"Ben de bundan korkuyordum," dedi Joey hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle, parmaklarını onun saçlarında gezdirirken. "En azından ders çalışacak mıyız?"

Dudakları seğirerek, tekrar ağzına doğru öpmeden önce boynuna son bir öpücük kondurdu. "Kitaplarımı yanımda getirmediğim."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Joey üzüntüyle, kız aralarına uzanıp kemerini çözmeye başladığında bile. "Sadece ucunu içeri sokacağına söz verir misin?" diye sordu masumca, çünkü kesinlikle onun ölümüne sebep olacaktı.

BÖLÜM 26

"J Oey, iyi misin?" Joey sandalyesindeki kaymanın ortasında duraklayınca Matt sordu.

"Peki," dedi Joey, tek yapmak istediği o koca piçi tekmelemek olduğu halde kendini kıpırdamadan oturmaya zorlarken gözlerini kırpıştırarak.

"Emin misin?" Matt mutfak adasından bir pizza daha almak için ayağa kalkarken sordu.

"Eminim," dedi Joey, oysa hayatında hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. Tanrım, kıcı acıyor, diye düşündü, direksiyonun arkadaşı olmadığı gerçeğini isteksizce kabullenirken yüzünü buruşturdu. En azından, muhtemelen seks sırasında kullanılmamalıydı.

Seks sırasında kesinlikle kullanılmamalı, diye düzeltti Joey bir an sonra, kıcıda oluşmasından korktuğu morluk tekrar yer değiştirdiğinde yüzünü buruşturmasına neden olduğunda. Gözlerini kısarak, daha önce park etmenin faydalarını iyice göstermiş olan adama ters ters bakmak için başını çevirdiğinde sandalyesini boş buldu.

"Birkaç dakika önce yukarı çıktı," dedi biraz önce elinde bir yığın pizzayla gelen ve "Gösteriyi kaçırmak istemedim," diye mırıldanan Julie, bir dilim mantarlı pizzaya uzanırken ama Matt ondan önce davranınca iç geçirerek.

"Ah," dedi Joey, oturduğu yerde bunu nasıl kaçırdığını düşünürken kaşlarını çatarak.

Matt omuz silkerek, "Ben olsam üzerime alınmazdım," dedi ve gazozundan bir yudum almaya gittiğinde gazozunu boş buldu.

Matt onun elinden sodayı alıp bitirdiğinde Julie, "Pes ediyorum," dedi.

Matt, "Herhalde en iyisi bu," dedi ve bunu Julie'nin tabağındaki terk edilmiş pizza kabuklarını yemesi için bir davet olarak kabul etmeye karar verdi.

"Neyi kişisel almamalıyım?" Joey tabağına uzanan iri, esmer eli tokatlarken sodasından bir yudum alarak sordu.

"Reed," dedi Matt, muhtemelen çoğu kadında işe yarayan bir surat ifadesiyle elini geri çekerek, ama ne yazık ki Reed'le çoğu gece aynı sofrayı paylaşarak büyüdüğü için yemek hırsızlarıyla uğraşmaya alışkındı.

"Peki ya o?" Joey, Advil şişesini yanına alıp almadığını hatırlamaya çalışarak sordu.

Julie boş tabağını alıp lavaboya doğru yönelirken omuz silkerek "O her zaman çalışıyor," diye cevap verdi.

Matt masanın üzerindeki kutularda daha fazla pizza ararken, "Hemen hemen," dedi ve başını sallayarak onayladı.

"Julie ona göz kırptı ve Matt'in önündeki boş kutulara baktığını gördü.

Matt düşünceli bir sesle, "En son ne zaman izin aldığını hatırlamıyorum," dedi.

"Kahretsin!" dedi yüzünü buruşturarak elini geri çekerken, Joey neden bir gün bile izin almadığını merak ederek oturuyordu.

Muhtemelen zavallı olduğu içindir, diye düşündü Joey, iç çekişini bastırarak.

"Geceleri, hafta sonları, yazları ve tatillerde çalışıyor," dedi Julie, masanın üzerindeki pizza kutuları yığınının yanında duraksarken.

mutfak adasına gidip bir dilim Hawaii pizzası yerken, Joey bunun kendisine çok benzediğini itiraf etmek zorunda kaldı.

Matt isteksizce tabağını kapıp lavaboya yönelirken derin bir iç çekerek, "Tatile ihtiyacı var," dedi.

"Gerçekten de öyle," dedi Julie, pizzasından bir ısırık almak için ona doğru bakarken, Matt pizzayı elinden kapmayı bağarınca iç geçirdi.

Matt, "En fazla bir hafta sonu kamp gezisi yapar, ama bu bile çok fazla şey istemek olur," dedikten sonra derin bir iç çekerek, "Tanrım, kamp yapmayı özledim," diye ekledi, Joey'nin kaşları çatıldı çünkü o hiç kamp yapmamıştı.

Şimdi gerçekten düşündüğünde pek çok şeyi hiç yapmamıştı.

Bir gün gideceğine dair kendine milyonlarca kez söz vermesine rağmen hiç hastalık izni almamış, tatile çıkmamış, yolculuğa çıkmamış, Disney World'e gitmemiş, hatta uçağa bile binmemişti, diye fark etti Joey, omuzlarının düştüğünü hissederek-

Matt, "Sanırım telefonun Ėalıyor," deyince kız kaşlarını Ėattı, çünkü bu onun telefonuna benziyordu.

"Muhtemelen işle ilgilidir," dedi Joey, bir tele-pazarlamacı olmasını ummaktan başka bir şey yapamıyordu çünkü henüz bu telefon görüşmesine hazır olup olmadığından emin değildi.

Matt onun tabağına uzanırken omuz silkerek, "Ben paramı Jackson'a yatırıyorum," dedi.

"Daha çok erken," dedi Joey, çünkü adamın onu arayıp ağlatma riskini göze almadan önce en az bir haftası daha olduğunu düşünmüştü.

Her kimse, çok ısrarcıydı, diye düşündü Joey isteksizce sandalyesini geriye itip kışına içten bir özür gönderirken ve telefonunu şarjda bıraktığı oturma odasına doğru ilerlerken. Mutfak kapısını iterek açtı ve

Uzun koridorda ilerlerken, hiçbir zaman yapamadığı şeyleri düşünmeden edemiyordu.

Küçükken, büyükanne ve büyükbabası onları gezilere götürememişti ama bu onu hiç rahatsız etmemişti çünkü ona iyi baktıklarından emin olmuşlar, kitapları bittiğinde onu kütüphaneye götürmüşler, uyum sağlayabilmek için farklı olmayı dilediği zamanlarda onu her zaman kendisi olması için cesaretlendirmişler ve onu ne kadar sevdiklerini bilmesini sağlamışlardı. Ellerinden gelenin en iyisini yapmışlardı ve onları bunun için her zaman sevecekti.

Ayrıca, Bradford'lar kamp yapmaya, balık tutmaya, eğlence parklarına, Disney World'e ve çoğu çocuğun ziyaret etmek için can atacağı tüm o yerlere gittiklerinde onu davet ettikleri yüzlerce seferden herhangi birinde onlarla birlikte gidebilirdi. Muhtemelen gitmeliydi ama Jackson'ın kendisinden biraz uzaklaşmaya ihtiyacı olduğunu düşünmüştü. Bir de kendini Reed'i hareket halindeki bir araçtan itmeye kalkışabileceği bir pozisyona sokmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu.

Reed'den bahsetmişken.

"Ne yapıyorsun sen?" Dolabın kapısı aniden açıldığında Joey sormadan edemedi ve kapı hemen arkasından kapatılmadan önce kendini içeri çekilirken buldu.

"Sözümü tutuyorum," dedi Reed, kollarını ona dolayabilmek için arkasında durmak üzere hareket ederken.

"Peki bu ne sözü?" Joey onun ellerinin daha önce giydiği kot pantolonun fermuarına doğru inişini izlerken sordu.

"Sana göz kulak olacağıma söz verdiğim yer," diye fısıldadı Reed, pantolonunu yavaşça açıp fermuarını indirirken boynuna bir öpücük kondurdu.

"Peki bu tam olarak bana nasıl bakıyor?" Joey onun pantolonunu indirirken sordu.

"Çünkü," dedi, ellerini kendi ellerine almak ve kapı çerçevesine yerleştirebilmek için kaldırmak üzere duraklayarak, "iyi olduğundan emin oluyorum."

"İşte böyle hissettiriyor," dedi Joey, ciddiyetle başını salladı, ancak adam külotunu aşağı indirirken ensesine bir öpücük kondurduğunda inledi.

"Peki bu nasıl bir his?" Reed onun sırtından aşağı doğru yavaşça öperken baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı.

"Sanki yakalanacakmışız gibi," dedi Joey, elleriyle poposunu kavrarken sırtının küçük kısmına bir öpücük kondurduğunda inleyerek gözlerini kapattı.

"Yakalanmayacağız," dedi ve bir yanağına bir öpücük kondururken poposunu nazikçe sıktı.

"O zaman ne yapıyoruz?" Joey yumuşak bir iniltiyle kapı çerçevesini sıkıca kavrarken sordu.

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlıyorum," dedi Reed diğer yanağına bir öpücük kondururken, ellerini hafifçe poposunda gezdirerek acıyı dindirmeye çalıştı ve bunun kesinlikle işe yaradığını kabul etmek zorundaydı.

BÖLÜM 27

"Y En iyi kısmı kaçırıyorsun!" dedi koltuğuna oturan küçük piç kurusu.

Ağızına bir avuç patlamış mısır atarken, uğruna yirmi yıllık arkadaşlığını riske attığı küçük kadın iPad'ine bakmaya devam ediyordu.

Jackson yedi yaşından beri onun en iyi arkadaşıydı. Kardeş gibi büyümüşlerdi ve bunu riske atacak bir şey yapacağını hiç düşünmemişti. Ama yine de, hiç kimseyi Joey'i istediği gibi isteyeceğini de düşünmemişti, sorun da buydu zaten.

Jackson'a söylemek zorunda kalacaktı.

Kabul etmek gerekir ki, o çizgiyi aşmaya karar verdiği anda Jackson'a söylemek zorunda kalacağını biliyordu. Sadece ona ne söyleyeceğinden emin değildi çünkü bunu düzeltmek için söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Ama kendine bunu yapmamaları gerektiğini her söylemeye çalıştığında, ona dokunmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyor ve bunun nasıl biteceğini umursamakta zorlanıyordu.

Reed dikkatini sehpanın üzerindeki dosya yığınınına verip çalışması gerektiğini kendine hatırlatırken, "Bu filmi zaten izlemiştin," dedi.

Matt elinde bir avuç patlamış mısırla Joey'ye işaret ederek, "Ama o yapmadı," dedi.

"Ve bir şekilde hayatta kalmayı başardım," dedi Joey başını sallayarak ve iPad'ine bakmaya devam ederken, o da oturduğu yerde onun hakkında ne yapacağını merak ediyordu.

Reed bir an için orada oturup seçeneklerini düşündü. Çok geç olmadan buna bir son verebilir ya da burada oturup onu düşünmüyormuş gibi davranmaya devam edebilirdi. Onu düşünmemesinin kesinlikle en iyisi olacağına karar verdi.

Kesinlikle en iyisi, diye düşündü Reed yığından bir dosya alıp bir şey hakkında bir şeyler okumaya başlarken... bir şey. Kesinlikle en iyisi, diye düşündü dalgınca, birkaç saniye sonra kendini onu izlerken bulduğunda. Çok sevimliydi ama zaten her zaman sevimliydi. Ama şimdi, aynı zamanda nazik, tatlı ve inanılmaz derecede seksiydi, diye düşündü, kamyonda onun üzerinde nasıl hareket ettiğini, onu nasıl öptüğünü ve o öptüğünde çıkardığı tatlı küçük inlemeleri hatırlayarak-

"İyi geceler," diye mırıldandı Joey koltuktan kalkarken, tökezledi, kendini toparladı ve merdivenlere doğru yürümeye devam etti, bir yandan da iPad'ine bakıyordu.

Matt bir avuç patlamış mısırı daha ağzına tıktırırken dalgın dalgın, "İyi geceler," dedi. Reed orada oturmuş, Joey köşede kaybolana kadar onun her adımını izliyordu.

Onu üst kata kadar takip etmemek için her şeyini verdi. Onu o sandalyede tutan tek şey, aralarında olup bitenleri bir sır olarak saklamaya çalıştıklarını hatırlatmasıydı. Ayrıca, uğraşması gereken yeterince şey vardı, diye hatırlattı Reed kendine, elindeki dosyaya tekrar bakarken kendini onu düşünürken buldu; yumuşak, çıplak, sıcak ve yukarıda yatağında onu bekliyordu.

"Nereye gidiyorsun?" Matt kaşlarını çatarak Joey'nin bıraktığı Dr. Pepper kutusunu alırken ona sordu.

"Yatağa," dedi Reed, ayağa kalkıp merdivenlere yönelirken dosyayı tekrar yığının üzerine fırlattı.

Matt kaşlarını çatarak cebinden telefonunu çıkardı ve saate baktı. "Saat daha on."

"Geç oldu."

"Saat on ne zamandan beri geç oldu?" Matt arkasından seslendi.

Joey'yi tekrar yatağına yatırmak için üç saattir beklediğinden, Reed saatin on olmasının gerçekten geç olduğunu düşündü. Dolapta olanlardan sonra, ki Tanrım, o dolabı düşünmeden edemiyordu, yukarı çıkıp ona tekrar dokunabileceği dakikaları sayıyordu. Doğru dürüst göremeyecek ve her gece yaptığı gibi odasına dönüp sızmadan başka bir şey yapamayacak kadar bitkin düşene kadar beklemeyi planlamıştı ama Joey'nin onu yatağında beklediği düşüncesi onu erken bir gece geçirmeye hazır hale getirmişti.

Joey son yastığı da yatağına yerleştirirken memnun bir iç çekişle, "İŞTE," dedi. Sonunda, temiz çarşaflar ve birkaç saat önce teslim edilen sahte kuştüyü yorganla süslenmiş geniş, inanılmaz rahat yatağa kaşlarını çatarak baktı ve önemli bir şeyi fark etti.

Joey başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Bu böyle olmayacak," dedi ve kendine yardım ettiği küçük kitap yığını alıp banyo kapısına doğru yöneldi.

İyi bir isim bulamadığı sevimli yavru kedinin kaçmaması için dikkatlice içeri girdikten sonra, Reed'in odasına doğru dikkatlice ilerlemeden önce kesinlikle besleyeceği tatlı küçük bebeği kucaklayarak sonraki beş dakikayı geçirdi. Kapıyı arkasından kapattığında Reed'in yatağını boş buldu. Bir an ne yapması gerektiğinden emin olamadan öylece durdu. Tam olarak çıkmadıkları için, belki de Reed'in odasına geri dönmeliydi.

Joey, odasını terk edip daha sonraya kadar beklemeyi düşündü ama kesinlikle bazı cevaplara ihtiyacı olduğuna karar verdi.

Kararını veren Joey arkasını dönüp dikkatlice banyoya doğru ilerledi ve odasına dönmeden önce beş dakika daha değerli küçük oğlunu kucakladı. Yatağın üzerinden iPad'ini aldı, ancak kamp ihtiyaçlarını araştırmakla geçirdiği üç saat şarjını bitirdiği için muhtemelen bir noktada açması gereken çantalarını ve kutularını yirmi dakika boyunca aradı. Bilgisayar çantasını ikinci kez aradıktan sonra şarj aletini bulduğunda iPad'ini prize taktı, yatağına kıvrıldı ve tüm bunların ilk başta düşündüğünden çok daha karmaşık olduğunu hemen fark etti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu bu siteye ve okuduğu önceki beş siteye göre sadece seks için kabul etmesi gereken adam, yanındaki yatağa otururken.

Joey hızla, "Yok bir şey," deyince Joey onun neye baktığını görebilmek için yana kaydı ve sonunda iç geçirdi.

Reed sayfayı aşağı doğru kaydırırken, "Lütfen bana gerçekten de çıkarları olan arkadaşlar için kurallara bakmadığını söyle," dedi ve iç çekerek başını sallamaktan kendini alamadı çünkü zaten bu işi berbat ediyorlardı.

"Bilgilendirilmeyi severim," dedi Joey, kendisi burada yaşarken beşten sekize kadar olan kurallara nasıl uyacaklarını merak ederek. Öte yandan, BDSM yönünü keşfetmekle pek ilgilenmediği için dört numaralı kural bir sorun olabilirdi. Şaplaklar hariç. Kesinlikle şaplaklarla ilgileniyordu.

"Anlıyorum," dedi Reed düşünceli bir mırıltıyla, iPad'i onun elinden alıp bir kenara fırlatırken.

"Bekle! Seks çağrılılarıyla ilgili bölümü okumayı bitirmemiştin!" Joey yenilgiyle iç çekti, ama onu kendi kollarına çektiğinde

kucak.

Reed kollarını ona dolayarak, "Bunu yapmayacağız," dedi.

"Ah," dedi Joey, suratını astığını biliyordu ama elinde değildi. Ona istediği zaman mesaj gönderme fikri hoşuna gitmişti.

"Beni öldürüyorsun Joey," dedi Reed inleyerek ve eğilip onu öptü.

Joey küçük bir iç çekişle, "Bunu çok sık duyuyorum," diye itiraf etti.

"Eminim öyledir," dedi usulca, dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirirken.

"Gerçekten istiyorum," dedi ve kravatını çözmek için uzandı. "Biz çıkar ilişkisi olan arkadaşlar değiliz, Joey," dedi Reed,

Daha önce giydiği tişörtün eteğinden tutup üzerinden çekti.

"O zaman tam olarak ne yapıyoruz?" Joey dikkatini onun gömleğine kaydırırken sordu.

"Mümkün olduğunca çok kötü seçim yapmak," dedi Reed, gömleğini çekip çıkarırken dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"Bunu çok yapıyorum," dedi Joey, ellerini tişörtünün altından geçirip adamın karnında gezdirirken, çünkü kendini tutamıyordu.

Reed ayakkabılarını çıkarıp gömleğini çıkarıp bir kenara atarken, "Kötü örnek oluyorsun," diye mırıldandı.

"Gerçekten de öyleyim," diye hemen kabul etti adam kollarını ona dolayıp daha da yaklaştırmışken.

"Beni delirtiyorsun Joey," dedi Reed inanılmaz seksi bir hırıltıyla ve ellerini pantolonunun arkasından aşağı kaydırıp poposunu avuçlarken kadının nefesi kesildi.

"İnsanlara bunu yapma eğilimindeyim," diye itiraf etti Joey, ancak adam onu tutup banyoya doğru götürdüğünde nefesi kesildi.

"Bu işte iyisin," dedi Reed onu küçük tatlı kedisine basmadan banyoya götürmeyi başarırken.

Reed onu düşün yanına bırakırken Joey, "Elimden geleni yapıyorum," dedi.

"Demek bana orospunmuşum gibi davranmayı planlıyordun, ha?" Reed onun yanından uzanıp suyu açarken sordu.

"Gerçekten öyleydim," dedi Joey, kemerine uzanırken ciddiyetle başını sallayarak.

O yıkıcı gülümsemesiyle yüzünü nazıkçe ellerinin arasına aldı ve kemerini çözerken eğilip onu öptü. "Nazık olacak mısın?" Reed bir elini kızın vücudunda gezdirirken alaycı bir şekilde sordu.

Adam elini yavaşça göğüslerinin arasında gezdirdiğinde nefesi kesildi. "Muhtemelen hayır."

"En azından dürüstsün," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı Reed, bir yandan onu öpmeye devam ederken bir yandan da parmak uçlarını karnında gezdirdi.

"Orospularım söz konusu olduğunda dürüst olmanın en iyisi olduğunu düşünüyorum," dedi Joey, elini bacaklarının arasındaki büyük çıkıntının üzerinde kaydırduğunda inlemesine neden olmak için kıkırdamasına neden oldu. Üzerindeki kıyafetlerin geri kalanını yırttığında, o şaplaklar hakkında soru sormayı düşündü, ancak onu alıp duşa götürdüğünde kulaktan kulağa oynamaya karar verdi.

"KALKMAMIZ LAZIM," dedi Reed, elleri çarşafı yumruklarken dudaklarını ağızla yaladı ve Joey'nin yumruğunun arasından kayan, ancak geri çekildiğinde tekrar kaybolan sikini izlerken boğazından bir inilti koptu.

"Gerçekten yapmalıyız," dedi Joey, siki ıslak yarığının arasından geri kayarken nefesi kesildi ve ona sürtündü

klitoris sadece geri ittiğinde inlemek için, klitorisinin üzerinden geri hareket ediyor ve tekrar yumruğunun içinden kayıyor. Çok iyi hissettirdi, diye düşündü Reed, onun etrafındaki tutuşunu sıkılaştırırken inledi.

"Bütün gün yatakta kalamayız," dedi Reed, çoğunlukla kendi kendine, son birkaç gündür kendini kaptırdığı kadını öpmek için eğildiğinde onu terk etme iradesini bulmaya çalışarak.

"Gerçekten yapamayız," diye mırıldandı Joey, bütün günü yatakta geçirememelerinin nedeni olarak boştaki eliyle uzanıp parmaklarını onun saçlarından geçirdi, yatak odasının kapısını açtı ve-

Reed kendini sırt üstü yatırılmış, yorgan kucağına atılmış, acı verici bir şekilde tahrik olmuş ve yalnız buldu. Joey'nin nereye gittiğini anlayamadan Matt elinde büyük bir kutu Captain Crunch ve bir galon çikolatalı sütle yatakta yanına oturmuştu. Reed nefesini tutmaya çalışarak odanın içinde Joey'i aradı, bakışları odanın karşısındaki gömme kitaplıkta tereddüt etti, sonra bu fikri reddederek dikkatini açık banyo kapısına ve-

"Düşünüyordum da," dedi küçük piç kurusu bir avuç mısır gevreğinin etrafında.

"Fırsatım varken seni uykunda öldürmem gerektiğini mi?" Reed kucağındaki yorgani düzeltirken ters ters baktı.

Matt başını sallamadan önce bir süre düşünceli düşünceli baktı. "Hayır, aslında bana uyar," dedi ve çikolatalı sütün yarısını içmeden önce bir avuç mısır gevreğini daha ağzına atacak kadar durakladı, "Joey'ye kasabayı falan gezdirsek iyi olur diye düşünüyordum."

Reed, nerede olduğunu merak ettiği söz konusu kadını aramaya devam ederken biraz dikkati dağılmış bir halde, "Burada büyümüş," dedi.

"O gittiğinden beri çok Gey değıti," dedi Matt, daha rahat etmek için kıpırdanırken Reed'in odada dolağıtığını görünce kağılarını çatı. "Ne arıyorsun?"

"Yok bir şey," dedi Reed, altından "Aptal memeler," gibi şüpheli bir ses mırıldanıldığını duyunca kaşlarını çatmaktan kendini alamadı.

"Onu alışveriş merkezine götürebiliriz?" Matt ağzına biraz daha mısır gevreğı tıkıştırırken omuz silkti.

"Alışveriş merkezinin ona bir şey yapacağını pek sanmıyorum," dedi Reed, yatağı altına bu kadar hızlı girmeyi nasıl başardığını merak ederek, özellikle de yatağı boydan boya kesen tahta-

"Ah, zavallı memem," diye mırıldandı Reed ve sol tarafına bakınca Matt'in elini mısır gevreğı kutusuna geri sokarken dalgın olduğunu gördü.

Matt bir lokma mısır gevreğinin ardından, "Sadece bir düşünce," dedi ve sordu, "Bugün kalkmayı mı planlıyorsun yoksa Joey buradayken ondan uzak mı duracaksın?"

"Ondan kaçmıyorum," dedi Reed, kadının oraya nasıl bu kadar hızlı girebildiğini merak ederek. Yine de yıllarca pratik yapmıştır, diye düşündü.

"Gerçekten mi? O zaman tüm hafta sonu odanızda saklanmaya ne diyorsunuz?"

"Saklanmıyorum

."

"Gerçekten saklanıyorsun."

Reed, "Çık dışarı," dedi ve çok uzun sürdüğünde küçük piçi yatağından itti.

Matt bir galon çikolatalı sütü alıp yeni bir kilide ihtiyacı olan yatak odasının kapısına doğru giderken, "Adi herif," dedi ve derin bir iç çekti.

Yorganı üzerinden atan Reed, bacaklarını yatağı kenarına attı ve-

"Bu kesinlikle bir iz bırakacak," dedi hafta sonunun geri kalanını yatakta geçirmeyi düşünmesinin nedeni, kendini yatağı altından kurtarmayı başarırken, büyük göğüslerinin baştan çıkarıcı bir şekilde zıplamasına neden oldu ve-

Reed hafta sonunun geri kalanını yatakta geçirmenin harika bir fikir olduğuna karar verdi.

BÖLÜM 28

"A iyi misiniz, Dr. Lawson?"

"Ben iyiyim Kevin," dedi Joey, bir şeyler olmasına rağmen, En çok da ölüyormuş gibi hissettiği için alnını masasına dayamış olması bunun doğru olmayabileceğini söylüyordu.

"Gidip hemşireyi çağırmamı ister misin?" diye sordu sağından gelen sessiz bir ses.

Başını yana çevirerek yanında oturan gence baktı ve "Kalemi inşa etmeyi bitirdin mi?" diye sormadan edemedi çünkü krallığını inşa etmek için iki haftanın fazlasıyla yeterli bir süre olduğunu düşünüyordu.

"Bir şeyler ekleyip duruyorsun," dedi Shawn ağır bir iç çekişle, dikkatini tekrar iPad'e kaydırırken, umarım istediği ikinci hendeği inşa edecekti çünkü ilki onun için yeterli değildi.

Joey, "Madem konuyu açtın, o ikinci hendeğe bakan bir kuleye daha ihtiyacım olacak," diye mırıldandı.

"İkinci hendeği nasıl aşmayı planlıyordun?" Shawn kaşlarını çatarak sordu.

"İkinci asma köprüyü konuşmamış mıydık?"

"Hayır, hayır, yapmadık," dedi Shawn, dikkatini krallığını inşa etmeye geri verirken derin bir iç çekerek.

"Timsahlara da ihtiyacım olacak," dedi Joey isteksizce doğrulup ona bakmaktan başka yapacak daha iyi bir şeyi olmadığı anlaşılan sınıfla yüzleşirken.

"Denemelerinizi bitirdiniz mi?" diye sordu, bunun onları büyük olasılıkla ölmekte olduğu gerçeğinden uzaklaştırmaya yeteceğini umuyordu.

"Neden o yapmak zorunda değil?" Derick, Shawn'ı işaret ederek sordu.

"Favorilere oynadığım için mi?" Joey, okuldan sonra markete gitmeyi kabullenmiş olsa da sordu.

"Yazmayı çoktan bitirdim," dedi Shawn, krallığı üzerinde çalışmaya geri dönebilmek için erken bitirdiği makaleyi işaret ederek.

Joey acınası bir şekilde, "Şey, o ve ben favorileri oynarım," diye mırıldandı, ancak dünyası yeniden dönmeye başladığında başını masaya yaslama zamanının geldiğine karar vermek için başını salladı.

"Gidip hemşireyi çağırmamı istemediğinize emin misiniz?"

"Eminim," diye mırıldandı Joey, ama dürüst olmak gerekirse şu anda pek bir şeyden emin olduğu söylenemezdi.

Şu anda istediği tek şey Reed'in kollarını ona dolaması ve her şeyi daha iyi hale getirmesiydi ama bu bir seçenek değildi. Reed varken olmazdı. Geçtiğimiz ayın ne kadar harika geçtiğinin bir önemi yoktu çünkü bu böyle sürmeyecekti. Aralarındaki bu şey sadece bir dikkat dağıtmaydı, ikisinin de ihtiyaç duyduğu bir şeydi ama hepsi bu kadardı. İsteddiği şey buydu ve bunun hiçbir yere gitmeyeceğini hatırladığı sürece, kalbinin kırılması konusunda asla endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

"Sanırım Müdür Bradford onu aramamızı isterdi," diye solundan bir ses geldi ve başını çevirdiğinde sapığının yanında oturduğunu ve üzerinde siyah kalemle "Eastman" yazan bir şişe sudan yudum alırken düşünceli görüldüğünü görünce iç geçirdi.

"Bu Bay Eastman'ın suyu mu?" Joey sordu.

"Evet," dedi Jen, üzerinde çok daha büyük bir "Eastman" yazan kahverengi bir kâğıt torbayı havaya kaldırarak, "ve sanırım bu onun öğle yemeği."

Joey, "Tabii ki öyle," diye mırıldandı.

"Gerçekten de pek iyi görünmüyorsun," dedi Jen, çantadan bir sandviç alırken düşünceli bir sesle.

"Sınıfta olman gerekmiyor mu?" Joey ağır bir iç çekişle uzanıp sandviçi çantayla birlikte Jen'in elinden aldı ve masasının üzerine fırlattı.

"Muhtemelen," dedi Jen omuz silkerek, Joey orada oturup eve gidip tek başına mutsuz olabileceği dakikaları sayarken.

Fırsatını bulduğunda onun kışına şaplak atmalıydı, diye düşündü Reed yattığı yerden tavana bakarken çünkü beş dakika önce yatak odasının kapısına bakmanın onu acınası hale getirdiğine karar vermişti. Aynı şey, bir Cuma gecesi saat dokuzda yatakta olması ve bütün gün onu görmezden gelen kadının kapısından içeri girmesini umması için de söylenebilirdi. Tanrım, çok zavallıymış, diye düşündü bakışlarını banyo kapısına çevirirken bile.

Bu sabah yalnız uyandığında bu durumdan pek memnun olmamıştı ama muhtemelen en iyisinin bu olduğuna karar vererek omuz silmişti. AĞağıya indiğinde onu masada tek başına oturmuş, kucağında başka bir kitapla kıvrılmış, o kadar Girin görünüyordu ki, ona bir günaydın öpücüğü vermekten kendini alamadı. O daha bu dürtüsüne boyun eğmeden Matt mutfığa girmiş, dün gece çıkardığı gürültüden yakınıyordu ve Joey de kapıdan çıkıyordu.

kapıda, onun varlığını zar zor kabul ediyordu. Sabah toplantısında onu gördüğünde de bu durum değişmedi.

John yeni erken işten çıkarma prosedürlerini gözden geçirirken ve öğretmenlere yaklaşan birkaç okul gezisi ve bahar dansı için hala refakatçiye ihtiyaçları olduğunu hatırlatırken, Joey arka masada oturmuş, John'un ona söylediği bir şeyi dalgınca başını sallayarak dinliyordu. Sabah toplantısı sona erdiğinde, bir şey acı verici bir şekilde netleşmişti. John onun kışına şaplak atacaktı. Günün geri kalanında onu görmezden geldi, onunla öğle yemeği yemedi ve koridorda yanından geçip gittiğinde ona zar zor baktı.

Eve geldiğinde, akşam yemeğini hazırlamış, kütüphanesinden yeni bir kitap seçmiş ve kendini odasına kapatmıştı bile. Bir gün için bu kadarının yeterli olduğuna karar vererek, gece için üst kattaki ofisine çıktı. Son üç saatini saatine bakarak ve geceyi bitirene kadar dakikaları sayarak orada geçirdi. Yaklaşık bir saat önce, onu düşünmüyormuş gibi davranmaktan vazgeçti ve onun orada kendisini bekliyor olacağı umuduyla yatağa gitti.

O değildi.

Onu görmeye gelmezse kışına şaplak atmaya yemin eden Reed bekledi... ve sonunda yeterince beklediğine karar verene kadar bekledi. Yorganı bir kenara iterek yataktan çıktı ve banyoya yöneldi, onu yerde kıvrılmış halde buldu ve-

Bir havluya mı
sarılıyordu? Evet, evet,
sarılıyordu.

"Ne halt ediyorsun sen?" Reed elini uzatıp yavru kediye bacağından çekerek bir kenara bırakırken merak etmekten kendini alamadı.

Hafif bir duraksama oldu ve sonra Joey, "Markete gidiyorum," diye mırıldandı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed, banyosunun zeminine kıvrılmış küçük kadına bakarken. "Ve bu, üzerine yatmayı da içeriyor.

banyo zemini?"

"Walmart'a gitmek için kendimi zihinsel olarak böyle hazırlıyorum," diye açıkladı Joey, tüylü küçük piç onun yanında yere yerleşip gözlerini kapatırken.

"Walmart'ta neye ihtiyacın var?" Reed onun yanında yere otururken elindeki sarı kâğıt parçasına dikkat ederek sordu.

Joey hızla, "Hiçbir şey," diye mırıldandı.

"Yani Walmart'a öylesine mi gidiyorsun?" Reed eğilip kızın alnından öperken sordu, kızın sıcak hissetmediğini fark etti.

Joey onun ne kadar solgun görüldüğünü fark edip okulda dolaşan mide mikrobuna yakalanıp yakalanmadığını merak ederken, "Benim iyi vakit geçirme anlayışım bu," dedi.

"Kulağa iyi bir zaman gibi geliyor," diye mırıldandı Reed.

"Gerçekten de öyle," dedi Joey, kızın elinden kâğıdı alırken sevimli bir şekilde perişan görünüyordu.

"Walmart'a gitmeyi çok istediğini biliyorum," diye söze başlayan Reed, kızın "Gerçekten öyle," diye mırıldandığını duyunca dudaklarının titrediğini hissetti.

Reed listeye bakıp başka bir kadın için asla yapmayacağı bir şeyi yapmak üzere olduğunu fark ettiğinde, "Neden Walmart'a gidip ihtiyacın olan her şeyi almıyorum ve eve dönerken de Çin yemeği getirmiyorum, sonra da gecenin geri kalanını yatakta kıvrılıp tarihi belgeseller izleyerek geçirebiliriz," diye önerdi.

"İyi bir tarihi belgesele bayılırım," dedi Joey kendi içine daha sıkı kıvrılırken bile.

"Biliyorum bebeğim," dedi Reed, "Ultra" ile "Super Plus" arasındaki farkın ne olduğunu merak ederken bile onun yanağını öpebilmek için eğildi.

"Hemen döneceğim," diye söz verdi Reed ayağa kalkıp kapıya yönelirken, yol boyunca giysilerini ve cep telefonunu aldı.

Joey banyodan üzüntüyle, "Tamam," diye mırıldandı ve kendi kendine bunu sadece ona bakacağına söz verdiği için yaptığını söyledi.

Başka bir nedeni yoktu, dedi Reed gömleğini giyip aşağı inerken kendi kendine. O en iyi arkadaşının küçük kız kardeşiydi ve onunla ilgilenmek onun göreviydi, diye hatırlattı kendine, kızın hazırladığı listeyi çıkarırken ve ne kadar sevdiğini bildiği için Dr. Pepper'ı eklemeye karar verirken. Tabii ki bu onu listeye dondurma eklemeye yöneltti ve-

"Nereye gidiyorsun?" Matt bir parti boyu Doritos'u mideye indirirken antreden içeri girerek sordu.

"Dükkân," dedi Reed, bütün bu pisliği nerede bulacağını anlamaya çalışarak.

"Ne istiyorsun?" Matt ağzına bir cips atarak sordu.

Reed yan masadan cüzdanını ve anahtarlarını alarak, "Joey'nin birkaç şeye ihtiyacı var," dedi.

Matt kendini beğenmiş bir sesle, "O zaman, mademki ben istedim, o zaman ben almalıyım," dedi ve notu onun elinden alıp-

Listeyi Reed'e geri verirken boğazını temizledi ve mırıldandı: "O halde ben işime dönüyorum."

"Bana bir daha bakacak mısın?"

"Hayır," dedi Joey, ona daha da sokulurken ve göğsünün tarihi belgeselleri izlemek için mükemmel bir yastık olduğunu fark etmekten kendini alamazken bile.

"Bütün gün benden kaçmanın nedeni bu mu?" Reed parmak uçlarını kızın kolunda aşağı yukarı gezdirmeye devam ederken sordu.

Joey, "Bu konuda konuşmuyoruz," diye fısıldayarak onun kıkırdamasına neden oldu.

"Bu çiçeklerinizi istemediğiniz anlamına mı geliyor?"

Joey, "Çiçeklerime dokunursan seni öldürürüm," dedi çünkü gerçekten de öyle yapacaktı.

"Anladığım kadarıyla hoşuna gitmiş," dedi Reed kıkırdayarak ve Reed'in sesinin oldukça memnun olduğunu fark etti.

Joey, adamın komodinin üzerine, bu hafta okumayı planladığı bir yığın kitabın yanına koyduğu güzel beyaz güllere bakarken, "Onları seviyorum," diye itiraf etti iç çekerek.

"Güzel," diye mırıldandı Reed, rahat bir sessizliğe gömülüp Roma'nın Düşüşü'nü izlerken onu nazıkçe sıktı.

Tam bir sonraki belgeselin karanlık çağlar üzerine olmasını önerecekken Reed bütün gece korktuğu sözleri söyledi. "Sanırım bu geceyi bitirmeliyiz."

"Muhtemelen iyi bir fikir," dedi Joey, her ne kadar şahsen bunun kötü bir fikir olduğunu düşünse de, çünkü bu onun odasına dönme vaktinin geldiği anlamına geliyordu. Son birkaç haftadır her gece onunla yatmıştı ve bu gece tek başına uyumayı gerçekten istemiyordu ama başka seçeneği de yoktu. Bunun sadece seksle ilgili olması gerekiyordu ve birkaç gün seks yapamayacaklarına göre...

"İyi geceler," dedi Joey, ona umut dolu bir bakış attıktan sonra, onun geceyi sonlandırmadan önce son dakika acil durumları için e-postalarını kontrol ettiğini gördü.

"İyi geceler Joey," diye mırıldandı Reed isteksizce yataktan kalkıp banyoya doğru ilerlerken.

Adam bir şey söylemeyince, Joey hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi bastırdı ve yalnız uyumaya razı oldu. Onsuz yatağının ne kadar rahatsız olduğunu öğrenmek için acele etmedi, her şeyi hazırlamak için zaman ayırdı, onun için aldığı büyük seçimden bir tampon seçti, dişlerini fırçaladı ve duş aldı.

Banyo kapısına umutlu bakışlar gönderirken, gelmeyeceği gerçeğini isteksizce kabul etti.

Joey suyu kapatıp duştan çıkarken kendi kendine, sorun değil, dedi. Bir süre öylece durdu, adamın kapalı banyo kapısına bakarken alt dudağını sıktı, sonra da içten içe aptallık ettiği için kendini azarladı ve Reed'in eski tişörtlerinden birini giyip bir çift külot giydi. Diğer odadaki adamı düşünmemek için elinden geleni yaparak banyo kapısını açtı, yavru kedisi hızla içeri girerken yoldan çekildi ve-

"Beni burada öldürüyorsun Joey," dedi Reed, kendini onun omzuna atılmış ve kollarında tekrar kıvrılana kadar ona baktığı odasına geri dönerken bulduğunda ağır bir şekilde iç çekti.

BÖLÜM 29

"D" "Seninle konuşmamam umurunda bile değil mi?"

"Azıcık bile değil," dedi Reed, bir yandan da Joey'i oturma odasındaki son derece rahatsız koltuktan izlerken, kot pantolonunun yumuşak kumaşı bu hafta sonu için planladığı cömert poposunu sıkıca sarmış, Joey eğilip fuayeyi dolduran kutuları karıştırmaya başlamıştı.

Matt sandalyesinde öne doğru eğilip daha iyi görebilmek için başını hafifçe sağa yatırırken, "Biliyor musun, bir noktada ona dik dik bakmayı bırakman gerekecek," dedi acıyan bir iç çekişle.

"Bana kendini öldürtme," dedi Reed kardeşini görmezden gelirken, küçük piç "Adi piç," diye mırıldanarak başının arkasını ovuşturdu.

Reed önündeki iş yığınının görmezden gelerek otururken ve Joey'nin daha önce teslim edilen kutuları karıştırmasını izlerken, Matt isteksizce dikkatini okuyormuş gibi yaptığı dergiye geri verirken, "Bunu biraz fazla ciddiye alıyorsun," diye suratını buruşturdu.

"Tam olarak neyi çok ciddiye alıyorum?" Reed, merak ettiği küçük kutulardan birini alıp üst kata çıkarken tekrar yalnız kalmak için sabırsızlanan kadını izleyerek sordu.

"Her Geyin yanı sıra mı?" Matt sandalyesinde arkasına yaslanırken derin bir iç çekti. "Peki ya verdiğin söz?"

"Ne olmuş ona?" Reed isteksizce dikkatini bu gece bitirmeyi umduğu mali raporlara verirken sordu, böylece hafta sonunu Joey ile geçirebilecekti.

Matt üzgün bir ifadeyle başını sallayarak, "Bir noktada ona dik dik bakma takıntından vazgeçmen gerekecek," dedi.

"Takıntılı değilim," dedi Reed, her ne kadar öyle olduğuna dair içinde kötü bir his olsa da.

Matt derin bir iç çekerek, "Gerçekten de öylesin," dedi.

"Gerçekten değilim," dedi Reed, bütçede beş yüz dolardan daha az bir parayla kütüphane için yirmi yeni bilgisayar nasıl ayarlayacağını düşünürken ellerini yüzüne sürdü.

"Gerçekten mi? O zaman ona her zaman attığın öldürücü bakışları nasıl açıklayacaksın?"

Reed, gözlerini Joey'den alamamasının nedenini paylaşmamanın muhtemelen en iyisi olacağına karar vererek, "O sadece bir aydır burada," dedi.

Ona doyamıyor gibiydi.

Son bir aydır her gece onu kollarına alarak uykuya dalıyor ve çoğu sabaha onun adını inleterek başlıyordu. Gün boyunca, onunla birlikte olmadığında, Reed kendini onu düşünürken buluyor ve ona yakın olduğunda, tek düşünebildiği ona tekrar dokunmak oluyordu. Ama onu çeken sadece inanılmaz seks değildi. Ondandır hoşlanıyordu ve bu onu hâlâ şaşırtıyordu. Ama belki de bunun nedeni sonunda onunla bir şeyleri patlatıp patlatmayacağı konusunda endişelenmeden vakit geçirebilmesiydi. Zekiydi, çok komikti, kibardı ve-

Matt sıkılmış bir sesle, "Muhtemelen senden nefret ediyordur," dedi ve ekledi, "Onu suçlayabileceğinden değil."

"Benden nefret etmiyor," dedi Reed, ama küçük piç inanmaz bir şekilde homurdandığında ona ters ters baktı.

Matt bir sayfa daha çevirerek, "Onun hayatını cehenneme çevirdin," dedi.

Reed, bu konuşmayı neden tekrar yaptığını merak ederek, "Ona göz kulak oldum," dedi.

"Buna böyle mi diyorsun?" Matt kıkırdayarak sordu.

"Sen bu konuda ne bilirsin ki? O gittiğinde sen yedi yaşındaydın," dedi Reed, başının ağrımaya başladığını hissederek.

Matt omuz silkerek, "Sekiz," dedi. "Ama en bağta gitmesinin nedeninin muhtemelen sen olduğunu bilecek kadar çok Ėey hatırlıyorum."

"Peki bunu tam olarak neye dayanarak söylüyorsun?" Reed, bu işi yürütmek için herhangi bir esneklik alanı olup olmadığını görmek için gelecek çeyreğin bütçesini aldı, ancak gelecek çeyrekte kendisini bekleyen karmaşayı görünce iç çekerek dosyayı sehpayaya geri attı.

"Matt elindeki dergiyi bir kenara fırlatıp, oturduğu küçük kanepeden çok daha rahat görünen uyumsuz deri koltuğa tekrar oturdu.

"Bu gerçekten çok yardımcı oldu," dedi Reed, küçük piçin neden bahsettiğini merak ederken ellerini kabaca yüzüne sürterek, çünkü Joey'i her zaman kollamış, onun güvende olduğundan emin olmuş ve-

"Eskiden onu hep ağlatırdın," dedi Matt ve omuz silkerek kumandayı alıp oyunu açarken Reed kaşlarını çatarak oturdu çünkü Joey hakkında bildiği bir şey varsa o da onun asla ağlamadığıydı.

Diğer çocuklar onunla dalga geçtiğinde, öğretmenler ona bağırdığında ya da çatıya teleskop koymaya çalışırken kolunu kırdığında hiç ağlamamıştı. Sekizinci doğum gününde o pislik herif gelip taşınacağını ve onu yanında götüremeyeceğini söylediğinde bile ağlamamıştı, bu yüzden Matt'in yanıldığını biliyordu.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Eskiden odasında çok ağlardı. Onu suçlayabileceğinden değil," dedi Matt, kumandayı bir kenara fırlatıp sandalyesine otururken derin bir iç çekti.

"Bunu nereden biliyorsun?" Reed, Joey'nin yaptığı bir şey yüzünden ağladığını düşününce midesinin bulandığını hissederek sordu.

Matt, "Eskiden onu korkutmak için odasına saklanırdım," dedi ve bir esnemeyle omuz silkti.

"Neden bunun benim hatam olduğunu düşünüyorsun?" Reed çocukluklarını hatırlayarak sordu ve Matt'in haklı olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Başka kim olabilir ki? Eskiden onu perişan etmek için elinden geleni yapardın. Başında sen olmadan hiçbir şey yapamaz, hiçbir yere gidemezdi."

"Ona göz kulak oluyordum," dedi Reed ve küçük piç gülünce ona ters ters baktı.

Matt kuru bir sesle, "Ve eminim bunu takdir etmiştir," dedi. "Bu onun kendi iyiliği içindi," dedi Reed sakın bir sesle.

Matt dalgın dalgın, "Eminim öyledir," diye mırıldandı. "Öyleydi."

"Geceleri uyuyabilmek için kendine böyle mi söylüyorsun?" Matt masumca gözlerini kırıştırtarak sordu.

"Joey küçükken ele avuca sığmaz bir kızdı," dedi Reed, küçük piç kurusuna karşı neden kendini savunduğunu düşünürken bile.

"Ve eminim ki onu ağlatmak için her ne yaptıysan hak etmiştir," dedi öldüreceği küçük piç kurusu, gözlerini küçük hıyara dikerek içten bir ah çekerek.

"Onu ben ağlatmadım."

Matt acıyarak başını salladı, "Hayır, hayır, eminim sen ne zaman ortalıkta olsan odasında ağlaması sadece bir tesadüftü," dedi.

Reed kendisini bekleyen klasörleri alıp ayağa kalkarken, "Ben yukarı çıkıyorum," dedi.

"Onu tekrar ağlatabilmek için mi?" Matt masumca göz kırparak sordu.

"Onu ben ağlatmadım!" Reed bozuk plak gibi hissetmeye başlayarak tersledi.

"Gerçekten mi? O zaman neden büyükanne ve büyükbabasına gitmek istediğini söylediğinde sürekli senin adın geçiyordu?" Matt, onun da aynı lanet şeyi merak etmesine neden olan sivri bir bakışla sordu.

"Sanırım bana söylemeyi unuttuğun bir şey var," diye yumuşak bir sesle fuayeden gelen sözlerle derin bir iç çekti çünkü bunun olacağını bilmeliydi.

BÖLÜM 30

"T Joey, Matt'in eski uyku tulumuna sprej sıkarken iç çekmekten kendini alamadı.

Vazgeçmeden önce Febreze'i son bir kez daha kullandı ve yarısı boş şişeyi listesinden çıkarmadan önce bir kenara fırlattı.

Tabii bu da başka bir uyku tulumu almak için çok geç olup olmadığını düşünmesine neden oldu. Muhtemelen, diye düşündü Joey iç çekerek, bu da iki uyku tulumu, uyku pedi, kamp yastığı ve daha önce teslim edilen ekstra battaniyelerle yetinmek zorunda kalacağı anlamına geliyordu çünkü o sıcaklığın büyük bir hayranıydı. Çok büyük bir hayran, diye düşündü yatağına doğru yürürken ve dün gece oluşturduğu listeyi bu kamp web sitesindeki önerilen listeye karşılaştırabilmek için iPad'ini alırken, sadece yalnız olmadığını fark etti.

Joey hayal gördüğünü umarak başını kaldırdığında, bir aydır konuşmadığı, bal sarısı saçlarını kısacık kestirmiş, her zamanki gibi yakışıklı, babalarınınkine benzeyen turkuaz gözleriyle yatağına uzanmış, iri kollarını göğsünde kavuşturmuş ve gözlerinde bunun sosyal bir ziyaret olmadığını anlatan o bakışla ona kilitlenmiş olan ağabeyini gördü. Bir kerecik olsun, adamın onu dizine yatırmayı ciddi ciddi düşünüyormuş gibi görünmek yerine onu gördüğüne sevinmiş gibi görünmesini diledi ve-

Şimdi yavru kedisini kontrol etmesi için en iyi zaman olabilirdi ve hazır oradayken, belki de kilidin çalışıp çalışmadığını test etmeliydi?

"Ben kilidi açarım," dedi Jackson, bir sonraki hamlesini doğru tahmin ederek öne eğildi ve iPad'i elinden aldı. "Peki, olanlar hakkında konuşmaya hazır mısınız?"

"Pek sayılmaz," dedi Joey, Reed'in banyo kapısının yanında durduğunu ve çoktan ona ters ters bakmaya başladığını fark ederek.

Harika.

"O zaman bana neden kamp sitelerine baktığınızı söyler misiniz?" Jackson sayfayı aşağı kaydırarak sordu.

"Çünkü kampa gidiyorum," dedi Joey, kamp hakkında konuşmaktan çok mutluydu çünkü kamp hakkında konuşmak, şu anda ona ters ters bakan adam gibi düşünmek istemediği şeyler hakkında konuşmadıkları anlamına geliyordu.

"Kampa mı gidiyorsun?" Jackson iPad'inden başını kaldırıp kaşlarını çatarak yavaşça sordu.

"Kim kampa gidiyor?" Matt onun odasına girerken büyük bir kâse çikolatalı dondurmayı mideye indirerek sordu.

"Öyleyim," dedi Joey çünkü önemli bir şeyin farkına varmıştı.

Beklemekten bıkmıştı.

Her zaman yapmak istediği tüm o şeyleri nihayet yapmak için doğru zamanı beklemekten bıkmıştı. Hayatını askıya almış, birbiri ardına bahaneler uydurmuştu, oysa işin aslı korkuyordu. Hayatında ilk kez ne yapması gerektiğini bilmiyordu ve bu onu dehşete düşürüyordu çünkü her zaman bir planı vardı. Ne istediğini ve bunu nasıl gerçekleştireceğini her zaman bilirdi ama şimdi...

Şimdi Reed'in ona dik dik bakmayı kesmesinden başka ne istediğinden emin değildi çünkü Reed gerçekten de onu sinirlendirmeye başlamıştı. Yapacak bir şeyi olduğundan değil

Çünkü o endişelenmiyordu. Onlar kimseye zarar vermeyen iki yetişkindi. Öyle değillerdi, dedi Joey kendi kendine, şu anda kardeşinin gözlerinin içine bakamıyordu.

"Ne zaman?" Matt bir ağız dolusu dondurmanın ardından yatağa zıplayıp Jackson'ın yanına otururken sordu; Jackson iPad'ine bakarken "Bir içkiye ihtiyacım var," diye mırıldandı.

"Yarın. Üç günlük bir hafta sonu olduğu için bunun en iyi zaman olacağını düşündüm," dedi Joey, bu bilgiyi kendine saklamanın kendi yararına olup olmayacağını düşünmeden edemese de, özellikle de Reed'in son otuz saniye içinde bir ara gözlerini ona diktiğini fark ettiğinde.

"Kedine kim bakacak?" Matt iPad'e bakarak sordu.

"Julie hafta sonu için onu alacağını söyledi."

"Daha önce hiç kampa gitmedin," diyen Jackson ağır bir iç çekerek elini uzatıp listeye yardım etti.

"İşte bu yüzden gidiyorum," dedi Joey, paniğe kapılmamak için dudaklarını sinirli bir şekilde yalarken, ama bu her geçen saniye daha da zorlaşıyordu.

Jackson listeyi okurken düşünceli bir ses tonuyla, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Ve yalnız gitmeyi mi planlıyordun?"

"Evet," dedi Joey, kısa bir süre önce kendisiyle gelmesini istemeyi düşündüğü adamın bakışları altında kıvranmamak için elinden geleni yaparak. Ama belki de yalnız gitmesi en iyisiydi, dedi kendi kendine, adamın yakın zamanda durmayı planlayıp planlamadığını merak etmekten kendini alamazken bile.

Matt bağıını sallayarak, "Ben her şeyi hallederim," dedi ve büyük bir kağık dolusu dondurmayı ağzına atarak yataktan kalkıp kapıya yöneldi, yol boyunca atılmış uyku tulumunu alacak kadar durakladı ve kapıya yöneldi.

Kendisine dik dik bakan adamı görmezden gelmek için elinden geleni yaparken ellerini gergin bir şekilde birleştirdi.

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi ağabeyi, listeyi bir kenara fırlatıp yataktan kalkarken ve başka bir şey söylemeden giderken onu şaşırtarak.

Belki de boş yere endişeleniyordu? Joey dudaklarını gergin bir şekilde yalayarak umutlandı. Tek bildiği, bu hafta sonunun da eski günlerdeki gibi geçeceği ve kendisini unutacaklarıydı. Kendi kendine, büyük bir kolun kendisini sarıp geri çektiğini hissettiğinde kaşlarını çatı ve Reed'in dudaklarının kulağına değdiğini hissetti, Reed fısıldadığı dört kelimeyle kendisini unutacaklarına dair tüm umutlarını yok etmişti.

"Konuşmamız gerek."

"Jackson'a yetişmek istemiyor musun?" diye sordu kollarındaki küçük kadın, adam onu sıkıca kavrayıp kaldırırken umutlu bir sesle.

"Peki bunu neden yapayım?" Reed onu omzuna atıp banyoya götürürken sordu.

"Seni özlediği için mi?" Joey, o yatak odasına doğru yürümeye devam ederken daha rahat etmek için kıpırdanırken teklif etti.

"Ama seninle konuşmayı tercih ederim," dedi Reed, kapalı yatak odasının kapısına bakıp bunun işe yaramayacağını anlayınca.

"Delirdin mi sen?" Joey mırıldandı. "Deli gibi görünüyorsun."

"Öfkeli," dedi Reed onu ofisine götürmeyi düşünürken dalgınca, ama rahatsız edilmek istemediği için bu fikirden hemen vazgeçti. Bu aynı zamanda, Jackson ve Matt'in peşine takılma riskini almak istemediği sürece gidemeyecekleri anlamına geliyordu.

Bu da ona tek bir seçenek bırakıyordu.

"Nereye gidiyoruz?" Joey şömineye doğru ilerlerken sordu.

Her adımda kendisine başka seçeneği olmadığını söyleyen Reed, bir klik sesi duyana kadar üçüncü tuğlayı sağa doğru itti.

"Neydi o?" Joey kıpırdamadan sordu.

Onu görmezden gelen Reed, büyük büyükbabasının yaptığı gömme kitaplığı duvardan çekerek dört yıl öncesine kadar varlığından haberdar olmadığı soğuk ve karanlık geçidi ortaya çıkardı. Bunu yapmaması gerekiyordu ama şu anda gerçekten umurunda değildi. Onunla konuşması gerekiyordu ve sözünün kesilmesi konusunda endişelenmek istemiyordu.

Şu anda cevaplar istiyordu.

Bu düşünceyle Reed merdiven boşluğuna uzandı ve babasının yıllar önce annesi için taktırdığı elektrik düğmesini açtı. Büyük-büyük-büyük-büyük-büyükbabası odayı inşa ettiğinden beri değişen tek şey buydu ve babası bunu, sokağın karşısında büyüyen en iyi arkadaşı ve erkek fatma Jessie merdivenlerden düşmeden birkaç saniye önce tesadüfen gizli geçide rastladığında olanlar yüzünden yapmıştı.

Babası rahat bir adamdı, yüzünde her zaman bir gülümseme vardı, ama ne zaman karısının çenesini kesen küçük yara izine baksa, onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını hatırlatan gözlerindeki acıyı görebilirdiniz. Babası bundan sonra geçitleri mühürlemek istedi, ancak o zamana kadar Reed'in annesi odaya aşık olmuştu ve bunu yapmasına izin vermeyi reddetti. Onunla tartışmaması gerektiğini bilen babası, bunun bir daha asla yaşanmamasını sağlamak için merdiven boşluğuna ve aşağıdaki odaya iki ışık yerleştirdi.

Joey soğuk merdiven boşluğuna adım atıp kitaplığı düğümlü ipinden tutarak arkasından kapatırken başka bir şey söylemedi. Sessiz kadını omzunun üzerinden kaydıran Reed, dik merdivenlerden dikkatlice aşağı indi ve

Dar geçitten geçerken geniş açıklıkta durup ışıkları yaktı ve onu aşağıdaki küçük odaya taşıdı. Başka bir şey söylemeden onu ayaklarının üzerine yatırdı ve tepkisini görmek için merakla bekledi.

Reed bir an için, yıllar içinde daha yumuşak bir krem rengine dönüşen beyaz badanalı duvarlardan, babasının yerleştirdiği yumuşak bir ışıltı yayan dökme demir lambalara, odayı kaplayan koyu renkli lambri kaplamalara, duvara yaslanmış küçük kanepeye, evi satın aldığından beri yanmayan ve her konuda kitaplarla dolu raflarla çevrili büyük taş şöminenin önüne serilmiş kalın halıya kadar her şeyi içine çekişini izledi. Büyük bir oda değildi ama büyük büyükannesi Emily'yi ve ondan sonra gelen pek çok Bradford eşini mutlu etmişti. Joey'nin odaya bakıp her ayrıntıyı incelemesini izlerken, akşamlarını bu odada, ateşin başında oturarak ve onu kollarına alarak geçirmenin nasıl bir şey olacağını hayal etmekten kendini alamadı ve bunun cazip bir resim olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

"Konuşmaya başla," dedi Reed, şömineye doğru yürüdü ve babasının annesi için iyi stokladığı odun kutusundan ızgarayı odunla doldurmaya başladı ve ne yaptığını merak etmekten kendini alamadı.

Şu anda yukarıda Jackson'la konuşuyor olmalıydı, diye düşündü Reed bir kibrit çakıp ateş yakarken, ama onun yerine burada Matt'in söylediklerini düşünüyordu. Küçük piç yanıyordu ama yanılıyor olmama ihtimaline karşı...

Tanrım, yanılmış olmayı umuyordu çünkü onu-

"Bu ilk baskı," diye fısıldadı endişelendiği küçük velet saygıyla, dikkatini çekmişti, parmak uçlarında durmuş, en üst raftaki başlıkları okumaya çalışıyordu.

"Joey-"

Joey hüzünlü bir iç çekişle, "Huckleberry Finn kitabının cildine bak," dedi.

"Joey, biz-"

"Ne kadar çok güzel var," diye mırıldandı Joey, ayağa kalkıp ona doğru yürürken dudakları seğiriyordu.

Reed kollarını ona dolayarak, "Konuşmamız gerek," dedi.

"Güzeller hakkında mı?" Joey sordu, sesi çok umutlu geliyordu.

"Hayır, bebeğim," dedi Reed, ensesini öpebilmek için onu kendine doğru çekerek. "Güzeller hakkında değil."

"Ama-"

Reed onun küçük omuzlarının yenilgiyle çöktüğünü hissedince kıkırdarak, "Hayır," dedi.

"Ama ben güzelleri seviyorum," diye mırıldandı Joey üzüntüyle, başını çevirip boynunun yan tarafına bir öpücük kondururken gülümsemesine neden oldu.

"Öyle mi?" Reed onu içine çekerken bir iniltiyle gözlerini kapatarak sordu, ellerini yumuşak karnında gezdirirken kullanmayı sevdiği çay ağacı ve limon şampuanının kokusunu içine çekti.

"Onlarla birlikte gömülmek istiyorum," dedi Joey, ciddiyetle başını salladı, sadece inledi ve boğazını öptüğünde elini boynunun arkasına kaydırabilmek için geriye uzandı.

"Ve ne istediğimi biliyor musun?" Reed ellerini onun kalçalarında gezdirmekten kendini alamayarak sordu ve boynunu öperken bile onun kendisine ne yaptığını merak etmekten kendini alamadı. Ondan uzaktayken onu düşünmeden edemiyordu ve onunla birlikteyken...

Düzgün düşünemiyordu.

"Ne istiyorsun?" Joey sordu, ellerini göğüslerinin üzerinde kaydırırken sesi bir iniltiye dönüştü.

"Sen."

BÖLÜM 3 1

"**I** Konuşmak istediğin şey bu muydu?" Joey üstündeki rafı sıkıca tutarak sordu.

Başı bir iniltiyle öne düştü.

"Hayır," dedi Reed ellerini kızın sırtında ve omuzlarında gezdirmeye devam ederken ve onu öne doğru itmek için tutuşunu kullanırken, böylece poposu-

"Oh, Tanrım," diye çıkmayı başardı adamın ne kadar sert olduğunu hissettiğinde.

"Seninle başka bir şey hakkında konuşmak istiyordum," dedi Reed, onun ensesine bir öpücük kondurduğunu hissettiğinde, elleri sırtından aşağıya ve karnına doğru kayarken hızla bağımlısı olmaya başladığı bir şeydi bu.

"Güzeller hakkında mıydı?" Joey dudaklarını yalayarak sordu, bir yandan da adamın işten sonra giydiği kot pantolonun düğmelerini yavaşça açmasını izliyordu.

Reed kıkırdayarak kızın ensesini tekrar öptü ve kot pantolonunu aşağı itip külotunu da indirirken, "Hayır, mesele güzeller değildi," dedi.

"Jackson hakkında mıydı?" Joey gerçekten de Jackson hakkında olmamasını umarak sordu çünkü Jackson hakkında konuşmanın şu anda iyi sonuçlanacağından emin değildi.

"Böyle anlarda onun hakkında konuşmamaya karar verdiğimizi sanıyordum," dedi Reed, ellerini gömleğinin altından geçirip yavaşça yukarı iterken ensesine bir öpücük kondurdu, parmaklarını alaycı bir şekilde teninde gezdirdi ve arkasında tüyleri diken diken eden bir iz bıraktı.

"Yaptık. Gerçekten yaptık," diye inleyerek kabul eden Joey, adamın hafifçe poposuna sürtündüğünü hissettiğinde dudaklarını yaladı.

"O zaman neden başka bir şey hakkında konuşmuyoruz?" Reed, tişörtünü rafın üzerindeki tutuşunu bırakana kadar yukarı iterken önerdi, böylece onu çekip bir kenara atabilecekti.

"Ne gibi?" Joey rafı tekrar tutmak için sorduğunda, adam kürek kemiklerinin arasına bir öpücük kondurdu ve Joey'nin etrafına uzanıp sütyeninin üzerinden göğüslerini avuçladı.

"Neden kamp yapmaya olan ani ilginle başlamıyoruz?" Reed ellerini kızın göğüslerinin arasına sokup sütyenini açarak göğüslerini serin havaya maruz bırakırken mırıldandı. "Bana planlarından neden bahsetmediğini açıklayabilirsin ve bunu neden seninle gelmemi istemediğinle takip edebilirsin."

"Bu yüzden mi kızgındın?" Joey sordu, sıcak elleri göğüslerini kavrayıp nazikçe sıktıktan sonra ellerini vücudunda gezdirmek için bıraktığında yumuşak bir iç çekti.

Reed yumuşak bir sesle, "Hayır," dedi ve kızın omurgasından aşağı inen bir yolu öptü.

"O zaman neden kızdın?" Joey ayakkabılarını çıkarıp bir kenara atarken, sırtından aşağıya doğru öpüşen adamı bölmemeye dikkat ederek sordu.

"Soruma cevap verecek misin?" diye sordu, bir yanağına bir öpücük kondurarak pantolonunu sonuna kadar indirdi ve çoraplarını da çıkardı.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Joey, ne hakkında konuştuklarını hatırlamaya çalışıyordu ama nedense doğru düşünüyordu

şimdi biraz mücadele oldu.

"Kamp yapmaya bu ani ilgi neden?" Reed diğer yanağına bir öpücük kondurarak sordu.

"Bunu daha sonra konuşabilme şansımız var mı?" Joey ona acıyacağını ve dokunmaya devam edeceğini umarak sordu.

"Hayır," dedi Reed, ellerini kadının kalçalarına koydu ve karnına doğru öpücükler kondururken onu yavaşça çevirdi.

"O zaman ben de soru sorabilecek miyim?" Joey ellerini onun omuzlarına koyup kucağına tırmanabilmek için onu yere doğru iterken sordu.

"Sorularınız mı var?" Reed eğilip dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirirken ellerini çıplak kalçalarına koyarak sordu.

"Her zaman sorularım var," dedi Joey, aralarına uzanıp parmaklarını kravatında gezdirirken dudaklarının seğirmesine neden oldu.

"O zaman seninle bir anlaşma yapalım," dedi Reed, ayakkabılarını çıkarırken onu sıkıca kavradı ve işi bittiğinde onları ateşin önünde oturacakları şekilde geri kaydırıldı.

"Ne tür bir anlaşma?" Joey ellerini onun kalçalarında gezdirirken sordu, odanın soğuğunu ateşten daha iyi kovuyordu.

"Cevapladığın her soru için bir soru sorma hakkın var," diye mırıldandı Reed eğilip tekrar düşünmeyi gerçekten zorlaştırırken.

"Kulağa adil geliyor," dedi Joey, boynunu öperken yumuşak bir iç çekişle dudaklarını yaladı.

"Hoşuna gideceğini düşünmüştüm," dedi Reed, ellerini kızın poposunda gezdirip öyle bir sıktı ki kız omuzlarına yapışıp bir inilti çıkardı. "Kamp yapmaya bu ani ilgi neden?"

"Hiç gitmedim," dedi Joey, çenesine doğru öpüşürken dudaklarını yalayarak.

"Neden olmasın?" diye sordu, elleri kızın poposunu okşamaya devam ederken çenesini usulca öptü.

"Hiç fırsatım olmadı," dedi Joey kollarını ona dolayarak.

"Peki ya ailemin seni bizimle gelmen için davet ettiği onca zaman?" Reed dikkati dağılmış bir şekilde kollarını kıza dolayıp onu kendine doğru çekerken sordu.

"Böyle bir zamanda ailenizden gerçekten bahsedilmeli mi?" Joey, seks olmadan normal bir konuşma yapıp yapamayacaklarını merak ederken bile sordu.

"Muhtemelen hayır," diye mırıldandı Reed, adamın elinin sırtından aşağıya, poposunun üzerinden geçtiğini hissedince ve-

"Tanrım," diye fısıldadı Joey küçük bir iniltiyle, gözleri kapanırken ve elleri adamın gömleğini kavrarken.

"Neden bizimle gelmedin, tatlım?" Reed parmağını yavaşça kızın bacakları arasında kaydırmaya devam ederken sordu.

"Jackson'a haksızlık ettim," diye çıkmayı başaran Joey, ona daha iyi erişim sağlamak için kucağında kayarken dudaklarını yaladı, ancak sonunda pantolonunu zorlayan ve her ikisinin de inlemesine neden olan büyük çıkıntıya doğru bastırdı.

"Peki ya sen?" Reed parmağını onun içine sokarken boynuna doğru inleyerek sordu.

Joey parmağını geri iterken ona "İyiydin," diye söz verdi.

"Öyle miydin?" Kız bir iniltiyle yüzünü adamın boynuna gömerken Reed sordu.

"Evet," dedi Joey, parmağını sürerken ona karşı hareket etmesi için kalçalarını döndürerek.

"O zaman neden gittin?" Reed onun boynunun kıvrımını öperek sordu.

"Okul," dedi Joey, ama "Gitmenin nedeni bu değil," deyince kaşlarını çatı.

"Evet, öyleydi," dedi, hareket etmeyi bıraktığının ya da adamın ona dokunmayı bıraktığının farkında bile değildi.

"Öyle miydi?" Reed ona inanmış gibi görünmeden sordu. "Yoksa gitmenin nedeni ben miydim Joey?"

Joey iç çekerek onun kucağına oturdu ve hayatını nasıl cehenneme çevirdiğini anlatmak için ağzını açtığı anda kendini onun yakışıklı yüzüne bakarken buldu ve gitmesinin sebebinin kendisi olduğunu düşünmesinin onu ne kadar rahatsız ettiğini gördü. Yıllarca, ayıkken ona yaşattığı tüm saçmalıklar için onu azarlamamanın nasıl bir şey olacağını hayal etti, böylece gerçekten anın tadını çıkarabilirdi, ama orada oturup çok sevdiği o inanılmaz derecede nazik gözlere bakarken bir şey fark etti.

Önemli değildi.

Hiçbirinin

önemi yoktu.

Joey gülümseyerek, "Hayır," dedi ve uzanıp onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve eğilip onu öptü. "Gitmemin nedeni sen değildin."

"Hayatını cehenneme çevirdim, değil mi?" Reed kollarını ona dolayıp daha da yaklaştırmak için iç çekerek "Hayatını cehenneme çevirdim, değil mi?" dedi.

Joey onu tekrar öperken gülümseyerek, "Evet, evet, yaptın," dedi. "Ama gitmemin seninle hiçbir ilgisi yoktu."

"Neden içimde yalan söylediğine dair bir his var?" Reed eğilip onu öperken gülümseyerek sordu.

"Paranoyak olduğun için mi?" Joey masumca göz kırparak sordu.

Reed eğilip onun boynunu öperken baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı: "Sen etraftayken böyle oluyor."

"İnsanlar üzerinde böyle bir etkim var," diye itiraf etti Joey yumuşak bir iniltiyle onu kendine çekerken.

Bu hareket, meme uçlarının yeleğinin pürüzsüz malzemesine sürtünmesine neden oldu ve takım elbise içinde görünüşünü sevdiğini itiraf etmek zorunda kalırken bile sertleşmelerine neden oldu. Aslında onu takım elbise içinde görmekten bu kadar hoşlanması onu şaşırtmıştı, normalde erkekleri iyi giyilmiş bir kot pantolon ve bir tişörtle tercih ettiği göz önüne alındığında, ama sadece

Reed'in takım elbiseyi doldurma şekliyle ilgili bir şey, dudaklarını yalamasına ve kendisine yapmasını istediği her şeyi hayal etmesine neden oldu.

Kendisiyle yapmasını istediği şeylerden bahsetmişken, Joey kendini birden yerde yatarken bulduğunda düşündü, ancak bacaklarını ayırdığında düşünmeyi bırakma zamanının geldiğine karar verdi ve-

Kesinlikle düşünmeyi bırakma zamanıydı.

BÖLÜM 32

"**I** sorularımı hiç sormadım," diye mırıldandı adamın kollarında kıvrılan küçük kadın. onun yanına yaklaştı.

"Sorunuz güzeller hakkında mıydı?" Reed, birkaç dakika önce almak için gizlice yukarı çıktığı battaniyeyi kızın omuzlarına çekerken sordu.

"Belki," dedi Joey kısa bir duraksamadan sonra, dudakları seğirerek.

"Sana sadece odadan bahsetsem daha mı kolay olur?" Reed alnına bir öpücük kondururken, ateşin yavaş yavaş sönüp yumuşak bir parıltıya dönüşmesini izledi ve saatin ne kadar geç olduğunu anlamasını sağladı.

Jackson'ı görmeye gitmek için bir süre önce ayrılmış olmalıydı ama onu bırakmak istemiyordu. En iyi arkadaşını muhtemelen altı ay daha göremeyeceğini bilmek bile onu terk etmesine neden olamadı. Bu ve Jackson'a ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu, özellikle de artık bunun ne olduğunu bilmediği için. Bildiği tek şey bunun bitmesine hazır olmadığıydı.

Henüz değil.

"Olabilir," dedi Joey, daha da yakınlaşmak için kaykıldı, ancak bir homurdanmayla acımasız parke zeminde rahat etmeye çalışmaktan vazgeçene ve onun halıdan daha iyi bir yatak olduğuna karar verene kadar tekrar kaykıldı.

"Rahat mısın?" Reed, kızın üzerine yerleşmesini beklerken dudakları seğirerek sordu.

Joey memnun bir iç çekişle başını onun göğsüne koyarken "Oraya varıyoruz," dedi.

"Velet," dedi Reed, son bir kez daha kıpırdandığında o sinsi gülümsemeyle pek uyuşmayan masum bebek mavisi gözleriyle kendisine bakan küçük veledde alaycı bir bakış atarak ve zavallı bitkin horozunun seğirmesine neden oldu.

"Ne diyordun?" Joey sonunda onun üzerine yerleşirken yumuşak bir iç çekişle sordu.

"Büyükannen ve büyükbaban kışına şaplak atmalıydı," diye homurdandı Reed, kollarını onun boynuna sararken.

Joey iç çekerek, "Beni birçok kez kışıma şaplak atmakla tehdit ettiler ama bunu yapacak yürekleri yoktu," dedi.

"Sana şaplak atmayacaklarına söz verene kadar kendini kilere kilitledin, değil mi?" Reed tahmin etti.

"Her seferinde," dedi Joey, göğsüne doğru ciddiyetle başını sallayarak.

"Ya Jackson?" Reed, dalgın bir şekilde omurgasında bir yol izleyerek sordu.

"Genelde kendimi kilere kilitlememin nedeni de buydu," diyerek kıkırdamasına neden oldu.

"Onu içmeye senin sürüklediğinden oldukça eminim," dedi Reed, bir yandan da kızın kollarında ne kadar iyi hissettiğini fark etmekten kendini alamıyordu.

"Gerçekten yaptım," dedi Joey, gururlu bir sesle ve çok iyi bir nedenle.

İlk günden beri kabus gibiydi ve Jackson...

Jackson ona zar zor ayak uydurabilmişti. Zavallı piç, diye düşündü Reed, Jackson'ın yıllar boyunca neredeyse aklını kaçırdığı tüm zamanları hatırlayarak kıkırdadı. Üç yaşındayken alışveriş merkezindeki fıskiye atlayarak yüzmeyi öğrenmesinin zamanının geçtiğine karar vermiş ve Jackson'a yürüyen merdivenden atlamaktan başka çare bırakmamıştı

onu kurtarmak için. Bir de dolabında yaşayan canavara tuzak kurmaya karar verdiği zaman vardı ki, Jackson neden dolabına giden bir kurabiye izi olduğunu anlamaya çalışmak gibi bir hata yaptığında altı saat boyunca orada mahsur kalmasına neden olmuştu. Bir de altı yaşındayken okul servisinin çok uzun sürdüğüne karar verip büyükbabasının eski çim biçme makinesini okula götürmeye karar verdiği ve zavallı Jackson'ın benzini bitene kadar onu her komşunun arka bahçesinde bir mil boyunca kovalamak zorunda kaldığı zaman vardı. Zavallı piçi diken üstünde tutmuştu.

"Tanrım, tam bir kâbustun," dedi Reed kıkırdayarak, ellerini kızın sırtında dalgınca gezdirmeye devam ederken.

"Gerçekten de öyleydin," dedi Joey sinsi bir gülümsemeye ve onu öpebilmek için yüzünü ellerinin arasına aldı, ancak kız aniden doğrulunca inlemeye başladı ve- "Yani bana güzeller hakkında bir hikaye mi anlatıyordun?"

Joey, babasına sadece bir kadınla paylaşacağına dair söz verdiği hikâyeyi anlatmasını beklerken, onun kucağında kayarken ve battaniyeyi omuzlarına çekerken heyecandan neredeyse zıplıyordu.

Reed uzanıp güzel kumral saçlarından bir tutamı kulağının arkasına iterken, "Uzun hikâye," diye uyardı onu.

Joey umutlu bir gülümsemeye, "Aslında zamanım var," dedi ve kollarını ona dolayabilmek için derin bir iç çekerek doğruldu.

"Ağabeyinden saklanmayı planlıyorsun, değil mi?" Reed, battaniyeyi ona da sarılacak şekilde ayarlayıp daha da sokulduğunda gizliden gizliye memnun olarak sordu.

Joey ciddiyetle başını sallayarak, "Mümkün olduğu kadar uzun bir süre," dedi.

"Peki bunu tam olarak nasıl yapmayı planlıyordun?" Reed merak etmekten kendini alamadı çünkü ikisi de biliyordu ki

Jackson buraya ne için geldiyse onu almadan gitmeyecekti.

"Sabah ilk iş gizlice çıkıp en iyisini umarak."

"Bu planın hatalı olduğunun farkındasın, değil mi?"
Reed, kucığında daha rahat oturması için yerini değiştirirken onu daha yakına çekerek işaret etti.

"Yine de şu anda sahip olduğum tek şey bu," dedi Joey içten bir iç çekiş ve odaklanmasını zorlaştıran bir kıpırdanmayla. "Güzellerim mi?"

Reed başını sallayarak, "Güzelleriniz," dedi ve kendini tutamadığı için eğilip onu öptü. "Büyük büyük büyük büyük büyükbabam Noah burada, Bridgewater'da doğmuş. Anne ve babası İngiltere'nin önde gelen ailelerinden geliyormuş ama evlendikten sonra yeni bir başlangıç yapmak için buraya taşınmaya karar vermişler. Sonunda hepsi evlenmeyi ve kendi ailelerini kurmayı başaran çok sayıda çocuk sahibi olmuşlar. Noah hariç herkes. Taşındı ve babasının mobilya işi için siparişleri doldurmaya yardım ettiği göletin aşağısında küçük bir ev inşa etti ve hepsi bu kadar. İçine kapanıktı, çalışıyordu ve kasabadaki kadınlardan herhangi biriyle yuva kurmakla ilgilenmiyordu."

"Ne oldu?" Joey, göğüsleri göğsüne bastırılana kadar daha da sokulurken sordu ve yardım edemedi ama kollarında ne kadar iyi hissettiğini fark etti.

"Bir kaza oldu. Küçük bir çocuk nehir kenarında oynarken suya düşmüş. Herkes ne olduğunu anladığında, çocuk çoktan eski kereste fabrikasının yarısına kadar sürüklenmişti. Bağırma mesafesindeki her adam koşup onu yakalamaya çalıştı ama akıntı çok güçlüydü. Noah, çocuğun çarka doğru sürüklendiğini gördüğünde değirmende bir sipariş alıyordu. İki kere düşünmedi. Hemen atladı. Çark onu sürüklemekten önce çocuğu yakalamayı ve yoldan çekmeyi başardı."

"O çocuğu güvende tutmayı nasıl başardı bilmiyorum ama başardı. Çocuğu tuttu ve onu ezmeye devam ederken bile çarktan uzak tuttu. Değirmen işçilerinden biri çarkı durdurmayı başardı, aksi takdirde Noah muhtemelen ezilerek ölecekti. Onu kurtarmaları iki saatlerini aldı ve kurtardıklarında çok kan kaybetmiş ve vücudunun sağ tarafındaki kemiklerin çoğu kırılmıştı. Yaşayacağını düşünmüyorlardı ama bir şekilde atlattı. İyileşmesi bir yıl sürmüş ve iyileştiğinde ailesi verdiği sözü tutma zamanının geldiğine karar vermiş." Reed, ailesindeki erkeklerin söz vermek gibi kötü bir alışkanlığı olduğunu ve bunun sonunun ne kadar kötü olacağını merak etmekten kendini alamadığını söyledi. Ama bu işin sonunun iyi bitmeyeceğini bilmek bile bu işi bitirmesi için yeterli değildi.

"Söz neydi?" Joey sordu, kaşları küçük bir kızken bir şeye hayran kaldığında olduğu gibi sevimli bir şekilde kırışıyordu.

Çocukken kendini onu izlerken bulur, gözlerindeki o bakışı bekler ve bir şeyi bu kadar sevip sevmeyeceğini merak ederdi. Elleriyle ve ailesiyle çalışmaktan zevk alsa da bunu sevmediğini fark etmesini sağlamıştı. Sevmesi gerektiği şekilde değil. Plan her zaman liseden mezun olduktan sonra babasının yerini almasıydı ama büyük gün gelip çatığında ve kendini babasının atölyesinde, büyük dedelerinden birinin tasarladığı antika masalardan birinin kopyasının planına bakarken bulduğunda bir hata yaptığını fark etti.

"Yirmi beş yaşına geldiğinde evlenmemişse, İngiltere'deki amcasını ziyarete gidecek ve orada kaldığı süre boyunca uygun bir gelin bulma umuduyla yaşayacaktı."

"Öyle mi yaptı?" Joey başını onun omzuna yaslayarak sordu.

"Uygun bir gelin buldu mu?" Reed dudaklarını onunkilere değdirebilmek için başını çevirerek sordu.

"Mmmhmmmm," diye mırıldandı Joey uykulu bir gülümsemeyle.

Reed kıkırdayarak, "Yakınından bile geçmedi. Amcasının evinde erkek kılığına girmiş. Amcası onu torunlarına özel öğretmen olarak işe almıştı ama torunları onun başa çıkabileceğinden fazlasını kanıtlayınca ona başka bir görev verdi, inatçı yeğenine göz kulak olması için."

Joey sevimli bir gülümsemeyle, "Kulağa uğursuz geliyor," dedi.

"Bu başka zaman anlatılacak bir hikâye," dedi Reed, sırf kendini tutamadığı için dudaklarını onunkilere değdirerek.

"Dalga geçiyorsun," diye mırıldandı Joey, onun kıkırdamasına neden olan üzgün bir surat ifadesiyle.

"Güzeller hakkında bir şeyler duymak istediğini sanıyordum," diye alay etti.

Joey ciddiyetle başını sallayarak, "İyi bir geçmiş hikâyesi hoşuma gider," dedi.

"Bunu unutmamaya çalışacağım," diye söz verdi Reed ona bir öpücük daha kondurarak.

"Buna gerçekten minnettar olurum," dedi Joey, gözleri yavaşça kapanmaya başlarken. "Şimdi bana güzellerimden bahset."

Dudakları seğirerek itaat etti. "Bir gün size anlatacağım uzun ve son derece eğlenceli hikâyeden sonra evlerine döndüler. Onun için özel bir şey yapmak isteyen adam, her zaman hayalini kurduğu evi inşa etti."

"Ve gizli bir odası olduğunu mu hayal ediyordu?" Joey uykulu bir gülümsemeyle sordu.

"Ve büyük bir aile," dedi Reed, kollarında uyuyakalan küçük kadının ne hayal ettiğini merak ederek.

BÖLÜM 33

"A Bundan emin misin?" Matt kamyonetinin koltuğundan bir çanta alıp içine atarken sordu ona yer açmak için arkaya.

"Kesinlikle," dedi Joey dalgın dalgın, birkaç saat önce ortadan kaybolan adamın muhtemelen hâlâ çalışmakta olduğu ikinci kattaki parlak ışıklı pencereye doğru bakarken...

Matt omuz silkerek, "O gelmiyor," dedi ve bir alet çantası daha alıp arkaya attı.

"Neden olmasın?" Joey kendi kendine bunun muhtemelen en iyisi olduğunu söyleyerek parlak ışıklı pencereye doğru umut dolu bir bakış daha fırlattı.

"Tek yaptığı iş çalışmak," dedi Matt, dikkatini kamyonu temizlemeye vermişti, ama o kamyonu binmesi gerektiğinden pek emin değildi.

En azından tetanos aşısının güncel olduğundan emin olmadan olmazdı.

"Zor bir işi var," dedi Joey, hâlâ onun nasıl olup da eski liselerinin müdürlüğünü üstlendiğini merak ediyordu. Olsa olsa onun ailesinin işini devralacağını ya da Jackson'la birlikte Deniz Kuvvetleri'ne katılacağını düşünebilirdi ama bunun yerine üniversiteye gitmeye karar verdiğinde herkesi şaşırtmıştı.

Matt kenara çekilip kıza binmesini işaret ederken, "Bu yüzden arada bir rahatlamaya ihtiyacı var," dedi.

"Evet, hayır," dedi Joey, adamın bir kenara ittiği rahatsız edici dağınıklığa bakarken başını sallayarak.

"Sorun nedir?" Matt uzanıp bir aylık eski McDonald's yemek paketleri, kirli gömlekler, paçavralar ve çürümüş soğan kokusu yayan bir çöp koleksiyonu gibi görünen şeyleri iterken sordu.

"Neden benim kamyonetimi almıyoruz?" dedi onsuz uyuyamadığı adam, elini sırtının küçük kısmına koyup onu sadece birkaç metre ötede park etmiş büyük siyah kamyonete doğru götürürken ve-

"Yeterince yer yok," dedi Jackson, gerçekten de uzak durmayı umduğu adam, Reed'e meraklı bir bakış fırlatarak onlara katıldı ve eski duffle çantasını omzuna atarak arabasına doğru işaret etti. "Ben sürerim."

"Neden ayrı arabalara binmiyoruz?" Joey gergin bir şekilde dudaklarını yalayarak öneride bulundu çünkü bunun artık o kadar da iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu.

"Tek bir araba almak daha kolay," dedi Jackson, arabasına doğru ilerlerken.

Reed onu arabasına götürürken Matt, "Ama temizlik falan yaptım," diye homurdandı ve arabanın arkasını açıp çantasını içeri attı.

Bu kadar.

Uzun süren dokunuşlar, için için yanan bakışlar ya da onun için bir şey ifade ettiğini gösteren herhangi bir şey yoktu, ki bu da iyiydi. İyiden de öteydi çünkü istediği buydu. Aslında, eğer tamamen dürüst olacaksa, ki neden olmasındı ki? Çok sevdiği öpücükler ve okşamalarla dikkatini dağıtması konusunda endişelenmesine gerek olmadığı için rahatladığını söylemeliydi. Bu, başka şeylere odaklanmasını kolaylaştırıyordu.

Bu sabah kendini yatağında tek başına kıvrılmış bulduğu zamanki gibi. Reed sayesinde yılın geri kalanı için ders planlarını bitirebilmiş, nihayet bavullarını boşaltabilmiş, Google'da kedi isimleri aramış ve yukarıda bahsi geçen isimsiz kediyi şifonyerinin altından çekebilmek için bir saat uğraşmış, kamp malzemelerini toplamış, hafta sonu boyunca yetecek kadar yemek pişirmiş ve bu sabah saat beşte yola çıkmaya hazır hale gelmişti ki bu da ona uzun ve sıcak bir duş almak için bolca zaman bırakmıştı, böylece huzur içinde panik yapabilecekti. Bunun yerine Reed'in kollarının güvenliğini tercih ederdi ama belli ki bu bir seçenek değildi, ki bu da sorun değildi.

İyiden de öte.

"Peki ya iş?" Matt isteksizce kamyonetini alma umudundan vazgeçip eşyalarını onun arabasının arkasına yüklemeye başlarken sordu.

"Bitti," dedi Reed, dışarı çıkarması yirmi dakikadan ve beş denemeden fazla süren büyük soğutucuyu kaptı ve hiçbir ağırlığı yokmuş gibi diğer tarafa taşıyıp arka koltuğa yerleştirdi.

Joey, bu fırsatı değerlendirip bir korkak gibi gizlice kaçıp saklanırsa fark edip etmeyeceklerini merak etmekten kendini alamasa da, kendine iyiden de öte olduğunu söylemeye çalıştı çünkü önümüzdeki kırk sekiz saati bir şey yapmadan geçirebileceğinden gerçekten emin değildi.

"Bir sorunumuz var."

"Ne sorunu?" Joey Matt'in kaşlarını çatmasını izlerken Jackson sordu ve sorunu gördüğünde neredeyse rahat bir nefes alacaktı.

"Yeterince yer yok," dedi Reed, arka koltukta sadece bir kişi için yeterli büyüklükte olan boşluğu işaret ederek, bu da çok geç olmadan bundan kurtulması gerektiği anlamına geliyordu.

Matt iç çekerek, "Joey kucağıma oturabilir," diye teklif etti.

"Seni öldürmemi mi istiyorsun?" Jackson, Matt'e doğru bir adım atarken çizdi ve-

Reed sonunda kardeşini ön koltuğa doğru iterken, "Benimle oturabilir," dedi ve Joey başka bir öneride bulunamadan kendini Reed'in kucağında oturmuş ve bu hafta sonunu nasıl canlı geçireceğini düşünürken buldu.

"Kız kardeşime neler oluyor?" Jackson nihayet Reed'in merak ettiği soruyu birkaç saat sonra, Joey'nin kalabalık Walmart otoparkında ilerleyişini izlerken sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Reed ama kızın onu bıraktığı o lanet ereksiyon iner inmez bunu öğrenmeyi planlıyordu.

Onu iki saat boyunca tutmak yeterince kötüydü, ama sonra onu mağazanın içinde takip eden küçük piç muhtemelen birkaç şeye ihtiyaç duyacaklarını söyledi. İşte o zaman kızın gözlerindeki hesapçı bakışı yakaladı ve kıpırdanmalar ve yumuşak iç çekişler başladı. Otoparka girdiklerinde, kadın onu kaya gibi sertleştirmiş ve boynunu sıkmaya hazır hale getirmişti ki, kadın ona son bir kıpırdanma hareketi yaptı ve gitmesine izin vermekten başka bir seçenek bırakmadan çekip gitti.

Ama onu yakaladığında Tanrı yardımcısı olsun çünkü ona şaplak atacaktı-

"Neden aniden kampa gitmek istediğine dair bir fikrin var mı?" Jackson başparmağını dalgınca direksiyona vururken sordu.

"Hem de hiç," dedi Reed, Jackson'la dün gecedan beri ertelediği konuşmayı yapması gerektiğini biliyordu ama şu anda tek düşünebildiği Joey'yi dükkâna kadar takip etmektir.

"Dün gece nereye kayboldun?" Jackson başparmağını direksiyona vurmaya devam ederken sordu.

Reed, Matt'in Joey'ye yetişmesini izlerken gözlerini kısarak, "İş," dedi.

Başını sallayan Jackson, Joey ve Matt'in dükkânın içinde kayboluşunu izlerken başparmağıyla vurmaya devam etti. "Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Daha önce hiç kampa gitmemiş," diye ısırdı Reed, kapının koluna uzanırken yavaşça nefes verdi.

Küçük bir bip sesi Reed'in dikkatini telefonuna çekerken Jackson, "Demek istediğim bu değildi," dedi.

"Ona göz kulak olacağıma söz verdim," dedi Reed sinirli bir iç çekişle ve isteksizce cebinden telefonunu çıkarıp-

Kendisini bekleyen ve kapı kolunu sıkıca kavramasına ve lanet olası aletin yeniden sertleşmesine neden olan inanılmaz derecede uygunsuz kısa mesajı gördüğünde bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı.

"Onu geri çevirseydin kimse seni suçlamazdı," dedi Jackson dalgın dalgın ve ekledi, "Özellikle de olanlardan sonra."

"Sorun değil," diye ısırdı Reed sıkıdığı dişlerinin arasından, kızın gönderdiği mesajı düşünmemeye çalışarak-
Lanet olsun, bir tane daha
gönderdi. "Emin misin?"

"Olumlu," dedi Reed, elini sıkıp açarken sakinleştirici bir nefes alarak ve-

Kendisini bekleyen bir sonraki mesajı gördüğünde neredeyse inliyordu.

"Kira için ne kadar istediğini söyle," dedi Jackson, iç geçirerek ona baktı ve-

"İyi misin?"

"Evet," dedi Reed, telefonunu cebine geri sokarak, titreyen ellerini yüzüne sürüp kızın kıkına şaplak atmaya razı oldu. "Ben şarj etmiyorum

onun kirası. Bütün yemekleri o yapıyor," diye söze girmeyi başardı ve ondan kira almamasının gerçek nedeninden bahsetmemesi gerektiğine karar verdi.

Jackson dikkatini dükkâna verirken iç çekerek, "En azından su faturasını ödememe izin ver, çünkü yüksek olmalı," dedi.

"Su faturası düşük," dedi Reed, kız kardeşini boğazlarsa Jackson'ın onu affedip affetmeyeceğini merak ederken, Jackson'ın ona neden garip garip baktığını merak ediyordu.

"Su faturanızda bir değişiklik olmadı mı?" Jackson dükkâna doğru meraklı bir bakış fırlatırken sordu.

"Pek değil. Neden?"

Reed'in yeterince uzun süre beklediğine karar verdiği sırada Jackson, "Sebebi yok," diye mırıldandı.

Joey iç çekerek "BU İŞİ GÖRMELİ," dedi ve adamla yüzleşmeden önce kendine biraz daha zaman kazandırmak için son bir mesaj gönderdi.

Tam arkasında duruyordu.

Gerçekten yanıldığını umarak Joey yavaşça omzunun üzerinden baktı ve-

"Özür dilerim," dedi, beş aşamalı özür dileme sürecine hemen başlamasının muhtemelen en iyisi olduğunu hissediyordu, özellikle de ona dik dik bakan iri adam ıslah sistemini daha kişisel bir düzeyde tanımakla barışmış gibi görüldüğü için.

"Hepsi bu mu?" dedi onu gördüğüne pek sevinmemiş görünen adam, iki elini arabanın üzerine koyarak onu etkili bir şekilde hapsederken.

"Gerçekten üzgünüm," diye vurguladı Joey başını ciddi bir şekilde sallayarak, ancak gözleri ona dikilip çenesindeki bir kas uyarırcasına seğirince başını sallamayı bıraktı.

"Muhtemelen diğerlerine katılmalıyız," diye mırıldandı Joey dalgınca, bulma umuduyla onun yanından geçerken-

"Sadece sen ve ben varız, tatlım," dedi Reed, daha yakına eğilerek, onu gerçekten endişelendirmeye başlayan keneye göz kulak olabilmek için başını geriye eğmek zorunda kaldı.

"Oh," dedi Joey, "Bu mağazanın mükemmel bir güvenliği olduğunu söylememe gerek var mı?" diye sormadan önce endişeyle dudaklarını yaladı.

Reed kıkırdayarak, ağzı kızın kulağına değene kadar eğildi ve fısıldadı, "Kıçına şaplak atmamı engellemek için buraya asla zamanında gelemeyecekler."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Joey, ama sonra omuz silkerek, "Aslında bu konuda iyiyim," diye itiraf etti.

Reed kızın alnına bir öpücük kondurabilmek için geri çekildiğinde acı dolu bir inilti duyuldu. "Gerçekten benim ölümüm olacaksın," dedi Reed iç çekerek geri çekilirken ve kadın o şaplak hakkında merak etmekten kendini alamadı çünkü aile banyosunun müsait olup olmadığını görmeye fazlasıyla istekliydi.

"Konuşmaya başla," dedi Reed, bir paket cips alıp arabaya atabilmek için arabaya tutunduğu elini bırakırken iç çekerek.

"Şaplaklar hakkında mı?" Joey umutlu bir gülümsemeyle sordu, gözleri kıza dikilmişti.

"Kardeşinin neden su faturamın yüksek olup olmadığını öğrenmek istediği hakkında."

"Su tasarrufu konusunda çok endişeli olduğu için mi?"

"Ya da..."

Joey derin bir iç çekerek omuzlarının çökmesine izin verdi ve kendini "Panik atak geçiriyorum," diye mırıldanırken buldu.

"Bunun benim su faturamla ne ilgisi var?" Reed kaşlarını çatarak ona baktı.

Joey arkasını dönüp arabayı koridordan aşağı iterken, "Çünkü ben onlarla böyle başa çıkıyorum," diye itiraf etti.

"Takip etmiyorum," dedi Reed ve arabaya bir paket daha cips attı.

"Önemli bir şey değil," dedi Joey ve bir sonraki koridora yöneldi. "O zaman bana anlatmakta bir sakınca görmemelisin."

Reed arabasına bakarken şöyle dedi: "Bu da ne böyle?"

"Cırcır böcekleri ve alüminyum folyo," dedi ve kenenin artık tamamen yok olduğunu belirterek bunu bir ilerleme olarak kabul etmeye karar verdi.

"Bunlar ne için?" Reed bir düzine tombul cırcır böceğiyle dolu küçük plastik kabı eline alarak sordu.

"Balık tutmak."

"Anlıyorum," dedi Reed, cırcır böceklerini yerine koyarken boğazını temizleyerek, uzanıp arabanın kontrolünü ele aldı ve onu döndürdü.

"Nereye gidiyoruz?" Joey onu takip ederek sordu. "Yem," dedi tek söylediği, arka tarafa doğru ilerlerken. Matt'in daha önce kaybolduğu dükkan.

Matt'ten bahsetmişken.

"Kardeşin nerede?" Joey hemen döneceğini söyleyen adamı bulmak için etrafına bakınarak sordu.

"Buz torbası alıp arabada beklemekle ilgili bir şeyler söyledi," dedi Reed ve üzerinde "Yem" yazan küçük buzdolabına yöneldi.

"O iyi mi?" Joey alt dudağını sıkarak ve bunu başka bir zaman yapmaları gerekip gerekmediğini düşünerek sordu.

"O iyi. Sadece kafasının arkasına bir şey çarptı ve arabada beklemenin kendi yararına olacağına karar verdi," dedi Reed küçük buzdolabından birkaç küçük kap seçerken.

"Bana şu panik ataklardan bahsediyordun," dedi Reed ve iç geçirdi çünkü Reed'in bu konuyu kapatacağını umuyordu.

"Ne zaman dünya başa çıkılamayacak kadar ağır gelse duşa girerim, gözlerimi kapatırım ve yavaşça her şeyin gitmesine izin veririm," dedi Joey, sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkerek

tepkisini görmek zorunda kalmamak için telefonunu iki saat içinde tamamen şarj edeceğini vaat eden güneş enerjisiyle çalışan bir fenere odaklanmıştı.

"İşe yarıyor mu?" Reed kollarını kıza dolayıp onu kendine doğru çekerken sordu.

"Bazen, ama eskisi kadar kötü değil," diye itiraf etti Joey iç çekerek.

"Ne zaman kötü oldu?" Reed onu kendine yakın tutarak sordu.

"Ben küçükken. Büyükannem rahatlamam için köpük banyosu önerirdi, ta ki ben mikroskobumu çıkarıp ona banyoların ne kadar sağlıksız olduğunu gösterene kadar," dedi Joey, dudaklarının onun tenine değdiğini hissederek.

"Şimdi daha iyi mi?" Reed endişeli bir ses tonuyla sordu.

"Evet," dedi Joey, bunun nedeninin kendisi olduğunu ona söylememesinin muhtemelen en iyisi olacağına karar vererek.

BÖLÜM 34

"**D**oes herhangi biri istiyorum başka bir hotdog?"
ve küçük piç kurusu bir diğerini iterken
şöyle dedi

Reed orada oturmuş, küçük piçi sakatlamayacağına ya da öldürmeyeceğine dair söz verip vermediğini hatırlamaya çalışırken ellerini yüzüne sürerken, benzin istasyonundan aldıkları ve bulmaları bir saatten fazla süren indirimli sosisli sandviçleri ağzına attı.

Çünkü şu anda her ikisini de yapmak istiyordu. Cazipten de öte.

"Kardeşini öldüreceğim," diye duyurdu Jackson kamp ateşinin diğer tarafından, yavaşça başını sallayarak ve ağzına şüpheli bir sosisli daha tıktıran küçük piç kurusuna dik dik bakarak.

Matt son kullanma tarihi yedi hafta geçmiş sosisli sandviçlerden birini daha alıp bir çubuğa geçirirken, "Gerçekten bir sorun göremiyorum," dedi.

"Onu öldüreceğim," diye tekrarladı Jackson, Reed küçük piçin onlar için ayırdığı berbat kamp alanına dikkatle bakarken, kamp alanının bir tarafını kaplayan portatif tuvaletler, diğer tarafını kaplayan boş Budweiser kutularıyla dolu hendek ve babalarının kamp alanının ortasına atmayı unuttuğu eski kamp malzemeleri yığını etraflarını saran projektörler tarafından parlak bir şekilde aydınlatılıyordu.

Matt onun bakışlarını takip ederken, "Ne var? O kadar da kötü değil," dedi.

"O kadar kötü değil mi?" Reed etrafındakilere eliyle işaret ederek sordu. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Joey'nin şikâyet ettiğini duymuyorsun," dedi küçük piç, dört saat önce kamp alanlarına bir göz attıktan sonra tek başına kamp yapmaya karar verdiği ve böylece arayı kapatma şansına sahip olacakları yöne doğru tembelce işaret ederek.

En iyi arkadaşını ne kadar özlese de Jackson'la birlikte olmak istemiyordu.

Onunla birlikte olmak istiyordu.

"Onu kesinlikle öldüreceğim," diye karar verdi Jackson, Reed küçük piç kurusuna ters ters bakarken.

"Çünkü lanet gölün yakınında bir yer ayırtacak kadar akıllıydı!" Reed, annesinin küçük piçi kafasına düşürüp de ona söylemeyi unutup unutmadığını merak ederek tersledi.

Matt omuz silkerek, "Bu yirmi dolar daha ucuzdu," dedi.

"Onu kesinlikle öldüreceğim."

"Peki ya bu?" Reed, üç yetişkin adam bir yana, ancak iki kişinin sığabileceği büyüklükteki küçük askeri çadırı işaret ederek sordu.

"Ne olmuş ona?" Matt son sosisli sandviçini bitirirken sordu.

"Her şeyin icabına bakacağını söylemiştin," diye ısırды Reed, onu göle götürecek patikaya doğru bakmaktan kendini alamazken.

"Ben yaptım," dedi Matt, işe yaramaz bok yığınınını göstererek.

"Peki ya yemek?" Reed merak etmekten kendini alamadı.

Matt üzgün bir ifadeyle başını sallayarak, "Küçük bir dikkatsizlikti," dedi. "Ama her şey yoluna girecek."

"Tam olarak nasıl iyi olacak? Arabaya dönmek için bir saat yürümek gerekiyor ve en yakın mağaza da bir saat uzaklıkta," dedi Reed telefonunu çıkarırken ve-

Hiçbir şey.

İyi olduğunu söylemezse kıcına şaplak atmaya yemin ederek ona hızlı bir mesaj gönderdi ve-

"Ne yapıyorsun sen?" Matt aniden sordu.

"Seni hiç ilgilendirmez," dedi Reed ve telefonuna bakarak yakında gelse iyi olacak mesajı bekledi.

Matt derin bir iç çekip bağıını onaylamaz bir Gekilde sallayarak, "Telefon yasak," dedi.

"Vücudundaki her kemiği kıracağım," diye işaret etti Reed, küçük piç telefonu elinden almak için uzandığında.

Matt elini hızla geri çekerek, "Yeterince makul," diye mırıldandı.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" Jackson merakla sordu, büyük olasılıkla "telefon yasak" kuralı Reed'e ait olduğu için.

Matt, Reed'in pis kokunun portatif tuvaletlerden gelmediğini fark ettikten sonra bıraktığı sosisli sandviçi yerken, "Kız arkadaşı," dedi.

Reed, Joey'nin iyi olduğuna dair bir işaret beklerken dalgınca, "O benim kız arkadaşım değil," dedi. Onun tek başına gitmesine asla izin vermemeliydiler, diye düşündü, saate bakarken yavaşça nefes verdi ve-

"Gerçekten mi? O zaman her gece evde senin adını haykırmaktan başka ne yapıyor?" Matt, Reed'in sosisli sandviçini bitirip Jackson'ın ateşe attığı sosisliyi yemeye karar verirken masumca gözlerini kırpıştırarak sordu.

"Biriyle mi görüşüyorsun?" Jackson ona meraklı bir bakış fırlatarak sordu, ama Matt kokmuş sosisli sandviçi bir lokmada mideye indirince yüzünü buruşturdu.

"Her gece," dedi Matt, kokmuş sosisli sandviçi buzlu çayla yıkarken ciddiyetle başını salladı.

mağaza görevlisi onlara satın almamalarını tavsiye etmişti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Jackson, elleri karnına yapışmış orta yaşlı bir adamın portatif tuvaletlere doğru sendeleyerek ilerleyişini izlerken düşünceli bir sesle ve "Aman Tanrım," diye mırıldandı, ancak "Kullanım dışı" tabelasını gördüğünde bunu "Aman Tanrım, hayır," diye takip etti.

"TAMAM, BU KÖTÜ BİR FİKİRDİ," diye mırıldandı Joey usulca, paniğe kapılmamaya çalışarak el fenerini göğsüne sıkıca bastırdı ve derin bir pişmanlık duyduğu şeylerin zihninde bir listesini yaptı.

Yakınlarda bir yerde bir dalın daha kırıldığını duyduğunda, Joey buraya yalnız gelmeyi pişmanlıklar listesinin başına koymaktan kendini alamadı. Yaprakların arasından hışırdayan bir şeyin sesi onu hemen buraya gelmekten vazgeçirdi.

O kadar çok pişmanlık duyduğundan değil, çünkü duymuyordu. Tamam, bu tam olarak doğru olmayabilir, diye düşündü Joey,

Bir ayı saldırısı durumunda kendisini koruma yeteneğini sorgulamaya başladığı çadırdan başka bir dalın kırılma sesi geldiğinde uyku tulumuna girip gözlerini kapamak için belki de en iyi zamanın şimdi olabileceğine karar verdi. Joey, cenin pozisyonunda kıvrılıp pişmanlık duymadığı onca şeyi düşünürken, bir dahaki sefere kamp yapmaya gittiğinde, bunun 24 saat oda servisi olan güvenli bir otel odasında olacağına karar verdi.

Belki de çok geç değildir, dedi Joey kendi kendine, hışırtı aniden kesildiğinde kuduz bir etobur sincap tarafından yutulmak üzere olmadığına dair ilk umut ışığı belirdiğinde. Gözlerini kapatıp rahat bir nefes alarak başını geriye attı ama çadırına bir şeyin sürtündüğünü duyunca bu iniltiye dönüştü.

Bir daha asla kampa gitmeyecekti, diye karar verdi Joey gözlerini sımsıkı kapatırken, ancak bacağının üzerinden bir şeyin kaydığını hissettiğinde nefes almayı unuttu ve-

"Şşşt, çığlık atma," diye fısıldadı Reed, kıkırdayarak uyku tulumunu açıp kızın kucağına emeklemesini ve kollarını ona dolamasını sağlarken.

"Seni korkuttum mu?" Reed kollarını ona dolayarak sordu.

"Hayır," dedi Joey çabucak, ama çadırı arkasından kapattığından emin olmak için ona bakmaktan kendini alamadı, böylece yukarıda bahsedilen kuduz sincapların içeri girmesi konusunda endişelenmeleri gerekmeyecekti.

"O zaman sanırım beni özledin, ha?" Reed el fenerini çadırın etrafında gezdirirken, önemli bir şey hatırladığında yalnız olduklarından emin olmak için sordu.

"Jackson nerede?" Joey hızla onun kucağından inip aralarına çok ihtiyaç duydukları bir mesafe koyarak sordu.

"Büyük olasılıkla Matt'i öldürüyor," dedi Reed, sesi pek de endişeli çıkmıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Joey sormadan edemedi, çünkü kardeşiyle vakit geçirmesi gerekiyordu.

Reed üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Takım için bir tane aldım," dedi.

"Takım için bir tane mi aldın?" Joey gözlerini kaçıracağı büyük pisliğe dikerek sordu.

İç geçiren Reed başını salladı. "Birinin yapması gerekiyordu."

"Peki tam olarak neden takım için bir tane almak zorundaydın?" Joey, onun varlığından yararlanıp çadırdan dışarı çıkmaya karar vererek sordu, böylece ilk dal kırılmasını duyduğunda bırakmak zorunda kaldığı birkaç eşyayı alabilecekti.

"Çünkü çadır üçümüz için de çok küçüktü," dedi Reed, içeri sürüklemeye çalıştığı büyük çantayı almak için etrafına uzanarak.

"Yani kısa çöpü sen mi çektin?" Joey çadırı kapatıp arkasına yaslandı ve çantasında gerekli şeyleri aramaya başladı.

"Öyle de denebilir," diye mırıldandı Reed uzanıp gözlerini kapatırken.

"Jackson ve Matt nerede?" Joey kindle'ını kaptığı gibi sordu ve-

"Kardeşini öldüreceğim," diye duyurdu Jackson kendini kaldırılıp taşınırken, Matt çadıra sürünerek girip "Nankör piçler," diye homurdanarak Reed'in yanına çöktüğünde kendini tekrar kaldırılmış ve Reed'in diğer tarafına yerleştirilmiş olarak buldu.

"Sadece kaza gibi görünmesini sağlamayı unutma," dedi Reed, el feneri söndürüldüğünde derin bir iç çekerek ve kendini zifiri karanlık çadırda otururken buldu, şimdi ne yapması gerektiğini merak ediyordu, ancak Reed kolunu ona doladığında ve onu yanına çektiğinde gülümsedi.

BÖLÜM 35

"*D* Benim için endişelenme. Burada tek başıma iyi olacağım," dedi Joey ve eğer o bunu söylerken uyku tulumuna geri dönebilmek için onun elinden kurtulmaya çalışsaydı, muhtemelen onu dinlemeyi düşünürdü.

"Gidiyorsun!" Reed, kızın etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı ve onu çadırdan çıkarmak için hareket etti, ancak küçük iblis tekrar kıpırdanmaya başladı.

"Asla!" Joey tersledi ve onu adamın elinden kurtarmaya çalıştı. "Asla gitmiyorum!"

"Joey," dedi Reed, ancak Joey özgürlüğüne kavuşmak için kıpırdanmaktan vazgeçip çürük çadırı tutmaya çalışınca iç geçirdi.

"Hayır! Ben asla-beklemem! Lütfen, bunu yapma!" Joey'nin nefesi kesilmişti ki, adam onu kolayca tutmayı başardı ve omzunun üzerinden fırlattı.

"Gidiyorsun," diye ısırdı, onu omzunun üzerinden kaydırırken sorumlu küçük piç kurusuna ters bir bakış fırlattı.

"Ne? Yılanlardan korktuğunu nereden bilebilirdim ki? Bunu ona söylemeyi planlamadım ki," dedi Matt ve üzgün bir ifadeyle başını sallayarak iç çekti.

"Senin sonunu getireceğim, seni küçük Reed!" Joey soğuk bir şekilde ısırdı, ancak onu ayağa kaldırmaya çalışmak gibi bir hata yaptığında adını haykırdı.

"Seni taşısam daha iyi hisseder misin?" Reed kendisine sarılmış olan küçük kadına sordu.

"Evet, yapardım," diye mırıldandı Joey onun boynuna karşı, bacaklarını adamın beline dolamışken bile, adamın onu tekrar yere yatırmaya karar verme ihtimaline karşı.

"Peki," dedi Reed, bir kolunu kıza dolayarak eğilip çantasını alabilmek için ona sarılırken, kızın çantayı isteyeceğini bildiğinden sinirli görünmeye özen göstererek.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Joey ve onu boynuna kondurduğu bir öpücükle ödüllendirdi.

"Rica ederim," dedi Reed, onu öpmek için can atıyordu ama göl kenarında bekleyen ve her hareketlerini izleyen iri yarı adam yüzünden çantasını omzuna attı ve kollarında ne kadar iyi hissettiğini görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Jackson'ın öpücüğü fark etmemiş olmasını umarak Reed onu dikkatle küçük yamaçtan aşağı taşıdı ve Jackson'a iskelede katıldı.

"Ne oldu?" Jackson onu kollarından kurtarmak için hamle yaptı ama kız başını sallayınca iç çekerek kollarını indirdi.

Matt omuz silkerek, "Kız kardeşin yılanlardan korkuyor," dedi ve yanlarından geçip Jackson'ın bu sabah onlar için kiralamayı başardığı büyük kayığa atladı.

"Ondan nefret ediyorum," diye mırıldandı Joey küçük bir hıçkırıkla.

"Biliyorum," dedi Reed, onu yere yatırmak için hareket etmeden önce rahatlatıcı bir şekilde sıktı, ancak kız başını sallayıp ona daha sıkı sarılınca iç geçirdi.

Matt, "Beni seviyorsun," dedi ve Jackson'ın bulmayı başardığı oltalardan birini kapıp teknenin ön tarafındaki küçük banka oturdu.

"Ondan gerçekten nefret ediyorum," dedi Joey başını kaldırıp küçük tekneye baktı ve başını iki yana salladı. "Öyle bir şey olmayacak."

Reed çantasını Jackson'a atarken, "Kampa gitmek istediğini söylemiştin," diye hatırlattı ona.

Joey ciddiyetle başını sallayarak, "Bu sonsuza dek hatırlayacağım bir anı ama artık eve dönmeye hazırım," dedi.

Reed, "Ama sen hiç balığa çıkmadın," dedi.

Joey tekneye bakıp başını sallarken alt dudağını kaşıyarak, "Şu anda benim için sorun yok," dedi. "Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Güvenli, Joey. Buraya kadar sorunsuz bir şekilde kürek çektim," diyen Jackson bir kez daha ona uzanarak güvence verdi, ancak iç çekerek ellerini geri çekti ve ardından "Güvenli," dedi.

Joey, "Pas var," diye işaret etti.

"Sadece birazcık," dedi Reed, kadının her göçüğü, çiziciği ve paslanmış civatayı incelemesini izlerken.

"Bunu gerçekten yapabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadı Joey. "Ya kötü bir şey olmayacağına söz verirsem?"

ne olacak?" Reed eğilip endişeli kaşlarını öpme isteğine bir şekilde direnerek sordu.

Joey sinirli bir şekilde yutkunarak, "Bunu yazılı olarak istiyorum," dedi.

"Seni o gemiye bindirmek için ne gerekiyor?" Reed sordu çünkü onun buradan bir pişmanlıkla daha ayrılmasını istemiyordu.

Joey başını sallayarak, "Tanrı'nın bir lütfu," dedi.

Daha yakına eğilerek fısıldadı: "Ya sana o geçmişini anlatacağıma söz verseydim?"

"Güzellerim hakkında mı?" Joey bunu düşünürken alt dudağını sıkarak sordu.

"Ve o küçük tüylü piçin bizimle uyumasına izin vereceğim," dedi Reed, başını çevirip onun boğazını öpmek için can atarak. Bunu yapmasını engelleyen tek şey kardeşinin onları bilmesini istemediğini hatırlatmasıydı ama yine de baştan çıkmıştı... gerçekten baştan çıkmıştı.

Joey dudaklarını kıpırdatarak, "Zaten öyle," dedi.

"Madem balığa gitmek istemiyorsun, o zaman yürüyüşe çıkabiliriz ve sen de sonunda kardeşinle o konuşmayı yapabilirsin," dedi Reed, kızın birden kıpırdamadan durmasına dikkat ederek.

Sonra mırıldanarak, "Pekâlâ," dedi Joey ve devam etmesini işaret etti.

"Her şey yolunda mı?" Reed içeri girip Joey kucağındayken arka sıraya oturduğunda Jackson tekneyi sabit tutmak için aşağı uzanarak sordu.

"Her şey yolunda," dedi Joey güven verici bir gülümsemeyle, teknenin dibinde bacaklarının arasına oturabilmek, can yeleğini kapıp giyebilmek, çantasını alıp kahverengi bir kese kâğıdı çıkarabilmek ve nihayet kucağında Kindle'ıyla arkasına yaslanabilmek için çılgınca onun kucağından inerken bile.

Jackson kıkırdayarak teknenin bağlarını çözdü ve Reed'in Joey'ye ters ters baktığını fark ettiği Matt'in yanına oturdu. Kaşlarını çatarak bu bakışı takip etti ve Joey'nin dalgın dalgın biftekli sandviç gibi görünen bir şeyden ısırık aldığını gördü.

Matt suçlayıcı bir tavırla, "Yiyecek kalmadığını söylemiştin," dedi. Joey Kindle'ından başını kaldırıp, "Yalan söyledim," dedi.

Bir ısırık daha alıyormuş gibi yaparken gözlerini küçük piç kurusuna dikti. "Mmmm, bu gerçekten çok iyi."

Matt gözlerini kısarak onun yanındaki bir noktayı işaret etti ve ölümüne neden olacak o tek şeyi söyledi: "Yılan."

BÖLÜM 36

"C "Kıyafetlerimi geri alabilir miyim?"

Birinin elini temizlerken çıkardığı ses vardı.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi ağabeyi ve omuzlarının yenilgiyle çökmesine neden oldu.

"Üzgün olduğumu söylesem yardımı olur mu?" Joey etrafına bir battaniye daha çekerken sordu.

Jackson kıkırdayarak, "Muhtemelen hayır, çünkü ikimiz de yalan söylediğini biliyoruz," dedi.

"Ya bir daha yapmayacağıma söz verirsem?" Joey kapalı çadır kapısına umutlu bir bakış göndererek sordu.

"Geçen sefer de böyle demiştin."

"Haklı olarak sinirlenmiştim," diye belirtti Joey, bir süre daha bu çadırdan ayrılmayacağı gerçeğini isteksizce kabullenirken bile. Bu düşünceyle yan tarafına uzandı ve çadırının yanına oturmadan önce iç çekerek ateşe bir kütük daha atan kardeşinin silüetini izledi.

"Kimse seni suçlamıyor ama ona çamur yedirmene gerçekten gerek var mıydı?" Jackson'ın bu sorusu onun yüzünü buruşturmasına neden oldu çünkü bu aşırıya kaçmış olabilirdi.

"O iyi mi?"

"Yaşayacak," dedi Jackson kıkırdayarak. "Peki ya Reed?"

"K a ç a r k e n hâlâ kızgın görünüyordu," dedi Jackson ve kadının bir iniltiyi bastırmasına neden oldu.

"Bana mı yoksa Matt'e mi?" Joey, bunun kendisine olmadığını umarak sordu, çünkü henüz bunun bitmesine hazır değildi.

"Matt."

"Reed'le birlikte mi gitti?" Joey, Jackson'ın ona ödünç verdiği büyük tişörtün eteklerini çadıra giren soğuktan korunmak için dizlerinden aşağı doğru itmek için uzanarak sordu, ancak bir iç çekişle vazgeçti ve uyku tulumunun içine süründü.

Jackson sağ tarafındaki boş yere bakarken, "Çoktan geceyi bitirdi ve yattı," dedi.

"Öyle mi?"

"Onun eski çadırında uyuyoruz," dedi Jackson ve kaşlarını çatı.

"Çok küçük olduğunu düşünmüştüm."

"Öyle ama bütün gece orospu tokadı yemektense bunu tercih etmeye karar verdik," diyen Jackson, bu sabah neden çadırda tek başına yayılmış bir şekilde uyandığını da açıklıyordu.

Joey yan tarafına kıvrılıp rahatlarırken omuz silkerek, "Uykumda çok hareket ederim," dedi.

"Hatırlıyorum," dedi Jackson kıkırdayarak.

"Öyle mi?" Joey böyle bir şeyi hatırlamasına şaşırarak sordu.

"Uyandığınızda küçük kız kardeşinizin sizi yataktan itmeden önce dizini sırtınızın ortasına soktuğunu ve ardından yastığının altına sakladığı tüm kitapları yataktan çıkarıp başınızın üstüne koyduğunu görmeyi unutmak zor," dedi Jackson ve kaşlarını çatı.

Joey, "Hiçbir zaman yatağımızı paylaşmak zorunda kalmadık," dedi çünkü büyükanne ve büyükbabası, korktuğu ve ağabeyiyle uyuması gereken tüm o geceler için onun odasına ikinci bir ikiz yatak koymuştu.

"Kazadan öncesini hatırlamıyor musun?" Jackson'ın sorusu midesini bulandırdı çünkü kazadan öncesine dair hiçbir şey hatırlamıyordu.

Ama kazayı hatırladı.

Her biri. Tek. Kalp kırıcı. İkincisi.

"Hayır," dedi Joey usulca.

"Tanrım, yalnız uyumaktan hep nefret ederdin. Sanırım avazın çıktığı kadar bağırsan annem bununla başa çıkabilirdi, ama sen orada öylece yatar, yüzünde en üzgün ifadeyle sessizce ağlardın. Bu annemi her seferinde yıkardı. Seni kucağına alır ve yatağımda seninle kıvrılabilmek için odama taşırdı. Kollarımı sana doladığım anda uykuya daldıydın."

"Bunu hatırlamıyorum," dedi Joey hüzünlü bir gülümsemeyle. "Büyükbabam ve büyükbabamla yaşamaya başladıktan sonra, sen

Her gece bir yığın kitap ve her yere taşıdığın o eski oyuncak ayınla odama gizlice girerdin. Yatağıma tırmanır, o eski oyuncak ayıyı aramıza sokar, bir kitap açar ve yanımda sızana kadar okurdun. Şiddete başvurmaya başladığında, büyükbabam Bay Bradford'dan ikinci bir yatak yapmasını istedi, böylece uykunda beni öldürmeyecektin," dedi Jackson ve onu gülümsetti.

"Şiddet yanlısı küçük bir şeydin," dedi kıkırdayarak. "Hâlâ öyleyim," dedi Joey gururla.

"Ben de öyle duydum," dedi Jackson ve onun ne duyduğunu gayet iyi bildiği için yüzünü buruşturdu.

"Bir kazaydı," dedi Joey çünkü gerçekten de söyleyebileceği başka bir şey yoktu, değil mi?

"Hangi bölüm? Dr. Miller'ın kendi çalışmasını uydurduğu kısım mı yoksa sana kazık attığı ve senin çalışmandan kendine pay çıkarmaya çalıştığı kısım mı?" Jackson sordu ve onun iç çekmesine neden oldu.

"Kalp krizi geçirdiği kısmı kastetmiştim," diye mırıldandı Joey, hâlâ onu evet demeye neyin zorladığını merak ediyordu.

"Ona kalp krizi geçirtmedin, Joey. Panik atak geçirdi çünkü her şeyi berbat ettiğini fark etmişti. Bunun seninle hiçbir ilgisi yoktu," diye açıkladı Jackson ve kaşlarını çatı.

"Bekle, nereden biliyorsun?" Joey hemen kendini aptal gibi hissederek sordu çünkü Jackson'ın öğrenemeyeceği pek bir şey yoktu.

"Anderson'ın seni iki ay içinde yüklü bir zam, yeni bir sözleşme ve içten bir özürle geri getirmeyi planladığını da biliyorum, böylece Güz Dönemi için Adli Bilimler Programını yeniden tasarlayabilirsin," dedi Jackson ve bir anda rahatladığını hissetti.

"Tanrıya şükür," dedi Joey, gözlerini kapadı ve rahatlayarak iç geçirdi çünkü neredeyse bitmişti.

İki ay sonra, iyi düşünülmüş, düzenli hayatına geri dönecekti ve o-

Jackson, "Umarım o zamana kadar Reed yeni bir öğretmen bulabilir," diyerek onun önemli bir şeyi fark etmesini sağladı.

Neredeyse bitmişti.

37. BÖLÜM

"**I** Joey çadırın kapısını açar açmaz, "Özür dilerim," dedi.

"Anlıyorum," dedi Reed, çadırın ortasında oturan, Matt'e ait olmasa iyi olacak büyük bir tişört giymiş, el fenerini göğsüne dayamış ve o kadar perişan görünen küçük kadına bakarken, kasabaya almaya gittiği çantayı köşeye bıraktı.

Joey çadırın kapısını arkasından kapatırken, "Gerçekten üzgünüm," diyerek onu temin etti.

"Peki ne için üzgünsün?" Reed onun yanına oturup çantasını yaklaştıırken merak etmekten kendini alamadı.

"Kardeşini ağlattığın için," dedi Joey, başını ciddiyetle salladı ama Matt'in "Ben ağlamadım!" diye bağırıldığını duyunca kaşlarını çatı.

Reed dikkatini çantaya verirken, "Kamp ateşinin diğer tarafındalar," dedi.

"Ah," diye mırıldandı Joey dalgınca, ne yaptığını görmek için yaklaştığında ve ona küçük bir şişe Dr. Pepper uzatıp McDonald's'tan aldığı ve hâlâ sıcak olduğunu umduğu bir poşet yiyeceklerle devam ettiğinde nefesi kesildi.

"Tanrı sizi korusun, efendim," dedi Joey ve çantayı kucaklayarak hızla bacaklarının arasına geçip arkasına yaslandı.

"Tanrı seni korusun."

"Aç mısın?" Reed kollarını kıza dolayarak sordu ve kızın kollarında hissettiklerinin tadını çıkarırken boynunun kenarına bir öpücük kondurdu.

"Açlıktan ölüyorum," dedi Joey, bir ısırık alabilmesi için Big Mac'ini uzatırken bile.

"Jackson bir şey yakalayamadı mı?" Reed alay etti.

En iyi arkadaşı çadırından öfkeyle, "Ben çok yakaladım!" deyince Reed kıkırdadı.

Joey hamburgerinden bir ısırık alırken başını sallayarak, "Gerçekten de öyle," diye itiraf etti. "Ve sonra onları benim önümde kesme hatasını yaptı."

"Biraz titiziz, değil mi?"

"Çok," diye itiraf etti Joey ve dikkatini patates kızartmasına verdi. "Peki ya Matt ve Jackson?"

Reed kederli bir iç çekişle, "Bana yine kısa çöpü çektiğimi söylediklerinde yiyeceklerini onlara bıraktım," dedi.

"Durun! Haraç olarak ben gönüllüyüm!" Matt bağırdı, hemen ardından hışırtı sesleri ve-

"Ow! Seni piç kurusu!"

"O çantada başka ne var?" Joey, kız çantanın içine bakıp kıpırdamadan dururken ona bir kızartma uzatarak sordu.

"Bu bir Kindle mı?" Joey, titreyen elleriyle çantaya uzanıp daha önce onu terk etmesinin nedenini alırken saygılı bir fısıltıyla sordu.

"O küçük piçin kırdığını tamir edebilecek kimseyi bulamadım-"

"Bu bir kazaydı!"

"-Bu yüzden sana yeni bir tane aldım. Dönüş yolunda şarj etmeyi başardım. Hatta hesabına giriş yapmayı ve tüm kitaplarını indirmeyi bile başardım," diye açıkladı Reed, hayatta olduğu için şanslı olan küçük piçi görmezden gelirken.

"Bayıldım. Teşekkür ederim," dedi Joey, bitmemiş hamburgerini ona geri verirken, fısıltıyla.

ve kısa sürede Karanlık Çağlar üzerine bir kitaba daldı.

Bu gece için onu kaybettiğini anlayan Reed hamburgerini bitirdi ve Joey uyku tulumuna geri dönüp yeni Kindle'ıyla kıvrılırken abur cubur dolu çantayı sırt çantasına yerleştirdi. İşi bittiğinde gömleğini çıkarıp bir kenara fırlattı, uzandı ve gözlerini kapatarak ona dokunamayacağı bir geceyi daha kabul etti. Nasıl hayatta kalacağından emin değildi ama fazla seçeneği de yoktu, diye düşündü Reed, Joey'nin kucağına tırmandığını hissedince inledi.

"Yapamayız," diye fısıldadı Reed, son iki gündür ona vermek için can attığı öpücüğün yarısını verebilmek için eğilip yüzünü kavrarken bir iniltiyi daha bastırarak.

"Ya çok sessiz olacağıma söz verirsem?" Joey, eli adamın karnından aşağı kayarak kot pantolonunun düğmelerini açarken dudaklarına usulca fısıldadı.

"Yalan söylediğini söyleyebilirim," diye fısıldadı Reed, ancak onun küçük sıcak elinin boxer külotunun altından kaydığını hissettiğinde başını yumuşak bir iniltiyle geriye düşürdü ve-

"Durmamı ister misin?" Aynı el sikinin ucuna sarılıp alaycı bir şekilde okşarken Joey fısıldadı.

"Hayır," dedi Reed ve tişörtünün eteklerine uzanarak onu üzerinden çekti.

"Güzel," diye mırıldandı Joey yumuşak bir nefesle, elleri aralarına uzanıp göğüslerini kavrarken boynundan aşağıya doğru öpücükler kondurduğunda.

Göğüslerini yoğururken eli yavaş, alaycı vuruşlarla sikini çalıştırmaya devam etti, meme uçlarının avuçlarına karşı sertleştiğini hissettiğinde bir inilti ısırdı. Parmak uçlarını yanlarından aşağıya, sırtının küçük kısmına ve külotunun arkasına doğru takip etmeden önce göğüslerini son bir kez sıktı. Poposunu tuttu ve otururken onu sıkıca kendine doğru çekti, onu

kollarını ona dolayabilmek için onu bıraktı.

Reed onun en sevdiği şampuanın kokusunu alınca inleyerek, "Çok güzel kokuyorsun," diye fısıldadı.

Joey onun kucağında kayarken, "Jackson benim için duşların nerede olduğunu buldu," dedi.

"Yeterince çeyrekliğin var mı?" Reed, aslında onu bulanın kendisi olduğunu ve göle beklenmedik bir dalıştan sonra muhtemelen sıcak bir duş almak isteyeceğini bildiği için onu getirebilmesi için Jackson'a mesaj attığını belirtme zahmetine girmeden sordu. Dışarıdayken, belki yanında yoktur diye birkaç çeyreklik de almıştı.

Joey parmaklarını onun saçlarında gezdirerek, "Hemen hemen," dedi.

"Kaç tane getirdin?" Reed kızın ağzına doğru öpücükler göndererek sordu.

Hafif bir duraksama oldu ve sonra, "Yirmi dolar."

Hesap yaparken çenesine bir öpücük kondurdu ve kızın duşta neredeyse iki saat geçirdiğini fark etti. Poposundaki tutuşunu bırakarak parmaklarını saçlarında gezdirdi ve hâlâ nemli olduğunu fark etti.

"Her şey yolunda mı?" Reed bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilerek sordu.

"Her şey yolunda," diye söz verdi Joey ona, hayatında gördüğü en hüzünlü gülümsemeyle.

"Joey, ne-"

Joey onun dudaklarına, "Seni özledim," diye fısıldadı ve ona duyduğu ihtiyacı tehlikeli bir boyuta taşıdı.

Onun kendisini özlediğini bilmek hoşuna gidiyordu. Özlememeliydi ama yine de söz konusu o olduğunda muhtemelen yapmaması gereken o kadar çok şey vardı ki. Sürekli onu düşünmemeliydi. Onu istememeli, ona bu şekilde ihtiyaç duymamalı, en iyi arkadaşı sadece on adım uzağındayken ona dokunmamalı, midesi bulanmamalıydı.

Midesi onun gitmesini düşünüyordu ve kesinlikle ona aşık olmamalıydı.

Reed el fenerini alıp kapatarak onları zifiri karanlıkta bırakırken usulca, "ARKANIZA YATIN," diye fısıldadı.

Onun kendisine bir şey olmasına asla izin vermeyeceğini bilen Joey, dediğini yaptı ve gözlerini kapattı. Rüzgârın çadırlarının etrafındaki yaprakları hafifçe savuruşunu, kamp ateşinin çıtırtısını ve nefes alış verişlerinin sesini dinledi. Orada yatarken titriyordu ve bunun onu saran soğuk havayla hiçbir ilgisi yoktu, her şey Reed'le ilgiliydi.

"Beni özledin mi?" diye sordu parmak uçlarını kızın bacaklarında alaycı bir şekilde gezdirirken.

"Belki," diye fısıldadı Joey, çünkü onu ne kadar özlediğini söylememesinin şart olduğunu hissediyordu.

Ya da onu ne kadar özleyeceğini.

"Belki?" diye sordu baştan çıkarıcı bir fısıltıyla, parmak uçlarını dizlerinin ve kalçalarının üzerinde gezdirirken.

"Beni özledin mi?" Joey, adamın parmaklarının yukarı doğru hareket ettiğini hissedince dudaklarını yalayarak karşılık verdi.

Reed kıkırdayarak karnına bir öpücük kondurdu, o sırada parmakları külotunu buldu ve yavaşça aşağı çekmeye başladı. "Her bir dakika," dedi Reed, kızın iç çekmesine neden oldu, ancak ağzının karnından aşağı bir iz öptüğünü hissettiğinde nefesi kesildi ve-

"Oh, Tanrım," diye fısıldadı adam yarığına bir öpücük kondurduğunda.

"Beni özledin mi, Joey?" Reed onun yarığına bir öpücük daha kondurarak fısıldadı.

"Evet," diye itiraf etti Joey usulca, parmaklarını onun saçlarında gezdirirken yumuşak bir iç çekişle sırtını kamburlaştırdı.

"Beni ne kadar özledin?" Reed sordu ve kız cevap vermeden önce dilini kızın yarığının arasında gezdirmeye başladı.

"Çok fazla," diye itiraf etti Joey yumuşak bir iniltiyle ve dilinin içine kaydığını hissettiğinde şaşkın bir nefese dönuştü.

Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü Joey ellerini vücudunda gezdirirken, bir yandan da onu yalamaya devam ediyordu, orada yatarken dilini içine sokup çıkarıyordu, parmaklarını saçlarında gezdirmekten ve inlememek için alt dudağını ısirmaktan başka bir şey yapamıyordu. Daha önce vücudunu Reed gibi tanıyan bir adamla birlikte olmamıştı. Nelerden hoşlandığını, nelerden hoşlanmadığını öğrenmek için zaman ayırmıştı ve onu aklından çıkarmak için tam olarak ne gerektiğini biliyordu. Ayrıca basit bir dokunuşla her şeyi nasıl daha iyi hale getireceğini de biliyordu. Bazen her şeyi daha iyi hale getirmek için Reed'e bir kez bakmak yeterdi.

Onu özleyecekti, diye düşündü Joey üzüntüyle, ellerini sırtında gezdirirken o da vücudunu öpüyordu. Her gece onun kollarında uykuya dalmayı, gülümsemesini ve-

Tekrar ağlamaya ne kadar yakın olduğunu fark eden Joey, kendine birkaç saat önce verdiği sözü hatırlattı ve onunla kalan zamanın tadını çıkarmaya odaklanıp veda etme zamanı geldiğinde bunun onu öldürmemesi için dua etti.

BÖLÜM 38

Bridgewater, MA'da.

"W Bu çok eğlenceli," dedi Garrett, e t r a f ı n a bakınıp toprak yolu incelerken derin bir iç çekerek

Taşlar, çukurlar ve kırık köklerden oluşan bu çimenlik, sonunda amcası ve kuzeninin hâlâ tartışmakta olduğu araba yolunun bir tarafında azalan bir sona gelmeden önce mülkün çoğunu dolaşan taşlar, yabani otlar ve çalılardan oluşan çimenliğe karıştı.

"Kovuldun," dedi Jared Amca, Trevor'ın yüzüne bakarak.

"İyi," dedi Trevor sakın bir sesle, "O zaman sen Zoey'e söyle."

Garrett amcasının yüzündeki saf panik ifadesini fark ettikten sonra dikkatini kuzenleri James kardeşlere çevirdi. Hepsi de aynı Rerum Highland İnşaat tişörtlerini giymiş, kamyonlarının yanında durmuş, küçük kız kardeşleri ve patronları Rory kamyonunun kaputuna oturmuş sıcak kakaosunu yudumlarken ters ters bakıyorlardı. Kocası Conner bir yandan arkalarındaki köhne evle ilgili ellerinde bulunan bilgileri okuyor, bir yandan da dalgın dalgın Rory'nin karnını okşuyordu. Rerum Highland İnşaat'ın New Hampshire'da onları meşgul edecek fazlasıyla işi vardı ama büyük büyükbabalarından birinin

Noah'nın evleri satışa çıkıyordu, gelip bakmaya karar verdiler.

Elbette bu durum Jared Amca'nın paniklemesine ve her şeyi bırakıp buraya iki hafta erken gelmesine yol açmıştı, böylece başkaları bu mlk ele geçirmeye fırsat bulamadan kendisi bu mlk ele geirebilecekti. Reese'i almaya gittiğinde, onu önce Trevor'ın yakaladığını ve bir saat içinde yakalayacağını öğrendi. İşte o zaman Jared Amca ona hukuki becerileri için ihtiyacı olduğuna karar verdi ve bu sabah erkenden, tam da geceyi sonlandırmaya karar verdiği sırada dairesine geldi.

"Göremiyorum," diyen Mikey, Garrett'in dikkatini onarılması bir servet ve mucize gerektirecek olan eve çekti ve Reese'in bir kez daha etrafta dolaşıp onarılması, değiştirilmesi ya da yıkılması gereken her şeyi not ettiğini, Mikey'nin ise Garrett'in yok etmeyi düşündüğü eski bir Red Sox beyzbol şapkası takarak Sebastian'ın sırtına çıktığını gördü.

Onun yaşındaki bir ocuk için fazla ciddi olan Sebastian, incelemekte olduğu küçük taşı bir kenara fırlatıp en yakın arkadaşının kalkmasına yardım etmekle yetindi. Sebastian'ın sırtına yerleştikten sonra Mikey kollarını onun omuzlarına doladı ve her zaman ellerinin arasında taşıdığı beyzbol topunu yuvarlamaya başladı ve "Artık beni taşıyabilirsin" dedi.

"Bana karşı çok iyisin," dedi Sebastian, sırtındaki küçük bohayı kaydırarak ve küçük siyah bir SUV garaj yoluna girdiğinde Reese'i takip etmeye başladı.

"Ev benim," dedi Trevor sert bir sesle.

"Göreceğiz," diye karşılık verdi Jared Amca.

Craig son bir bakışla "Ev bizim," dedi ve dikkatini cipe çevirerek bekledikleri küçük grubun cipten inişini izledi.

"Bu iz bırakacak," diye mırıldandı usulca ve kuzeni Matt arkasını dönüp-

"Ow! Seni piç kurusu!"

Reed eğilip bir köke takılan küçük kadını yerden kaldırıp ayağa kalkmasına yardım ederken zıplayarak yoldan çekildi.

"Aptal memeler," diye mırıldandı üzgün bir iç çekişle, elini uzatıp gömleğinin tozunu alırken, Garrett'in dikkatini üzerinde "Never Trust an Atom. Onlar Her Şeyi Oluşturur" yazılı siyah tişörtü, Garrett'in dudaklarının seğirmesine neden olurken, kızın geri kalanını inceledi, yüzündeki sevimli ifadeyi fark etti, ardından göğüslere bir kez daha baktı ve-

Ensesindeki tüyler diken diken olurken dudaklarındaki minnettar sırıtışın yavaşça söndüğünü hissetti ve tanıdığı en nazik adamlardan biri olan ve yüzünde her zaman rahat bir gülümseme taşıyan Reed'in ona ters ters baktığını gördü. Garrett kendisini parçalamaya hazır görünen Reed'den yanındaki küçük kadına baktı ve kuzenine döndüğünde dudaklarının boktan bir sırıtışa dönüştüğünü hissetti.

"Kutsal-"

Kuzeni Bryce ikisinin de ölümüne neden olacak bir şey söylemeye başladığında Garrett sessizce, "Yapma," dedi.

Bryce, Reed'in yüzündeki ölümcül ifadeyi yakalayınca hemen çenesini kapattı ve hep birlikte bakışlarını sağa çevirdiklerinde Reed'in en iyi arkadaşı ve çocukken bulaşmamaları gerektiğini çabucak öğrendikleri sert bir denizci olan Jackson'ın orada durduğunu, boğazlarını temizlemelerine ve kuzenlerine eziyet etmenin çok kötü bir fikir olacağına karar vermelerine neden olan bir bakış attığını gördüler.

Bu işi bitirmenin herkesin yararına olacağına karar veren Garrett, dikkatini burada bulunma nedenine çevirdi, müşterileri için mükemmelleştirdiği gülümsemesini yüzüne yapıştırdı ve-

Kendisini sokağın ortasında duran, on beş yaşındayken Noel için ona aldığı büyük boy pembe tavşan terliklerini ve pazen pijamalarını giyen küçük kadına doğru çekilirken buldu ve gülümsemesinin yavaşça öldüğünü hissetti. Onu son gördüğünden bu yana beş yıl geçmişti ama onu nerede olsa tanırdı, diye düşündü Garrett, bir zamanlar yok olduğunu sandığı öfke su yüzüne çıkarken ve kendini Bryce'ı bir kenara itip bunu sonsuza dek bitirmenin zamanı geldiğine karar verirken buldu.

"Bunu bir daha yapmayacağına söz VERMİŞTİN," dedi Kristen, kollarını göğsünde kavuşturup ona bunu tekrar yapma şansı vermemek için dikkatle başka tarafa bakarken başını tiksintiyle sallayarak.

Daha iyi bilmeliydi, dedi Kristen kendi kendine, ama başını iğrenerek salladı çünkü ona güvenmemesi gerektiğini daha iyi biliyordu. Ama o kahverengi gözlere bir kez baktığında eriyip gitmişti. Acınacak haldeydi.

Düzeltiyorum.

Zavallının da ötesindeydi çünkü sadece buna tekrar kanmakla kalmamıştı, şimdi pijamalarıyla deli bir kadın gibi davranmak zorunda kalmıştı ve tüm bunlar dün gece yatağında uyumasına izin verdiği yalancı pislik yüzünden olmuştu. Bir ay önce kapısında belirdiğinde onu görmezden gelmeliydi ama adam ısrarcıydı ve onu içeri almaktan başka bir şey yapamamıştı. Keşke şimdi bildiklerini o zaman da bilseydi, diye düşündü Kristen, derin bir iç çekti ve adam ona her zaman onu kıran o bakışı attığında ellerini tiksintiyle havaya kaldırdı.

"Hayır," dedi Kristen kararlılıkla, çünkü böyle bir şey olmayacaktı. "Söz vermiştin," dedi Kristen sakın bir sesle.

Ona tekrar baktı çünkü bunu yaparsa, bunun onu kıracağını biliyordu.

"Bunu hep yapıyorsun," dedi Kristen, pembe tavşan terliğini sokağa vurarak, buna bir son vermeye her zamankinden daha kararlıydı çünkü bunu bir daha yapmayacaktı.

Surat asması ya da onu öpmesi umurunda değildi, bir daha onun için sabahın köründe kalkmayacaktı. Şu andan itibaren kendi başınaydı, dedi Kristen kendi kendine, yumuşadığını hissederken ve-

Kristen zayıfladığını hissettiğinde kendi kendine "Bunu yapmayacağım," dedi çünkü bu olmayacaktı.

Değildi.

Gerçekten

değildi. O-

"Tamam! Ama bu son!" Kristen arkasını döndüğünde, Şeytan adını vermesi gereken köpeği sırt üstü yatmış, patilerini havaya kaldırmış, üzerinde bu kadar güce sahip olmaması gereken o acınası bakışı atarken buldu.

Ama oldu.

Kristen eğilip onu kucağına almaya çalışırken, belki de şu girişkenlik derslerine tekrar göz atması gerektiğini düşündü, ancak onu artıklarla beslemeyi bırakmasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi.

"Kalkman gerek," dedi Kristen, ayağa kalkıp neredeyse yirmi adım ötedeki eve doğru eliyle işaret ederken ağır bir iç çekişle başını sallayarak.

O sadece kuyruğunu salladığında, gözlerini ona dikti ve evi işaret etti. "Bana yürüyüşe çıkmak istediğini söylemiştin, eğer o tüylü kıcını kaldırıp içeri girmezsen, kutsal olan her şey üzerine yemin ederim ki o lanet yürüyüşe çıkacağız!"

Adamın tek cevabı kuyruğunu bir kez daha sallayıp inlemek olunca, kollarını göğsünde kavuşturup başını iki yana salladı. "Hayır."

Bir inilti.

"Kahretsin!" Kristen iç çekerek onu yerden kaldırmak için uzandı ve-

Kristen, bir daha asla görmek istemediği adamın kendisine dik dik baktığını görünce, "Tanrım, hayır," diye bağırmayı başardı. Onu nasıl bulduğunu anlayamadan Garrett yanına diz çökmüş ve kulağına "Oyun zamanı bitti" diye fısıldamıştı.

BÖLÜM 39

"Y Benim için öldün," dedi Jared Amca, Trevor'a yönelttiği ve diğer herkesin de aynı şekilde baktığı bir bakışla

kreplerle dolu tabağı kaptığı gibi bir yığın aldı. Joey dışında herkes, çünkü o bir sandalyeye kıvrılmış, başka bir kitaba dalmış, etrafında olup biten her şeyden tamamen habersizdi.

Yine, diye düşündü Reed, ne yapacağına dair hiçbir fikri olmayan küçük kadını incelerken dudaklarının seğirdiğini hissederek. Gitmesini istemiyordu ama şu anda ona sunabileceği tek şey düşük maaşlı, yan hakları tartışmalı bir işti ve bir şeyler ona bunun yeterli olmayacağını söylüyordu. Tek umudu kızın iznini burada tamamlamaya karar vermesiydi ama büyükanne ve büyükbabasının evi satıldıktan sonra onu burada tutan hiçbir şey kalmamıştı.

Bayan Dawson'ın yerine kalıcı birini ararken, okul yönetiminden yılın geri kalanını tamamlaması için onay almıştı ama yaz geldiğinde, izninin son dokuz ayı boyunca yapacak hiçbir şeyi olmayacaktı. Joey'i tanıyan biri olarak, yapacak bir şey bulamazsa çıldırırdı; bu da Joey'nin bir an önce bir şeyler bulması gerektiği anlamına geliyordu çünkü onu kaybetmeye henüz hazır değildi.

"Evi onarmak ne kadara mal olacak?" Reed, Reese'e bakarak sordu.

Reese, "Yapabileceklerimizi kısıtlayan bu tarihi tanımlamayla, yaklaşık üç yüz bin dolara mal olacak gibi görünüyor," dedi ve Trevor'ın "Kahretsin!" diye mırıldanmasına neden oldu çünkü dışarıdaydı.

"Denklemden işçiliği çıkarırsanız ne kadar eder?" Reed, Jackson ona bir saat önce yola çıkması gerektiğini söylediğinden beri hiçbir şey söylemeyen Joey'yi izleyerek sordu. Ona iyi yolculuklar dilemiş, sarılmış ve sıcak bir gülümsemeyle hüzünlenmişti.

Reese onun son umudunu da elinden alarak, "Bu iş gücü olmadan oldu," dedi, çünkü onun yardımıyla bile bunu karşılayabilmesine imkân yoktu.

Matt, Joey'nin el değmemiş tabağına bakarak, "Yapabilirim," dedi.

"Ow!"

"Bu aile gerçekten şiddet yanlısı," dedi Mikey başını üzgün bir şekilde sallayarak, Joey'nin evin etrafına bıraktığı kitaplardan birini okumakla meşgul olan Sebastian'ın tabağından bir parça pastırma alırken.

"Mülkün değeri ne kadar?" Sean, Conner'a bakarken bir kase patates kızartmasına yardım ederek sordu.

Conner, "Beş dönüm ve özel bir göle erişimi var, değeri dört yüz bin dolar," dedi, bu da işlerini bitirdikten sonra evi çevirerek fazla para kazanamayacakları anlamına geliyordu. Ama bu onlar için önemli değildi. Buraya kâr etmek için gelmemişlerdi. Buradaydılar çünkü hepsi de büyük büyükbabaları Noah'ın evlerinden birine el atma ve onu düzeltme şansına sahip olmak istiyordu.

"Mülk için sana iki yüz dolar veririm," dedi Jared Amca, bir kase çırpılmış yumurtaya yardım ederken derin bir iç çekerek.

Rory sıcak kakaosundan bir yudum alırken, "İki elli," dedi.

"İki yetmiş beş," dedi Jared Amca ters ters bakarak. "İki doksan," dedi Connor.

"İki-"

"Sana dört yüz bin veririm," dedi iki saat önce ortadan kaybolan Garrett, Joey'nin yanındaki boş koltuğa oturup ellerini kabaca yüzüne sürerken, "ve bugün taşınıyorum."

"BU OLAMAZ," dedi Joey, çılgınca sırt çantasını ararken alt dudağını sıkarak, ancak orada da bulamayınca bir kenara fırlattı.

"Ne arıyorsun?" Julie, Joey'nin bir an önce bir isim bulması gereken yavru kedinin ayakkabı bağcıklarına saldırdığı merdivenlerdeki yerinden sordu.

"Eeyore anahtarlığım," dedi Joey, ceplerini tekrar kontrol etti ama bir şey bulamadı.

"Arabanı kontrol ettin mi?"

"Beş kez," dedi Joey, Jackson'ın bulmasını umarak cep telefonunu arka cebinden çıkarırken derin bir iç çekti, ancak henüz cevap vermediğini görünce tekrar cebine soktu.

"Kamp yerinde bırakmış olma ihtimalin var mı?" Julie yavru kediye kulağının arkasından kaşımak için uzanırken sordu.

"Ben de bundan korkuyorum," dedi Joey, omuzlarının çöktüğünü hissederek.

Julie umutlu bir gülümsemeyle, "Muhtemelen internetten bir tane sipariş edebilirsin," diye önerdi.

"Yapamam," dedi Joey, çantasını kaptı ve aramaya yeniden başladı.

"Yardım ister misin?" Julie ayağa kalkarken yavru kediye son bir kez kaşıyarak sordu.

"Sorun değil. Muhtemelen Jackson'dadır," dedi Joey, bunun anlamsız olduğunu bile bile çantasını bırakmaya zorlarken kendini.

"Muhtemelen haklısın," dedi Julie, Joey fuayeye göz gezdirirken, bir yerlerde duran küçük anahtarlığı görebileceğini umuyordu.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Joey üzüntüyle, orada durmuş ne yapacağını düşünürken.

"Kamp gezisi nasıldı?"

"İyiydi," dedi Joey, merdivenlere doğru bakarak ve çantalarını yukarı taşıırken düşürmüş olup olamayacağını merak ederek.

"İlginç bir şey oldu mu?" Julie dikkatini yavru kediye verirken sordu.

"Hepimiz Matt'i öldürmeye çalıştık," dedi Joey, telefonunu çıkararak ve-

Yanıt yok.

"Henüz kimsenin başaramamış olmasına şaşırdım doğrusu," diye mırıldandı Julie.

"Sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Onunla ilgilendiğiniz için teşekkür ederim," dedi Joey gülümsemeye zorlayarak.

"Her zaman," dedi Julie rahat bir gülümsemeyle kapıya yönelirken, Joey gece için üst kata çıkmadan önce son bir kez fuayeye göz gezdirdi.

Joey yol boyunca her köşeyi, gölgeyi ve yarığı araştırdı ama bir şey bulamadı. Üst kata çıktığında, muhtemelen çoktan gitmiş olduğu gerçeğini kabullenmişti. Joey odasına girip kapıyı arkasından kapatırken, onu asla araba anahtarlarının yanına koymaması gerektiğini düşündü. Onu yastığının altında saklamalıydı ama yanında olmasını seviyordu ve şimdi gitmişti, diye düşündü korkuyla banyoya doğru giderken.

Joey kıyafetlerini çıkarıp duş'a girerken kendine "Sadece aptal bir anahtarlıktı," demeye çalıştı ama daha iyisini biliyordu.

Bu-

"Her şey yolunda mı?" Reed kollarını onun boynuna dolayıp boynuna bir öpücük kondururken sordu ve anında her şey daha iyi oldu.

Joey uzanıp sıcak suyu açarken, "Her şey yolunda," demeyi başardı.

"Buraya gelirken Julie'yi gördüm. Anahtarlığını kaybettiğini söyledi," dedi Reed çenesini onun başının üstüne koyarak.

"Muhtemelen yarın ortaya çıkacaktır," dedi Joey, gözlerini kapatıp başını onun göğsüne yaslariken ellerini onun ellerinin üzerine koydu.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Reed. "Eğer bulamazsak, sana yeni bir tane alırım."

"Sadece bir anahtarlık," dedi Joey, kendisinin de buna inanmasının ne kadar süreceğini merak ederek.

Reed, "Küçüklüğünden beri sende var," diyerek onu gülümsetti.

"Jackson bunu bana Disney World'e ilk gittiğinizde almıştı," dedi Joey, çenesini öpebilmek için başını çevirerek.

"O lanet şeyi bulmak için beni on farklı mağazaya sürükledi," dedi Reed kıkırdayarak ve eğilip dudaklarını onunkilere değdirdi.

"Kuzeninin aklını başına getirebildin mi?" Joey kollarını ona dolayabilmek için onun kollarında dönerek sordu.

"Hayır, ama ısıtıcıyı çalıştırmayı ve suyu açmayı başardık," dedi Reed, nazikçe sırtını okşayarak.

"Sokağın karşısındaki eve dik dik bakmayı neden bırakmadığına dair bir fikrin var mı?" Joey, gözlerini kapatıp her şeyi unutmaya karar verdiğinde onun göğsüne bir öpücük kondurarak sordu.

"Hayır, ama bunun işini bırakıp aniden eyaletin diğer tarafına taşınmaya karar vermesiyle bir ilgisi olduğuna dair bir his var içimde," dedi Reed inleyerek, ellerini kadının sırtında ve poposunda gezdirirken.

"İşinden mi ayrıldı?" Joey odaklanmaya çalışarak sordu ama adamın ona dokunma şekli yüzünden bu giderek zorlaşıyordu.

"Mmmhmm, muhtemelen bir yıl sonra ortak olurdu," dedi Reed, kızın boynuna doğru öpücükler kondurarak.

"Birdenbire mi?" Joey kaşlarını çatıp inleyerek sordu boynunda onu çıldırtan o noktayı bulduğunda.

"Mmmhmm," diye mırıldandı Reed uzanıp onun göğsünü avuçlarken.

"Neden?"

"Söylemezdi," dedi Reed, uzanıp onu kaldırmadan önce göğsünü son bir kez sıkarak.

Joey bacaklarını onun etrafına sararken, "Ve sen sormadın," diye tahmin etti.

"Hayır," dedi Reed, onu öperken duvara doğru ilerleyerek

"Neden olmasın?" Joey, her şeyi daha iyi yapan adamı öperken parmaklarını onun saçlarından geçirerek sordu.

"Çünkü tek umursadığım sana geri dönmektir."

BÖLÜM 40

Salı

"T alarm çalıyor."

"Biliyorum," dedi üstüne yayılmış küçük kadın. dudaklarının seğirmesine neden olan o hüzünlü küçük iç çekişlerinden birini daha serbest bırakmadan önce mırıldandı.

Reed parmak uçlarını yavaşça kadının omurgasında aşağı yukarı gezdirmeye devam ederken, "İşe gitmemiz gerekiyor," dedi.

Joey üzüntüyle, "Biliyorum," diye mırıldandı.

"Bu sabah kalkmayı düşünüyor musun?" Reed, çok sevdiği o şirin surat ifadesini görebilmek için uzanıp saçlarını yüzünden çekerek sordu.

"Şimdi kalkıyorum," diye mırıldandı, orada yatmaya devam ederken bile, sevimli bir şekilde acınası görünüyordu.

"Bunu görebiliyorum," diye mırıldandı Reed, kollarında onunla burada yatmaktan gayet memnundu ama birkaç dakika geçmesine rağmen hâlâ kıpırdamayınca, beş yıldır yapmadığı tek şeyi yapma zamanının geldiğine karar verdi.

Hasta olduğunu söyleyecekti.

Bir kolunu ona dolayan Reed komodinin üzerinden telefonunu aldı ve Bayan MacArthur ile müdür yardımcısı Erin'e mesaj atarak bugün gelemeyeceğini bildirdi. Ayrıca onlara Dr. Lawson'ın

ona bir e-posta göndererek kendisinin de izinli olduğunu söyledi. İşi bittiğinde telefonunu bir kenara fırlattı ve parmak uçlarıyla onun omurgasını izlemeye devam etti.

"Kalkmamız gerek," diye mırıldandı Joey, sesi o kadar perişan geliyordu ki kıkırdamadan edemedi.

"Hayır, yok," dedi Reed, onu alnından öperek.

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Yok mu?"

"Sen evde kalıp perişan olasın diye hasta olduğumu söyledim."

"Gerçekten mi?" Joey ona gözlerini kırpıştırarak sordu.

"Mmmhmm," diye mırıldandı Reed gözlerini kapatırken ve- "Hastalık gününde insan tam olarak ne yapar?" Joey diye sordu, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünüyordu.

"Şey," dedi Reed, saçlarını kulağının üzerinden geriye doğru tarayarak, "normalde günü zencefilli gazoz yudumlayarak ve kötü gündüz televizyonu izleyerek geçirirsin, ama aslında hasta olmadığımıza göre, ne istersek yapabiliriz."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Joey, onun sözlerini düşünürken düşünceli görünüyordu.

"En son ne zaman hastalık izni aldın?" Reed, bütün gece ayaklarına saldıran tüylü küçük piçin yatağa geri atlayıp Joey'nin sadece kitap okurken kullandığı yastığın üzerine kıvrılmasını ve gözlerini Reed'e dikmesini izleyerek sordu.

"Hiç hastalık izni almadım," diyen Joey, onun olmadığı zamanlarda sevgiyle "Pislik" diye çağırdığı küçük piçi okşamak için uzandığında kaşlarını çatı.

"Ciddi misin?"

Başını sallayarak, "Mükemmel katılım." dedi.

"Bu hayatımda duyduğum en üzücü şey," dedi Reed ve kız "Biliyorum," diye mırıldanınca gülümsedi.

"Tamam, o zaman bugün ne yapmak istiyorsun?" Reed eğilip kızın burnunun ucunu öperken sordu.

"Uyuyabilir miyiz?" Joey alt dudağını kaşıyarak sordu.
"Evet."
"Yatakta geç bir kahvaltı mı?"
"Sanırım bu ayarlanabilir," dedi Reed kıkırdayarak. "Ve belki zamanımız olursa seks de yapabiliriz?" Joey diye sordu, o kadar umutlu görünüyordu ki, onu sırt üstü çevirip bacaklarının arasına yerleşirken tek yapabildiği inlemek oldu.

Çarşamba

"ALARM ÇALİYOR."
"Biliyorum," dedi Joey, abartmak istemediği için hafif bir öksürüğün ardından bir sniffle eklediğinden emin olarak.
"Her şey yolunda mı?" diye sordu dün yatakta harika bir gün geçirdiği adam, onu kendine daha sıkı çekerken.
"Evet," sniffle, öksürük, sniffle, "her şey yolunda."
"Emin misin?" Reed onun omzunu öperken sordu.
Öksürük.
"Pozitif."
Sniffle, sniffle.
"Bir şeyin mi var bebeğim?" Reed, boynunun kenarını öpebilmek için kızın saçlarını kenara iterken sordu.
Sniffle.
Öksürük.
"Olabilirim," dedi Joey ve ardından başka bir şey daha söyledi.
"Hastalık izni almak ister misin?" Reed elini kızın kalçasına doğru kaydırırken sordu.

Sniffle. "Zorunda kalabilirim," dedi Joey küçük bir öksürükle ve onu geri çekmek için kalçasından tuttuğunda bir iniltiye dönüşme tehdidiyle-

Reed onun içine girerken "Gerçekten yapabiliriz," dedi ve bir iç çekişle gözlerini kapadı ve hafif bir duraklama ve bir sustan sonra, çünkü onun numara yaptığını falan düşünmesini istemiyordu, inledi.

Perşembe

Bayan MacArthur, "Sizi bu kadar erken aradığım için üzgünüm Bay Bradford, ama diğer hatta Dr. Lawson var ve korkarım kendisi hâlâ kendini pek iyi hissetmiyor," dedi ve Reed'in arkasını dönüp üst kata yönelmesini sağlarken, hafif bir "Miyav" sesi dikkatini çekti.

Reed arkasını dönüp mutfığa doğru giderken, "Anlıyorum," diye mırıldandı.

"Dr. Lawson için politikanın ne olduğundan emin değildim, ancak normalde personel iki günden fazla dışarıda kaldığında bilgilendirilmek istediğinizden, aramamın en iyisi olacağını düşündüm."

"Sorun değil," dedi Reed, koridordaki dolabın önünde durduğunda kulağına "Şşşşt" gibi şüpheli bir ses geldi.

"Biliyor musun," dedi Reed dolabın kapısını açtığı anda ve Joey'i bir elinde cep telefonu, diğer elinde tüylü küçük piç kurusuyla yerde diz çökmüş, suçlu suçlu bakarken buldu, "seni daha önce aramak istiyordum ama korkarım bugün gelemeyeceğim."

Reed dolaba girip kapıyı arkasından kapatmadan önce kedinin kaçmasını beklerken Bayan MacArthur endişeli bir sesle, "Ah canım, umarım her şey yolundadır," dedi.

Reed, kendisini kesinlikle çıldırtacak olan küçük kadının uzanıp fermuarını indirmesini izlerken, "Her şey yolunda," diye söz verdi ona.

"Yarın burada olacağını düşünüyor musun?" Joey elini ona doladığında bir elini duvara vurmak zorunda kalırken Joey sordu ve-

"Hayır, korkarım yarın da dışarıda olacağım." Reed, Joey'nin geri çekilmesini izlerken sözünü bitirmeyi başardı ve-

"Ne olur ne olmaz, yarın Dr. Lawson'ın yerine birini bulmak isteyebilirsin." Reed, Joey elini tekrar ona sarıp bir gün daha izin almanın faydalarını gösterdiğinde telefonu kapatıp kapının pervazına tutunmak zorunda kalmadan önce konuşmayı başardı.

Cuma

"NE OKUYORSUN?"

"Gerçekten emin değilim," dedi Joey, Reed yavaşça onun omurgasına doğru öpücükler kondururken önündeki sözcükleri anlamlandırmaya çalışarak.

"Kulağa harika bir kitapmış gibi geliyor," dedi Reed kıkırdayarak ve kızın boynuna doğru öpücükler kondurdu.

"Öyle. Gerçekten öyle." Joey hemen kabul etti, ancak adam bacaklarının arasına yerleştğinde inledi, böylece son bir buçuk ay içinde iyice tanıdığı çok büyük uzantı poposuna sürtündü.

"Öyle görünüyor," dedi Reed usulca, başını çevirip onu öpebilirken, yukarıda bahsi geçen uzantıyı yavaşça poposuna bastırdı ve kızın daha sonra bu her neyse okumak için bolca zamanı olduğunu fark etmesini sağladı.

Çok sonra.

BÖLÜM 41

"**T**onunki benim için işe yaramayacak," dedi adamın kalanını hızla yok eden kadın.

Reed orada oturmuş, yedi görüşme önce başlayan baş ağrısının geçmesi için şakağını ovuştururken yaşama arzusu dedi.

"İşe yaramayacak olan ne?" Reed sordu, ellerini bırakıp masasında baş ağrısını geçirecek bir şeyler aramak için arkasına yaslanırken sorduğu sorudan hemen pişman oldu.

"Bu program," dedi üniversiteyi yeni bitirmiş kadın, mesajlaşmaya devam ederken telefonundan başını kaldırma zahmetine bile girmeden.

"Programın nesi var?" Reed, Advil bulma umuduyla masasını ararken dalgınca sordu, ancak son Advil'i geçen ayki okul yönetim kurulu toplantısından sonra aldığını hatırladı.

"Öncelikle, sabah yedi buçukta başlıyor," dedi ağır bir iç çekişle ve başını tiksintiyle sallarken Reed dikkatini kafeinli bir şeyler bulmaya verdi çünkü kafeinsiz hayatta kalmasının imkânı yoktu.

"Okul o zaman başlıyor," dedi Reed, Joey'nin bugün öğle yemeğine bir soda koymuş olması umuduyla çantasını kaparken,

ancak boş ögle yemeği çantasının dibinde üzerinde "Dibs" yazan yapışkan bir not bulduğunda küçük piçi öldürmeyi de listesine eklemişti.

"Bu kadar erken öğretebilmem gerçekten beklenemez," dedi zamanını boşa harcayan genç kadın, mesajlaşmaya devam ederken başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Nedenmiş o?" Reed kafeteryadan bir şeyler almaya karar verdi, ancak saatin kaç olduğunu görünce iç geçirdi ve bunun yerine bir sonraki görüşmeden sonra öğretmenler odasına gitmeye karar verdi.

"Çünkü dokuz saatten az uykuyla işlevimi yerine getiremeyeceğim," dedi insanlığa olan inancını kaybetmeye başlamasının nedeni.

"Yedide başlıyoruz," dedi Reed, mülakatları okul yönetim kuruluna bırakmayı çok istiyordu, ancak şansı yaver giderse, sonunda kendisine aval aval bakan kadın gibi birini işe alacaklardı.

"Yedi mi?" diye sordu, ancak telefonunda öfkeyle bir şeyler yazarken tiksintiyle homurdandı.

Reed çantasını bir kenara itip iç çekerek sandalyesine otururken, "Sabah toplantısına yedide başlıyoruz," dedi.

"Bu pazarlığa açık mı?" dedi ve mesajlaşmaya devam ederken tiksintiyle başını salladı.

"Hayır."

"O zaman belki bu maaş hakkında konuşabiliriz?" diye mırıldandı dalgınca, bir şeyler okumak için mesajlaşmayı bıraktığında, sadece iç çekerek başını salladı ve tekrar mesajlaşmaya başladı.

"Tartışmaya açık değil," dedi Reed, parmak uçlarını masasına vurarak, geceyi sonlandırmadan önce hâlâ bitirmesi gereken iş yığınının bakarken, bakışları Joey'nin geçen hafta çektiği çerçeveli resmine takılınca gülümsedi. Ofisinde kıvrılmış, başka bir kitabın içinde kaybolmuş halde o kadar sevimli görünüyordu ki kendine engel olamamıştı.

"Şey, sadece eğitim alanında lisans derecem ve tarih alanında ön lisans derecem var. Bu yüzden, niteliklerimle sizin teklif ettiğinizden daha fazla kazanmam gerektiğini düşünüyorum," dedi telefonundan başını kaldırmaya zahmet etmeden.

"Daha ne kadar düşünüyordun?" Reed dalgın dalgın geçen haftayı ve buna ne kadar ihtiyacı olduğunu düşünerek sordu. Bir gün izin alıp rahatlamayalı çok uzun zaman olmuştu. Muhtemelen hayatının en iyi haftasıydı ve her şey onsuz yaşayamayacağını fark ettiği kadınla ilgiliydi.

"En az on bin dolar," diyerek adamın kaşlarını kaldırdı.

"Şu anda bu pozisyonu dolduran kadının iki doktorası var, yayınları var ve bir Ivy League üniversitesinde dünyaca ünlü bir profesör," dedi Reed, işleri kolaylaştıracağı için Joey'e işi teklif edebilmeyi dileyerek. Ancak ona asla değerine yakın bir şey teklif edemeyecekti, bu da hayatını cehenneme çeviren niteliksiz adaylardan birine razı olmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

"Beşe ne dersin?" diye sordu, kaşlarını çatmak için telefonundan başını zorlukla kaldırdı, ancak Joey'nin masaya doğru koştuğunu, masa örtüsünü kaldırdığını ve-

"Çık dışarı."

"Ne?" dedi bir daha asla okuluna yaklaşmayacak olan kadın, kaşlarını çatmak için telefonundan başını zorlukla kaldırarak.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi Reed masasından uzaklaşarak.

"Bekle, görüşme bitti mi? Ama iş geçmişimi konuşmadık ki," dedi ve adam kapıya doğru yönelirken derin bir iç çekti.

"Sende hiç var mı?" Reed kapıyı açtığında Joey'nin çoktan gitmiş olduğunu fark ederek dalgınca sordu.

"Şey, hayır, ama-"

Reed, dikkatini çekmeye çalışan sekreterini ve bekleme alanını dolduran vasıfsız adayları geçip Joey'nin neden kanaması olduğunu öğrenmeye karar verirken omzunun üzerinden, "O zaman tanıştığımıza memnun oldum," dedi.

"BU OLAMAZ," dedi Joey, paniklememek için elinden geleni yaparken alt dudağını endişelendirerek, ama durum göz önüne alındığında, aslında paniklemenin kabul edilebilir bir tepki olduğunu hissetti.

Ne halt edecekti ki? Joey kapıyı itip dışarı çıkarken merak etmekten kendini alamadı. Bir şey açıldı, Reed öğrendiğinde onu öldürecekti, diye düşündü dalgınca kaşındaki kanı silerken. Öğretmenler otoparkına doğru ilerlerken, bunun kendi hatası olmadığını kendine hatırlattı. Yapmalıydı-

"O burada!" Jen ellerini havada sallayarak Joey'nin dikkatini, kızgın hormonlu gençlerle eve dönüş otobüsüne hazırlanmak için fazladan birkaç dakikaya ihtiyaç duyduğunda bir iki kez saklandığı yaşlı meşe ağacına çekmek için bağırdı.

"Oh, Tanrı'ya şükür," dedi Joey, küçük otoparktan hızla geçip onlara doğru ilerlerken rahatlayarak iç çekti.

"Bakın, gerçekten üzgünüm ama bu bir kazaydı. Shawn'ın kapıyı açacağını bilseydim asla yapmazdım," dedi Jen, ellerini birbirine kenetlerken gergin bir şekilde dudaklarını yalayarak. "Ama o iyi ve onu aşağı indirmesi için amcamı aradım bile."

"O zaman neden ağaçta?" Joey, zavallı Shawn'ın kaçmasına neden olan maskeyi Jen'e geri verirken sordu

Uzanıp bir dala tutundu ve kendini yukarı çekti.

Beklediğinden çok daha uzun sürdü ama sonunda Shawn'a doğru ilerledi ve ağacın hatırladığından çok daha büyük olduğunu fark etti. Ne kadar yüksekte olduklarını düşünmemeye çalışan Joey, Shawn'ın yanındaki dala yerleşti ve-

"Neden ben de herkes gibi olamıyorum?" diye sordu ona bakarak.

"Ne demek istiyorsun?" Joey aşağıya bakarken sordu, boyunlarını kırmadan onu buradan nasıl indireceğini merak ediyordu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Gerçekten bilmiyorum," dedi Joey başını sallayarak ve iç çekerek sandığa yaslandı çünkü Reed onu kesinlikle öldürecekti.

Shawn başını iki yana sallayarak, "Kaçtım," dedi ve ellerinin tersiyle gözlerini sildi.

"Ve en az yirmi kilo vermem gerekmeseydi, ben de koşardım," diye söz verdi Joey, dudaklarının seğirmesine neden olarak.

"Ama sen otistik değilsin," dedi Shawn okula doğru bakarken zayıf bir sesle.

"Doğru," diye mırıldandı Joey, "ama seni özel kılan da bu," dedi, büyükannesinin lisedeki tek on iki yaşındaki çocuk olmaktan şikâyet ettiğinde onu rahatlatmak için kullandığı sözleri tekrarlayarak.

"Özel olmak istemiyorum."

"O zaman ne olmak istiyorsun?"

"Ben de herkes gibi olmak istiyorum," dedi dalgın dalgın küçük bir dalla oynarken.

"O zaman Shawn olmazdın," dedi Joey, uzanıp onun saçlarını yüzünden uzaklaştırarak.

Shawn omuz silkerek, "Başka biri de olabilirdim," diye mırıldandı.

"Peki sen kim olacaksın?" Joey, kalbi onun için kırılarak sordu.

"Bilmiyorum. Belki Bay Bradford gibi biri," dedi Shawn omuz silkerek ve onu gülümsetti.

"Yani inanılmaz derecede yakışıklı, akıllı, nazik ve komik mi olmak istiyorsun?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

Adam başını salladığında, "Zaten öylesin, Shawn," diyerek onu gülümsetti.

"Sen bana hâlâ okyanus manzaralı ikinci bir şato borçlu olan inanılmaz nazik, tatlı, komik ve çok yakışıklı bir çocuksun," dedi ve adamın gözlerini kısarak.

"İkinci bir kaleden bahsetmedik."

Joey dudaklarını kıpırdatarak, "Şimdi bunu tartışıyoruz," dedi.

"İyi ama sadece bir hendek alacaksın," dedi Shawn, dalından tutup aşağı inmeye başlarken derin bir iç çekerek.

"Bu benim için işe yaramayacak," dedi Joey, hızla ağaçtan inerken onu izleyerek.

Shawn güvenli bir şekilde yere ulaştığında, "Hâlâ kasabanız üzerinde çalışıyorum," dedi.

"Village, Shawn. Bunu konuşmuştuk. Bu bir köy ve yeni şatom için bir köye daha ihtiyacım olacak," dedi Joey, yavaşça nefes verirken uzanıp karşısındaki dala tutundu ve kendi kendine bunun çocuk oyuncağı olduğunu söyledi.

Kendine başka bir şey söylemesi gerektiğini Joey birkaç saniye sonra altındaki dala olan mesafeyi yanlış değerlendirip ayağı kaydığında fark etti ve-

Şu anda bulunduğu yerde aslında iyi olduğuna karar verdi.

"İyi misin?" Jen bağırdı.

"Daha iyisi olamazdı," dedi Joey, ağacın etrafındaki tutuşunu sıkılaştırırken, gözlerini kapatmasının muhtemelen en iyisi olacağına karar verdi, böylece zeminin kendisine doğru hızla yükseldiğini görmek zorunda kalmayacaktı.

Şu anda üzerinde durduğu dal kırılmaya karar verdi.

"Bu kesinlikle iz bırakacak," dedi Joey iç çekerek ve kaçınmasının daha iyi olacağı şeyler listesine ağaçlara tırmanmayı da eklemeye karar verdi.

"Değişmediğini görmek güzel Joey," dedi biri ve kaşlarını çatarak gözlerini açtığında itfaiyeci üniforması giymiş, biraz tanıdık gelen bir adamın yanına geldiğini gördü.

"Seni tanıyor muyum?" Joey sormaktan kendini alamadı ama onu çok acı verici bir ölüme doğru düşmekten alıkoyan dal sallandığında gözlerini tekrar kapatma zamanının geldiğine karar verdi.

Elini çekmeden önce kaşındaki küçük kesiği incelediğini hissettiğinde "Aaron Gordon," dedi. "Okula birlikte gittik."

"Ah," dedi Joey, gerçekten de onun kin tutacak bir adam olmadığını umarak, ama her ihtimale karşı...

"Özür dilerim," dedi Joey, normal sosyal hoşlukları atlayıp doğrudan o beş adımlı özür dileme sürecine girmenin ve en iyisini ummanın muhtemelen en iyisi olacağına karar vererek.

"Ne için?" Kızın dalı sallanmaya devam ederken Aaron sordu.

"Pek çok şey, ama esas olarak okulun bir hafta süreyle kapanmasına neden olan talihsiz olay ve-"

"O sen miydin?" diye sordu kıkırdayarak, bunu intikam almak üzere olmadığına dair iyi bir işaret olarak algıladı.

"Evet, evet, öyleydi," dedi Joey, bu buluşmayı unutulmaz kılmakla tehdit eden itiş kakışlar artınca ağacın gövdesine daha sıkı tutundu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aaron, sesi eğlenmiş gibiydi.

"Eminim öyledir," dedi Joey ve başını sallamaya başladı ama bu hareket midesinin gerçekten istemediği şeyler yapmasına neden olunca durmaya karar verdi.

"Yeğenimin elinde Freddy Kreuger maskesi olmasının bir nedeni var mı?" Aaron sohbet eder gibi sordu.

"Şaka yanlış gitti," diye bağırdı Jen. "Kayıp eşya bürosunda eski bir Kreuger maskesi buldum, cazibesine dayanamadım, Dr. Lawson'ın dolabına saklandım ve yanlışlıkla Shawn'ı korkuttum, bunun için çok özür dilerim. Şimdi, tüm dikkatimi verdiğim bu olaya gelelim. Okulu bir hafta boyunca tam olarak nasıl kapattınız?"

Aaron beline bir ip dolandığını hissedince gülerek, "Boş ver," dedi. "Şimdi aşağı inmeye hazır mısın, Joey?"

"Evet, lütfen," dedi Joey, başını salladı, ama ardından "Önce ağacı bırakman gerekecek," deyince kaşlarını çatı.

"Bunu yapabileceğimi gerçekten sanmıyorum," dedi Joey, onun kıkırdamasına neden olarak.

"Söz veriyorum seni düşürmeyeceğim."

Alt dudağını sıktı ve başını salladı çünkü gerçekten yapamıyordu-

"Bırak beni bebeğim. Tuttum seni," dedi Reed, kolunun onu sardığını hissederken.

Joey bir an bile düşünmeden bıraktı.

"Alnına ne oldu?" Yavaşça ağaçtan aşağı inerlerken Reed sordu.

"Kendi ayaklarıma takılmadan koşamayacağımı keşfettim."

"Bu dersi on yaşındayken öğrendiğini sanıyordum," dedi Reed, kıza sarılışını sıkılaştırarak.

"O evreyi atlattığımı umuyordum."

"Atlatmadın."

"Biliyorum," diye mırıldandı Joey üzüntüyle, sonunda yere ulaştıklarında ve-

"Jen nerede?" diye merak etmekten kendini alamadı ve etrafına bakınırken on sayfalık bir ödevle eziyet etmeyi dört gözle beklediği gencin görünürde olmadığını fark etti.

"Merhamet için dua ediyorum," dedi Reed, onu serbest bırakarak ve- "Koş," dedi Reed, kaşlarını çatarak.

"Ne?" Joey, Reed'e dönüp bakarken sordu ve bunun muhtemelen çenesini kapalı tutması gereken zamanlardan biri olduğuna karar verdi.

"Koş."

"İyi fikir," dedi Joey, Shawn okula geri dönmeye başladığında çenesindeki kasların şimdiden kasılmaya başladığını fark etti, sadece geri dönüp parmak uçlarına kalktı ve "Teşekkür ederim," diye mırıldanarak yanağından öptü, sonra hemen geri döndü, Shawn'ın elini tuttu ve okula geri döndü, ona bilmesi gereken her şeyi anlatacak olan o gülümsemeyi kaçırdı.

Onu seviyordu.

BÖLÜM 42

"**I**'d gibi için tartışmak a plea pazarlık,"
ve küçük baş belası sonunda onu çok ileri
götürmüştü.

her zamanki yerinden, ona yardımcı olmayacak umutlu bir
gülümsemeyle söyledi.

Bu sefer değil.

"Ne yaptığınız hakkında bir fikriniz var mı?" Reed, Okul
Yönetim Kurulu'nun geri kalanının ayrılışını izlerken
sandalyesinde geriye doğru çökerek sordu.

"Büyük olasılıkla önümüzdeki iki yılı gözaltında
geçirmemle sonuçlanacak birkaç kötü karar aldım," diyen
Jen, yanında oturan iri yarı adam ona ters ters bakarak
"Bunu düzeltmek için ne yapabiliriz?" diye sorduğunda
umutlu görünüyordu.

"Ben de bunu bilmek istiyorum," dedi Jen, Aaron başını
ikaz edercesine sallayınca irkilerek, ciddiyetle başını
salladı.

Bir kere.

"Bu benim elimde değil," dedi Reed, bitkinliğin de
ötesinde.

Son beş saatini, Joey'nin doldurduğu şeker kâsesine
yardım eden küçük veledin kovulmasını engellemek için
elinden gelen her şeyi yaparak geçirmişti. Zar zor
başarmıştı ama bir şekilde

Okul Yönetim Kurulu'nu onu okuldan atmamaya ikna etmişti, her ne kadar buna izin vermek istese de.

Joey'nin yüzündeki kanı görünce...

"Onun cezası ne?"

"Bu ona kalmış," dedi Reed, Jen'e öyle bir baktı ki Jen koltuğunda endişeyle kıpırdanmaya başladı.

Jen umutlu bir gülümsemeye, "Bunun şimdiye kadar yaptığım en kötü şey bile olmadığını belirtmek isterim," diye ekledi.

"Bakmaya söz verdiğim otistik bir çocuğu korkutup canın sıkıldığı için okulumun güvenliğinden kaçmasını sağladın," dedi Reed, Jen'in ağzının sessizce çalışmaya başlamasını izleyerek, "Shawn'a asla bilerek zarar vermem."

"Peki ya Dr. Lawson?" Reed, kadının omuzlarının yenilgiyle çöküşünü izleyerek sordu.

"Cezam ne?"

"İki hafta boyunca kurum içi uzaklaştırma," dedi Reed, bugünkü olayla ilgili bitirmesi gereken bir yığın evraka bakarak.

Reed saate dikkat edip saatin ne kadar geç olduğunu fark ettiğinde Jen, "Bu adil görünüyor," diye mırıldandı.

"Dahası da var," dedi Reed ve Joey'ye mesaj gönderebilmek için telefonunu çıkardı.

Geç kalacağım, tatlım. Beni bekleme.

"Döndüğümde daha fazla ceza mı alacağım?" Jen ağzına bir parça daha şeker atarken umutlu bir ses tonuyla

"Döndüğümde yine ceza mı alacağım?" dedi. "Hayır," dedi

Reed dalgın bir ifadeyle, elindeki

Telefon çaldığında.

Arkadaş ister misin?

Bir an için evet demek istedi ama bu uzun bir gece olacaktı.

Bu gece olmaz. Tatlı rüyalar, tatlım, diye mesaj attı Reed, muhtemelen bütün gece başka bir "güzelle" uyanık kalacağını zaten biliyordu.

"Başka ne var?" Reed telefonunu masasına geri atıp aramak zorunda kalmasının nedeniyle yüzleşirken Aaron sordu

Okul Yönetim Kurulu'na yaptığı her iyilikte.

"Yaz okuluna gitmesi gerekiyor," dedi Reed, yazdırdığı en son ilerleme raporunu alıp Aaron'a uzatırken.

"Bekle. Kimse yaz okulu hakkında bir şey söylemedi," dedi Jen, amcasının gergin bir bakışla ve haklı olarak baktığı ilerleme raporunu gönderirken koltuğunun kenarına kaydı.

Aaron içi boş bir sesle, "Başarısız oluyorsun," dedi.

"Ne? Bu doğru olamaz," dedi Jen, daha iyi görebilmek için ayağa kalktı ve mırıldandı: "Ben de D bekliyordum."

Reed, "Yaz okuluna katılması ve her dersten geçmesi gerekiyor," diye açıkladı.

"Ah," dedi Jen, omuzlarının yenilgiyle çökmesine izin vererek.

"Dersi kaçıramazsın Jen, çünkü kaçıırırsan seni okuldan atmaktan başka çarem kalmaz," dedi Reed, onun tepkisini dikkatle izleyerek, bu habere nasıl karşılık vereceğini merak ediyordu.

Son iki yıldır, okuldan atılmak için ne gerekiyorsa yapmak için elinden geleni yapıyordu, onun gelmesinden korktuğu bir şeydi ve şimdi bir adım daha yaklaşmıştı...

Jen usulca, "Yapmayacağım," diye fısıldadı.

"Ciddiyim Jen," dedi Reed, kızın çantasını alıp kapıya yönelirken dalgınca başını sallamasına dikkat ederek ve bir kez daha ona neler olduğunu merak ederek. Kapıya vardığında boğazını temizledi ve çıkmadan önce, "Lütfen Dr. Lawson'a üzgün olduğumu söyleyin," diye mırıldandı.

"Bu çocukla ne halt edeceğim ben?" Aaron ilerleme raporunu Reed'in masasına geri atarken derin bir iç çekti.

"Annesinin nerede olduğuna dair bir fikriniz var mı?" Reed isteksizce üç nüsha halinde doldurulması gereken ilk forma uzanarak sordu.

Reed bir kalem alıp yazmaya başlarken Aaron, "Ona gelmemesini söyledim," dedi.

"Neden?"

"Çünkü Jen'in velayetini alıyorum," diyen Aaron'ın dikkati, bekleme alanındaki sandalyelerden birine çökmüş olan Jen'i izlediğini fark etmesine neden oldu.

"Denise bu konuda ne düşünüyor?" Reed, Jen'in Aaron'la birlikte olmasının daha iyi olacağını kabul etmek zorunda olmasına rağmen sordu.

"Onun ne düşündüğü umurumda bile değil," dedi Aaron, ayağa kalkıp kapıya yönelirken derin bir iç çekerek.

"İyi şanslar," dedi Reed çünkü içinden bir ses buna ihtiyacı olacağını söylüyordu.

Aaron kıkırdayarak kapının yanında durup Reed'e baktı ve "Joey Lawson, ha?" diyerek ona göz kırptı ve Reed'i orada oturur halde bırakarak kapıdan çıktı.

İki saat sonra, geceyi sonlandırmaya karar verdi.

Kalemi masanın üzerine fırlattı, sırt çantasını aldı ve eve doğru yola koyuldu, yol boyunca kapıyı kilitleyip alarmı kurdu. Yirmi dakika sonra garaj yoluna girdiğinde evdeki tüm ışıkların sönmük olduğunu gören Reed hayal kırıklığını bastırdı ve kamyonetini park etti. O ana kadar Joey bir kitabı daha yutarken ona sarılıp günü bitirmeyi ne kadar çok istediğini fark etmemişti.

En azından kollarında onunla uyuyabilir, dedi Reed kendi kendine içeri girerken, kapıyı arkasından kapatırken gürültü yapmamaya dikkat etti. Çantasını kapının yanına koyarak merdivenlere yöneldi ama mutfaktan gelen bir ses duyunca durakladı. Muhtemelen Matt'in mutfığı yağmaladığına karar vererek merdivenlere yöneldi ama "Bu kesinlikle iz bırakacak," sesini duyunca hemen geri döndü.

Joey'nin yukarıda ne yaptığını merak eden Reed arka koridora yöneldi ve kapıyı iterek açtığında Joey'nin eğilip fırındaki bir şeyi kontrol ederken dirseğini ovuşturduğunu gördü.

"Neler oluyor?" Reed, onun orada durduğunu görünce yüzünün nasıl aydınlandığını fark ederek sordu.

"Sen eve gelene kadar bu işi bitirmeyi umuyordum," dedi Joey, dikkatini tekrar fırına yöneltmişti bile.

"O da ne?" Reed cep telefonunu tezgâhın üzerine atıp gözlerini ondan ayıramadan yaklaşırken dalgınca sordu.

"Bugünden sonra iyi bir şeyler yiyebileceğini düşündüm," dedi Joey, bir çift fırın eldiveni çekerek onu seyrederken.

Joey hüzünlü bir iç çekiş ve başını hüzünlü bir şekilde sallayarak, "En sevdiğin yemeği daha önce yaptım ama sonra kardeşin odadayken tavaya sırtımı dönmek gibi bir hata yaptım," dedi. "Biliyorum, çaylak hatası. Ama sanırım en iyisi bu oldu," dedi fırından bir tepsi browni çıkarıp tezgâha koyarken.

"Kapanmadan önce markete gitmeyi başardım ve son İtalyan ekmeği somununu ve ikinci favorini yapmak için ihtiyacım olan her şeyi alabildim," dedi Joey, ocağın üzerinde duran büyük tencereyi kontrol ederken gülümseyerek, nefret ettiği bol flanel pijama pantolonunu, onu görmeye bayıldığı eski Bradford Mobilya tişörtünü, dağınık at kuyruğunu gözünün önüne getirdi ve onu asla bırakamayacağını fark etti.

BÖLÜM 43

"S O, kim o ?" Joey oturduğu yerde uyanık kalmak için mücadele ederken Matt sordu.

"Kimden bahsediyoruz?" diye sordu, uyanık kalmaya çalışmaktan vazgeçti ve kollarını okulun kütüphanesinden aldığı eski uygarlıklarla ilgili büyük kitabın etrafında kavuşturdu ve gözlerini kapattı.

"Reed'in gizemli kadını."

"Gizemli bir kadın yok," diye mırıldandı Joey, bugün okul gezisine gidemeyeceği gerçeğini aklından çıkarmak için okumayı planladığı kitaba. Geziye gitmek istediğinden değil, çünkü istemiyordu, suratını asmamak için elinden geleni yaparken kendi kendine söyledi.

İlk okul gezisine gitmeyi dört gözle bekliyordu ama annesi izin alamadığı için Shawn'ın gidemeyeceğini öğrenince fikrini değiştirmek zorunda kaldı. Joey onun gidebilmesi için gezi arkadaşı olmaya gönüllü oldu ama bunu mümkün kılacak yeterli sayıda refakatçi yoktu. Bu yüzden, Shawn'ın yalnız kalmaması için John'la yer değiştirmeye karar vermişti.

Matt ilgiyle, "O zaman kim olduğunu biliyorsun," dedi.

"Lütfen seni öldürmek zorunda bırakma beni," dedi Joey acınası bir sızlanmayla, neden ona izin vermediğini merak ederek

Uyu.

"İlk başta bunun bir bar tavşanı olduğunu düşündüm ama sonra burada kimden bahsettiğimizi hatırladım ve daha fazlası olduğunu fark ettim" diye açıkladı.

"Hı-hı," diye mırıldandı Joey uykulu bir sesle.

"Sonra ben her gece dükkânda çalışırken onu gizlice buraya getirmeye başladım. Bu beni düşündürdü, ya bir öğretmen ya da bir ebeveyn, hiç dışarı çıkmadığına göre en mantıklısı bu," diye mırıldandı Matt, düşünceli bir sesle ve kadının iç çekmesine neden oldu.

"Benim," dedi Joey, bunun onu susturmak için yeterli olacağını ve böylece uyuyabileceğini umarak.

"Elbette öyle," dedi küçük piç, küçümseyici bir baş okşaması ve iç çekişle.

"Öyle," dedi Joey ve ona ters ters bakmak için başını kaldırdığında, sokağın karşısındaki gizemli komşularıyla bir kez daha karşılaşmış gibi görünen Garrett'ın, arka kapıya doğru yönelirken "Bu kadar aptal olamazsın," dercesine ellerini çamurlu yüzünde kabaca gezdirdiğini gördü. Bir an için onu takip etmeyi düşündü ama sonunda gizemli komşularının kim olduğunu öğrenme ihtimali bile onu ayağa kalkmaya ikna etmeye yetmedi.

"Peki, sence kim o?" Matt onları görmezden gelerek sordu. Joey, "Pes ediyorum," dedi ve başını tekrar yatağının üzerine bıraktı.
iç çekerek kollarını kavuşturdu.

Yukarı çıkıp tekrar yatağa girmeyi ve sızmayı düşündü ama hareket edecek enerjisi yoktu. Dün gecedan sonra olmazdı. Eve gelmeden önce Reed'in kamyonetinin arkasında sevişmişler, kamyonetinde, ön kapıda, merdivenlerde, yatak odasının kapısında sevişmişler, sonra yatağa geçip son bir kez sevişmişler, sonra da onu duşa götürüp okşamaya başlamıştı. Bir keresinde onu kemiksiz ve komaya girmeye hazır hale getirmişti,

Ona hızlı bir öpücük verip poposuna şakacı bir tokat atmış ve işe gitmek için hazırlanmasını söylemişti.

Matt parmak uçlarını masaya vurmaya ve onu öldürmeyeceğine söz verdiğine gerçekten pişman etmeye bağlarken, "Belki de Julie'dir," dedi. "En mantıklısı bu olurdu."

"Ben değilim," dedi Julie onun yanındaki her zamanki yerinde, bir yığın dedikodu dergisi, büyük bir fincan kahve ve bir-

Julie, "Şimdiye kadar daha iyi bilmem gerekirdi," diye homurdanarak Joey'ye, Matt'in sonunda aptalca yanında getirdiği büyük yaban mersinli çöreği fark ettiğini haber verdi.

Matt, "Gerçekten de yapmalısın," diye hemen kabul etti.

Reed mutfağa girerken, "Julie değil," dedi. "O zaman kim?" Matt sordu ve onun iç çekmesine neden oldu. Kendinden geçebilmek için masanın altına sürünmeyi düşündü.

Kendini işe sürüklemek zorunda kalmadan önce biraz uyumak istiyordu. Gerçekten işe gitmek istemiyordu. Bugün istemiyordu. Bugün tek yapmak istediği onun yatağında sızıp kalmak ve ölüyormuş gibi hissetmeden gözlerini tekrar açana kadar orada kalmaktı.

"Neden bilmek istiyorsun?" Reed sandalyesine çökerek sordu.

"Neden bilmek istemeyeyim ki?" Matt inanamayarak homurdanarak sordu. "O kadın her gece seni çığlık çığlığa bağırıyor. Tabii ki kim olduğunu bilmek istiyorum."

Joey ona acımalarını ve uyumasına izin vermelerini dileyerek zayıf bir sesle, "Ben olduğumu söyledim zaten," diye mırıldandı.

"Gerçekten de öyle," dedi Julie, sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu.

Matt derin bir iç çekerek, "Peki," dedi. "Kim olduğunu söylemeyeceksen, en azından sabahın altısında neden bir iyiliğe ihtiyacın olduğunu söyle."

Reed, "Trevor ve Jason'ı burada beklemeni ve onları okula bırakmanı istiyorum," deyince kızın kaşları çatıldı.

"Neden?" Matt onun sormadığı soruyu sordu. sormak için enerji.

"Çünkü Joey ve Shawn'ın okul gezisine gidebilmeleri için fazladan refakatçiye ihtiyacım var," dedi Reed ve itiraf etmek gerekirse uykudan mahrum zihninin onun ne dediğini anlaması birkaç saniye sürdü, ama anladığında...

"Gerçekten mi?" Joey sandalyesini geriye iterek masanın üzerinden Reed'in kucağına atladı ve onu öperken kollarını Reed'e doladı.

"Aman Tanrım! Bunun anlamı ne?"

"Biliyor musun," dedi Joey, başka bir grup öğrencinin balta fırlatma kabinine doğru yürümesini izlerken sodasından bir yudum almak için duraklayarak, "bu o kadar da kötü değil."

"Çok gürültülü," dedi gezi arkadaşı Shawn, sodasından bir yudum aldıktan sonra onu aralarındaki yere bıraktı ve kalesini inşa etmeye odaklandı.

"İşte bu," dedi Joey başını sallayarak ve esneyerek ilk okul gezisine çıkarken ve bunun bir okul gününü geçirmek için hiç de fena bir yol olmadığını kabul etmek zorunda kaldı. Daha önce hiç Ortaçağ Panayırı'na gitmemiştir ve orada oturup Shawn'a eşlik ederken, bunun çok eğlenceli görüldüğünü kabul etmek zorundaydı.

"Etrafa bir göz atmak ister misin?" Joey sordu, her ne kadar bulundukları yerden memnun olsa da, en azından Shawn'ı etrafa bir göz atması için cesaretlendirmesi gerektiğini düşünüyordu.

Shawn başını sallayarak, "Hayır," dedi.

"Tamam," dedi Joey, kabin alanını oyun alanından ayıran küçük çitin arkasına yerleşirken başını sallayarak.

Onu piknik alanına götürmeyi tercih ederdi, orada yol dışında bir masaya oturabilirdi, ama gürültüden önce otobüsten ancak inebilmişti

ve kalabalık çok fazla geldi ve paniklemeye başladı. Kendini kaybetmesine fırsat vermeden onu çitin yanına çekmeyi başarmış, iPad'ini eline tutuşturmuş ve bir kale talep etmişti. Ona ters ters baktıktan sonra iç çekerek oturdu ve kalesi üzerinde çalışmaya başladı.

Bu hafta sonu Garrett'in evinde çalışan Reed'in kuzeni Jason, bir elinde Ortaçağ'dan kalma bir kupa, diğer elinde de midesini bulandıran büyük bir hindi budu ile Reed'in yanına otururken iç çekerek, "Saha gezilerine bayılırım," dedi.

"Ne inşa ediyorsun?" Trevor elinde büyük bir yemek tepsisiyle Shawn'ın yanına otururken sordu.

"Bir kale," dedi Shawn, iri adam yemek tepsisini aralarına yerleştirirken Trevor'a gergin bir bakış fırlattı.

"Ve bir köprü," dedi Joey, Shawn ona ters ters bakınca gülümsemesini bastırarak.

"Köprü hakkında konuşmadık."

Trevor Shawn'a içinde hamburger, sosisli sandviç ve patates kızartması olan küçük bir tepsi uzatırken Joey, "Şimdi bunu tartışıyoruz," dedi ve Shawn'a taze bir şişe kola vermeden önce ihtiyacı olan her şeyi aldığından emin oldu.

"Teşekkür ederim," dedi Shawn, hamburgerini alırken utangaç bir gülümsemeyle başını eğdi.

"Rica ederim," dedi Trevor sevgiyle gülümseyerek ve Shawn'ın çalışmasını izlerken kendi yemeğini hazırlamaya koyuldu.

"Hey, pookie, hâlâ kızgın mısın?" Jason, onlara katıldığında yakışıklı yüzünde her zaman bir parıltı olduğunu fark ettiği Garrett'a sordu.

"Kapa çeneni," dedi Garrett, iç çekerek başını çitlere yasladı.

Jason başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Bu beni incitiyor, tatlım," dedi, ancak bir şey dikkatini çektiği için sallamanın ortasında durakladı ve saniyeler içinde gözlerinde kaşlarını çatmasına neden olan beklenti dolu bir parıltı vardı.

bakışlarını takip ederek Reed'in önlerinde durduğunu ve elindeki panoya baktığını gördü.

Garrett yorgun bir iç çekişle, "Yapma," dedi.

"Size yardımcı olabilir miyiz?" Jason masumca Reed'e göz kırparak sordu, gözleri herkesi kazıklamaktan zevk alıyor gibi görünen kuzenine şüpheyle bakıyordu.

"Matt'i gördün mü?"

"Sanırım Matt, Joey için yiyecek bir şeyler alıyordu, böylece iki kişilik romantik bir öğle yemeğinin tadını çıkarabilirlerdi," dedi Jason, Joey yüzünü buruştururken masumca göz kırptı ve Reed'in gözleri tehlikeli bir şekilde üzerlerinde daralırken sert zeminde daha rahat etmek için yer değiştirdi.

Trevor, Shawn'ın boş tabağını alıp ona büyük bir brownie uzatırken, "Ayrıca Joey'nin göz koyduğu bir oyuncak ayıyı kazanmakla ilgili bir şeyler söyledi," diye ekledi.

"Beyaz olanı istiyor," diye ekledi Shawn, Trevor ona göz kırparken dudaklarının seğirmesine neden oldu.

Reed çenesini sıkarak uzun yemek kuyruklarına baktı, sonra Matt büyük çekici eline aldığı anda güçlü adam oyununa döndü. Reed başka bir şey söylemeden elindeki panoyu Jason'a fırlattı, oyuna doğru yürüdü ve- "Bu iz bırakacak," diye düşündü Joey.

Reed'in Matt'in elinden büyük çekici alıp onu iterek yoldan çekmesini izlerken yüzünü buruşturarak mırıldandı.

Reed ona doğru bir bakış fırlatarak çekici kaldırdı ve salladı, yoğun panayırda yankılanan yüksek bir sesle plakayı çiviledi. Bunu iki kez daha yaptıktan sonra çekici Matt'e fırlattı; Matt homurdanarak çekici aldı, gözüne kestirdiği beyaz oyuncak ayılardan birini kaptı ve onlara doğru yürüdü. Onlara ulaştığında Reed onun yanına eğildi ve oyuncak ayıyı ona uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi Joey, kucağındaki büyük oyuncak ayıya gülümseyerek ve Reed'in yanından geçerken kahverengi oyuncak ayının ne kadar sevimli olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

"Kahverengi bir oyuncak ayı istiyorsun, değil mi?" Reed, çok sevdiği o gülümsemeyle uzanıp kızın saçlarını kulağının arkasına iterek sordu.

"Gerçekten yle," dedi Shawn, dudaklarının seğirmesini sağlayarak. Joey başını sallayarak, "Doğru," dedi. "Gerçekten yle."

Reed alaycı bir bakışla, "Yüksek bakım," dedi.

"Gerçekten yle," dedi Joey, başını sallayarak onaylarken, onun oyuna geri dönüp Matt'in elinden çekici almasını ve kahverengi ayıyı onun için kazanmasını izlerken, pembe oyuncak ayının ne kadar sevimli olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

BÖLÜM 44

"S O, bana hâlâ neden benim odamı kullandığını söylemedin," dedi Matt.

iç çekerek yatak dediği bir karmaşa.

Reed kravatını son bir kez düzeltirken, "Ve düzeltmeyeceğim," dedi, ancak kravatını çözüp iç çekerek bir kenara fırlattı ve çizgili olana uzandı.

Matt yatağının üzerindeki dağınıklığı karıştırırken, "Siyah olan," dedi.

Çizgili kravatı bir kenara atan Reed, siyah kravatı kaptı ve taktı, bir yandan da kendi kendine gergin olmasını gerektirecek bir şey olmadığını söylüyordu. Bu sadece akşam yemeği, içkiler ve eğer doğru planlarsa, aşağıda "güzeller" ile romantik bir gece geçirecek ve sonunda ona onu sevdiğini söyleyecekti.

Son bir aydır ona söylemeyi tartışıyordu ama artık ona söylemesi gereken noktadaydı. Birini onu sevdiği kadar sevebileceğini hiç düşünmemişti. O şimdiye kadar istediği her şey ve daha fazlasıydı. Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği kadındı.

"Nereye gidiyorsun?" Matt yarısı yenmiş bir çikolatanın üzerine otururken sordu.

"Dışarı," dedi Reed, kravatını düzeltirken ve dikkatini saçlarına verirken bunun yeterli olacağına karar verdi,

beyaz gül demetine uzanmadan önce doğru göründüğünden emin olmak ve-

"Çiçekler Joey için mi?" Matt, Reed'in Joey için aldığı çikolata kaplı portakal jölelerinden birini ağzına atarken sordu.

"Fark eder mi?" Reed, dışarı çıkıp başka bir kutu almak için vakti olup olmadığını merak ederek sordu, ancak saati görünce küfretti.

Geç kalıyordu.

"Jackson'ın haberi var mı?" Matt, Reed'in bulması bir hafta süren çikolata kutusunu bitirirken sordu.

"Hayır," dedi Reed, arkasını dönmeden önce son bir kez baktı ve-

"Gerçekten de öğrenmeyeceğini mi düşünüyorsun?" Matt yatağından kalkmaya çalışırken Reed'in onunla konuşmak istediği karmaşaya takıldı.

"Öğrenmesi umurumda değil," dedi Reed ve kapıya doğru yöneldi.

"Bekle!" Matt ona yetişmek için acele etti. "Neden olmasın?"

Reed koridorda duraklayarak, "Bu seni ilgilendirmez," dedi.

Matt onu takip ederek, "Bana hâlâ ne yaptığını söylemedin," dedi.

Reed koridorda yürüyüp yatak odasının kapısını çalarken derin bir iç çekerek, "Joey'i yemeğe çıkaracağım," dedi.

"Onu nereye götürüyoruz?" Matt ona yetişerek sordu.

Reed saatine bakarak, "Davetli değilsiniz," dedi.

"Elbette öyleyim."

"Gerçekten değilsin."

"Neden davet edilmeyeyim ki? Evlenme teklif edecek falan değilsin ya," diye açıkladı Matt ve ona bu durumla ilgili nefret ettiği tek Geyi hatırlattı.

"Rezervasyonlar iki kişilik," dedi Reed, küçük piçin peşine takılmasına izin vermeyerek.

Bu sefer değil.

Onu ne zaman yemeğe, sinemaya, hatta yürüyüşe çıkarmaya çalışsa, küçük piç oradaydı, ama bu gece değil. Bu gece, o küçük piçin onlara katılmayacağından emin olmuştu.

"Gerçekten mi?" Matt duvara yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak onu düşünürken sordu. "Joey bunu biliyor mu?"

"Neden?" Reed kapıyı çalarken sordu. "Çünkü o burada değil."

"Nerede o?" Reed çoktan merdivenlere yönelmiş bir halde sordu.

Reed anahtarlarını alıp kapıya yönelirken Matt, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"Kahretsin," dedi Reed kapıdan çıkarken ve-

"Kız kardeşime göz kulak olduğun için sana teşekkür etmedim, değil mi?" Kamp gezisinden beri ortalıkta görünmeyen Jackson, onu beklediği evden uzaklaşırken, "Kız kardeşime göz kulak olduğun için sana teşekkür etmedim, değil mi?" dedi.

"Hâlâ bu oyunu mu oynuyoruz?" Reed dikkatini en yakın arkadaşına çevirerek sordu, tam o sırada Jackson'ın dudakları boktan bir sırtışa dönüştü ve şüphelerini doğruladı.

"Sanırım artık bir anlamı yok, değil mi?"

"Ne zamandır tanıyorsun?" Reed kamyonetine doğru ilerlerken sordu.

"Kız kardeşime aşık olduğumu mu?" Jackson ona katılırken kıkırdayarak sordu. "Muhtemelen senden önce."

"Neden n u m a r a y a p ı y o r s u n ?" Reed kamyonetinin kilidini açıp içine tırmanırken sordu.

"Çünkü kız kardeşimi seviyorum," dedi Jackson yolcu tarafına tırmanıp derin bir iç çekerek arkasına yaslanırken.

"Anlamı ne?" Reed, gelecek olan şeyi beklerken kamyonetini çalıştırma zahmetine girmeden sordu.

"Joey geçmişte çıktığı küçük puştları hiçbir zaman saklayacak kadar önemsemedi."

"Bizim durumumuz biraz daha karmaşık," dedi Reed, Jackson'a en iyi arkadaşının kıkırdamasına neden olan sivri bir bakış atarak.

"Doğru," diye başını sallayarak kabul etti Jackson, "bu yüzden karışmadım çünkü Joey karmaşık şeylerden hoşlanmaz. O, dramatik olmayan ya da bir yere varma ihtimali olmayan düz ilişkileri sever, ama sen sevmiyorsun."

Reed, kendine yalan söyleme zahmetine neden katlandığını merak ederek, "Hayır, katlanmıyorum," diye onayladı.

Çünkü onu istiyordu ve ona sahip olmak için her şeyi kabul edebilirdi.

Kesinlikle her şeyi.

"Ayrıca, Joey bir daha asla seni incitecek bir şey yapmaz. O zalim değil."

"Hayır, değil," diye mırıldandı Reed, çünkü o muhtemelen şimdiye kadar tanıdığı en nazik kadındı.

"Bu da tabii ki kız kardeşime ne tür bir hayat sunabileceğinizi merak etmeme neden oluyor."

"Ona evlenme teklif etmeyi planlıyorum," dedi Reed çünkü onsuz yaşayamayacağını fark etmişti.

"O kadarını ben de anladım ama Joey'nin burada nasıl bir hayat yaşayacağını henüz anlayamadım," dedi Jackson ve kaşlarını çattı.

"Ne isterse."

"Orada onun için bir şey yok Reed, bunu ikimiz de biliyoruz. Joey'nin bir devlet okulunda yarı zamanlı bir işten daha fazlasına ihtiyacı var. Bu kasabanın ona verebileceğinden çok daha fazlasına ihtiyacı var. Joey'nin sonunun annen gibi olmasını istemiyorum," dedi Jackson sessizce ve Reed onun sözlerinin kendisine çarptığını hissetti.

"Annem babamla evlendiğine hiç pişman olmadı," diye söze girdi.

"Hayır, yapmadı ama onunla birlikte olmak için her şeyden vazgeçti ve ben Joey için bunu istemiyorum. Her şeyden sonra olmaz.

Jackson, Reed ellerini kabaca yüzüne sürerken, "O da çok şey yaşadı," dedi.

"Böyle bir yerde boğulacak, Reed." "Bunun olmasına asla izin vermem."

"Gerçekten mi? Peki bunun olmasını tam olarak nasıl engelleyeceksin Reed?" Jackson ona sert bir bakış fırlatarak sordu. "Joey böyle bir yerde eriyip gidecek, bunu ikimiz de biliyoruz."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim," dedi Reed, Jackson'ın sözleri midesinin çukuruna yerleşip Jackson'ın haklı olduğunu anlayınca midesinin bulandığını hissederek.

"Bu onun gitmesine izin vermek anlamına gelse bile mi?" Jackson kapısını açarken sordu ve Reed başka seçeneği olmayabileceğini fark etti.

Sözünü tutmak istiyorsa, hayır.

BÖLÜM 45

"W Ne yapıyorum ben?" Joey yorgun bir iç çekişle ellerini bırakıp şöyle bir baktı ne yapacağına karar vermesini bekleyen e-postaya geri döndü.

Bunu yapmayı düşündüğüne bile inanamıyordu. Eve gidip Reed'e her şeyin bittiğini söylemeliydi ama bunu yapmaya hazır değildi. İki ay önce de hazır değildi, şimdi de hazır değildi. Sadece her şeyi çözmek için biraz daha zaman istiyordu.

İznini bitirmeyi istemeyi düşünmüştü ama bunu yapmak için bir nedeni yoktu. Ödevini çoktan göndermişti, derecesini yükseltmek için herhangi bir ders almıyordu ve Reed'e aşık olduğu için kalmasına izin vereceklerinden şüpheliydi.

Bu da ona iki seçenek bıraktı.

Reed'e geri döneceğini söyleyebilir ve kalan az zamanlarının tadını çıkarmaya çalışabilirdi, ki bu elbette daha akıllıca bir seçimdi, ya da Gönder'e basabilir ve bunun bir yere varması ihtimaline karşı uğruna çalıştığı her şeyi bir kenara atabilirdi. Keşke ne yapması gerektiğini bilseydi, diye düşündü Joey, dikkatini tekrar kendisini bekleyen kompozisyon yığınınına verirken. Hayatında yarattığı karmaşadan uzaklaşmayı umuyordu ama kaşları çatıldı

Sol tarafına baktı ve Reed'in sınıf kapısına yaslanmış, onu izlediğini ve o kadar yakışıklı göründüğünü gördü ki konuştuğunu fark etmesi bir anını aldı.

Reed kapıdan uzaklaşıp odaya girerken, "Kazayı öğrendiğinde büyükannenin yanındaydım," dedi. "Bunu biliyor muydun?"

"Hayır," dedi Joey usulca, adamın sınıfta dolaşıp yaptığı tüm değişiklikleri incelemesini izlerken.

"Telefon geldiğinde ödevime yardım ediyordu," dedi Reed dikkatini arka duvardaki On Üç Koloni haritasının kopyasına verirken. "Ona annenden bahsettiklerinde yüzündeki tüm kanın çekilişini izlediğimi hatırlıyorum, ama ağlamadı. Ta ki senin de kaza geçirdiğini ve kurtulamayabileceğini öğrenene kadar."

Mayflower Compact posterinin yanında durup ona meraklı bir bakış fırlattı. "Kazayı hatırlıyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi Joey içi boş bir sesle, masanın kenarını sıkıca kavrarken ve hasta olabileceğini düşünürken.

Reed başını sallayarak dikkatini kadının odayı kapladığı posterlere verdi. "Ağlamayı kesmiyordu. Onu iyileştirmek için her şeyi denedim. Buzdolabının üstünden gizli çikolata zulasını çıkardım. Ona her şeyin yoluna gireceğine dair söz verdim. Ona sarıldım ve öptüm ama hiçbir şey işe yaramadı. Ağlamayı kesmedi ve o anda senden nefret ettim," dedi Reed, parmaklarını pencere kenarına yığıldığı kitapların üzerinde gezdirirken iç çekerek başını salladı.

"Seni tanıımıyordum bile ama onu böyle incittiğin için senden nefret ettim. Sadece bir bebek olman ve anneni kaybetmiş olman benim için önemli değildi, senden nefret ettim ve onu bir daha ağlatmana asla izin vermeyeceğime yemin ettim," dedi Reed

dikkatini depodan çıkardığı büyük küreye kaydırıldı.

Joey zayıf bir sesle, "Demek bana göz kulak oldunuz," dedi.

Reed odanın arka tarafına doğru ilerlemeye devam ederken başını sallayarak, "Demek seni izledim," diye onayladı. "Büyükkannene ne söz verdiğimi biliyor musun?"

"Hayır," dedi Joey, bir önsezi hissi omurgasından aşağı süzülürken onun hareketini izleyerek.

"Sana göz kulak olacağıma söz verdim," dedi Reed, parmaklarını bir sandalyenin arkasında gezdirerek, "ve güvende olduğundan emin olacağıma," sonra bir başkası, "ve mutlu olacağına."

"Mutluyum," dedi Joey, adamın dalgın dalgın başını sallayıp Matt'in onun için odanın arka tarafına yerleştirdiği kitap raflarına yönelmesini izleyerek.

"Seni mutlu edebileceğimi düşünmüştüm ama sonra kendimi kandırdığımı fark ettim çünkü sana hak ettiğin şeyi asla veremeyeceğim. Sana asla kaçmak için sabırsızlandığın bir kasabada düşük maaşlı, nankör bir işten fazlasını teklif edemeyeceğim," dedi Reed sınıfın önüne doğru ilerlerken.

"Sen buraya ait değilsin, Joey."

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Joey onun önündeki sıralardan birine oturmasını izlerken iç çekerek sordu.

"Çünkü sana aşığım Joey," dedi Reed, o orada oturup nasıl nefes alacağını hatırlamaya çalışırken.

"Artık bu oyunu oynamak istemiyorum. Bütün gün seni düşünmüyormuşum gibi davranmak ya da yalnız olmadığımız zamanlarda sana dokunmama izin verilmediğini kendime hatırlatmak zorunda kalmak istemiyorum. Artık sana aşık değilmişim gibi davranmak istemiyorum ve gitmeni istemiyorum," dedi Reed onun bakışlarını tutarken.

Sertçe yutkunan Joey, Send ayağa kalkıp masasının etrafında dolanırken ona doğru uzandı ve vurdu. "Beni seviyor musun?"

diye sordu, kendini masasına çekip otururken gözlerini ondan hiç ayırmadan.

"Her şeyden çok," dedi Reed ayağa kalkarken. "İşte bu yüzden sözümü tutmayacağım ve sensiz yaşamak zorunda kalmayayım diye ayrılmak için sabırsızlandığın bir kasabada sana düşük maaşlı, nankör bir iş teklif edeceğim."

"Tam bir baş belası olmama rağmen mi?" Joey onun kendisine doğru yürümesini izlerken merak etmekten kendini alamadı.

"Özellikle de tam bir baş belası olduğun için," dedi Reed gülümseyerek ve bacaklarının arasına girip alnından öpebilmek için eğildi.

"Bekle, ben kocaman demedim," dedi Joey, kollarını ona sararken bile kaşlarını çatarak.

Reed kızın burnunun ucunu öperken usulca, "Söylenmesi gerekiyordu," dedi.

"Başka ne söylenmesi gerektiğini biliyor musun?" Joey parmaklarını onun saçlarının arasından geçirip onu öpebilmek için kendine doğru çekerken sordu.

"Beni sevdiğini mi?" Reed, yüzünü ellerinin arasına alırken dudaklarını onunkilere değdirerek sordu.

Joey alaycı bir tavırla, "Belki," dedi.

"Beni seviyor musun?" Reed, kızın söyleyeceğini hiç düşünmediği kelimeleri beklerken gözlerinin içine bakabilmek için geri çekilerek sordu ama kız çok sevdiği zümrüt gözlere bakarken kendini "Seni seviyorum Reed" derken buldu.

"EVE GİDELİM," dedi Reed ama kızın küçük parmaklarının kravatını çözdüğünü hissedince inledi.

"Tamam," dedi Joey kravatını çözüp yere bırakırken.

"Bunu burada yapamayız," dedi Reed, gömleğinin düğmelerini yavaşça çözerken onu öpmeden duramıyordu.

"Gerçekten yapmamalıyız," diye onayladı Joey, gömleğini çekip çıkarırken ve ellerini göğsünde ve karnında gezdirip kemerini tutarken.

"O zaman ne yapıyoruz?" Reed fermuarını indirirken usulca küfrederek sordu.

"Mümkün olduğunca çok sayıda kötü seçim yapmak," dedi Joey, dudaklarının seğirmesine neden oldu, sadece pantolonunun içine uzanıp onu serbest bıraktığında inlemesine neden oldu.

Reed ellerini kızın bacaklarına koyup eteğinin altından geçirirken, "Gerçekten kötü bir etki bırakıyorsun," dedi.

"Bunu daha önce de duymuştum," dedi Joey ellerini kızın yumuşak kalçalarında gezdirirken, kız da yavaşça sikini okşuyor, elinin her hareketinde adamı inletiyordu.

"Eminim öyledir," dedi Reed usulca, elini kalçalarının üzerinden geçirip kıkına doğru kaydırırken, taşaklarının sıkıca yukarı çekilmesine ve sikinin elinde sarsılmasına neden olan bir sıkma hareketi yaptı.

Joey onu kenara yaklaştırmak için tutuşunu kullanırken, "Yani, yaşadığım bir fantezi var," dedi.

"Ah, öyle mi?" Reed mırıldanarak eğildi, onu daha sıkı kavradı ve bacakları ona dolanacak şekilde ayağa kalktı. "Bana anlatmak ister misin?"

"Patronum olduğun için bunun uygun olacağından emin değilim," dedi Joey, onu masasına geri götürürken ve dikkatlice sandalyesine oturtup üzerine oturmasını sağlarken ciddiyetle başını salladı.

"Bu bir soruna yol açabilir," dedi Reed, sandalyeyi masasına bakacak şekilde çevirerek.

Joey başını üzgün bir şekilde sallayarak, "Bu işi zorlaştıracak," dedi.

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Reed onu kucağına alıp masanın üzerine yerleştirirken.

"Ne yapacağız şimdi?" Joey ellerini kızın kalçalarına koyup bacaklarını ayırırken sordu.

"Sanırım bunun yerine benim fantezimle devam etmemiz gerekecek," dedi Reed, eteğini yukarı doğru iterek

nce bir kalçayı, sonra diğeriini öptüm.

"Senin fantezin ne?" Joey parmaklarını adamın saçlarında gezdirerek sordu, adam eteğini yukarı itip yumuşak, bebek pembesi külotunu ortaya çıkarırken.

"Hangisi?" Reed eğilip bacaklarının arasındaki yumuşak, klotla kaplı dudaklara bir öpücük kondururken sordu.

"Birden fazla mı var?" Joey kıkırdayarak sordu, o da bacaklarının arasına bir öpücük daha kondurup külotunu yavaşça aşağı çekti.

"yle de denebilir," dedi Reed, kollarını kadının bacaklarının altından geçirip poposuna doladı ve onu kendine çekti.

"Peki bu hangisi?" Joey dirseklerine yaslanıp yumuşak bir inilti çıkararak sordu, adam kadının yarığına bir öpücük kondurdu.

"Bu," dedi Reed, kızın yarığından aşağıya doğru öpücükler kondurarak, "seni burada otururken ilk gördüğümde hissettiğim şey."

"Peki sen ne düşündün?" Joey sordu ve ardından "Tanrım, Reed" dedi.

"Ne kadar yumuşak olacağın hakkında," dedi Reed, dudaklarına bir öpücük kondurarak.

"Tadın ne kadar tatlı olurdu," dedi ve ardından dilini kızın yarıkları arasında gezdirdi.

"Ve ne kadar sıkı olurdun," dedi Reed, dilini onun içine kaydırmadan önce dilini şişmiş klitorisinin üzerinde bir, iki kez gezdirerek. Birkaç dakika boyunca, parmaklarını saçlarında gezdirirken, diliyle onu becerirken adını inleyerek, dilini onun içinde kaydırmak için zaman ayırdı.

"Başka neler hayal ettiğimi biliyor musun?" Reed son bir yalamadan sonra geri çekilerek sordu.

"Hayır," dedi Joey, ayağa kalkıp gömleğini çıkarıp bir kenara atarken dudaklarını yalayarak.

"Bütün gün seni düşünüyorum," dedi Reed, ellerini sikinin etrafına sardı ve yavaşça kendini okşarken

daha da yaklaştı. "Bana sarıldığında ne kadar iyi hissettiğini, benim için ne kadar ıslandığını düşünüyorum," dedi eğilip onu öperken, "ve seni ne kadar sevdiğimi."

Joey onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve kendini okşamaya devam ederken sikinin ucunu onun yariğına bastırırken onu öptü. Ucu kadının yariğının arasında gezdiriyor, iniltilerini yutarken onunla alay ediyordu. Tanrım, onu istiyordu. Daha önce hiçbir kadını bu şekilde istememişti ve o kadın kendisine ait olana kadar asla tatmin olamayacağını biliyordu.

"Reed," dedi Joey bir iniltiyle ve bu onun sikini serbest bırakmasına neden oldu. Bir an için onu kaldırıp masasının üzerine eğmeyi düşündü, bu günde en az yüz kez düşündüğü bir şeydi ama daha fazlasını istiyordu.

Ellerini masanın üzerine koyarak boynuna kadar öptü, ellerini omuzlarında, göğsünde, sırtında ve nihayet kıkında gezdirirken onu çılgına çeviren noktaya odaklandı ve sikinin ucu tekrar yariğına sürtünecek şekilde onu daha yakına çekmek için tutuşunu kullandı.

Onu kucağına aldı ve tekrar oturarak kucağına oturmasını sağladı. Onu öpmek için eğildiğinde, Reed aşağı uzandı ve ellerini onun omuzlarına koyarken eteğini yoldan çekti ve kendini kaldırmayı başardı, böylece tekrar oturduğunda onu içine alıyordu.

"Hayalini kurduğun şey bu muydu?" Joey kollarını ona sarıp kalçalarını oynatırken nefes nefese sordu.

"Evet," dedi Reed, ancak onu kabzasına kadar aldığında tıslamak için.

"Beni masanın üzerine eğmek istemedin mi?" Joey, ellerini kalçalarına koyup onu hareket ettirmesine yardım ederken omuzlarındaki tutuşu sıkılaştığında alaycı bir şekilde sordu.

"Bir dahaki sefere," diye söz verdi Reed, bu fanteziyi gerçekleştirebilmek için bir dahaki sefere bunu onun ofisine götürmeye karar vermişti bile.

"Bir dahaki sefere olacak mı?" Joey kollarını ona dolamış, dudaklarını ağılıkla yalarken nefes nefese sordu.

"Kesinlikle," dedi Reed onu öperken, yavaşça üzerinde hareket ederken ellerini üzerinde gezdirmek için zaman ayırdı.

"Peki neden?" Joey parmaklarını onun saçlarında gezdirirken inleyerek sordu.

"Çünkü gitmene asla izin vermeyeceğim."

BÖLÜM 46

"A Pişman mısın?" diye sordu yanında yatan inanılmaz derecede yakışıklı adam, dikkatini Şöminede çıtırdayan küçük ateş onu yavaşça derin bir uykuya daldırırken Reed'in yüzünde o inanılmaz seksi gülümsemelerden biriyle onu izlediğini gördü.

"Evet, aslında epeyce," dedi Joey, yorgun bir şekilde iç çekerek ve adamın gözleri ona dikildiğinde gülümsemesini bastırmak için kendini zorlayarak.

"Benimle evlendiğine pişman mısın?" diye sordu son on altı saatini onu New Hampshire'a sürükleyerek geçirmiş olan adam.

"Gerçekten söyleyemem. En azından tüm bilgileri elde edene kadar," dedi Joey çaresiz bir omuz silkmeye.

"Bilgi?" Reed elini üzerlerini örten çarşafın altından karnına doğru kaydırarak sordu, böylece elini karnından aşağı kaydırırken elindekiyle eşleşen siyah alyansı hissedebiliyordu.

"Bilinçli kararlar vermeyi severim," dedi Joey, masum görünmek için elinden geleni yaparken bacaklarını onun için açtı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Reed, elini kadının bacaklarının arasına kaydırırken düşünceli görünüyordu.

"Benimle evlendiğine pişman mısın?"

"Hayır," dedi Joey usulca, elini uzatıp parmak uçlarıyla hafifçe çenesinde gezdirirken gülümsemekten kendini alamadı. "Bundan asla pişmanlık duymam."

"O zaman ne bilmek istiyorsun?" Reed, elini bacaklarının arasına sürterken avucuna bir öpücük kondurabilmek için başını çevirerek sordu.

"Pekâlâ, sorularım var," dedi Joey, adam onu yavaşça okşarken dudaklarını yalayarak.

"Elbette biliyorsun," diye mırıldandı Reed, dudakları eğlenerek seğirirken, daha rahat etmek için kaykıldı ve tembelce onu kızdırmaya devam etti. "Peki sorularınız neler?"

Joey kendini ona söylemek zorunda hissetti: "Bende çok var," dedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Reed kıkırdayarak ve eğilip onu öperken. "Sor bakalım."

Joey onu öperken parmaklarını saçlarında gezdirerek, "Sanırım ilk sorum kaçırma olayının gerekliliği hakkında olacak," dedi.

Reed onun çenesine bir öpücük kondururken, "Çünkü gerekliydi," dedi.

"Hayır dememden korktuğun için mi?" Joey parmak ucuyla kızın yarığının izini sürerken küçük bir nefesle sordu çünkü kızın hayır deme ihtimali yoktu.

Yine, ona sorduğu için değil, çünkü sormamıştı.

Hayır, yaptığı şey onunla kemiksiz kalana kadar sevişmek, onu kamyonuna taşımak, kemerini bağlamak ve aradığı şeyi bulana kadar kutuları karıştırdığı eve gitmekti. Doğum belgesini aldıktan sonra Reed onu tekrar omzuna atmış, kamyonetine geri dönmüş ve New Hampshire'a varıncaya kadar durmayı reddetmiş, orada onu omzuna atmış ve kendini çok gergin bir Sulh Yargıcının önünde bulmuş.

"Hayır," diye mırıldandı Reed, onun çenesini öperek, "çünkü bu bir gelenek."

"Gelini kaçırmak bir gelenek mi?" Joey sordu, kuşkusuz meraklanmıştı.

"Evet," dedi Reed, onu kızdırmaya devam ederken boynundan aşağıya doğru öptü.

"Neden?"

"Bradfordlar evlenme teklif etmez ve bizim de geleneksel düğünlerimiz yoktur," dedi Reed parmağını kızın yarığının arasına sokup klitorisini hafifçe okşamaya başlarken, bir yandan da kızın göğsüne doğru öpücükler gönderiyordu.

"Peki ya korkmuş Sulh Yargıcı?" Joey sormadan edemedi, ancak meme ucunu yaladığında inledi.

"Muhtemelen erken emekli olacak," dedi Reed, klitorisini küçük dairelerle yavaşça alay ederek ve odaklanmayı zorlaştırmaya başladı.

"Bunun arkasında bir hikaye olduğunu hissediyorum."

"Var," dedi Reed, yukarı doğru öpücükler göndererek.

"Benim güzellerimle aynı hikaye mi?" Joey sordu, onun kıkırdamasına neden oldu.

"Evet, bu hikâyeyi sana birinci yıl dönümümüzde anlatacağım," diye söz verdi Reed, o daha sormadan, o da yoluna devam etti.

"Ya Matt?"

"Yoluma çıkmamalıydın," dedi Reed, parmağını aşağı doğru hareket ettirerek kadının içine kaydırды.

"Hâlâ dolapta mı?" Joey, sırtı kavislenip kalçaları parmağının her itişini takip edecek şekilde kayarken inleyerek sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi, elini çekerek onun üzerinden geçip bacaklarının arasına yerleşebildi.

"Peki New Hampshire'da kalmamamızın nedeni ne?"

"Uğursuzluk getirmek istemedim," dedi Reed ilk kez bu kadar

Bacaklarının arasından kayan siki.

"Tamam," dedi Joey ve bunu daha sonra sormak üzere aklına bir not aldı. "Peki ya Jackson?"

"Biliyor," dedi Reed ve o panikleyemeden, çünkü bu kesinlikle paniklemenin uygun olduğunu hissettiği anlardan biriydi, Reed oradaydı ve onu öpüyordu.

Reed yavaşça ona sürtünmeye devam ederken, "Sorun yok," diye söz verdi.

Joey başını telaşla sallayarak ona "Gerçekten değil," diye güvence verdi, neden paniklemediğini merak ediyordu çünkü kesinlikle panikliyor olmalıydı.

"Sana endişeli görünüyor muyum?" diye sordu, boynuna doğru öpücükler kondururken inledi.

Şimdi o bahsettiğine göre.

"Tam olarak neden?" Joey sordu, gözlerini kapattığında nefesi kesildi ve adam onun hoşuna giden her şeyi yaparken başı geriye düştü.

"Çünkü sen benimsin."

"Oh, Tanrım," diye boğuldu Joey, adam kadının içine kayarken.

"Başka sorunuz var mı?" Reed tembelce kalçalarını yuvarlarken sordu.

"Şu anda olmaz," dedi Joey çünkü şu anda odaklanmasının ve kardeşinin kocasını öldürmesi gibi şeyleri daha sonra düşünmesinin en iyisi olacağını hissediyordu.

"O zaman neden bu fırsatı değerlendirip bir şeyleri aradan çıkarmıyorum?" Reed önerisini kalçalarını sertçe sallayarak noktaladı.

"O da ne?" Joey her şeyden çok sevdiği yakışıklı adama gülümseyerek sordu.

"Seni hayatımın sonuna kadar seveceğim Joey," dedi Reed usulca, uzanıp yüzünü ellerinin arasına alırken.

"Tam bir baş belası olmama rağmen mi?" Joey alaycı bir gülümsemeyle sordu.

"Özellikle de tam bir baş belası olduğun için," diye küfretti Reed, eğilip dudaklarını onunkilere değdirirken.

"Söz veriyor musun?" Joey fısıldadı. "Söz veriyorum."

EPİLOG

Bir Ay Sonra...

"L Küçük Joey Lawson," dedi babası başını hüzünle sallayarak ve Reed'i güldüren bir kahkaha atarak Mutfağını kaplayan çok sayıdaki yemek tabağından bir brownie alırken gülümsüyordu.

"Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim," dedi Reed kıkırdayarak, karamelli brownie'ye benzeyen bir şey almaya gitti ama tabaktaki küçük mavi noktanın onu uyardığını görünce bir kez daha düşündü.

"Büyükannesi ve büyükbabasının yaptığına eminim," diyen babası, karısını bir şeyler yemeye ikna etmek umuduyla hazırladığı табаға kurabiye eklerken kaşlarını çattı. Hamile olduğunu öğrendiklerinden beri hiçbir şey yiyememişti ve ne yazık ki bu durum onu kesinlikle perişan ediyordu ve sabahları yataklarından zar zor kalkabiliyordu.

Bu aynı zamanda Jackson'ın onun için ayarladığı yeni işe başlayamayacağı anlamına geliyordu ve bu da karısına her gün üzgün bir şekilde mırıldanmaktan ve homurdanmaktan başka bir seçenek bırakmıyordu. Başlamak için sabırsızlanıyordu, yapacak bir şey olmadan oturmaktan ne kadar nefret ettiği düşünüldüğünde bu anlaşılabilir bir durumdu. Bu hayatın bir daha böyle olmayacağından korkuyordu.

ve onu mutlu etmek için her şeyi geride bırakmaya hazırды, ama ona dik dik bakmaktan vazgeçmeyen pislik sayesinde, Joey'nin o sinsi zihnine meydan okuyacak ve onu mutlu edecek bir şeyi dört gözle beklemesi gerekiyordu.

"Ne demek istiyorsun?" Babası dikkatini kuzeni Reese'in karısı Kasey'nin parti için hazırladığı fırında makarna ve peynir tepsilerinden birine verince Reed sordu.

"Hep merak ettiğim bir şey vardı," dedi babası ve kaşlarını çatarak tabağa aldığı peynirli makarnaya baktı ve "Joey peynirli makarna sever mi?" diye sordu.

"Evet," dedi Reed, ancak bugün bunun ne kadar iyi gideceğinden emin değildi. Partiyi iptal etmeli ve onu acil servise sürüklemeliydi ama inatçı karısı onu dinlemeyi reddediyordu ve tüm bunların, her hareketini izleyen o koca piç yüzünden olduğunu hissediyordu.

"Büyükannen ve büyükbaban birlikte olmalarını bekliyorlardı, değil mi?" diye sordu babası, dikkatini üç hafta önce gecenin bir yarısı ortaya çıkıp kız kardeşine göz kulak olmak için eve taşındığını söyleyen ve o zamandan beri ona ters ters bakan Jackson'a çevirerek.

"Evet," dedi Jackson, onu şaşırtarak.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Reed tabağa birkaç şekerli kurabiye ekleyerek sordu.

"Bu yüzden büyükannen ve büyükbaban Joey'i bize bırakmadılar çünkü onu evlat edinmemizden korkuyorlardı," dedi babası, Joey'nin tabağına brokoli eklemeye giderken düşünceli görünüyordu, ancak Reed başını sallayınca durdu.

"Doğru," dedi Jackson, onu şaşırtarak.

Babası onun tabağına dilimlenmiş salatalık koymaya gittiğinde Reed, "Şu anda sebzelerle başa çıkamıyor," dedi.

"Neden birlikte olacağımızı düşünsünler ki?" Reed, kendisine ters ters bakan Jackson'a sordu,

Gerçekten bıkmaya başladığı bir şeydi bu.

"Gelenek," dedi babası kıkırdayarak.

"Ama Bradford lanetini nereden biliyorlar?" Reed sordu çünkü ailesinin yaşadıklarından sonra kimseye bir şey söylemediğini ve kendisinin de onlara hiçbir şey söylemediğini biliyordu.

"Matt," dedi Jackson, kardeşinin koca bir ağzı olduğuna dair şüphelerini doğrulayarak.

"Ne zaman?" diye sordu babası, eğlenmiş görünüyordu.

"Joey'nin sekizinci doğum günü partisinden sonra Reed babamızla konuşmaya karar verdi ve onun Joey'ye olan takıntısını merak etmeye başladılar. Bir dilim pasta parası karşılığında Matt bize her şeyi anlattı," diye açıkladı Jackson, Reed ona ters ters bakarken.

Reed, kayınbiraderinin yüzündeki ifadeden doğru tahminle, "Evi satmamanın asıl nedeni de bu," dedi.

"Buraya dönmek için bir nedeni olduğundan emin olmak istedin," dedi babası kıkırdayarak, Reed orada dikilip piç kurusuna bakarken Joey'nin tabağına yemek koymaya devam ederken.

"O zaman neden gitmesine izin vermem için benimle konuşmaya çalıştın?" Reed inatçı piçi dinlemediği için şükrederek sordu çünkü Joey olmadan asla hayatta kalamazdı.

"Çok uzun sürdü."

"Bu paha biçilemez!" dedi babası gülerek arka kapıya yönelirken, yolda durup Joey'nin tabağını Jackson'a uzattı ve ekledi, "Annen buna bayılacak!"

"Bunu nasıl anladığını bana hâlâ anlatmadın," dedi Reed ve babasının iç geçirerek ve mırıldanarak, "Kesinlikle paha biçilemez," diyerek gidişini izledi.

"Eeyore anahtarlığı."

"Ne olmuş ona?" Reed, babasının Ethan Amcasına doğru yürümesini izlerken dalgınca sordu ve-

Bir dakika sonra babası, koca ağızlı küçük piç için acı dolu bir ölümü garantileyen hikâyeyi anlatırken hain piçlerin gülmemek için kendilerini zor tutmalarını izledi.

"Henüz bulamadı, değil mi?" Jackson kendini beğenmiş bir ifadeyle sordu.

"Hayır," dedi Reed ve babasının diğer kardeşlerine el sallayarak onlara katılmasını izlerken gözlerini kıstı.

Jackson, "Yatağında uyuyor olsaydı bulabileceği bir yere, yastığının altına koydum," dedi ve eğer Reed onun aleyhine kışkırlarıyla gülen iri piçlere odaklanmamış olsaydı, muhtemelen etkilenirdi.

"Ne zaman?" Reed, amcası Jared annesini çağırmaya karar verdiğinde dikkatini pencereden uzaklaştırarak sordu.

"Merak ettiğim birkaç şey vardı ama Matt bana onun kanepede uyduğunu söylediğinde bilmem gereken her şeyi öğrenmiş oldum. Ama her ihtimale karşı, kıpırdayan her şeyden korkan kız kardeşim kampa gideceğini açıkladığında anahtarlığı yastığının altına koydum."

"O küçük piçi öldüreceğim," dedi Reed ve mutfaktan çıkarak ön kapıya yöneldi ve ailesinin yarısının onun aleyhinde kışkırlarıyla güldüğü manzaradan uzaklaştı.

"O bir bilgi hazinesi," dedi Jackson, dışarıda yürürken ona katılırken kıkırdayarak ve-

"Ne halt ediyorlar bunlar?" Reed kuzenlerinin, ailesinin küçüklüğünden beri aile toplantıları için kullandığı büyük piknik masalarından birini yola doğru sürükleyişini izlerken merak etmekten kendini alamadı.

Bu soru elbette Jackson'ın "O pislik neden kız kardeşime dokunuyor?" diye merak etmesine neden oldu.

Tabağı Jackson'ın boştaki eline iten Reed, gidip öğrenmeye karar verdi. Bir dakika sonra, Jackson'ın başında duruyordu.

Ölmek istediği her halinden belli olan bir adamın kollarında bir şezlonga kıvrılmış olan karısı.

"Joey?" Reed kollarını göğsünde kavuşturmuş, kucağındaki kitabı görmezden geldiğini fark ettiği kadına dik dik bakarken sordu, bu onun için bir ilkti.

"Hmm?" Joey mırıldandı, bir şeye bakmaya devam ederken onun varlığını zar zor kabul etti.

Reed kaşlarını çatarak karısının bakışlarını takip etti ve-

"Buna hiç hakkın yoktu!" Garrett bağırdı ama gizemli komşuları kafasına kitaba benzeyen bir şey fırlattığında "Lanet olsun!" diyerek eğildi.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Reed, kuzeninin gizemli komşularının peşinden gitmek için hareketlenmesini izlerken sordu, ancak büyük bir kutunun içine uzanıp başka bir kitap aldığında tekrar küfür edip eğildi.

"Bugünün eğlencesiyle mi yoksa karını tutan pislikle mi?" Kenzie, ya da seni tokatlamasını istiyorsan Mac, kardeşinin başka bir kitabın önünden kaçışını izlerken ona katılırken sordu.

"İkisi de," dedi Reed, Garrett'ın yeniden toparlanmaya çalışmasını izlerken gözlerini kaçıramadı ve-

Garrett bacağına bir kitap aldığında "Ohhhhhh!" diye yankılanan bir irkilme sesi duyuldu.

"Bu kesinlikle iz bırakacak," diye fısıldadı karısı, sesi meraklanmış gibiydi.

"Her ne kadar birinin onu tokatlayıp ağlatmasını izlemeyi çok istesem de, şov bitene kadar beklemenizi rica edeceğim çünkü karınızın hızlı bir ölüm için yalvarmasını durdurabilen tek kişi o, bu da neler olup bittiğini takip etmeyi zorlaştırıyor." Jackson onlara katılırken Kenzie açıkladı ve Reed gözlerini kuzeni Reese'in bir zamanlar en iyi arkadaşı olan ve şu anda karısına dokunan piç Roger'a dikti.

"Gerçekten de öyleydi," diye mırıldandı Joey.

"Anlıyorum," dedi Reed, karısının kendisi için hazırladığı tabaktan bir parça brownie'yi dalgınca ağzına atarken dikkatle gösteriyi izlediğini görmek için aşağıya baktı ve elini ağzına kapatıp en yakın tuvalete koşmadığında rahatlayarak iç çekti.

"Bulantı önleyici ilacı yeterince güçlü değilmiş," dedi Roger, telefonunda bir şeyler yazarken onun sırtını sıvazlayarak. "Daha güçlü bir reçete için sipariş veriyorum."

"Şimdi daha iyi hissediyor mu?" Reed karısına düşünceli bir bakış atarak sordu.

"Olmalı, kahretsin!"

"Teşekkür ederim," dedi Reed, karısının kendini daha iyi hissetmesini sağlayan adamı yere bırakıp şezlongdaki yerini aldı ve onu kendine çekti.

"Rica ederim," diye acı dolu bir inilti geldi.

"Neden bir posta kutusunun arkasına saklanıyor?" Karısının bu partideki resmi eşi Shawn, yolda onun yanında oturduğu yerden sordu.

"Çünkü yaşamak istiyor," dedi Joey üzgün bir ifadeyle başını sallayarak ve kaşlarını çatarak Shawn'a baktı. "Senin benim sarayım üzerinde çalışıyor olman gerekmiyor mu?"

"Bir saraydan söz etmedik," dedi Shawn, tabağındaki kurabiyelerden birini yerken gözlerini ona dikerek.

"Bunu şimdi tartışıyoruz, Shawn," dedi Joey, iç çekerek başını salladı, "Bunu şimdi tartışıyoruz."

"Peki, biri bana Garrett'ın neden dayak yediğini söyleyecek mi?" Reed kollarını Joey'ye sararken sordu.

"Tam olarak emin değiliz," diye başladı Haley kocasının kucağında oturduğu yerden, "ama bunun şu anda Garrett'ın kafasına fırlatılan kitaplarla bir ilgisi olduğundan eminiz."

"Teslim edildiklerinde üzülmüş gibi görünüyordu," diye mırıldandı Zoe.

Kasey onaylayarak, "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı. "Kim o?" Reed aylardır merak ettiği soruyu sonunda sordu.

"Kristen Haven," dedi Kenzie iç çekerek. "Bizim sokağın karşısında büyümüştü."

Danny başını sallayarak, "Bu Kristen değil," dedi ve o sırada kardeşinin kafasına bir kitap daha fırlatmakta olan küçük kadını görünce kaşlarını çatı.

"Kristen olamaz," dedi Lucifer ama yüzündeki ifadeden tam olarak emin olmadığı anlaşılıyordu.

"Kristen kim?" Rebecca, Bradford'ların diğer eşleriyle birlikte oturdukları ve normalde Garrett'ın evinde çalışırken kocalarını seyretmek için kullandıkları büyük piknik masasından sordu.

"Eskiden sokağımızın karşısında yaşayan bir kızdı. Sessiz sakin bir kızdı, içine kapanık bir kitap kurduydı. Garrett onun için üzülmüdü ve diğer çocukların onu rahat bırakmasını sağlamak için elinden geleni yapardı," dedi Arik omuz silkerek.

"Ve büyüüp K.L. Haven olan kişi," diye açıkladı Kenzie sinsi bir sırıtışla, gruplarındaki tüm kadınlar aniden hareketsizleşirken.

"K.L. Haven kim?" Aaron, söz konusu kadın taşaklarını hedef aldığı anda Garrett'a sempatik bir yüz buruşturması yaparken sordu.

"Bu K.L. Haven mı?"

"Tek ve biricik" dedi Kenzie, "Ve Garrett hakkında yazdı" diye eklemekten önce, tam da kitaplardan biri önlerine düşerken.

Hafif bir duraklama oldu ve sonra...

Jackson onların yanından uzanıp Shawn'ı yakaladığında Reed karısını kucağına alıyordu ki, yirmi metre içindeki her Bradford erkeği o kitabı ele geçirmek için ne gerekiyorsa yaptı.

"Ama güzel," diye mırıldandı Joey, onu güvenli evlerine geri götürürken iç geçirdi.

Ev.

Reed aklına bir şey gelince, "Olma z," dedi.
Jen hangi cehenneme gitti?

"HANGİ CEHENNEMDE BU?" Matt ısırarak, gözden geçirmeyi düşündüğü kâğıt yığınının bir kenara itti ve-

"Ne arıyorsun?" diye sordu ailesinin dükkânına gelen misafirlerinden biri.

"Dükkan kapalı," dedi Matt ve dikkatini masasına vererek boş paket servis kutularını ve ambalajları itip kakmaya başladı.

"Aradığınız şey bu mu?" diye sordu gitmesi gereken aynı kişi, son bir saatini aramakla harcadığı sipariş fişi yüzüne tutulurken.

Matt, "Teşekkürler," dedi ve elindeki eski McDonald's paketlerini yere bırakıp fişi aldı.

Matt elindeki kâğıda bakıp yanlıĞ odun sipariĞ ettiğini fark edince küfrederken, "Rica ederim," dedi kardeĞinin asi konuğu.

Kahretsin!

"Sen de kimsin?" Matt elindeki kâğıdı bir kenara fırlatarak sordu ve ahşabı iade etmek için ihtiyaç duyacağı satın alma siparişini aramaya başladı.

"Büyük olasılıkla Müdür Bradford'un içki içmesinin nedeni bu," dedi gururlu bir ses tonuyla ve dikkatini şimdiye kadar gördüğü en güzel yeşil gözlerin onu izlediğine çekti.

Matt simsiyah saçlarına, yumuşak kıvrımlarına bakarak, "Bu benim sorumu yanıtlamıyor," dedi ve kızın muhtemelen Joey'den kısa olduğunu ve kesinlikle yasal olmadığını fark etti.

İlgisi hemen kaybolan Matt, tekrar satın alma emrini bulmaya odaklandı.

"Jen," dedi, dokuz kuşaktır Bradford'ların çalıştığı dükkâna şöyle bir göz gezdirerek.

"Ve çalışma odamın etrafında dolaşmanızın nedeni..." Matt bir makbuzu eline aldı, ancak iki yıl öncesine ait olduğunu görünce bir kenara fırlattı.

"Bir sonraki hamlemi düşünmeye çalışıyorum," dedi Jen ve muhtemelen kullanmaya başlaması gereken çöp varilini daha yakına sürükleyerek dükkânını ele geçiren çöpleri atmaya başladı.

"Ve bunu burada mı yapman gerekiyor?" Matt bir başka eski makbuzu kenara fırlatarak sordu.

"Şey, ön tarafta amcamı bekliyordum ama yan taraftaki adama kitap fırlatıldığını görünce arka bahçeye bakmaya karar verdim," dedi Jen, dudakları seğirerek.

Görünüşe göre gizemli komşuları hâlâ kuzeninin hayatını cehenneme çeviriyordu. Matt, herhalde bununla ilgilenmeli, diye düşündü, ama istenmeyen misafiri kaybettiğini sandığı süpürgeyi bulup yerleri kaplayan talaş yığınlarını süpürmeye başlayınca kaşlarını çatı.

"Ne yapıyorsun?" diye sormadan edemedi. "Temizlik."

"Neden?"

"Çünkü buna ihtiyacı var."

"Anlıyorum," dedi Matt, kapısının önünde duran iri yarı, öfkeli adama dikkatle bakarak.

"O sana mı ait?" Matt, dikkatini çalışma alanını kaplayan dağınıklığa yönelten küçük baş belasını işaret ederek sordu.

"Maalesef," dedi dikkatini gizemli kıza çevirmeden önce. "Hazır mısın, Jen?"

"Pek sayılmaz," dedi Jen, bir şekilde aradığı çeyrek inçlik matkap ucunu bulmayı başararak.

"Gidelim, Jen."

"Peki," dedi Jen, süpürgeyi ona geri verirken iç geçirdi ve kapıya doğru yöneldi ve-

"Yarın ikiden sonra döneceğim."

"Ne için?"

"ĞĞ için," diyerek kapıdan çıktı ve Matt'i az önce ne olduğunu merak ederek orada öylece bıraktı.

Söz'ü okuduğunuz için TEŞEKKÜR EDERİM Umarım Reed ve Joey'nin hikâyesini yazarken benim kadar siz de keyif almışsınızdır. Onların hikâyesini okumak için ayırdığınız zamana gerçekten minnettarım. Eğer vaktiniz varsa ve The Promise ya da diğer Cehennemden Gelen Komşu romanları hakkında bilgi vermek isterseniz, gerçekten minnettar olurum. Teşekkür ederim!

Son çıkan kitaplarımdan, ücretsiz indirmelerimden veya her hafta bültenim aracılığıyla yayınladığım haftalık Günlüklerimden haberdar olmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz:

R.L. Mathewson Haber Bülteni

Bültenleri, promosyonları veya ücretsiz kitapları kaçırmamak için lütfen beni [BookBub](#)'da takip edin.

Eğlenceli paylaşımlar, memler ve duyurular için [Facebook'taki](#) yazar sayfamda bana katılmak isterseniz, bunu buradan yapabilirsiniz ve tabii ki, R.L. Mathewson FB topluluğunun bir parçası olmak ve diğer inanılmaz harika okuyucularla tanışmak isterseniz, bunu [buradan yapabilirsiniz.](#)